

تەفسیری زەمناکۆیی

بە قەڵەمی

مەلا سەعیدی زەمناکۆیی

جەزمی: ١٧، ١٨، ١٩

بەرگی نوێەم

تەفسىرى زىمنا كۆيى

بەقەلەمى

مەلا سەيدى زىمنا كۆيى

جىزمى ﴿١٩، ١٨، ١٧﴾

بەرگى نۆيەم

ناوی کتیب : ته فسیری زمناکوی .

ناوی نووسه: مهلا سعیدی زماځوږي .

جزمی هه قده ههم و هه ژده ههم و نۆزده ههم.

بەرگی نۆیەم.

چاہی یہ کہم .

چاپی کۆمپوتەرو راکێشانی : ﴿ چاپخانه ی ئۆفیسێی بابان ﴾

ژماره‌ی سپاردنی (۴۰۹) ی سالی (۲۰۰۰) ی وه‌زاره‌تی رۆشنیری پێ سپێردراوه .

مافی له چاپدانی بۆ نووسەر پارێزراوه .

سُورَةُ النَّبِيِّ

﴿ سوره تی نه لئه نبیاء ﴾

لهمه که هاتوته خواره وه. ژماره ی نایده کانی (۱۱۲) نایه تن .

سُورَةُ النَّبِيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ

يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

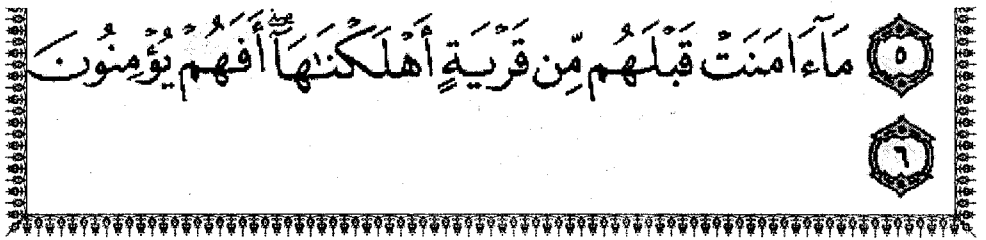
هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ

تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ

أَفْتَرَنَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِزْ بَيِّنَاتٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

تهفسری زمانا کوی

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

به ناوی خوای به خشندهو میهره بان

﴿ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴾ نریکه بۆ ئاده میزاد کاتی پرسیار کردنی خوا له وان له سهر کردهه کانیان و نهوان له بی ناگییدن لهو پرسیار کردنه یانو بیر ناکه نه وه له پاشه رۆزی خوڤان و خوڤانیان بۆی ناماده ناکدن و کدچی به نه قل نه زانری پیاو چاکان و پیاو خراپان نه بی پاداشتی کرده وهی خوڤان وهر بگرن، هدر کاتی به خویندنه وهی نایه ته کان ناگادار بکرتن رووی خوڤانی لی وهر نه گپرن. له م نایه ته دا ووشه ی (اقْتَرَبَ) به کرداری رابووردوو بیژراوه بۆ هاتنی رۆزی دوا یی، له بهر نه وه یه هاتنی رۆزی دوا یی نه وه نده نریکه وه ک هاتی وایه، با لای ئیمه دوور بی، کاتی داهاتوی جیهان زۆر که مته ره له کاتی رابووردوو جیهان، له زانیاری خوای مه زندا برپاری هاتنی نه و کاته به سهر چوه.

﴿ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴾ نایه ت بۆلای دانیش توانی مه ککه هیچ په ندیکی تازه له لایدن پهروه ردگاری خوڤانه وه بته خوارو ناگاداریان بکا له یاسای بی ناگایی و نه زانین مه گهر نهوان نه و په نده نه بیسن و نهوان گالته ی پی نه کهن و به درۆی نه ژمیرن به سوک ته ماشای نه کهن.

﴿ لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ ﴾ بی ناگایه دلایان له راستی و موبالاتی پی ناکهن، ههست به لی پرسراوی و پاداشت ناکهن و وینه ی نازالن و جگه له خواردن و خواردنه وه بیر له هیچی تر ناکه نه وه. ﴿ وَ أَسْرُوا التَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ﴾ وه کهسانیکی نه و تو سته میان له خوڤان کرده به نهی گتو گو نه کهن له گدل یه کتری نه لین: نه و موحه مه ده داوا له ئیوه نه کا دووای بکه ون هیچ شتی نیه مه گهر ئاده میزادی که وینه ی ئیوه، ئیتر بۆ نه بی شایسته ی نه وه بی هدر به تده نا نه و بکری به پیغه مه در. نه وه نده گیل و گه وچ بوون نه یان ووت: چۆن نه بی پیغه مه در

خواردن بخاوو بڕوا بۆبازار. زانست و ڕەوشتی بەنرخ لای ئەوان بێ مانایە و کاری پەكخەر لای ئەوان جادووە.

﴿أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ ئایا ئێوە چۆن جادوی موخەمەد وەرئەگرن و بڕوای بێ ئەكەن و ئەزانن ئەو كارەى موخەمەد جادووەو ئەو كارە پەك خەرانەى لەسەردەستى پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ پەیدا ئەبێ بەدرۆیان ئەزانى و نەیان ئەزانى چۆن رزگاریان ئەبێ لە ڕسواى. بۆیە بە نەهێنى گفتوگۆیان ئەكرد لەنێوان خۆيانا هەتا بتوانن خۆیان ئامادە بكەن بۆ پیلانى لەدژى ئیسلام و پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾، بۆیە خواى مەزن ئەفەرموی:

﴿قَالَ رَبِّیْ یَعْلَمُ الْقَوْلَ فِی السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ﴾ بت پەرستان ئەیان ووت پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ جادوگەرە. پێغەمبەر لەوولامیان ووتی: پەرورەدگاری من ئەزانى بەهەموو گفتوگۆیە هەرکەسى بەنەهێنى بیکە لەئاسمان و لەزەویداد بەپیلانى بێباوەران ئەزانى و خواى مەزن گفتوگۆى ئەوان ئەبیسى و کردەوى ئەوان ئەزانى، هیچ شتى لەخواى مەزن پەنهان نیە.

بت پەرستان کاتى بڕوایان بەپێغەمبەر نەهێنا سەرگەردانبون بۆئەوى كارەكەیان بچیتەسەر گەران بەدواى ئەو هەدا فیلى ساخته بهێنن، سەرەرای ئەوێ ئەوان ووت: موخەمەد جادوگەرە. ﴿بَلْ قَالُوا أَصْنَعُوا أَحْلَامَ بَلْ أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾ هەندێکیان ووتیان: بەلكو ئەو قورئانەى موخەمەد و شتە پرۆپوچەکانى خەون و لەخەودا بینوونى و تیکەلایى یەكى کردوون و وای زانیوە سروشەو لای خواى مەزنەو بەزى هاتو، هەندى تریان ووتیان: بەلكو ئەو قورئانە موخەمەد خۆى بەدرۆ و بوختان دروستى کردووە و خواى مەزن بۆى نەناردو، هەندى تریان ووتیان: موخەمەد شاعیرە و ئەو قورئانەى بەو جۆرە هۆنراوەتەو. بت پەرستان لەسەر بێر و رایە راندەوستان و ئەوێ ئەوان ئەیان ووت دژى یەك بون زۆر بە ئاشکرایى و ڕونى.

﴿فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أَرْسَلْنَا الْآلُونَ﴾ بت پەرستان ووتیان ئەگەر موخەمەد پێغەمبەر، دواى با ئەو بیهێنى بۆلای ئیمە کاریكى پەكخەرى ئاشکرا بەوتەى شتى پێغەمبەر پێشووەكان بەو شتە نیراون. وەك هوشترى سالح و دارى دەستى موسا و زیندوو کردنەوى مردوان لەلایەن عیسا وە جگەى ئەوان لەكارە پەكخەرەکانى پێغەمەرانى پێشو. خواى گەورە وەلامى دانەووە ئەفەرموی:

﴿ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ زور راسته پیغمبرانی پیشو نهو کاره
 به کخهرانه دیان هیتابو به گویره ی داخواری تاقمه کانیا نهوه. به لام باوه ریان به پیغمبره کانی خو یان
 نه هیتا خوی مه زن له ناوی بردن و بندبری کردن. یانی دانیش توانی هیچ گوندی له پیش بت
 په رستانی ئیستاو به باوه ریان به پیغمبره کانیان نه هیتاو به درو یان خسته نهوه، بویه له ناو مان بردن، نایا
 دوا یی بت په رستانی مه که باوه ر نه هیتن نه گدر داخواری نهوان جی به جی بکری. بیگومان
 باوه ر نا هیتن و پاشه رو زیان به ویندی گهلانی رابووردون وله ناو نه چن
 بت په رستانی قوره یش نه دیان ووت: مو حه مدد ناده میزاده ویندی ئیمه شایسته ی نهوه نیه
 بکری به پیغمبر، خوی مه زن له وه لام دانده نه فهرموی:

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
 لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾
 وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يُبَيِّنُ لَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ قَبْلَكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ ﴾ وه ئیمه رهوانه مان نه کردوه بهر له تو فریشته کان بولای ناده میزاد. بهراستی هدر پیاواغان رهوانه کردوه بولایان ئیمه سروشان ناردوه بولایان به وینهی تو بوون:

﴿ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ دواپی ئیوه پرسیار بکدن له زانا خاوهن نامه کان هدا ههوالی پیغمه مراننان بدهنی نه گهر ئیوه نازانن پیغمه مران هدر له ره گهزی ناده میزاد بوون، هدا گوماننان نه میتی، خو ئیوه زور جارن نه چنه لایان و پروایشان بهوان هدی، نهو کاته نهوان بوتان رون نه کهنه وه پیغمه مران ناده میزاد.

﴿ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴾ وه ئیمه پیغمه مرانمان دروست نه کردوه به وینه له شیکی بی گیان خوارده مدنی نه خوون و بهرده وام نین له جیهانداو نهمرن. بهراستی وینهی ئیوهن به بی جیاوازی بهلام نهوان کراون به پیغمه مر بو راگه یاندنی فرمانی خوا. ﴿ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴾ له پاشا ئیمه نهو پیغمه مراننه مان بهراست گیرا لهو به لینه دا بویان به دانیشنوان که خوی مهزن دوزمنانی پیغمه مران له ناوئه با، دواپی پیغمه مران و کدهی ئیمه ناره زو بکدن له باوه داران رزگارمان کردن و ئیمه نهوانه ی له سنوری دهرچوبون و بی فرمانی خوی مهزنیان کرد له ناومان بردن و بنه برمان کردن.

﴿ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ بهراستی ئیمه رهوانه مان کردوه بولای ئیوهی قوره ییش نامه لهو نامه دا هدی که قورنانی پیروژه باسی پیروشانازی بهو ئیوه نه گهر کاره فرموده کانی بکدن و به زمانی خوتان هاتوه ته خواره وه نایا بو ئیوه بیرناکه نه وهو باوه ره بیتن. نهو قورنانه دهستوری ئیوهیه به جوریکی شایسته، نایا ئیوه بو بیر ناکه نه وه که ئیوه گه لیکی پرزو بلاو بی باس و بی میژوو بهر له هاتنی قورنان، دواپی هاتنی قورنان ئیوه ناوتان پهیدا کردوه واتان لی هات نه ته وه کان و میژوو نووسان باسی پیشکه و تن و شارستانیتهی ئیوه بکدن، دواپی پلهو جینگه تان بهر زبویه وه.

بهسه بو بهرزی قورنان و گه وهره یی پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ - (ول دیورانت) له مه وسه ده میژوه که ی خویا:

(قصة الحضارة) ئه لی: (موحمه د یه کیکه له گه وهره ترینی گه وهره کانی میژوو، پیوستی کردبوو له سه رخوی که ره وشت و پلهی گیانی گه لی بهرز بکاته له تاریکی نازالی و کەش و گهرما و له دهشت و بیابانیکی ووشکدا نه ژیان، نهو موحمه ده له مه بهستی خویا دهست

كه و تىكى وای به ده ست هینا هیچ پیاو چاكيكى میژووی وینهی نه و نه بی و نزیكى نه ونه بووه ته وه. کاتی بانگه وازی چاکه ی موحه مه د ده ستی پی کرد عه ره به کان له و بیابانه و وشکده ا نه زیان و چن هوزیكى بت په رست بوون، ژماریه کی که م وپارچه پارچه بوون، راپوژو گفتوگویان یه کی نه نه گرت، هدا وایان لی هات کاتی موحه مه د ﴿ ښه ﴾ کوچی دووایی کرد عه ره به کان بوونه نه ته وه یه کی یه کگرتوو، په گه ز په رستی و بیرو باوه ری پوچ باوی نه ما، له ژوروی جوه کان و گاوه ره کانه وه و نایینی کوئی دانیشنوان شارانی تر نایینیکی ناسان و ناشکرا په رپا بکا کوڅکی راپوه ستانی نازایی و گه دوره ئاده میزاد راپوه ستینی، تاقمیکي ژماره که می پیکه وه نا که له نزیکه ی سه د جندگدا سه ربکه ون به سه ر ژماریه کی زوړو بی شوماردا، له یه که خوله کدا ده وله تیکي گه وره ی دروست کرد، هدا نه مړیش خاوه ن پوژو سامی گه وره ن له نیو بوونه و راندا

﴿ وَكَمْ فَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴾ وه ئیمه دانیشنوانی زوړ گوندمان له ناو بردون دانیشنوانی ئدو گونده سته مکار بوون و پیغمه ره کانی خو یان نه کوشت و به درو یان نه خسته وه و ئیمه دوا ی نه مانی نه وان تاقمیکي ترمان دروست کردن و جیگه ی پیشوه کانیا ن گرته وه و بوون به خاوه نی زه وی ئدوان .

﴿ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَا إِذْهُمْ مِنْهَا يَرْتَضُونَ ﴾ دوا یی کاتی نه و تاقمه ی تر هه ستیان به سزادان و له ناو بردنی ئیمه کردو به چاوی خو یان سزای ئیمه دیان بینی، دوا ی ئدو کاته زوړ به تیژی له و گونده رایان نه کرد به پیاده بی و به سواری و ولاخه کانیا ن. به لآم راکردن له ده سه لاتی خوا زوړ دووره و ناگو نخی. نه گهر له مه و به در بولای خوا ی مه زن رایان بکر دایه ئاسوده نه بوون .

﴿ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَنْزَلْنَاهُ فِيهِ وَمَسَاكِينُكُمْ لَكُمْ تُسْأَلُونَ ﴾ ئیوه راپه که ن و بگه رپته وه ئیوه بولای شتی راتان نه بوارد له نیویدا و شانازیشتان پیوه نه کردو بگه رپته وه بولای جیگه کانی خو تان، بو ئه وه ی پر سیارتان لی بکری و سزاتان بدری، له مه و به رپته کانتان نه په رست، نه وه یه پاداشتی که سی واز له رپگه ی راست به یینی.

﴿ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ ووتیان: ئدی هاوارونه مان بو ئیمه. به راستی ئیمه سته مان له خو مان کرد که باوه رمان نه هیئاو، پیغمه ره کاغان به درو نه خسته وه، نه وه ی رویش ناکه رپته وه، نه وه بوچی پیغمه ره کانتان نه کوشت؟.

﴿ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ خَامِدِينَ ﴾ دواى نهو گه لانه لانه چوون و نهو هاوارو واوه یلایه یان دوپات نه کرده وه، په پایه ی سزا نه رزا به سه ریانا هه تا ئیمه نه وانان گپرا به وینه ی روه کیکی دره وکراو به مردویه کی بیده نگ، پله و پایه و سامان نه گه شته فریایان.

وَمَا خَلَقْنَا

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَهُنَّ

لَا تَتَّخِذَنَّهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ

﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ

﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَرْشِ

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿٢٣﴾

﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعَيْنَ ﴾ وه ئیمه سامان و زهوی نهو شته ی له نیوان ئاسمان و زهوی دان دروستمان نه کردوون بز یاری و بی سوودی. به لکو دروستمان کردون به جزئیک پرکراون به چندین شتی زورو به نرخ و بین به هوی په ند و ناموزگاری بز نهو که سانه خاوه نی نه قل و هوشن، جیگه ی ژیان و به رپوه بردنی کارو گوزهران و فیربوونی زانست و زانیاری و پدرستی خوی مدزنه، به جوانی و بی به رده وای نهوان فریو نه خون. به لگدن له سه ر توانای بی وینه ی خوی مدزن .

﴿ وَلَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ أَتَّخِذْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴾ وه نه گهر ئیمه بمان و یستایه که ئیمه وهر بگریئن شتی بۆ رابواردن و یاری پیکردنی خوومان وهك کور و ژن و شتی تر. به راستی وهرمان نه گرت له لایهن خوومان شتی شایستهی ئیمه بوایه نهك ئهو شتانهی ئیوه ئه یکه نه له رابوارد نو خووشی ژن و منال و دروست کردنی کۆشکی نایاب و بهرزو پازاندنه وهی و ریکه خستنی راخهرو سهره خهه نه گهر ئیمه بمان کردایه شتی بۆ رابویرین. بۆ گومان ئیمه ئهو شته مان نه کردووه نایشی کهین، چونکه ئهو شتانه گونجاوی بهرزوی و گه وره یی ئیمه نیه و بپوستان به هیچ شتی نییه.

﴿ بَلْ تُقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ﴾ به لکو ئیمه راستی فره نه دهینه سهر کاری پروبوچ، دوا یی ئهو راستییه ئهو شته پروبوچه ناهیلئ، دوا یی کتوپر ئهو بوچه نامیتئ شوینه واری وون نه بی، کاری بۆ سوود و رابواردنی بیمانسا له ههر جیگه یه سه ره له لدا خوای مهزن بوچی نه کاته وه، چۆن خوای مهزن شتی نه کا بۆ خۆی و لای خووش نه بی بیدا به جگه ی خۆی که رابواردنی بۆ سووده. یانی ئیمه درۆ بوچ نه کهینه وه به چ شتی روونی نه کهینه وه له راستیدا، دوا یی خوای مهزن له سهر بۆ باوه ری خو یان هه ره شیدان لی نه کا و نه فره رو موی:

﴿ وَلَكُمْ الْوَيْلُ فَمَاذَا تُصِفُونَ ﴾ وه هاوارو شین و سزای سهخت بۆ ئیوه یه له به ره وه ئهو شته ی باسی نه که نه و نهیده نه پال خوای مهزن له منال و ژن و رابواردن و شایسته ی گه وره ی به ره وردگار نییه .

﴿ وَلَهُ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمِنْ عِنْدِهِ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴾ وه بو خوای گه وره یه هه موو کهس و هه موو شتی له ئاسمانه کاند و وهك فریشته کان و شتی ترو هه ره که سی و هه رشتی له زه ویدان له مروف و جنۆ که و ئاوو شتی تریش و، که سانیک ی ئهو تو نزیکن له خزمهت خوای مهزن خو یان به گه وره ناگرن بۆ په رستی خوای مهزن و ماندو نابن له په رستی خوای گه وره دا. لیره دا فریشته کان به تایبتهت باسکراون هه ره چهنده به شیکن له و شتانه ی باسکراون له ئاسماندا له بهر ریزی گه وره ییان .

﴿ يَسْجُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴾ ئهو که سانه ی که پله ی به رزیان هه یه له خزمهت خوای مهزندا شه وو رۆژ و هه موو کاتئ نو یژ نه که نه بۆ خوای مهزن و پاک و دوور بوونی خوا ده ره نه برن له کاری ناشایسته و ماندو و نابن و به رده وامن له سهر په رستی خوا و به گفتو گو و به کردار.

﴿ اَمْ اتَّخَذُوا اِلَهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴾ ئایا چۆن ئه و بئ باوه رانه چهند خوا ئه پهرستى له ره گه زى زهوى له درهخت و بهردو زوړو زيوو ئاده ميزاد، ئه و خويانه به گوماني ئه وان مردوان زيندو ئه كه نه وه و خويان دروست كراون. يانئ هموو په رستراوه كانى پست په رستان مردوان زيندوو ناكه نه وه. بهلكو هدر خواى مهن به تنها كه سيكي ئه و تو به بونه وه راني زيندو كردوو و ئه يان مړيتى و دواى زيندويان ئه كاته وه.

﴿ لَوْ كَانَ فِيهَا اِلَهٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ﴾ ئه گهر ببوايه له نيو ئاسمان و زهوى دا چهند خواى جگه ي خواى مهن به راستى ئاسمان و زهوى له ناو نه چوون و ئه وړوخان به سهره كاو كارو به ريوه بردنى بونه وه ران شلوق ئه بوو بنه بر ئه بوون. زور وړون و ئاشكرايه هدر جيگيه دوو فرمان ره وايي تيدايي نيش و كاريان به ريوه نه چووه. بو غوونه: ئه گهر دوو خوا هه بئ يه كيان ئه يه وئ شتى دروست بكا ئه وئ تريان ئه يه وئ دروستى نه كا، دوايي ئه گهر دروستبووي ده سله لاتي ئه وئ تريان ده رنه خا. ئه گهر هيچيان نه كرا لاوازي هدر دوو كيان پهيدا ئه بئ.

﴿ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ دووايي پاكي و خاوتنى بو خوايه كه په روه ردگاري هموو بونه وه رانه و خاوه نى تهخت و كورسى ده سته لاته، دوره له و شتانه ي ئيوه باسى ئه كه نه له زن و منال و له وهى چهند خوايه ببئ له ئاسمانه كان و له زهويدا.

﴿ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴾ پرسيار له خوا ناكړئ له و شته ي كه خوى ئه يكا به تنها و ره خته ي لي ناگيرئ، هموو شتى له جيگه ي شياوى خويا دانه نئ و ئاده ميزاد پرسياريان لي نه كړئ، چونكه ئه وان دروست كراوى خواى مه زنن و جيگه ي هه له كردن. پوخته و كورته ي ماناي ئه و ئايه ته ئه مه يه خواى مهن خوى له خويا دادپه روه دروست نيه كه سئ ره خته له فهرمووده ي و له كردارى بگريئ، چونكه نابئ بې ژيرئ به دادپه روه ر تو بو دادپه روه رى، به مروفي راست تو بو راستى، دروست نيه مروفيكي نه زان به پزىشكيكي پسپور بلئ: تو بو باسى چاكه ي ئه و ده رمانه ئه كه ي. كه واته مروفي نه زان ئه بئ خوى ماندو بكاو بگريئ به شوين زانايه كي كارامه دا، كاتى بو ي ده ركه و ت ئه و زانايه ئه بئ خوى ته تسليم بكا له و شته دا ئه يزاني.

خويند كاري به ماموستا كه ي خوى ووت: له بهر چ شتى ئيمه په يدا بووين و له بهر چ شتى نه زين؟

دوای مامۆستاکی پی ووت: ئەی کورێ خۆم: تۆ مامەڵە بە گیانی خۆت مەکە لە چەندین دەشتی چۆل و سەرگەدانیدا سەرەتا و کۆتایی ئەبێ، لەبەر چ شتی باوەر بە ئاینی خۆت نایەنی و دەروونی خۆت ئازار نەدەوی و بە ئاسانی دانیشی و واز لە شتی بهیانی لە توانای تۆدا نەبی؟ ئەم زەوی بەفرە تۆ لەسەری ئەژیت ئەستێرەیه که لە هەزاران ملیۆن ئەستێرە. تۆ تاکە کەسیکی لە ناو هەزاران ملیۆن ئادەمزادا. ئەم شارە تۆ لەنیویا ئەژیت شارێکە لە هەزاران شار. ئەم گەردوونە ی ئەوتۆ ئەو هەموو شتەکانی تێدا بێ چ کەسیکە بتوانی وێنە ی ئەوانە و زۆرتیش لەوانەمان بێ بناسینی؟ ئایا بەشیکی بچوک ئاگای لەوانە هەیە، دلۆپە ئاوی ئەتوانی پرسیار لە زەریایە بکا؟

ئەی کورێ خۆم من نالیم: واز لە باس و زانین و بیرکردنەوە بهێنە. ئەوانە نوختە ی سەرەکی بوونی ئادەمیزاد بەلام هەرکاتی ئەقڵت رێگە ی بە زانینی شتی نەبرد بوەستە هەتا زانین فراوان ئەبێ، کاتی هیچ شتێک بۆ نەکرا خۆت تەسلیم بەواقیع بکە، وابزانە کە تۆ شتێک نەزانی مانای وانی ئەو گەردوونە بێ سوو دە. یانی کە تۆ سودی گەردونت نەزانی، وازی ئی بهێنە بۆ دروست کردی هەموو بونەوهران، دوایی ئەو کارانە ئیشی بونەوهری بێ لەگەڵ بونەوهری ترا، دوای ئەبێ لەگەڵ دروست کردی بونەوهراندا چۆن بێن؟

أَمِ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُوبًا بِرُءُوسِهِمْ هَذَا ذِكْرٌ مِمَّا
وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٤﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٤٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٤٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِمِثْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٤٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

هۆزی خوزاعدی عده رب ئه یان ووت: فریشته کان کچی خوان و خوای مه زن خزمایه تی ژن و ژن خوازی له گه ل جنۆ که کانداهیه، بهی ئه وهی به لگه یه کیان به دهسته وه بووبی، خوای مه زن له وولامیانا فهرمووی:

﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ ئایا ئه وان چۆن وه ریان گرتوه بو خۆیان چهند خواجه له جگه ی خوای مه زن، هه موو داواکاریه ئه بی به لگه یه کی هه بی تو بلی به و که سانه ئیوه به لگه ی خۆتان به یین له سهر ئه و داوایه تان ئه گهر هه تانه، هه ر که سی داوی هه رشتی بکا پیوسته شایه تی بو به یی بازۆر بی نرخیشتی، چۆن ئیوه ئه لێن: خوای گه وهره هاوبه شی هه یه .

﴿هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعِيَ وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ ئه م قورئانه به لگه یه بو که سی له گه ل منه و له سهر ئایینی منه و داوی که و توه هه تا رۆژی داوی و، به لگه و هه والی که سی که له پیش منه و بوون له نه ته وه رابوردوه کان و هه واده به شتی ئه وان کردویه له جیهاندا، ئه و نه ته وه پیشوانه هه موویان له نامه کانیانا فره مانیان داوه به تاك و ته نهایی خوای مه زن و به یی هاوبه شی خوای گه وهره شایه ته بو ئه وان، ئه ی شایه تی ئیوه چشتیکه؟ که واته ئیوه نه به لگه ی ئه قلی و نه به لگه ی نه قلیتان نه له سهر بوونی چهند خواجه له جگه ی خوای مه زن، کویرانه و بی زانستی هه یچ شتیکی دا بین نا کرئ.

﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ به لکو زۆرتر له بی باوه ران راستی نازانن و راستی و ناراستی جوئ ناکه نه وه، داوی ئه وان روه ئه گیرن له یه کیتی و له پیڕه وی کردنی پیغمه ر ﴿ﷺ﴾. له به ر نه زانیی بی باوه ران خوای مه زن ئه فهرمووی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ وه ئیمه ره وانه مان نه کردوه له پیش تۆوه هه یچ پیغمه ری مه گهر سروشمان ناردوه بۆلای ئه و پیغمه ره . که به راستی هه یچ خواجه نه شایه نی په رستن بی جگه ی من، داوی پیوسته ئیوه هه ر به ته نه ا من په رستن. نه ک فریشته کان.

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَانُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴾ وه بی باوه ران ئه دیان ووت: خوای خاوهن به خشنده وه ری گرتووه بوخوی منال، ئه وه بوو جوه کان ئه دیان ووت: عوزه بیر کوری خوایه، گاواره کان لایان وابوو: عیسا کوری خوایه، هه ندی له عه ره به کان ئه دیان ووت فریشته کان کچی خوان. پاک و خاویتی و بی منالی بوخوای خاوهن به خشنده یه. به لکو ئه وه فریشته به نده یه کن ریزدارن و دروست کراوی خوای مه زن.

﴿ لَا يَسْئَلُونَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْلَمُونَ ﴾ ئه وه بده ندانه ی پیشی خوای خاوهن به خشنده ناکه ون به هیچ گفتوگۆیه و گفتوگۆ ناکه ن به بی فه رمانی ئه وه و ئه وان هه ر به فه رمانی خوا کارئه کهن، پیچه وانده ی فه رموده ی خوا ناکه ن، به لام بت په رستان ئه لئین: ئه وه بده ندانه ی خوا به بی ده ستوری خوای خاوهن به خشنده گفتوگۆ ئه کهن و کاریش ئه کهن به بی فه رمانی خوا.

﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ ﴾ وه خوای مه زن ئه زانی به شتی له مه وه ره کردویه وه به شتی له مه وه پاش ئه یکه ن و فریشته کان و پیاو چاکان ناپارێنده وه بو هیچ که سی مه گه ر بو که سی خوای مه زن رازی بی لی. ئه ورسته یه ئه وه که سانه به درو ئه خاته وه که پیغه مه ری یان پیاو چاکێ یا فریشته یه ئه په رستن و ئه لئین: ئه وه که سانه بو مان ئه پارێنده وه، پارانه وه ی ئه وه که سانه بو که سی که خوا به یکه خوا دابن و هاویه شی بو خوای مه زن دانه نابێ.

﴿ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴾ وه ئه وه بده ندانه ی خوا له به ره گه وه ری و سامی خوای مه زن ئه ترسن له سزای خوای خاوهن به خشنده به وه هه مووه ریزه وه خوای مه زن به خشیویه به وان. ﴿ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلْيَنْكُرْهُ جَهَنَّمُ ﴾ وه هه ره که سی له وه به ندای ئیمه بلئ: من خوام له جگه ی خوای مه زن، دوا بی ئه وه که سی ئه وه شته ی ووتوه ئیمه سزای ئه ده یین به ناگری دۆزه خ.

﴿ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴾ هه ره به وه جو ره ئیمه سزاو پاداشتی سه ته مکاران ئه ده یه وه که بلئ: به راستی من خوام یان هاویه ش بو خوا دابن به بی جیاوازی.

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ

رَوَّسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
 آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ
 الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾
 وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
 أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ
 هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

بدر له وهی دهست بکهین به مانا کردنی نایدته کان ندم ناگاداریانهی خواره وه باس نه کدین:
 به راستی قورئانی پیروز خوا ناردویه تیه خواره وه بۆ پیشاندانی ریگهی راست بۆ ئاده میزاد هه تا
 بگدن به به اختیار هه ردوو جیهان و بۆ فیر کردنی ره وشتی چاک و نه هیشتی ستم، قورئان نامهیه
 نیه بۆ شی کردنه وه فله سفه و زانیاری ناسمان و فیر کردنی نه ندازیاری و پزیشکی و شتی تر له
 کاروباری جیهانی نه هاتوه ته خواره وه. نه و نایدتانهی باسی میژوو کانگاکانی زهوی و باسی
 گهلانی پیشوو نه کا مه دبست له و باسانه بۆ نهویه ئاده میزاد نامۆژگاری و ته می وه ربگرن و
 خراپه نه کدن له گدَل یه کتری نه کدن و بیان کدن به به لگه له سدر سوون و توانای خوای بی
 وینه باوه ری بی بهین. له م نایدتهی دوایدا که باسی گهردوون نه کدن و بۆمانی روون
 نه کهنه وه که زهویی و نه ستیره کان کۆمه لگای خورن و وه ک دایکیان وایه، زهوی و مانگ و

مەریخ و عوتاریدو جگەیی ئەوانیش ھەموویان بەشیکی لکاو بوون بە خۆرەووەو لەو جیا بوونەتەووە، ھەریەکیان بوون بەئەستێرەییەکی سەرەخۆو بازنەییەکی تایبەتیان بۆ خۆیان دروست کردووەو کیشی تایبەتی خۆیان ھەیە. زانیانی ئەم سەردەمەیی ئیمە ھەریەکیان ئەو بێرەیان لا پەسەندە. بەلام بێرەوچونیان لەیەکتری جیاوازە. کەواتە بۆ ئیمە چاک وایە بێ دەنگین و ھەوالتەیی زانیاری خۆی گەورەیی بکەین. باسکردنی قورئان لەو بارەیی تەنھا بۆ ئەوہیە تواناو زانیاری خوامان بۆ دەرکەوێ و ئادەمیزاد سەری بۆ دانەوێن، خۆی مەزن لەو بوارەدا ئەفەرموێ:

﴿الْمَیْرَ الذِّیْنَ كَفَرُوا اِنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ کَانَتَا رَتْقًا فَفَقَقْنَاهُمَا﴾ ئایا کەسانیکی ئەوتۆ باوەریان نەھێناوونەیانزانیووە کە بە راستی ئاسمانەکان وزەوی لکابوون و بەسترابون بە یەکەووە، دوايي ئیمە لەیەکمان بچراندن و لە یەکمان جوئ کردنەووە. کەواتە زەوی پارچەییە بوووە لە خۆرو لەبەر تیژی توند سورانەووی خۆر بە بەردەوامی لەسەر سورانەووی خۆی پارچەییەکی لی جوئ بۆتەووەو ئەم زەویە ئیستا لە سەرینی ئەو پارچەییەتە، زەوی بەردەوامە لەسەر سورانەووی خۆی بە دواي خۆردا لە سالتیکە جارتیک، توێژی سەر زەوی پاش ھەزاران ھەزار سال ساردبوونەتەووە بەجوئ شایستەیی بۆ ژیاانی ئادەمیزاد لەسەری. بەلام ناوہووی زەوی ھیشتا گەرمەو گری لی پەیدا ئەبێ ھەروەک بەر لە جوئی بوئەووی لە خۆر، قورئانی پیروژ ئەو راو بۆچوونەیی باس کردووە بەر لە ھەزارو بیست سالی کۆچی و زۆرتیش.

لە پاشا تیشکی خۆرمان زال کرد بەسەر ئاوی دەریاکانی روی زەویی و لەو ئاوە ھەلەم دروست ئەبێ و بەرز ئەبیتەووەو ئەبێ بە باران و ئەرژێ بەسەر زەویدا، درەخت و ڕووەک سەوز ئەکا، ھەندئ لەو ئاوە ئەچیتە ناو زەوی و درزی کێوکان، نەختەنەختە دیتە دەروەو یا ھەلئەگۆزری لە چالەکانی زەوی ھەتا ئادەمیزاد و گیاندارانی تر ڕووەک گەشە بکەن و بژین. وەک خۆی مەزن ئەفەرموێ:

﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَیٍّ﴾ وە ئیمە دروستمان کردووە لەو ئاوە ھەموو شتیکی زیندوو وەک ئادەمیزادو گیان لەبەرانی تر، ھەروەک لە دلتوئی ئاویی نیرینە ھەموو گیاندارئ دروست کراون بەبێ ئاویش نازین. کەواتە ئاو سەرچاوەی ژیاانی ھەموو بوئەوہریکی زیندەووەو زۆرەیی تەراپی لەشیشیان ئاوە. زیندەوہران ئەوپەری پیوستیان بە ئاوە ھەیی، زۆر بە کەمی ئارام ئەگرن بەبێ ئاوە.

﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئایا بێ باوەڕان بۆ باوەڕ بەخوای مەزن نایەرن دواى ئەو ھەموو بەلگە پون و ناشکرایانە لەسەر توانای خوای مەزن وواز لە بت پەرستی ناھیتن؟

﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ عَمِدَ بِهِمْ﴾ وە ئێمە دروستمان کردوووە چەندین کێوی نەجوولاو لەبەرئەوێ زەوی نەجولێ بە دانیشتوانی سەرپەرستە و ئازاریان توشیبێ، ئەگەر کێوکان نەبوانە زەویی لەجولە جول ئەکەوت، چونکە ناوێ زەوی شتی وای تێدا یە ھەموو کاتی لە ھەلجوانیە.

﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ وە ئێمە دروستمان کردوووە لەھەر یەکە لە زەوی لە کێوکاندا چەندین شیو و ڕینگێ زۆر فراوان لەبەر ئەو ئەوان ڕاھوویی وەرگرن بۆ ھاتوچۆیان و پەیدا کردنی ئیش و کاریان و لە کارواندا ڕینگەیان لێ وون نەبێ و بگەنە جینگە مەبەستی خۆیان، بەلگە یە تریشە لەسەر گەورەیی و توانای خوای مەزن:

﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ﴾ وە ئێمە ئاسمانان گێراو وە بانیکێ پارێزاو لە کەوتن و لە گوێ گرتنی شەیتانەکان و لە مانەوێ ئەستێرەکان بە ڕاکێشانی خۆیان و بە جۆریکی شایستە ھەتا نەکەونە خوارو نەدەن لە یە کترێ، بێ باوەڕان لەو چەند بەلگە ڕووناندی ئێمە وازنەھێن و ڕو وەرئەگێرن و باوەڕ بە توانای خوا نایەرن کە ئەو پەیرەو سەر سۆرێنەراند بەلگە برونەدەن لەسەر بوونی یە کیتی خوای مەزن و توانا و زانیاری دانانی ھەموو شتی لە جینگە شیای خۆیان.

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وە خوای مەزن کەسیکی ئەوتۆ یە شەوی دروست کردوووە بۆ پشودان و ماندوو دەرچووتان و خەوتنی ئێو و ڕۆژی شەوی دروست کردوووە بۆ ھاتوچۆکردن و پەیدا کردنی ھۆی نەخۆشی و گوزەرانتان و خوار دەمەنی بۆخۆتان و ئازەلە کانتان و خۆری دروست کردوووە بۆ بلاو کردنەوێ ڕوناکی و ڕژاندنی گەرمای پێویست و بۆ بینینی بەردەمی خۆتان و شتی پێویستیان بێ ھەبێ و خۆتان بپارێزن لە کارەساتی خراپ و بۆ ئەو ھەش سەرماتان لێ دورخاتەو و مانگی دروست کردوووە بۆ بیر کردنەو لە ژمارە مانگ و سالی ھەفتە دیاری کردنی درۆشمەکانی ئاین. سودی ئەوانە یە باسکران نایەن ژمارە.

﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ ھەموو یە کێ لە خۆر و لە مانگ لە چەرخ و بازەنی خۆیان دین و ئەرژن بۆ ئەو مەبەستە خوای مەزن بۆی دروست کردوون. بە وێندە مەلەوان بەسەر ڕوی ناودا ئەروا، بە جۆریکی شایستەو بێ کەم و کوری کاری خۆیان ئەکەن.....

بۆزاین: هاتنی رانوی وای (یَسْبُحُونَ) که بۆ زۆرتر لهو دوو شته، خۆرو مانگ دووانن له بهر ئه وهیه هه ریه که له خۆرو له مانگ جیگه ی هه له هاتنیان زۆرن و بهو مه بهسته بیژاوه (یَسْبُحُونَ) نه بیژاوه (یسبح)، ههروه ها (واو) بۆ خاوهن ئه قل به کار نه هیترئ و خۆرو مانگ بی ئه قلن له بهر ئه وهیه ئه وهنده بهر ئک و پیکه دین و ئه رۆن وهك خاوهن ئه قلن وان .
کاتی بت په رستان په کیان کهوتوو هه یج شتیکیان به دهسته وه نه ما په کی پتغه مه ر بجهن ووتیان: با چاوه روان بکهین موحه مدد بمرئ و رزگارمان ئه بی له دهستی موحه مدد ﴿﴾
خوا ی مه زن فدرموی:

﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ وه ئیمه نه مان گپراوه بۆ هه یج ئاده میزادی پایه داری و بهرده وای بۆی له جیهاندا و نه مرئ، ئایا نه گه ر تو مر دی بهر له را گه یاندنی په یامی خو ت ئایا دوا یی ئه وان ئه بن له جیهاندا و نامرن؟
﴿كُلْ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَتَبْلُوكُم بِالشَّارِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه موو که سی ئه چیترئ تالی مردن له جیهاندا و دانیش توان به را کردن له مردن رزگاریان نابئ، بهر پیژترین مردن ئه وهیه شه هید بکرئ له بهر په ییدا کردنی راستی و نه هیشتنی خراپه و ئیمه ئیه و تاقی ئه کهینه وه بهشتی پێیان ناخۆشه و به شتی لایان خۆشه به تاقیکردنه وهیه شاراوه ی دهرونیان ده ر بکه وئ بۆ ئاده میزاد، دوا یی ئیه بۆلای ئیمه ئه گه ر پته وه، هه ر که سی له کاتی خو شی و هه ر زانیدا و سوپاسی ئیمه ی کردی و ئارامی گرتی له کاتی سه ختیدا ئه و که سه به باوه رداریکه نیاز پاک دانه رئ و پاداشتی خو ی وه ر نه گرئ و هه ر که سی سوپاسی ئیمه ی نه کردی سزای ئیمه وه ر نه گرئ.

﴿وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ يَتَّخِذُونَ إِلَّا هُزُوءًا أَمْ حَلَّى إِلَهُكُمُ الْأَلْهَتَ كُمْ وَهُمْ يَدْعُرُ الرِّجْنَ هُمْ كَافِرُونَ﴾ وه هه ر کاتی که سانیکی ئه و تو باوه رپان نه هینا تو یان بینئ که خراپه له خوا کانیان نه گرئ و ئه لئ: ئه و خوا یانه بهر دوه ره ختن و سودو زیان نابه خشن و بانگیان ئه که ی بۆلای یه کیتی خوا ی مه زن ئه و بی باوه رانه تو به هه یج شتی وه ر ناگرن مه گه ر گاله کردن به تو و بهو بانگ کردنه ی تو بۆلای راستی، هه ندیکه یان به هه ندی تریان ئه لئ: ئا ئه و که سه یه باسی خراپه ی خوا کانی ئیه ئه کا به خراپه و ئه لئ: دارو بهر دی ووشکن و، ئه و بی باوه رانه باوه رپان به باسی خوا ی خاوهن به خشنده نیه که پتغه مه ران و نامه کانی ناردوه بۆلایان ئه و جو ره کارانه ی بی باوه ران جیگه ی سه ر سو رمان نین، چونکه هه ر که سی دوا ی سودی تایبه تی خو ی بکه وئ و له سه ر لاسایی کردنه وه ی باو باپیری گه شه ی کردی و بۆ مه بهستی خو ی ئیتر بت په رستی یا په گه ز په رستی بی لای گرنگ نیه ناموسی و نیشتمانی خو ی بفرو شی .

ته فسیری زمنا کۆبی

خَلِقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
هُمْ يُصْرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ
بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
لَهُمْ إِلَهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَنَعَنَا هَؤُلَاءَ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا أَنَا نَاقِي
الْأَرْضِ نَقْصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ بێ باوەرانی ئەترسان لە پاشەرۆژی بێ باوەری و بەوانی راگەیانندن توشی سزای سەخت ئەبن ئەگەر بەردەوامن لەسەر بێ باوەری کەچی ئەوان بێ فەرمانی خوای مەزنیان زۆرتر ئەکردو ئەیان ووت: ئەگەر راستە با ئەو سزایە پێتە خوارەوه. خوای مەزن فەرمو:
﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ ئادەمزیاد دروست کراوە بە گۆڕەوی سروشتی لەوێ پەلە لە هاتنی شتی ئەکا بەر لە کاتی پەیدا بوونی لە هەندێ لە بیرو بۆچونیان. خوای مەزن فەرمو:
پەلە مەکەن:

﴿سَأْرِيكُمْ بِآيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ من نیشانی ئەدەم بە ئێوە تۆلە سەندنەکانی من لە جیهاندا بە کوشتن و دیل کردنتان و لە رۆژی دوایدا بە سزای سەخت، دواي ئێوە پەلە مەکەن بە هاتنی ئەو سزایە .

زۆرکەس هەن پەلە ئەکەن و ئەپارتێهوە بۆ هاتنی کارێکی ناهەموار کەچی ئەگەر ئەو کارە توشیان بێ ئاوات ئەخوازن توشیان نەبوايە. ئەگەر خوای مەزن هەموو داخوازی ئادەمزیاد جێبەجێ بکا لە روی زەویدا کەس نەئەمایەوه. بەلام خوای گەوره بەویستی خۆی هەموو شتی ئەکا ئەک بە ویستی ئەوان .

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ وەبێ باوەران ئەلێن: چ کاتی ئەو سزایە لە جیهان و لە پاشە رۆژدا دیت ئەگەر ئێوە راست ئەکەن دیت .

﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ﴾ وەئەگەر بێ باوەران بزائن بە کاتیکی ئەوتۆ پەلەیان بۆ هاتنی ئەکرد کە ناتوانن لابەدن لە رومەت و پشتی خۆیان ناگرێ دۆزەخ و ئەوان یارمەتیا نادرێ بۆلابردنی ئەو سزایە ئەوان ئەو داخوازیەیان نەئەکرد .

﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ بەلکو دیت بۆلایان رۆژی دواي و سزای ناگری دۆزەخ کوتوپر لە ناکاودا، دواي ئەو رۆژه سەرگەردانیان ئەکا، دواي ناتوانن بیان گیرێنەوه و مۆلەتیا نادرێ و دوااخترین پەشیمان ببنەوه و باوەر بهێنن، وەك ئەوێ لە جیهاندا مۆلەتیا ئەدراو بۆ ماوه بە دواەخران هەتا پەشیمان ببنەوه .

موحەمەد تۆ هیچ نرخێ بۆ ئەو بێ باوەرانیە دامەنێ کە گالەت پێ ئەکەن، ئەو کارە ناپەوانێ لە گەڵ هەموو پێغەمەران کراوە، خوای مەزن دلخۆشی پێغەمەرا ئەداتەوه ئەفەرمو:
تەفسیری زمانکۆیی

﴿ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخَّرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ وه به راستی گالته کریاوه به چندین پیغمهرا له پیش توبون. کهواته تو یارام بگره وینهی نهو پیغمهرا نهی پیشو، دواى دیته خواره وه بو سهر که سانیکی نهو تو گالته یان به پیغمهرا نه کرد لهو بی باوه رانه سزای شتی که بهو شته کالته یان به پیغمهرا نه کرد. ههر بهو جو ره تو لهی گالته بی کرده که جواره دوریان نه گری.

﴿ قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ ﴾ تو بستی به گالته که ره کان: چ که سی نیوه نه پاریزی بدشهوا کاتی نیوه نه خدون و به روژا کاتی نه چند دهر وه بو پیدا کردنی هو ی زیانی خو تان له سزای خواى خاوه به خشنده نه گهر بیهوی سزاتان بدات. بیگومان نهو که سه ههر نه بی خواى مه زن بی.

﴿ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴾ به لکو نهو بی باوه رانه له یادى خوا له قورئان و له ناموز گاری په روه دگاری خو یان روویان وه رگیا وه وازیان له فهر موده کانی خوا هتا وه، له جیاتی نهو ی له خوا بترسن گالته به پیغمهرا نه کدن.

﴿ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنْنا يُصْحِبُونَ ﴾ نایا بو نهو بی باوه رانه ههیه چه ندین خواجه نهوان پاریزی له سزای نیمو له بنه بر کردنی نهوان. خواى مه زن باسی لاوازی بی نرخی نهو خویانه ی نهوان نه کاو نه فهر موی: نهو خویانه توانای یارمه تیان بو خویان نی یهو نهوان په نایان نادری له لایه ن نیمو وه سزایان نه دری. کهواته چون نه توان سزا له کهس بگری نه وه که خویان په نایان نه دری.

﴿ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاعَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ﴾ به لکو نیمه خوشیمان داوه بهو بی باوه رانه وه باو که کانیا و بهر خور دارمان کردون و مؤله تماندان ههتا دریزه ی کیشا به سه ریاندا زینده کانیا، دواى بهو مؤله تمانه یاخی بوون و بی فرمانی خواى مه زنیان کرد، نه یان نه زانی خواى مه زن پله به پله بهر زیان نه کاته وه به جو ری نازانن پاشه روژیان چون نه بی.

﴿ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴾ نایا دوا یی بی باوه رانی مه که نازانن که به راستی نیمه زهوی بی باوه ران نه دهین به موسلمانان و له ههر چوار لاهه زهوی بی باوه ران که نه که یه وه نه یخه یه سه زهوی موسلمانان به شی نهوان زور نه بی، موسلمانان نیشتمانی نهوان داگیر نه کدن و جینگه یان بی لهق نه بی، نایا دوا یی نهو بی باوه رانه سه رنا کهون به سه ر پیغمهرو به سه ر باوه رداراندا؟ بیگومان سه ر ناکهون. خواى مه زن به لستی داوه موسلمانان مه که داگیر نه کدن و بی باوه رانی دانیشتوانی مه که تا قم موسلمان نه بن.

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَمُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

﴿ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴾ تو بلى: به راستى من تيوه نه ترستيم له سزا به هوى قورئانه وه ناده ميزاده كه ره كان بانگ كردنى تو ناييسن بو باوه ره تيان كاتى بترسترين. خوى مذن فدرمانى داوه به پيغمهر بت پدرستان بترستى له هاتنى روژى دواى و بلى هاتنى روژى دواى به هوى سروشه باسى كراوه. به لام ترسان كاريان تى ناكاو ناي بيسن وه كه ره روانه، چونكه هدر كه سى نامور گارى خوا نه داته وه كوئرو كه ره با دوو چاو دوو گوئچكه يشى هه بى.

﴿ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ وه به راستى نه گهر تووشى بى باوه ران بى به شيكى كه له سزاي پدروهر دگارى تو، نهو بى باوه رانه له وه و بهر

ته فسرى زمانا كوئى

گالتەیان بەو ترساندنه ئەکرد هەتا کاتی سزایە تووشیان ئەبێ. بەراستی ئەو کاتە ئەلێن: ئەو
هاوارو گریان وەرە بۆلای ئێمە. بەراستی ئێمە سته‌مان لە خۆمان کردووە باوەرمان بە پیغەمەر
نەهێناوە بەدرۆمان خستەو، بۆیە ئێستا ئێمە تووشی ئەم سزایە بووین.

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ وە ئێمە ترازوی داد پەرورەری دانه‌نین بۆ
دانیشتوانی رۆژی دوایی زانیان بیروبۆچوونیان لەبارەری ترازووی رۆژی دوایی جیاوازه:
هەندیکیان ئەلێن: مەبەست لە ترازوو فەرمانەکانی خواو دەستوری خوایه، خوای مەزن
بەراوردی کردەووەکانی بەنده‌ی خۆی بەهۆی فەرمانەکانی خۆیه‌ووە ئەکا دوایی هەرکەسێ
کارەکانی بە گۆڕەری فەرمانی خواوە بوو، ئەو کەسە کیشراوەکانی قورسە، ئەگەر بە گۆڕەری
فەرمانەکانی خوای مەزن نەبوو کیشراوەکانی سووکه.

زانایانی پیشوو ئەلێن: بەراستی خوای مەزن ترازووی راستی دانه‌نی لە رۆژی دوایدا
کرده‌ووەی بەنده‌کانی خۆی پێ ئەکێشی. زۆرتین فەرموده‌ی زانیان لەسەر ئەوەن ترازووی
رۆژی دوایی یەك ترازوو. بەلام بەووشە کۆمەل ئەیفەرموئ لەبەر ئەوەی کردەو
کیشراوەکان زۆرن.

﴿فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرُولٍ أَتَيْنَاهَا﴾ دوایی سته‌م ناکرێ لە هیچ
کەسێ هیچ شتێ ئەگەر کردەووەی ئەو کەسە بە ئەندازە کیشانە قورسای دانەبە پێ لە تووی
تەرەتیزە ئێمە نامادە ئەکەین بۆ ئەو کەسەو پاداشتی پێ ئەدەینه‌ووە.

﴿وَكَفَىٰ لَنَا حَاسِبِينَ﴾ وە بەسە بۆ ئێمە زانیاریمان بە هەموو شتێ وێنە هیچ زانیاریە نێو
هیچ شتیکێ لێ وون نابێ هەرچەندە ژمارەیشیان زۆری، هەموو کردەووەی ئادەمیزاد گەورە بن
یان بچوک چاکن یان خراپ لای ئێمە تۆمارکراوەو لەناو ناچی و پاداشتیان وەرئەگرن.

لە توانای خوای مەزنە بۆ ئادەمیزادی دەرئەخا هەموو کردەووەکانیان و ترازووی چاکەو
خراپیان و پاداشتی چاکەو خراپەیان لە تەنھا چرکە کات ژمێرکا بۆ دەرئەخا. بەراستی
تەرازووی رۆژی دوایی شتیکە راستی زانیاری خوای مەزن و باوەر بە خواو شیۆرەکان
و کارەکانی خوای مەزنیان پێ ئەزانرێ، فریشتەکان و نامەکان و پیغەمەرەکان و رۆژی دواییان
پێ ئەزانرێ، ترازووی رۆژی دوایی بریتیه‌ لەو قورئانە خوای مەزن بەهۆی جەرئەیلەووە ناردووه
بۆ پیغەمەر ﴿ﷺ﴾، دوایی بەهۆی فەرمانی قورئانەووە زانیاری ئادەمیزاد و ئەقل و گفتوگۆ
کرده‌کانی بەراورد ئەکرێ، چاکەو خراپەیی ئەناسرێ، دوایی ئەگەر کیشانە چاکەکانی

قورسی ئه و کسه به ختیاره و نه گهر سو کبی خاوه نه که ی به دبه خته، نه گهر چاکه و خراپی ناده مزید یه کسان بوون چاوه روانی فره مانی خوی مه زن نه کا یا له و کسه خوش نه بی یا سزای نه دا، به لآم به زهی و لیبور دنی خوی مه زن له هه مووشی گه وره تره. هه موو شتی ترازووی هه به مه گهر ووشه ی (لا إله إلا الله) که ترازووی نی یه و هیچ شتی به رامبه ری ئه و ووشه ی نا کا مه گهر بی باوه ری که نه ویش ترازووی نیه. به راستی قورنانی پیروژ وه ک خوانی وایه هه موو خواره مه منی نایاب و خواره مه منی تریشی تیدایه، ناده میزادی ژیر چاکه که یان هه لئه بژی ری بۆ خزی و مروقی بی نه قلش ئه وی تریان هه لئه بژی ری بۆ خوی، به لآم فرموده ی خوا هه موویان چاکن.

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴾ یه به راستی ئیمه به خشبو مانه به موسا و بهارون نامه به که ته واره ته چاک و خراپی جوئی کرده ته وه و روناکیه و ریگی رزگاری بی نه دوزرایه وه پیرو ناموزگاریه بۆ ئه و که سانه ی خو یان له خراپه نه پارێژن. ﴿ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴾ خو پارێژی که نه و تۆن له پهروه رگاری خو یان نه ترسن و نه ئیه له وان به چا و نه یاندیه وه نه وان له هاتی روژی دوا یی و سامنا کی ئه و روژه نه ترسن، به جو ریکی واکه له بهر چاویانانی وایه. ﴿ وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴾ وه ئهم قورنانه ناموزگاریه کی پیروژه بۆ که سانی ناموزگاری وه رگرن ئیمه نار دو ومانه ته خواره وه بۆ سه ر مو حمه د، ئایا ئیوه بۆ باوه ری بی نایدرن، ئه و قورنانه پیچ و په نامه یه کی تیدا نیه، رۆن و ئاشکرایه نه گهر له لای خوی مه زن وه نه هاته یه ته خواره وه ئایه ته کان دژی یه کتری نه بوون.

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا

بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٣﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا

أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْرِينَ ﴿٥٧﴾

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرَ الْأُمِّ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

﴿ ۵۸ ﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِ هَٰتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿ ۵۹ ﴾

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿ ۶۰ ﴾

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴾ وه به راستی ئیمه به خشیمانه به ئیبراهیم ژیری و شاره زایی چروپرو بو چاکه‌ی هدردو جیهان له پیش هاتی موسا و هارون. یا بدر له وهی بالغ ببی و ئیمه زانیومانه که شایه‌نی راغوبی وهر گرتن و پیغمه‌رایه‌تیه. که واته خاوه‌نی چاکه‌ی هدردو جیهانه، خوای مه‌زن هدموو شتی له جیگه‌ی شیای خویا دانه‌نی، پیغمه‌رایه‌تی خوای مه‌زن ئه‌بیه‌خشی و ناده‌مزاد ناتوانی خوی پیدای بکا.

﴿ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴾ تو بیری ئه‌و کاته بکه‌روه ئیبراهیم ووتی به باوکی و تاقمی خوی له دانیشتوانی بابول: ئهم پدیکر بی گیانانه‌ی ئه‌و تو چ شتیکن ئیوه بهره‌وامن له‌سدر پهرستیان؟ ئیوه ژیرن و تیگه‌یشتتان هه‌بی ئه‌و پدیکرانه خاوه‌نی سوودو زیان نین نه‌بو خویان و نه بو جگه‌ی خویان.

﴿ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴾ ووتیان: ئیمه باو‌باپیری خو‌ما‌غان ده‌ست که‌وتوه ئه‌و بتانه‌یان پهرستوو و ئیمه‌یش لاسایی ئه‌وان ئه‌که‌ینه‌وه ئه‌یان پهرستین. بیگومان ئه‌و جو‌ره بیانوانه به‌لگه‌ی که‌سانیکن هیچ شتیکی به‌نرخیان به‌ده‌سته‌وه نه‌بی جگه‌ی لاسایی.

﴿ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ وَاوَّاكُم فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ ئیبراهیم فهرموی: به‌راستی ئیوه باو‌باپیرتان له گومرایی ناشکراو هه‌له‌یه‌کی روندان له پهرستی ئه‌و بهره‌ بی گیانانه‌دا خووتان پیوه‌گرتوه. ﴿ وَقَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ كُنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴾ تاقمه‌که‌ی ئیبراهیم ووتیان: نایا تو به‌شتیکی راسته‌هاتووی بۆلای ئیمه‌ یا‌تو له‌و که‌سانه‌ی گالته به ئیمه‌ ئه‌که‌ی، ئه‌و شته‌ی تو ئه‌یلتی زۆر دوره له‌بیرو‌باوه‌ری ئیمه‌وه، به‌لای ئیمه‌وه باو باپیرمان یا‌ک و بی هه‌ل‌دن و راست ئه‌که‌ن له پهرستی ئه‌و بتانه‌دا.

﴿ قَالَ رَبُّكُمْ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ﴾ ئیبراهیم فهرموی: به‌لکو په‌روه‌ردگاری ئیوه په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وین که‌سینکی ئه‌وتۆیه ئاسمانه‌کان و زه‌ویی دروست کردوه به‌بی که‌ره‌سه‌یه هه‌یانبووی.

﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ وەمن لەسەر ئەو شتە ی باسکران کە هەر خوا شایەنی پەرستەن بە تەنھا دروست کەری ئاسمانەکان و زەویە شایەتی ئەدەم و گالە بە ئیوە ناکەم و ئەتوانم بەسەر ئیوەدا سەربکەوم .

﴿وَتَاللَّهِ لَا يَكِيدَنَ أَصْنَامُكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ﴾ ئیبراهیم لە دلی خویا ووتی: سوێندم بە خوای مەزن: بە راستی من ئەمەوی خراپەیدە لە گەڵ بته کانی ئیوەدا بکەم و بته کانتان بشکێتم دوا ی ئەو ی ئیوە چو نە دەرەو و بۆ رابواردن لە چەژندا و پشتان کردە من و لە نەینیدا بته کانتان پارچەیان بکەم . ئەو گەلە وایان خویۆه گرتبو و هەموو کاتی لە کاروان بەهاتنایدو بە کەم جار ئەچوون بۆلای بته کان و کورنوشیان بۆ ئەبردن .

﴿فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ دوا ی ئەوان چوونە دەرەو و تەووریکی هەلگرت و هەموو بته کانی ئەوانی گیرا بە پارچە پارچە و بلاوی کردنەو بەسەر زەویدا جگە لە بته گەورە کە ی ئەوان نەبی نە ی شکاندو تەو رە کە ی نا بەسەر شایەو ، بۆ ئەو ی گەرانەو بۆلای ئەو بته گەورە یە پرسیاری ئی بکەن چ کەسێ ئەو بتانە ی شکاندو . زۆر ئاشکرایە ئە گەر ئەو بته خوای گەورە یی بە گومانی ئەوان نەبی وولامیان بداتەو چۆن ئەو بتانە پارچە پارچە بوون و بۆ بەرگری ئی نە کردوون؟

﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَٰذَا بِإِلَهِنَا إِنَّهُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ئاقمە کانی نەمروود ووتیان: هەر کەسێ ئەو بتانە ی ئیمە ی شکاند وە بە راستی ئەو کەسە ستمیکی زۆر سەختی کردو وە لەبەر ئەو ی ئەو تەوانە گەورە یە ی کردو وە سەر ئەو خوایانە ی ئیمە .

﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَدْعُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ ئەو ئاقمانە بدەنە مردویان ووت: ئیمە بیستومانە لاوێ هەیدە باسی خواکانی ئیمە ی کردو وە بە خراپە و جنیویی داو نەتێ، بەو لاو ئەبیۆری ئیبراهیم، لەوانە نیە ئەو کارە ناھەموارە ئەو کردبیتی .

قَالُوا فَاتَّوَايَهُ
عَلَىٰ آعِينَ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ
هَٰذَا يَا هِتْنَيْنَا يَا بَرَهَيْمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ
أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ

رءوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِ الْهَتَكُم إِن كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾
 وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

﴿ قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ أَغْنِ النَّاسَ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴾ نهمودو کاربه دهسته کانی خوځان ووتیان:
 دواى ئبراهيم بهتن له بهر چاوو له بهر دهه ناده ميزادا دای نین، نهمود لای چاک نه بوو به کسه ر
 سزای بدا، بویه ووتی، بو نه وى دانیشتون بیناسنه وهو شایه تی بدهن که نه وه جنیوی داوه به
 خواکانی ئیمه. ئبراهیمان هیناو پرسایریان لی کرد: نایا تو نه و که سه ی بته کانی ئیمه ت
 شکاندوه و رزال رزال کردوون؟ کاتی ئبراهیمان هینا:

﴿ قَالُوا أَأَتَتْكَ قُلُوبُكَ هَٰذَا بِإِبْرَاهِيمَ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ فَاسْأَلُوهُمْ إِن كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴾
 به ئبراهیمان ووت کاتی ناماده یان کرد: نایا تو نه و کاره ت کردوه به خواکانی ئیمه ی
 وشکاندوتن نه ی ئبراهیم؟ ئبراهیم ووتی:

نه و کاره بته گه وړه که یان کردویه تی و رقی له وان هه لساوه و لای گران بووه خوابی تر
 هه بی جگه ی خو ی، دواى ئیوه پرسیار له و خوایده تان بکه ن: چ که سه ی نه و کاره ی کردوه
 نه گدر نه وان گفتوگو نه کهن.

﴿ فَارْجِعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ دواى گه رانه وه بولای نه قللی خوځیان،
 دواى هه ندیکیان به هه ندی تر یان ووت: به راستی ئیوه سته متان له خوځتان کردوه به و
 پرسیاره تان و به په رستنی شتی گفتوگو نه کاو سوود نه به خشی و زیان نه گپړته وه، نه ک ئبراهیم

ته فسیری زما کوږی

وهك ئیوه نه یلین: سته می کردوه له دوایدا خویان بویان ده رکهوت که به راستی نه زانن و ئیبراهیم راست نه کا. به لام کتوپر گه رانه وه بۆلای کرده وه خراپه پینشوه که ی خویان، وهك خوای مه زن نه فده رموی:

﴿ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴾ له پاشا گه ریترا نه وه بۆلای بی باوه ری خویان و بۆلای کاره پوچه که ی خویان وهك ئیبراهیم فده رموی: نه گهر گفتوگو نه که ن ووتیان: به ئیبراهیم: تو چون فده رمان نه ده ی به ئیمه پرسیار له و بتانه بکه ین. به راستی تو نه زانی نه وان گفتوگو ناکه ن. سه رگه ردان بوون .

﴿ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴾ ئیبراهیم فده رموی: ئایا دوا ی نه وه ی ئیوه نه زانن گفتوگو ناکه ن ئیوه چون نه پیه رستق له جگه ی خوا، ئایا دوا یی ئیوه بیر ناکه ندوه له و کاره خراپانه ی خوتان که نه و بتانه شایه نی په رستق نین. بت په رستان که هه چیان بۆ نه مایه وه و په کیان که وت.

﴿ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴾ ووتیان. ئیوه ئیبراهیم بسوتیتن و ناگر سه خترین شته بۆ نازاردان و یارمه تی خواکانتان بده ن و تۆله له ئیبراهیم بکه ندوه، هه تا که سی تر نه توانی کاری به و جوړه بکا نه گهر ئیوه نه تانه وئ یاریده ی خواکانتان بده ن و تۆله له و که سه بکه ندوه گاله ته به خواکانتان نه کاته وه، خو خواکانتان ناتوان تۆله ی خویان بکه ندوه، نه و کاره ی به سه ر نه و بت په رستانه هات و نه وه ی نه وان ووتیان وه ستانیانه له سه ر سه ری خویان و قاچیان به ره و ژوربی. دوا یی چالیک ی زۆر گه وه و قولیا که ند، ماوه یه کی درودریژ دره خت و پوش و سوته مه نیان کو کرده وه ناگریان تی به ردا، به جوړی نه گهر بالنده یه له به رزایی نه و چاله دا برۆیشته یه په رو بالی نه سوتا و نه که وته خواره وه، به دورها ویژی ئیبراهیمیان فریاده ناو نه و چاله به به ده ست و بی به سترایی .

﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ ئیمه ووتمان نه ی ناگر تو سارد به ره وه و گهرما که ت نه میتی و ساردیه که ت بی نازار بی له سه ر ئیبراهیم نه وهك په ق بیتسه وه، سارد بو نه وه ی ناگر کاریکی پهك خدربوو خوای مه زن کردی بۆ ئیبراهیم .

﴿ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴾ دوا یی نه مرود دوو پیوانی نه مرود و یستیان پیلاتیکی گه وه بسازین بۆ ئیبراهیم و له ناوی بن به و ناگه و بسوتی، دوا یی ئیمه نه وانمان گیرا له و که سانه زیانیان بی بگا و به ناواتی خویان نه گه یشتن، دوا یی ئیمه په وانمان کرده سه ری نه و

گه له ميشوله و بهو ميشولانه له ناوچوون. ميشوله يه چووه ناو ميشكى نه مروده وه مؤخ و خويى نه مرودى خواردو له ناوچوو، نهويه سزاي كه ساني بي فرمانى خواى مه زن بكن.
 بوزانين: خواى مه زن و فرموده ي پيغمهر ﴿﴾ رويان نه كردو ته وه نهو كه سه ي ووتويه:
 نيراهيم بسوتين له چ ره گه زئ بووه، چاك وايه هه والى زانينى خواى بكدين. به لام زاناي بهرز (نيزامه دينى) نه يسابورى له ته فسيري خويا (غرائب القرآن و رغائب الفرقان) نه لئ و امه شهوره نهو كه سه نه مرودى كورى كه نعان كورى سه نجارب كورى نه مرووو كورى كوش كورى سام كورى نوح بوو. زانايانى تر نه لئ: نهو كه سه كورد بووه ناوى (هدينون) بووه زور جينگى سه سرورمانه نهو زانايانه به جورى باسى كورد نه كهن شاينه ي مرؤفى موسولمان نيه، بيگومان نهو بيروبوو چوونانه ي نهوان له ره گهز په رستيوه هاتووه. زوربو ي داچين نيراهيم و نه مرووو نهو كه سه يش كوردبوون، نير بو نه ي باسى كورد بكري به خرايه؟

وَنَجِّنَهُ

وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ

الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا

عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْطَاءُ أُنثِنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجِّنَهُ مِنَ

الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ

فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

﴿وَنَحْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ وه ئیمه ئیبراهیم و لوطمان رزگار کرد له عیراقده برۆن بۆلای زهویکی نهوتو ئیمه پیروزی و فهردمان دروست کردبوو له ناوئیهو زهویدهدا بو ههموو بونهوهران.

کورتده باستی له بهسهر هاتی ئیبراهیم و لوتی برازای ئیبراهیم: نهوهبوو نهمرود وستی ئازار بگهیهنئ به ئیبراهیم، خوای مدزن ئهو پیلاندهی ئهوانی پوچ کردهوه. ئیبراهیم دواى رزگاربوونی له سوتان به ناگر خوئی و لوتی کورپی هاران برای گهروهی ئیبراهیم و خاتون سارای ژنی ئیبراهیم و کچی هارانی مامی ئیبراهیم چوون بو شام، ئیبراهیم له (حهردان) و ههندنئ جیگهی تر له شامدا نیشتهجئ بوون.

لوتی برازایشی له (موئته فیکه که شهوو رۆژئ له یه کهوه دووربوون دانیشته. پیروزی شام نهویه: جیگهی بلاو بوونهوهی زوربهی زوری پیغهمهردانهو شوئتی بلاو بوونهوهی دهستوری خوای مدزنه. جیگهی ئهوان ئاوی شیرین و درهختی بهردارو میوهی زۆرو ههرزانی و کهش و ههواى مام ناوهندی و زۆرشتی تریش بووه.

بو زانین: کوچ کردنی ئیبراهیم نهوهمان بو رون نه کاتهوه که ئیبراهیم و پیغهمهردی ئیسلام ﴿ﷺ﴾ خویان و تاقمه کانیان و وینهی یهکن، تاقمی ههردووکیان بت په‌رستبوون و ههولئ کوشتنی نهوانیان داوه، به گوێرهی فهردمانی خوای مدزن ئیبراهیم و موحهمد کۆچیان کردووهو نیشتمانی خوێانیان بهجئ هیشتووه بو بلاو کردنهوی ئابنی خوای مدزن و ریگهی کۆچی بو ناماده کردن.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ فَاِثْلًا وَكُلًّا جَعَلْنَا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه ئیمه بهخیشومانه به ئیبراهیم ئیسحاقی کورپی له خاتون سارای ژنی و ئامۆزای لهسهر وه‌رگرتنی پارانهوهی ئیبراهیم و پێشمان بهخشیوه یه‌عقوبی کوره‌زای به دیاری و به‌خشش بوئی له لایه‌ن ئیمه‌وه: ووشه‌ی

(فَافِلَةٌ) ھاتتوۋە بە ماناى بەخشىش و بە مانا كۆرى كۆر، ۋە ئىمە ھەمىيانغان گىران بە پياۋچاك و كىرغان بە پىغەمەر.

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ ۋە ئىمە ئەۋانغان گىرا بە پىشەۋاننى ئادەمىزاد و چاۋ لى كراۋى ئەۋان بانگى ئادەمىزاد بىكەن بۆلەي ئاينى ئىمە بە گۆيرەي سىرۋىش و فەرمانى ئىمە ۋە شارەزەي ياساى ئىمەيان بىكەن.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ﴾ ۋە ئىمە سىرۋىشان نارد بۆلەيان بۆ كىرەي ھەمۋو چاكەيە ۋە ئادەمىزادىش ھان بىدەن بۆ كىرەيان و دورىن لە ھۆز پەرسىتى و لە رەگەز پەرسىتى و ھاۋبەشەدانان بۆ خۋاى مەزەن، بە نىيازى پاكەۋە ھەر خۋا پەرسىتىن.

﴿وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ﴾ ۋە ئىمە سىرۋىشان نارد بۆلەيان و فەرمانغان پىندان نۆيژەكان بەرپا بىكەن و بىيانپارىژەن و زەكاتەكانىيان بىدەن بە ھەزاران، ئەم ئايەتە بۆمان رۋن ئەكاتەۋە كەنەتەۋەكانى پىشۋو نۆيژ و زەكاتەكانىيان لەسەر پىۋىست كراۋە. بەلام ھەريەكەيان بە شىۋەيەكى تايەتەي خۋيان، نەك ۋەك نۆيژو رۆژۋوانەي پىۋىست كراۋە لەسەر پىغەمەرى ئىسلام و، ئەۋ پىغەمەرەنە پەرسىتىيان بۆ ئىمە ئەكرد بە تەنھا و بە نىيازى پاكەۋە خۋاى مەزەن بىدەكە دائەنا.

﴿وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ ۋە ئىمە بە لۇتمان بەخشىۋ دادپەرۋەرى و لابرەنسى ناكۆكى نىۋان ئادەمىزادو زەين و ناسىنى ئەۋ شەندەي پىۋىستىۋە كىرەيان و فىريان بىكا بە ئادەمىزاد. ﴿وَنَجِّنَا مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَالِثِ﴾ ۋە ئىمە لۇتمان رەزگار لە دانىشتۋانى ئەۋ گۈندەي ئەۋتۆكارە پىس و بىر لى كراۋەكانىيان ئەكردو ئەچۈنە لاي پىۋان و ۋازىيان لە ژنان ئەھىئا. ئەۋ گۈندە بىرىتەيە لە شارى (سەدوم) ناۋىش ئەبرا بە شارى لوت يا مۆتە فىكە و بىرىتى بوو لە ھەۋت گۈند.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ﴾ بە راستى دانىشتۋانى ئەۋ گۈندە تاقىمىكى كىرەۋە خىراپ بوۋن، لاياندابوۋ لە سىۋى دىيارى كراۋى خۋاى مەزەن، لە ئايەتەي (۸۰) سۋرەتى ئەلەئەغراف و ئايەتەي (۷۷) سۋرەتى ھودا باسى ئەۋ تاقىمە كراۋە. ئەۋ گۈندە بەخۋى و دانىشتۋانى سەرىۋە خۋاى مەزەن ژىراۋ ژىرى كىرەن و لە ناۋى بىردەن بە ناۋ زەۋىدا.

﴿وَأَدْخَلْنَا فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ۋە ئىمە لۇتمان خىستە نىۋ دانىشتۋانى بەھەشتى ئىمە و پاداشتى چاكەي خۆمانەۋە. بە راستى لوت لە پىۋو چاكەن و لە پىغەمەرەنە.

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلِ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ ۋە ئىمە نۇھان رەزگار كىرە كاتى پارايدەۋە لە خۋاى مەزەن لە پىش ئىبراھىم و لوت و ئىسحاق و يەقۇبەۋە، دۋاىي ئىمەۋ ۋەلامى پارايدەۋە نۇھاندەۋە، ئىمە نۇھ و خىزانەكەيمان رەزگار كىرەۋو لە خەفەتىكى گەۋرە كە خىكانىيان بوو بە ناۋى لافاۋ.

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَلَّاءَ آيِنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
 مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
 فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾
 وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُّونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

﴿و داود و سليمان اذ يحكمان في الحرث اذ نفست فيه غنم القوم و كنا لحكمهم شاهدين﴾
 وه تو بیری داودو سولهیمان بکهره وه کاتی فدرمانیان نه دا له باره ی زهویکی کیلراو تزوی پیدا
 کرابوو سهوز بوو کاتی مهری تاقمی له ناده میزاد به شهودا سهوز بوی تاقمی تریان له ناده میزاد
 خوارد، خاوه نه کانیان چوبونه لایان فرمان بدن به چاره سهرکردنی نهو رووداوهو نیمه ناگامان
 له فرماندانی داودو سولهیمان بوین و ناگایشمان له فرمان بو دراوه کانبووه .

﴿فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ دواپی نیمه فیری سولهیمانان کرد فرمانی دیاری کراو خویمان بو
 برینه وهی کیشه ی نهو دوو تاقمه. نهو بوو سولهیمان فرمانی: چاکتر بو ههردوولایان نهو به:
 خاوهن کیلراوه که مده کان بیاته لای خو ی سوود له شیرو خوری و موی مده کان وه برگری،
 خاوهن مده کانیش زهویه که بباو دای چینی ههتا وهک جاری پیشووی لی دی، دواپی
 هدریه که یان نهو هی خویمان ببهوه.

﴿وَ كَلَّاءَ آيِنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وه نیمه بهدخشیومانه بههه ره که له داودو له سولهیمان و
 دادپهروهی له فرمانداناو کردغان به پیغمهرو فرمان کردن زانیی چاره سهرکردنی کیشه ی
 ناده میزاد به گویره ی یاسای نیمه، دورپی له لایه ن گیری و ناره زوی تاییه تی. زانا به رزه کان له

بارەى خواردنى ئازەل كشتوكالى ئادەمیزادە بېرورایان ئەوہیە ئەگەر خاوەن كەمتەر خەمى نەكردن زامن نابى، ئیتر رۆژبى یا شەو بى، ئەگینا زامەن .

﴿وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ وە ئیمە كێوہ كان و بالئەدە كانان رام كەربوون پاك و بەرزى دەربېر بۆ خوای مەزن لە گەل داوودا، ئیتر دەربېرى ئەو پاکی و بەرزىە بە زمانى بى وەك ئیمە یا زمانىكى تايەدى بى خوادا بێدەتى بەو كێوانەو بەو بالئەدەنە و ئیمە ئەتوانین ھەموو شتى بەكەین بۆ پیغەمەران بالای ئادەمیزاد شتىكى سەرسورپنەر بى بە گوێرەى سروشتى ئاسایى، بە وێندى سارد كەردنەوہى ئاگر بۆ ئیبراھیم.

﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لَتَحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾ وە ئیمە داودمان فێرى دروست كەردنى زرى چنن كەرد بۆ سوودى ئێوہ لە بەرئەوہ ئێوہ پيارێزى لە جەنگى دوژمنى خۆتانا. يانی بیکەنە بەرتان لە كاتى جەنگ كەردن بە شمشیر و خەنجەر و شتى تردا، دوواى ئایا ئێوہ بۆ سوپاسى خوا ناكەن، يانی ئەبى سوپاسى خوا بەكەن ئەگێرنەوہ داود خۆى وابوو خۆى ئەگۆراو بە جوړى تەنیاسن و بزانی دانىشتوانى چۆن. رۆژى تووشى بوو بە تووشى پیاوى كەوہ پرسىارى لى كەرد رەوشى داود چۆن؟ پیاوہ كە ووتى: پاشايە كى چاكە ئەگەر بە داراى باوەرداران نەزى، دواى داود سوپى خوارد لەمەودوا ئەبى بە دەست كەوتى ئارەقى ناوچەوانى خۆى بۆى.

دواى ئەوہ خوای مەزن ئاسنى بۆ نەرم كەردو فێرى چننى زرى كەردو ئەدفرۆشت بە نرخى ئەووزیە ئەزیا. پیغەمەرى ئیسلامیش كۆچى دواى كەردو زرىكەى لە گرەوى چەندمەنى جۆدابۆوہ كەچى ھەموو داراى ئێوہ دورگەى عەرەب لەزێر دەستیاووە. ئەوہى شایانى باسبى دادو زۆر دەنگى خۆشیوہ.

﴿وَلَسَلِّمَانِ الرِّيحَ عَاصِفَةً﴾ وە ئیمە رامان كەربوو بۆ سولەیمان بايەكى زۆر تیزرەو تاقى بەدیانى بە ئەندازەى رۆشنى ئاسایى مانگە رینگىە ئەى بردو تاقى ئیوارەیش مانگە رىى بۆ ھەر جینگىە بیوستایە .

﴿تَجْرَى بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ﴾ ئەو بابە بە ھۆى فەرمانى خوای مەزنەوہ سولەیمانى بەخۆى و بارە گایەوہ ئەبرد لەھەر جینگىە بوايە بۆلای زەوہى ئیمە پیرۆزى و فەرمان لە نیویدا دانابوو، ئەو زەوہیەیش بریتى بوو لە شام كە پیرۆز بوو بە ھۆى

رەببى ئاوى شىرىن و درەختى خاوەن بەرھەم و جىگە بلا و بوونەو پىغەمەدانىو بە زۆرى و ئىمە بە ھەموو شتى ئەزانىن و ھەموو شتى لە جىگەى شىاوى خۆيا دائەنىن و ئەو بايە بە ئاسانى و بەبى ئازار سولەيمانى ھاتوچۆ بى ئەکرد.

﴿وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ﴾ وە ئىمە رايان کردبوو بۆ سولەيمان ھەندى لە شەيتانەکان کەسانى خۆيانيان ئەکرد بە قوتابە نيو دەريا کاندە و ئەچوونە بنیانەو زۆر شتى ناياب و بەنرخيان دەرنەھيئا بۆ سوودى سولەيمان وەك لوللئو مەرجان و دور.

﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا ذُوْنَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾ وە ئەو شەيتانانە لە جگەى چوئيان بۆ ناو دەريا کارى زۆر شتى گەورەى تريان ئەکرد وەك دروست کردنى کۆشک و مزگەوت و شتى ترى سەر سوڕپەندرو ئىمە چاودىرى ئەو شەيتانەنەمان ئەکرد کە سەرپىچى لە فەرمانى سولەيمان نەکەن و کارى ناپەوا نەکەن.

ئەبوى کورپى ئەموس کورپى تارىخ کورپى روم کورپى غىس کورپى ئىسحاق کورپى ئىبراھىم و دايكى لە بنەمالەى لووتە پىغەمەدرى بوو ناوى بلاو بوو ھەبوو کە زۆر لە خوا ترسەو ھەتتو بيوە ژنانى بەختەر ئەکرد، زۆر ميوان پەزىرپوو رىزى لى ئەگرتن، سامان و کورپى زۆرى ھەبوو، پياوئىكى وابوو لە چاکيدا وىنە بى ئەھتيرايەو، زۆر خۆراگرپوو لەسەر ئازارو نەخۆشى دورو درىژ. خاوى مەزن ئەبوى تاقي کردە بۆ دانىشتوان ھەژارى کردو خانوو منالەکانى لى سەندەو، نەخۆشى و ئازارى توشى لەش و دەرونى کرد بە دورو درىژ. بەلام ئەيوب ھەر ئارامى گرت و بى سوپاسى خاوى مەزنى نەکرد. کاتى نەخۆشە کەى درىژەى کيشا پارايەو لە خاوى مەزن رزگارى بکا لەو نەخۆشە، خاوى گەورە پارانەو کەى لى وەرگرت، لەش ساغ بوو سامان و کورپەکانى بى بەخشىو زۆرتر لە جارانى پيشوو.

پۆيستە ئەمەيش بزانرى ئەو شتەى چىرۆك نوسان ئەى گىرنەو لە ئەيوبەو کە خوا نەخواستە لەشى ھەموو. تووشى برىندارى بويو بە جورى کىم و زوخ بە لەشيا ھاتوئە خواو، گۆشتى پارچە پارچە بە گەنيوى ئەکەوتە خواو و ئەبو بە خواو دەمەنى کرم، واى لى ھاتبوو دانىشتوان بىزى لى بکەنەو، لە چۆلەوانيدا فرى دراوو، ئەوانە ھەموويان راست نىن و درۆن لە رىزو پلەو پايدى پىغەمەرايدەتى، خاوى مەزن پىغەمەرانى خۆى و والى ناکا دانىشتوان بىزى لى بکەنەو، بۆ رۆن کردنەو بەسەرھاتى ئەيوب خاوى گەورە ئەفەرموى:

تەفسىرى زمانا کوپى

وَأَيُّوبَ إِذْ

نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ

﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ

فَكَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن يَلَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَّا سَمِعْنَاكَ إِنِّي

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَعْيُنًا ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ

لَهُ زَوْجَةٌ وَآلٌ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَأَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

وَأَلَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنَى الضُّرِّ وَأَلَّتْ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ وه تو بیری ئه یوب بکهره وه کاتی پارایه وه له پدروه دگاری خوی، ووتی: بدرستی به من گه یشته نازاری سهخت، به بژندی نازاری له شم و له ناوچوونی منال و سامان مه وه به راستی تو خاوه ن به زهیی و میهره بانزینی هدمو و خاوه ن به زهیه کانی.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرُوا لِلْعَالَمِينَ﴾ دواپی ئیمه وه لآمی پارانه وه که ی نه ومان دایه وه، دواپی لامان برد شتی تووشی ئه و بوبو له نازارو له نه خوشی و ئیمه به خشیومانده وه به ئه یوب خیزانه کانی و بزمان زیندو کردنه وه هدر له جیهانداو پیشمان به خشی و ینده تری خیزانه کانی له گهل نه وانه ی پیشوودا له کورو کوره زاو سامانی تر، یانی بوون به دوو نه وه ندی بهر له نه خوشیه که ی له بهر میهره بانی و چاکه کردن له لایدن ئیمه له گهل ئه یوبو له بهر ناموژگاری کردن بو هدمو و خواپه رستانی تر جگه ی ئه یوب هه تا برانن هدر که سی خوی راگری له سهر نازارو ناسوپاسی خوی مه زن نه کا به و ینده ی ئه یوب پاداشت وه رنه گری.

﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ وه تو بیری ئه سماعیل بکهره وه که نارامی گرت بو سه برپینی خوی و له سهر دانیشتی له جیگه یه کی گهرمی بی ناوو بی شینایی و له سهرماندوبوونی بو دروست کردنی که عبه ی پرؤزوو بیری ئیدریسی کوری شیزی کوری نادهم بکهره وه که نارامی گرت به بهرده وامی له سهر په رستن و پارانه وه له خوی مه زن له ناو گهلکی بی باوه رداو بیری زولکیفل بکهره وه که نارامی گرت له سهر نوپژو رؤزو به بی کۆلدان، ناوبراه به زولکیفل یانی خاوه نی به شی گه وره یه لای خوی مه زن. زانایان بیروبوچوونیان جیاوازه: ئایا زولکیفل پیغه مه ره یانه؟ زۆربه ی زۆریان لایان وایه پیغه مه ره، هه ندیکان ئه لئین: دۆست و پیاوچاکی خواپه و پیغه مه ره نیه و خاوه نی به شیکی گه وره یه لای خوی مه زن. هدره ها بوچوونی زانایان له باره ی ناوی زولکیفله وه: هه ندیکان ئه لئین: ناوی بو شهعه، هه ندی تریان لایان وایه ناو ئیلیاسه، ئه وه ی پیویسته له سهر ئیمه بروامان وابی له پیاوچاکانه، هه موو یه کی له ئه سماعیل و ئیدریس و زولکیفل له و که سانه بوون نارامیان گرت له سهر نازارو ئیشی جیهان.

﴿ وَأَذْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ وه ئیمه ئه وانه مان خسته نیو چاکه دی خو مان له رۆژی دوایداو خستمانه ناو پیغمه رایه تی خو مان له جیهاندا. به راستی هه ندیکن له پیاو چاکان.

بۆ ئاگاداری: باسینکی یونس پیغمه مر (ذَا النُّونِ) یونس کورپی مه تایه. خوای مه زن په وانه دی کرد بۆلای دانیشتوانی نه یه وه ای موسلی ئیستا له هه ریمی عیراق. یونس چوو بۆلایان ده ستوری خوای پی راگه یاندن وولامیان نه دایه وه دژایه تی زۆریان کرد. فه رمووی: نه گه ر باوه ر نه هیتن خوا سزاتان له ئاسمانه وه بۆ نه نیژی، دواپی یونس ماندوو بوو رقی هه لسا چونکه به رده وه امبوون له سه ربی باوه ری، به تو په یه وه وازی لی هیئان و له لایان رۆشیت، له به ر ئه وه ی تازه کرابوو به پیغمه ره و ئازاری نه چیشتوو خو ی رانه گرت، وای زانی نه گه ر واز له ئامۆزگاریان به ییتی خوای مه زن له جیهاندا تووشی ئازاری ناکا. وای ئه زانی خوای مه زن پیویستی نه کردوه له سه ری بیتیته وه له نیو ئه و گه له دا. دوا ی ده رچونی به ره و که نهاری ده ریای سپی ناوه ند که و ته ری، سواری گه شتی که زۆر بارگرانبوو له به ر قورسای زۆر نزیکوو دانیشتوانی سه ر که شتی که بکه و نه ناو ده ریا که، دانیشتوان هه ستیان به مه ترسی خنکان کرد. به و بۆنه وه که ل و په لی خو یانیان فریاده ناو ده ریا، دوا ی پشکیان راکیشا هه ندی له دانیشتوانی سه ر که شتی که فری بده نه ناو ده ریا که وه، پشکیان راکیشا به ناو یونس ده وه ده رچو که بخریته ناو ده ریا وه، خستیانه ناوی و ماسیه کی زۆر گه وه قوتی داو که و ته ناو چه ندین تاریکیه وه، خوای مه زن باسی ئه و رودا وه ئه کاو ئه فه رموی:

﴿ وَذَا النُّونِ إِذْ ذُهِبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ ﴾ وه تو بیری خاوه ن ماسیه که بکه ره وه که یونس کورپی مه تایه که تا قمه که ی بانگ کرد بۆلای باوه ره یئان به خوای مه زن و وه لامیان نه دایه وه، دوا ی ماندوو به تو په وه لای ئه وان ده رچوو دواپی گومانی برد که ئیمه ته دنگانه ناخه یه سه ری و تووشی ئازاری نا که ی نه گه ر گه له که ی خو ی به جی بیلی، لایان رۆشیتوو سواری که شتی بوو فریادرایه ناو ناوی ده ریا سپی و نه هه نگی قوتی داو تووشی ئازاری زۆر گه وه بوو، خوای مه زن له ناو ئه و ماسیه دا به ندی کرد.

﴿ فَادْأَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ دوا ی خاوه ن ماسیه که هاواری برد بۆلای خوای مه زن و پارایه وه له خوای مه زن له ناو چه ندین تاریکیدا: تاریکی ناو سکی ماسی، تاریکی ناو ده ریا تاریکی شه وو، ووتی: هیچ خوا نیه هاواری لی بکری

و بپه رستړی مه گدر هرتو بگدینه فریام، پاك و بې باكي هدر بو تویه بو ئه و شتانه ده ستوری پی نه دهی. به راستی من هه ندیکم له و که سانه سته میان له خویان کردووه، به بونهی رویشتم له لای گله کهم به گورجی و به پی ده ستوری تو، هاوارم بولای تو هیناو رزگارم بکه.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَتَجَنَّبَهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ دواپی ئیمه ولامی پارانه وهی یونس مان دایه وه و ئیمه رزگار مان کرد له خه فته پی به ندی خانه ی ناوسکی ماسیه که، فه رماناندا به و نه هه نگه یونس فر بدا بو سهر زه وی به پی نازار، یونس به لاوازی به ده رده داری هاته ده روه، خوی مه زن دره ختی کوله که ی به سده وه روواند، چونکه گه لاکه ی پان و گه وره یه و له میش نه ی پاریزی و له به رده مه که ی بخوا دوا ی چاکبونه وه و پشودانی چویه وه بولای گله که ی خوی و ده ستی کرد به راگه یان دنی فدرمانی خوی مه زن و نه وانش باوه رپان به خوا هینا، ژماره ی گله که ی زورتربوون له دووسد هه زار که س، هدر به و جوړه ئیمه یونس مان رزگار کرد له نازارو ته نهایی به ندی خانه هدر وایش ئیمه رزگار نه که دین باوه ردارنیک ی نه و تو به نیازی پاکوه له ئیمه بیارینه وه.

﴿وَذَكِّرْهَا إِذْ نَادَى رَبُّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ وه تو بیری زه که ریا بکه روه کاتی پارایده له په روه ردگاری خوی ووتی: نه ی په روه ردگاری من: تو من به ته نها و به پی مندل و به پی جینگه نشین به جی میده له و نه گدر جینگه نشینم پی نه به خشی تو چاکترین که سانیکی یاریده ده ری منی، دوا ی مردنی من و مردنی هه موو بونه وه ران.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى﴾ دواپی ئیمه پارانه وه که مان لی وهر گرت و کوریکمان به ناوی یه حیا به خشی به زه که ریاو له مدترسی بی که سی رزگار مان کرد.

﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾ وه ئیمه ژنده که ی زه که ریا مان گپرا به جوړی منالی بیی دوا ی نه وه ی نه زوک بوو منالی نه نه بوو زه که ریا مان دلخوش کرد به بوونی نه و کوره.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ به راستی زه که ریا وژنه که ی و یه حیا په لیه یان نه کرد بو کردنی کاره چاکه کان و بولای ده رگای هه موو چاکه ی یه و له ئیمه نه پارانه وه بو نومیدی پاداشتی خوی مه زن و له به ر ترسی سزای خوی گه روه نه وان له ئیمه نه ترسان و مل شوړی فدرمانی ئیمه بوون. له نایه تی (۳۸) ی سوره تی نالی عیمران و له نایه تی (۷) ی مده رمه داسی به سهرهاتی زه که ریاو یه حیا کراوه.

﴿وَالَّذِي أَحْضَقْتُ فَرْجَهَا فَتُنَحْنُ فِيهَا مِنْ رُوحِنَا﴾ وه تو بیری نه وژندی نه و تو بکه روه که دایکی عیسیا به شهرم گدی پاراستبوو له کاری ره و او نار ه و ا ه یچ ناده میزادی ده ستی لی نه که و تبوو، دواپی ئیمه گیانی عیسا مان خسته ناو منال دانی به هو ی فویه کی جیره ئیل به یه خه ی کراسه که ی او عیسا به زیندووی له دایکبوو. خوی مه زن عیسا ی ناو بر دووه به روچی خوی له به ر ریزی عیسا.

﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه ئیمه نهو ژنهو کوره که یمان گیرا به نیشانه ده کی زور گه ورهو بدلگه لدهر توانای ئیمه بو ههموو بونه وهران که ئیمه بهی باوک له ژنیکه بی میرد منالی دروست بکهین له منالدا نیا.

نهو ژنه داوین پا که ناوی مریدی کچی عیمرانه یه کی بووه له زانا گه وره کانی بهنو ئیسرا ئیلی. له ئایه تی (۴۵) ی سوره تی ئالی عیمران و ئایه تی (۴۵) و له ئایه تی (۱۶) ی سوره تی مریدم و ئایه تی (۱۶) یاسی مریدم کراوه دوا ی نهو ی خوا ی مدزن یاسی نهو پیغه مه رانه ی کرد که ره وانه ی کرد بوون بۆلای گه له کانی خو یان و بۆلای ئاده میزادی تریش که راغو یان بکا بۆلای خوا به رستی و فره مووی: هدموو یان خوا به کی ته نه یان نه به رست و به ک ئایینان هه بووه، له م ئایه تانه ی دوا به فرما مان پیدا نهو ئایینه شایسته ی به رستبه ی و به کری به یاسا هدر ئایینی ئیسلامه، هدموو یاسا و ده ستوری هدموو نامه کانی پیشوری تیدایه و نه فره مو ی:

إِنَّ هَذِهِ

أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا مِرْجَعُونَ ﴿٩٣﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَكْفُرْ

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ

أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ

يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ

كَفَرُوا يُنَادُونَ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا

ظَلَمِیْنَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
 اللّٰهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا وَرِدُّوْنَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ
 هَتُوْلًا ؕ اِلٰهَةً مَّا وَرَدُّوْهَا وَكُلٌّ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٩٩﴾
 لَّهُمْ فِیْهَا زَفٰرٌ وَّهَمٌّ فِیْهَا لَا یَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾

﴿اِنْ هٰذِهِ اَمَّتْكُمْ اَمَةٌ وَاحِدَةٌ وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنَ﴾ به راستی نهو بیروباوهری پیغمه مرانه
 که بریتیه له یه کیتی خوی مهزن و مل که چید بو خوا به گفتوگوو به کرده وه نایینی نیوه
 ناده میزاده یه که نایینه به بی جیاوازی نیوان پیغمه مران همهوویان یه که نایینیان بووه من
 پهروردگاری نیوه، دواپی نیوه هدر به تنها من پیدرستن به نیازی پاکه وه. خوی مهزن فدرمانی
 داوه به ناده میزاد همهوویان له سدر باوهری یه کیتی خوابن و هاوبه شی بو دامه نین .

﴿وَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ اِلْتِنَا رَاجِعُوْنَ﴾ وه نهوان پارچه پارچه بوون له نیوان خویناوا
 بوون به چهند تاقمی: هدیانه بی ناین. هدیانه بت پدرست. هدیانه جوله که. هدیانه گاور. هدیانه
 ناگر پدرست. هدیانه گاو ناژهل پدرست. بگره نه ته وهی تاکه پیغمه مرئی چهند کومه لیکن و
 نفرهت له یه کتری نه کهن و بیزارن له یه کتری. همهوویان بؤلای نیمه نه گهرینه وه له رۆژی
 دوا پیدا، نیمه به گویره ی بیروباوهری خوین پاداشتیان نه ده پنده وه، نهو کاته نه زانن کامیان راستن
 و کامیان درۆزن.

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيهِ وَاَنَا لَهٗ كَاطِبُوْنَ﴾ دواپی هدر که سی
 کرده و چاکه کان بکا که می یا زور بچوک بی یا گه وره وه نهو که سه باوهری به خواو به
 فرشته کان و نامه کانی خواو پیغمه مران و رۆژی دواپی هیتابی، دواپی کوششه که ی له ناو ناچی
 و سوپاسی نه کری و پاداشتی نه ریته وه به راستی نیمه نهو کوششه ی بو نه نویسن له نامه ی
 کرداریا و بوی نه پارتین .

﴿وَحَرَامٌ عَلٰی قَرْبَةٍ اَهْلُكُنَّهَا اِنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ﴾ زانایان بیروبوچوونیان له مانا کردنی نهو
 رستانه جیاوازه: هندیکیان نه لئین: بی (لا ی) (لا یَرْجِعُوْنَ) زیادنیه. که واته مانای نهو رستانه

بهم جوړه یه: وه قده غه یه له سهر دانیشتونای ههمو گوندی ئیمه له ناومان بردوون و نازارمان داون بهوئی گوناوه کانیانه که به راستی نهوان نه گهر پنده بولای ئیمه له رږژی دووایدا بهو پرسپارو پاداشت. به لکو پیوسته بگهر پینسهوه بولای ئیمه لهو رږزه داو سزایان بدری بهو جوړه ی له جیهاندا سزایان درا. هندی تر له زانایان نه لئین: پیتی (لا) زیاده یه و هیزاوه له بهر بهیز کردنی ناوهر و کی رسته کان: که واته مانای رسته کان بهم جوړه نه کری:

وه قده غه یه له سهر دانیشتونای ههمو گوندی ئیمه له ناومان بردوون گهرانده و یان بولای جیهان دوا ی له ناوبردیان بو نه و ی په شیمان ببنده له گوناوه کانیان.

پرسپار/ نایا خوی مه زن سزای بی باوهران نه دا له سهر بی باوهریان له پاشه رږژدا دوا ی نه و ی سزای داون له جیهاندا، نایا دروسته کړیو نه و ی دوو سزا له سهر یه که تاوان؟

وه لآم/ سزادانیان به له ناوبردیان سزایه له سهر نه و ی پیغمه رده کانیان به درو نه خسته وه بهو ههمو کاره په که خهرانه وه چوبوون بولایان. به لآم سزادانیان له رږژی دووایدا له سهر گوناوه کانی تر یانه وه که بوختان کردنیان و ستم کردنیان و جگه ی نه و انیش. که واته سزادانیان له سهر تاوانی نه. به لکو له سهر چنده تاوانیکه.

﴿ حتی إذا فتحت یاجوج و ماجوج و هم من کل حدب ینسلون ﴾ نه گهرانده و ی بی باوهران یا گهرانده و یان به رده و امه هه تا کاتی بهر پابونی رږژی دوا یی و ده رکه و تنی نیشانه کانی به و ی روخانی رینگه گره که ی یاجوج و ماجوج و بلا و بونه و یان به روی زه ویدا. وه خوی مه زن نه دفرموی: یاجوج و ماجوج له ههمو بهر زایید کی زه ووی به په له دینه دهر وه و ناماده ی پاشه رږژ نه بن.

﴿ واقرب الوجد الحق فاذا هی شاخته ابصار الذین کفروا ﴾ وه نریکه بهر پابونی نه و به لینه راسته که هاتی رږژی دووایه و دوا ی روخانی رینگه گره که ی یاجوج و ماجوج، و دوا یی کو تویر نه و شته ی پهیدا نه بی نه مده به چاوی بی باوهران نه کړتوه له ترسی سامناکی نه و روداوه و داناخری پیلوی چاویان بهر ز نه بیته وه و ناتوان دای نه وینن.

بو ناگاداری: له نایه تی (۹۴) ی سوره تی نه لکه هفدا باسی نه و ه مان کرد یاجوج ته تهره کانن و ماجوج مه نغولیه کانن، هه له نایه تی (۹۸) نه و سوره ته دابیزاوه نه و رینگه گره ی نه و ان به و ی تیهر پونی رږژانی زوری رابردو به سهر یا شوینه واری نه ماوه، نه گینا نه و رینگه گره له م سهرده م ی ئیمه دا دانه بیرا ئیمه برومان وایه که نه و روداوه یا له مده ویر پهیدا بووه یا له مده و دوا پهیدا نه بی، خوا زانا تره.

﴿ يَا وَيْلَتَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ بی باوه ران نه لئین: نهی هاوارو به دبه ختی: وهره بو لای ئیمه، به راستی ئیمه له بی ناگییدا بووین له جیهاندا له بو هاتی نهو رۆژه. به لکو ئیمه سته مکار بووین که پیغهره کاغان به درو نه خسته وه و باوه رمان به هاتی نهو رۆژه نه بوو ریگه مان له بلا و بونه وهی په یامی خوی مه زن نه گرت.

﴿ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴾ به راستی ئیوهی بت په رست وشتی ئیوه نه پیه رست له جگه ی خوا سوتنه مهنی دوزه خن. ئیوه هه ردوولاتان نه چنه دوزه خه وه. به کان هه رچه نده بی گیان و بی گونا هه ن. به لام هه ر له بهر نه وهی بیان بینن و خه فته تیان زور تر بی که خواکانیان له دوزه خدان نه به نه سوتنه مهنی دوزه خ بو سوتانی نه وان.

﴿ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُواهَا وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ نه گه ر نه وبتانه خوا بونایه نه نه چونه ئیو دوزه خو نه وانو خواکانیان به رده وان له ئیو دوزه خدا و رزگاریان نای.

﴿ لَمْ يَنْفَعُوا فِيهَا مِنْهُمْ لَيْسَ لَهُمْ فِيهَا نَافَعٌ ﴾ بو بی باوه را هه ده له ئیو دوزه خدا ناله و هاواری نازار و ئیش، له هه چ که سیکه وه گفتو گو یه کی چاک نابینن و هه چ که سی به زه ی به وانا نایه ته وه هه ر که سی بیان بینن سه رزه نشیان نه کهن.

رۆژی پیغه مبه ر ﴿ ٢٦٠ ﴾ چو بولای که عبه، پیاوه گه وهره کانی قوره ش له و بی بون، له م لاوای که عبه دا (٢٦٠) بیان، هه لئو اسرابون، پیغه مبه ر ﴿ ٢٦٠ ﴾ دانیش له گه لیان. نه زری کوری هه رس که وه گفتو گو له گه ل پیغه مبه رو په کی که وت، له پاشا پیغه مبه ر فه رموی: ئیوه نهو شتانه نه په رست سوتنه مهنی دوزه خن، ئیبولزه عبه ووتی: نهی موحه مه د: نه وهی په رستری به چیه دوزه خ. نه بی عیسا و عوزه یه ر و فره شته کان که په رستراوی جوله که کان و گا وهره کان و هه ندی له عه ره باکانه به چنه دوزه خه وه. پیغه مبه ر فه رموی تو زمانی خوت نازانی نه وه نده گیلی و نازانی پتی (ما) بو جگه ی ناقلان به کار نه هیتری. له پاشا خوی مه زن نه م نایه تانه ی ناره خواره. فه رموی.

إِنَّ الَّذِينَ

سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنَةِ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ

ته فسیری زمان کۆبی

خَالِدُونَ ﴿ ١٠٢ ﴾ لَا يَخْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمْ
 الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿ ١٠٣ ﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا
 بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
 ﴿ ١٠٤ ﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
 يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿ ١٠٥ ﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿ ١٠٦ ﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

﴿ ١٠٧ ﴾

﴿ إِن الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴾ به راستی كه سانیكى نهو تو
 خواى مەزن به لینی دابی بهوان چاكهیان له گەڵ بكاو موزدهی دا بی به ههشتیان بداتی نهو
 كهسانه دور نهخرینهوهی له دۆزهخ. وهك عوزهبر و عیسا وجگهی نهوان.

﴿ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴾ نهو كهسانه دهنگی كلهیهی
 ناگری دۆزهخ نابیسن و نهوان بهردهوامیشن لهنیو ههرشتیكا دهرونیان ئارهزوی بكا
 بهردهوامی خاوهنی ئاسودهن و ترسیان له سزای خواى مەزن نیهو له بهههشتان.

﴿ لَا يَخْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ ﴾ ترسی گهورهی رۆژی دواپی خهفه تباریان ناكا بریتیه لهو
 کاتهی بی باوه ران نه چنه دۆزهخ و وبانگ نه گری له مهو باش مردن نامینی. ترسان چهن دین پلهی
 ههیه ههر له بیهۆشی سههرمه رگهوه ههتا چونیان بو دۆزهخ ده رگای دۆزهخ دائه خری به سههر
 دانیشتوانیدا.

﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقَوْمَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا الَّذِیْنَ كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ﴾ وه فریشته کان پیش وازی له خاوهن چاکه کان نه گدن بهر پیرهوه بهوان تهلین: نه مه نهو روزه به لیتی پی درا بوئیه نوشی بن، موژده بی لیتان نه م روزه پیرهوه.

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ﴾ نهو روزه بریتیه له روزهی نیمه ناسمان لوله نه کهین به ونه لوله کردنی نوسهر بۆ نامه کانی خوی. نه ستیره کان نه دهن له یه کتری و کیشیان نامیتی و نه کهونه خواره وه، هدریهو جوړه رسته ی نوسراوی پیچ راوه نابینری نه ستیره کانیش نابینرین. ناسمانه کان نه گهرینه وه بۆ لای نه بون.

﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَغَدَا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ هدره كه یه کهم جار هه مو شتی نیمه نه ی گیر نه وه بۆ لای نه بون، نیمه به لیتیمان داوه به به لیتیکی بیگومان به راستی نیمه نه یان گیرینه وه بۆ لای جاری پی شوو نهو شتانه نه کهین، نیمه توانامان هدی جارئ تر مردووان زیندو بکهینه وه بۆ پرسیارو وه لام و پارچه پارچه ی بونه وه ران کۆبکهینه وه.

﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ وه به راستی نیمه نویسمانه له هه مونامه دیکی نوسراوا لهو نامدیانه نیمه ناردوومانه بۆ لای پیغه مبه ره کان له تهورات وینجیل وقورثان دوی نه وه ی نیمه تو مارمان کردبو له وحله حفوزدا که به راستی زهوی به دهشت بهنده چاکه کانی نیمه سودی لی وه نه گرن نه یکه نه به به شی خویان به بی ماندوبون، نهو بهنده چاکانه بریتین لهو که سانه له روی زهویدا به لاواز ته ماشا نه کران.

هه ندی له زانایان مانای نهو نایه ته یان بهم جوړه کردوه. یانی فرمان ره وایی و دهسه لات له زهویدا هدر چهنده به دهستی پیاو خراپان وتاوانبارانه وه بن، دواپی نه دریتیه دهست پیاو چاکان به بی گومان، نهو کاته ناسایش و داد پهروه ری روی هه موو زهویسی نه گریته وه پیت و پیروزی هه مو ناده میزاد نه گریته وه بیگومان نهو پیاو چاکانه هه نه بی موسلمانانی باوه ردار به نایینی خوی مدزن و پیغه مبه ری نیسلامیشن. هه رچهنده لهم کاته ی نیمه دا هیژ به دهستی کۆمه لی درونده وه بی، به نومی دی خوی مدزن نهو هیژ روزهی له روزهان نه دری بهو که سانه ی خاوه نی راستی و داد پهروه ری بن.

﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾ به راستی هدی له نیو نهو شتانه دا لهم سوره ته دا باسی کرا له ناموزگاری و هه والی رابردودان وله به سه رهاتی پیغه مبه ران و موژه دان و هه ره شه کردن گه یشتن به ناوات بۆ تاقمی خواپه رستن. به لگه ی بیگومان له سه ره یه کیتی خوی مدزن بۆ تاقمی مدهستیان په رستی خوی مهنی.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وه ئیمه تۆمان رهوانه نه کردوه بهو ههمو دهستوره به
نرخانه وه مه گهر هدر بۆ ئه وهی هۆی بهختیاری چاکه ی ژبانی هدر دوو جیهان بۆ ههمو ئاده میزاد
بی چونکه ئاده میزادی پیش تو له سهر گهر دانی دابون. پارچه پارچه بون، تۆمان رهوانه کرد
راغویان بکه ی بۆ لای ریگه ی راست، له تاریکی بی باوه ریوه به ره و روناکی برۆن چاک و
خراب جویی بکه نه وه ئه و ئایینه و ئه و قورئانه هاتون بۆ لای تو شیایوی ههمو کات ههمو
موجیگه یه کن.

ههر له بهر ئه وه یشه که ئاده میزاد باوه ری به و ئایینه ی تو ناهین و قورئان ناکه ن به یاسا بۆیه
ستم و جەنگ و بیدادی بالی کیشاوه به سهر دانیشتوانی روی زه ویدا، هۆی چاکه یه بۆ
باوه رداران له هدر دوو جیهاندا، بۆی باوه ران که خوی مدزن به گورجی له جیهاندا سزایان
نادا، جگه ی ئاده میزادیش ئه بی مافی خویان وه رگرن.

﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ
عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
إِنَّهُ يُعَلِّمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهِ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ
رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
به راستی سروش نیراوه بۆ لای من که به راستی هیچ خواجه نییه شایه نی پهرستن و خوی ئیوه
خواجه کی ته نهاییه و ئه م گهر دونه سهر سور هینه ره ی هینه وه به نه وه و به لگه ن له سهر توانای
خوا، دوا بی ئایا بۆ ئیوه باوه ر ناهین و مل که چی فرموده ی خوابن و واز له بت پهرستی بهین .

﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ﴾ دواى نه گهر ئیوه پشت بگه نه یه کیتی خواى مهزن خوتان پاك نه كهوه له شتی شایسته ی خواى مهزن نه بی، دواى تو به وان بلی: من ئیوه ناگاداری شتی کردووه فه رمانم پیدراوه له سه ر دادپه روه ری و یه کسانى بیرورای چاك و به لگه ی رون، هموو په یامی خواى مه زنم پیتان راگه یاندووه بیانو بۆ هیچ كه سى له ئیوه نه ماوه ته وه كه باوه ر نه هیتن .

﴿ وَإِنْ أَذْرَىٰ أَقْرَبَ أَمْ بَعِيدَ مَا تُوعَدُونَ ﴾ وه من نازام ئایا نزیکه شتی به لیتی پیدراوه به ئیوه له لایه ن خواى مه زنه وه له سزاو له هاتنى رۆژى دواى یا دووره، به لام ئه وه نه دیه گومان له هاتنیانه نیه .

﴿ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴾ به راستی خواى مه زن نه زانی به لای شتی ئیوه ئاشکرا بی له گفۆ کانتان و نه زانی به شتی نه یشارنه وه له رق و له کینه ی دلتان و به شتی پیلانی بۆ دروست نه که ن له دژی موسلمان و کۆرو کۆمه لتان .

﴿ وَإِنْ أَذْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةً لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴾ وه من نازام له وانه یه دواخستنى سزا تا قى کردنه وه بی بۆ ئیوه به به رزبونده تانه پله به پله و ببینى چ شتی نه کدن و ئیمه زانترین له ئیوه به و شتانه و بۆ ئه وه یش رابوێرن هه تا ئه و ماوه یه خواى مه زن دیاری کردووه بۆ ته مه نتان و بژین له جیهاندا .

﴿ قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ ﴾ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿ موحده مد بلی: ئه ی پهروه دگارى من: تو فه رمان بده به راستی و به دادپه روه ری له نیوان من و نیوان دانیشتوانى مه که داو یاریده ی خواهن راستی و دادپه روه ران بده و سه ریان بجه به سه ر بی باوه راناو، پهروه دگارى ئیمه خواى خواهن به خشنده یه داواى کۆمه کی لی نه کرئ له سه ر نه مانى شتی ئیوه باسی نه که ن و نه وه ی ئه یلین: خواى منالی هدیسه موحده مد شاعیرو هۆنراوه بیژهو قورئان هۆنراوه یه و دروشمى ئیسلام ماوه یه که و داواى نامینى و موحده مد ئه مرئ. ئه وه بوو خواى مه زن له رۆژى به دردا بی باوه رانی شکان و دواتریش باوه رداران مه که یان داگیر کرد، پارانه وه ی پتیه مده ری وه رگرت .

به یاریده ی مه زن کۆتایی به مانای ئهم سوره ته هات (۲۰) ی مانگی زیل حیجه

سالى (۱۴۲۰) کۆچى به رانبه ر به (۲۶/۳/۲۰۰۰) زاینی

رۆژى یه ک شه مه . ئه ی پهروه دگارى خواهن

به خشنده و به ئاواتى خۆم بگه یه نه

ته فسیری زمانکۆبى

﴿ سوره تى نه لحه ج ﴾

له مدكه هاتوته خواره وه. هه ندئ له زانايان ئه لئى: جگه له لئايه تى (۱۱-۱۲) لای هه ندئ تریان جگه له ئايه تى (۱۹) هه تا ئايه تى (۲۴) لای هه ندئ تریان له زانايان جگه له ئايه تى (۷۸) كه له مەدينه هاتونده خواره وه. ژماره ی ئايه ته كانى (۷۸) ئايه تن .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُمُ ابْتِ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ

طِفْلًا ثُمَّ لْتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ
بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
الْقُبُورِ ﴿٧﴾

﴿ يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة الساعة شئ عظيم ﴾ نهی ناده ميزاد: نيوه بترسن له
سزای پدوره دگاری خوتان و خوتان پياريزن له بي فدرمانی نهو. به راستی له رزين و ته کانی
سهختی رۆزی دوايي زور شتيکی گه وره و ترسناکو تووشی زهوی نه بی. مبهست له
له رزاندنی زهوی له رۆزی دوايدا: کاولبوونی زهوی و ناسمانه کان و تیکه لاو بوونیانه له گهل
یه کتری و تیکه لبوونی هه موو ناوه کانی زهویه ب ۷ نهوی پدروه دهیه له نیوانیانای، ناسمانه کان
و زهوی کیش و دوربو نیان له یه کتری نامینی، هه موو مردوه کان به زیندوویی له گۆره کانیان
دینه ده ری به وینه تابلوی بی گیان. رۆزی دوايي بۆیه ناو نه بری به (الساعة) یانی هه موو شتی
به پهل رانه کا بۆلای نهو رۆزه .

﴿ يَوْمَ تَرَوْنها تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ ﴾ رۆزیکه نيوه به چاویی سه ری خوتان نهو
رۆزه نه بین هه موو شیر ده ری بی ناگا نه بی له شتی شیر بی دراوه، خوشی ویستوه به خویه
خه ریکه له بدر سامناکی نهو رۆزه بیرى مناله که ی به دلدا نایه .
﴿ وَتَضَعُ كُلُّ دَاتٍ حَمْلًا حَمْلَهَا ﴾ وه هه موو زنیکی خاوه ن بیچو له بدر سهختی نهو رۆزه
نهو بیچووه ی له مندالدا نده دای نه نی، نهو رستانه هیمایه له سه ر سهختی نهو رۆزه، نه گینا
لهو رۆزه دا نه شیر ده ر هیده و نه خاوه ن بیچو، یانی نه گهر هه بن بهو جو ره نه بن .

تهفسیری زمانکویی

﴿ وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴾ وهتو ئاده ميزاد وانه يینی سهر خوشن له بهر ده شه تی نهو روزهو ئاگایان له خویان نیه و نهوان سهر خوش نین و، به لام سزای خوای مهن زن زور سه خته لهو روزه داو نه قلی لی تیکداون و هو شی لی برون.

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ وهه نه دی له ئاده ميزاد ههیه گفتوگوى ناره واو بی جینگه نه کا له باره ی خوای مهن نه و و ئاین و نامه ی خوای مهن نه و. به بی نه وه ی زانین و ئاگاداری لهو شتانه هه بی و باسیان نه کا. به وینه ی نه زری کوری حه رس نه بووت: فریشته کان کچی خوان، قورئان نه فسانه یه و چیرۆکی پیشه وانه، روزه ی دوا یی نیه و نایدت و زیندوبوونه وه نیه.

﴿ وَيَتَّبِعْ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴾ وه نهو که سه له گفتوگوى ناره وا ی خویا هه موو کاتى دوا ی هه موو شهیتانیکی خراپه کارو بی چاکه نه که وى و رای نه کی شی بۆلای خراپه و خوا فه رمانی داوه دوا ی نه که وى.

﴿ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يَضِلُّ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴾ پتویست کراوه له سه ر شهیتان که به راستی هه ر که سی دوا ی نهو بکه وى و بیکا به دوستی خو ی، دوا ی شهیتان نهو که سه له ریگه ی راست لانه داو راغویشی نه کا بۆلای سزای ئاگری دوزه خ هه تا بیسو تینی به هو ی بی فه رمانی خوای مهن نه و.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ﴾ نه ی ئاده ميزاد: نه گه ر ئیوه له گومان دان له باره ی زیندوبوونه وه ی دوا ی مردن و نه ئین زیندوبوونه وه نهو روزه دوا ی نایه دوا ی ئیوه ته ماشای پیشووی خوتان بکه ن که نه بوون، به راستی ئیمه ئیوه مان دروست کردبوو راسته وخو له خاك وهك ئاده م یا به هو ی دلۆبی ئاو که له خواره مه نی سه ر خاك پهیدا بووه و تیکه لاوی خوین نه بی و له میرده وه نه چیته ناو مندا لدانی ژنه وه و نه بی به ئاده ميزادیکی زیندوو.

﴿ ثُمَّ مِّنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ ﴾ له پاش نه وه ی ئیمه ئاده مان راسته وخو له خاك دروست کرد مناله کانیا ن دروست نه که ن له دلۆبی ئاو و نه چیته منا لدانه وه له پاشا نهو ئاوه نه بی به پارچه خوینی رهق و به ستر او له پاشا نهو پارچه خوینه نه بی به پارچه گوشتی به نه ندازه ی تیکه یه به جورى ماوه ی بونه که ته واو نه بی و له دایک نه بی یانابی به دروست کراویکی ته واو به پارچه گوشتی له منا لدان نه که وینه خواره وه.

﴿ لَتُبَيِّنَ لَكُمْ ﴾ له بهر نه وه ی هه تا ئیمه بو ئیوه ی پون بکه نه وه توانا مان به سه ر زیندو کردنه وه ی مردوان و به سه ر جگه ی زیندوبوونه ودا هه یه، چونکه که سی بتوانی پله به

پله ناده میزاد دروست بکا له واندی پیشو نادهم له خاک و مناله کانی له وانه باسکران، زور به ناسانی تر نه توانی جاری تر بیان کاتهوه به ناده میزادیکی زیندوو دوی بونیان به خاک .

﴿ وَتَقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ وه نیمه دانهن له نساو منالده کانی ژناندا شتی ناره زومان وابی منالدهان فرهی نه داتهوه دهرهوه بولای ماوهیه کی دیاری کراو که متر نه بی له شش مانگ و زورتر نه بی له چوار سال و به زوری بولای نو مانگ.

﴿ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ﴾ له پاشا نیمه نیوه له منالدهانی دایکتانا دهرههین به منالی به نهویه ری بی هیزیهوه و ناتوانن کاروباری خوتان هلسورپین له پاشا نیمه تهمه نیکی وادههین به نیوه له بهر نهوهی نیوه بگه نه کاتی نهقلی تهواو و بههیزو توانا پهیدا بکدن و له شتان توندو تول بی .

﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ بَعْدَ الْعِلْمِ شَيْئاً ﴾ وهه ندی له نیوه کهسیکه نه مرئ به منالی و بهر له تهواو بوونی نهقل و بالغ بی و هه ندی له نیوه کهسیکه نه گیزیهوه بولای خرابزین تهمدن و بولای ژیانیکی خراب و تروشی خدله فاوی نه بی وه کاتی منالی لی دی و بیر نه بی وای لیدی هیچ شتی نه زانی دوی نهوهی خاوهنی زانیاری بووه بو زور شت. له پاشا خوی مدزن بهلگدیه تر نه هیزیهوه له سه زیندو بوونهوهی دوی مردن و نه فهرموی:

﴿ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْرَاقَ وَرَبَّتْ وَالْبَلَّتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِجٍ ﴾ وهتو زوی نه بیی ووشکهو بی گیانه وه مردوو هیچ شتی ناروینی و بی رووالهت، دوی نیمه نه ریژین به سه زه ویدا ناوی باران له ناسماندهوه زهویکه نه کهویته جو له و نهاوسی و بهرز نه بیتهوهوه نه بوژیتهوهوه هه مو جو ره گیایهوه هه مو جو ره وه کی به رهنگی هه مو جو رهوه سهوز نه کاو ته ماشا کهران دلخوش نه کا بو خواردن و بو شتی تر. بیگومان زهوی ناماده بی تیدایه بو پیش وازی زیندو بوونهوه. بهلام هیچ پهیدا نابی به بی دهستوری خوی مدزن، هه مو رو وه کی خاوهنی نیرو میه .

﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ نهو شتانهی باسکران له دروست کردنی ناده میزاد بهو پله جیاوازاندها به سه ریادی و له زیندو کردنهوهی مردوان بهووی خوییه کی مه زنهویه هه نهوه بهر دهوامه هه نهوه زیندو نه کاتهوه مردوان هه خوی مدزنه شایستهیه بو پرستن و هه خوی مدزنه به راستی مردوان زیندو نه کاتهوهوه هه خوی مدزنه دهستلاتی به سه هه موو شتیکا هیده و نههایه و بی هاویه شه.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عِطْفِهِ، لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ
فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ، خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لِمَنْ
ضَرَّهُمْ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ، لَيْسَ الْمَوْلَى وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

﴿ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴾ و بهد راستی رورزی دواپی دیت
گومانی تیدا نیه هاتنی لئو رورژه به راستی خوا زیندو نه کاته وه هدمو که سنی له گوره کانا له و
کاتهی خواى مه زن دیاری کردوه .

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴾ و هه ندنی له ناده میزاد
که سیکه گفتوگوی پروپوچ و بنی جینگه نه کدن بدنی زانیاری و بدلگه و بدنی شاره زایی و به بنی

نامه ده له لای خوای مه زنه وه بۆی هاتی و راستی بۆ رۆن بکاته وه ئەو که سه ش ههروهك رابورد نه زری کوری هه رسیو که ئەو که سه هه یچ یه کئی له وانه ی نه .

له و نایه ته دا خوای مه زن باسی سێ شتی کرد وه که هۆی زانی نی ئاده میزاده بۆ ناسینی هه موو شتی:

۱- (عَلِمَ) که بریتی یه له تاقی کردنه وه ی هه موو شتی به هۆی هه سه ته کانه وه، ئەو شتانه ش هه بی هه ستیان پێ بکری به چاو و گوێ چکه و لوتو دهم و ده ست، چونکه به و شتانه تاقی کردنه وه په یدا ئه بی .

۲- (هَدَى) که بریتی یه له زانی شتی به هۆی ئەقله به ته نها که بوونی خوای مه زنی پێ نه زانی به ته ماشا کردنی ئەم گه ردونه و ئەم بونه وه ره سه رسو پێ نه رانه، ئەو ئەقله ش هه بی دور پێ له ده مار زلی و بێ با وه ری .

۳- (کِتَابٌ مُنِيرٌ) که بریتیه له سه وش هه موو شتیکی نه پێ نه و نه زانی، وهك بوونی جنۆکه و فرشته کان و کاتی هاتی رۆژی دوایی و په رسیار و هه لامی رۆژی دوایی .

﴿ ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴾ ئەو که سه ی گفتو گو ی پێ جینگه ی ئە کرد ته نیش و گه ردنی خۆی وه رته چه ره خان و به ده عیه و به ده مار وه وازی له راستی نه هینا له به ره نه وه ی ئاده میزاد له بدا له رینگه ی راست و له ئایینی خوای مه زن وهك خۆی لای دا بوو له رینگه ی راست، بۆ ئەو که سه هه یه په سوایی له جیهاندا به کوشتن و به دیل کردن و به بی نه رخی وهك ئە وه ی توشی بوو له جهنگی به دردا و ئیمه به و که سه نه چێ زین له رۆژی دوایدا سه زای ئاگریکی سو تێ نه ر. به و که سه نه پێ زنی له و رۆژه دا .
﴿ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ ﴾ ئەو په سوایی جیهانه و ئەو سه زای رۆژی دوایی به هۆی ئە وه بوو توانا و ده سه ته کانی تۆ له مه و پێش کرد بووی له پێ فه رمانی خوای مه زن و خوای مه زن به راستی سه ته م له به نه ده ی خۆی نا کا، خوای مه زن ئەقلی دا وه تی چا که بکا .

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يْعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ﴾ وه هه ندی له ئاده میزاد هه ن که سه ی خوای مه زن نه په رستی له سه ر لای نه ی له ئاین و به مه رج و به گو مانه وه و به رده وام نه نه بوو له سه ر ئاین نه گه ر مه رجه که ی نه هات بیه ته جی، وینه ی که سه ی دوا ی له شکر نه که وێ نه گه ر سه ر که وتن خۆی ئە کا به نا ویا نا خو نه گه ر شکان رانه کاو به جی ان نه هینی .

﴿ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ ﴾ دوا ی نه گه ر تووشی ئەو که سه ببوا یه چا که یه له ساغی له ش و دارایی ئەو که سه ئارامی نه گرت و له سه ر ئاین نه مایه وه نه گه ر تووشی خراپه یه ببوا یه ئەو که سه له ئاین وه رته گه را و نه رۆ شت بۆ لای ئایینه پێ شه که ی خۆی .

﴿ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴾ ئەو كەسە زەرەرى كرد لە جیهاندا بە ئاواتى خۆى نەگەشت، تووشى هەزارى بوو، زەرەرىشى كرد لە پۆژى دوایداو کارەکانى خۆى پوچ کردەو پاداشتى چاکەکانى وەرناگرئ، ئەو زەرەرانەى هەردوو جیهان زیانۆمەندى ناشکرایە.

بە کورتى ئەو نایەتەندى رابوردن هاتووتە خوارووە دەربارەى ئەو عەرەبە دەشتەکیانە کۆچیان ئەکرد بۆ مەدینەو باوەریان ئەهێنا ئەگەر تووشى نەخۆشى نەبوونایە و ئازەلەکانیان بەروبووى زۆر ببوایە بەو ئاینە خوێشەکان ئەبوون، ئەگەر نەخۆشى بکەوتنایە و بەروبوویان کەم بوایە ئەیان ووت: ئەمە هۆى ئەم ئاینەیدەو لە ئاین وەرئەگەران و ئەچونەو بەلای ئاینەکەى خۆیان کە لەسەرى بوون، ئەوێ راستى بێ لەم سەرەمەى نێمەیشدا کەسانى وا هەن. باوەردارى راستى ئەوێە نیازی پاکى و لەهەموو کاتیکی بەردەوامى لەسەر ئاین و خواپەرستى.

﴿ يَدْعُو مِن اللّٰهِ مَا لَا يَصُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴾ ئەو کەسە شتى ئەپەرستى لەجگەى خۆى مەزن لە بته کانیاى زیان لەو کەسە ناداو سوودى پى ناگەینەئى بپەرستى یانەپەرستى، چونکە ئەوان درەخت و بەردى بى گیان، ئەو پەرستە گومراپەکی زۆر دوورە لە راستى.

﴿ يَدْعُو لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴾ ئەو کەسە بەراستى کەسى لە گەورە تاوانبارەکان ئەپەرستى و یارمەتیاى ئەدا بە نیازی سوودى تاییەتى جیهان زيانى نزیکترە لە سوودى و سوودەکیان بەرانەر بە سزای خۆى مەزن بە هیچ شتى دانانرئ. بەراستى بارى دەرو دۆستیکى خراپە ئەو کەسە و خراپ ھاوڕێیە کە پارانەووە پەنا بردن بۆلایان بى سوودە.

﴿ إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾ بەراستى خۆى مەزن کەسانیکى ئەوتۆ باوەریان هێناووە کردەووە چاکەیان کردووە ئەیان خاتە ئێو چەندین بەهەشت ئەروا بەرێژ درەخت و ئەم لاو لای کۆشکەکانیا چەندین روبرارى ئاوى شیرین و پاک. بەراستى خۆى مەزن هەموو شتى ئەکا بپهوى. ئەوێ پیاو چاکە پاداشتى خۆى ئەداتى، ئەوێ پیاو خراپە تۆلەى لى ئەستێنى کۆمەلەى لە هۆزى غەتفان باوەریان ئەهێنا ئەیان ووت: لەوانەى ئەم کارەى موخەمەد نەچیتە سەرو سەرنەکوئ و دۆستایەتى جولەکەکان بپجری و کۆمەکیان نەکەن، خۆى مەزن فەرموى:

مَن كَانَتْ

يُظَنُّ أَنَّ لَّنَ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلَيْمَدَّ دِسْبَبَ إِلَىٰ

السَّمَاءِ ثُمَّ لَيَقْطَعَنَّ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصَارَى

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ

﴿١٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٩﴾

﴿ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنَّ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لَيَقْطَعَنَّ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴾ هه ركه سنی گومان نه با كه خواى مه زن ياریده ی پیغمه رى خوى نادا له جیهاندا به بهر ز کردنه وه ی ووشه ی ثابن و سهر كه وتنی به سهر دوژمنانیدا له دواړوژیشدا به پله و پایه ی بهر زو ریژگرتنی، دواپی با نه و كه سه بمرئ له خه فها به وه ی گوریسئ به ستنی به دارى خانه كه ی خویده وه و بیبه ستنی به ملی خویده وه هه تا نه خنكى له پاشا جیگه ی هه ناسه ی خوى بېرى به هوى نه و گوریسه وه، دواپی با ته ماشا بكا، نایا نه و كارو پیلانده ی شتنی رقی ندو پهیدا نه كا لای نه با كه سهر كه وتنی نایینی ئیسلامه؟ نه و كاره نه و كه سه بیكا به خوى نه و په رى توانای نه وه له وه زیاتر هېچ شتنی تری بو ناكړی .

﴿ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴾ وهههه بهو جوهری ئیمه نامه پیشوه کاغان رهوانه کردوه ههروایش ئیمه قورئاغان رهوانه کردوه بوسهه موحهدهه. ﴿ ۱ ﴾ به جهندين ئایهتی روون و ئاشکرا له فرموده کانی ئیمه و به راستی خوی مدزن راغوی کدهی نهکا ئارهزوی بکا به هزی نهو قورئانهوه .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِّينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾ بهراستی کهسانیکی نهوتو باوهریان به خواو به موحهدهه هیناوه کهسانیکی نهوتو جوله کدن پهیههندی دارن بولای تاقمه کانی سهر بهموسا و نهستیره پهسته کان و گاواره کانی سهر بهعیسا وئاگر بهسته کان و کهسانیکی نهوتو هاوبهش بو خوی دائهنی و بت پهستن. خوی مدزن به بیروباوهری ههموویان نهزانی لهو شهش تاقمانه .

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾ بهراستی خوی مدزن فرمان نهدا له نیوان ههموویانا له روژی دوایدا و چاک و خراپان جوئی نهکاتهوه، دواپی پاداشتی هدریه کدیان نهداتهوه به گویره بیروباوهری خویان، هدریه کدیان نهخاته جیگهیه بویان ناماده کراوه، باوهرداران بو بهدهشت و بی باوهریان بولای دوزهخ. بهراستی خوی مدزن ههموو کاریکی نهوان نهزانی و ئاگاداری ههموویانهو هیچ شتیکی لی وون نایی .

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ﴾ ئایا تو نهترانیوه که به راستی سوژدهو کورنوش نهبهن بو خوی مدزن کدهسی له ئاسمانه کاندان له فریشتهکان بهسهر بهخویی خویان وجگهی فریشتهکان و کدهسی له زهویدان له موسلمانان به خواستی خویان بی باوهریان بهسهر شوپیهوه سوژدهشی بو نهبن و خوړومانگ و نهستیره کان و کیوه کان و درهخت و ههموو نهو شتانهی نهروڼ بهسهر زهویداو زور کهس له باوهرداران که باوهریان به خوی مدزن ههیهو زور کهسیش له ئادهمیزاد که پیوست کراوه لهسهریان خوی مدزن سزایان بدا که نهو کهساندن گالته به باوهرداران نهکدن. نهوانه ههموویان سهرشوری خوی مدزن و زوربهیان خوی مدزن رامی کردوون و کار نهکدن بو سودی ئادهمیزادو سوژده نهبن.

﴿ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴾ وهههه کدهسی خوی مدزن ریسواسهرشوری بکا بههوی بی فرمانی خوی مهزنهوه، دواپی هیچ کدهسی نهه ریزی نهو کدهه بگری، هههکدهسی خوی مدزن دای نهویتی کهس بهرزی ناکاتهوه، هههکدهسی خوی مدزن بهرزی بکاتهوه کده نییه نرمی بکاتهوه. بهراستی خوی مدزن ئارهزوی ههرشتی بکا نهیکا. خودای مدزن چهنده دهستوریکی داناوه له نیو بونهوه رانی خوپی و لادان له دهستوران

نه گونجاوله، نه مديه: هدر كه سنى به رينگه ى خراپا بروا له ناو نه چنى و هدر كه سنى به رينگه ى چاكا
بروا بى وهى و بى نازاره، رينگه ى چاك و ناسوده لاي خوا باوه رهنسانى راستيه، رينگه ى
ريسوايى دوورويى و خراپه كردنه له زهويدا .

هَذَا نِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا

فِي رِيهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ

مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ

وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْمِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا

أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ

أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

وَهُدُوءٌ إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوءٌ إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ

﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

﴿ هَذَانِ غَضَمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ﴾ نهوانه دوو تاقمن و دوژمنی یه کترین دوژمنایه تی یه کتری نه کهن له باره ی ناین و بهر وه ردگاری خو یانه وه، هه ریه که یان نه لئین: ئیمه راستین و شایانترین بو ناینی خوی مدزن .

بوژانین: پیتی (واو) له ووشه ی (اخْتَصَمُوا) به کویه نه گهر پته وه بو لای ووشه ی (غَضَمَانِ) هه رچه نده بو دوانه . به لām نهو دوو تاقمه هه ر یه کیکیان چهنه که سیکی زوژن، له بهر نهو پیتی کو ی بو گهرا وه ته وه . هه رچه نده دروسته بیژری (اخْتَصَمَا) نهو دوو تاقمه بریتین له تاقمی بی باوه ران و تاقی باوه رداران خوی مدزن باسی هه ریه که یان نه کا به شتی شایسته یان بی و خوی مدزن نه فهرمو ی:

﴿ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴾ دوایی که سانیک ی نهو تو باوه ریان به ناینی خوی مدزن نه هیئا وه دیاری کرا وه بو یان بهرگی له ناگر به نه ندازه له شیان و نه کر پته بهریان ناوی گهرم نه ریژی به ته وقی سه ریان .
﴿ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴾ نه تو پته وه شتی له سکینا له گوشت و چه وری له گهل پیسیانا به هو ی نهو ناگرو ناوه گرمه وه . به کورتی له شیان به ده ره وه یی و به ناویسه هه موو نه تو پته وه .

﴿ وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴾ وه هه یه بو سزادانی بی باوه ران چهنه گورزیك و چهنه نه ستونی له ئاسنی گهرم بهو گورزانه لییان نه در ی، هه موو کاتی بیانه و ی لهو ناگره به چنه ده ره وه لهو خه فته سه خته ی توشیان بو وه رزگاریان بی نه گیر پته وه بو ناو نهو ناگره وه نه بیژری بهوان: ئیوه به چیژن ناگری زوژر سه خت و سو تینه ر .

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ به راستی خوی مدزن که سانیک ی نهو تو باوه ریان هیئا وه کرده وه چاکه کانیا ن کردو وه نه یان خاته چهنه دین به هه شت نه روا به ژیر دره خته کانیا ن و نه م لاو نه ولای کۆشکه کانیا ن چهنه دین رو باری ناوی شیرین .

﴿ يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا مِنْ خَرِيرٍ ﴾ نهو باوه ردارانه نه راز پتر پته وه و ئارایش نه در ی له لایه ن فریشته کانه وه به چهنه باز نیک و پاموره یه له زیرو مرواری به نرخ، بهرگه کانیشیان له ناو ریشمه له به هه شتا .

﴿ وَهَذَا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَذَا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴾ وه نهو باوه ردارانه له لایه ن خوی مدزن وه شاره زا کراون بو لای گفتو گویه کی پاك که ووشه ی (لا إله إلا الله) یه و باوه ره یسانی

ته فسیری زمنا کو یی

خويان رائه گه نه نن و بلاوى نه كه نه وه له جيهاندا و شاره زايى نه كرين بولاي ريگه يسه خوى له خويا نه نجامه كه ي سوپاسى له سهر نه كرى كه ره زامه ندى خوى مه زنه و چونياه بو هه شت . ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ﴾ به راستى كه سانكيى نه وتو باوه ريان نه هيناوه و ريگه له نه ده ميزاد نه گرن بچنه ناو نايى خوى مه زنه وه و نايه لن كوچ بكن بزمه دينه و ريگه يان لي نه گرن و نايه لن بچن بولاي مزگه وتى ريزدار بو به جي هينانى حه ج و عه مره نه و مزگه وتى نه وتو نيمه گير او مانه به جي كه ي پهرستى خوى مه زن و يه كسانه چوون بولاي نه و مزگه وته بو كه سانى له لاي دانيشتووان و نه وانه ي له ده شته وه دين و بو كه سى بيانه وي زياره تى بكن .

﴿ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظَلَمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴾ وه ههر كه سى يه وي له و مزگه وته ريزداره دا لا بده له فدرمانى خوى مه زن به ستم كردن له و كه سانى دين بو زياره تى نه و مزگه وته نيمه به و كه سى نه چيزين سزايه كي زور خاوه ن نازار . هه كه سى بي فدرمانى خوى مه زن بكا له و مزگه وته به ستمكار نه زميرى و شاينه ي سزادانه .

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَلَا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَدْوَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

﴿ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا ﴾ وه تو بیری نهو کاته بکده وه ئیمه ناماده مان کرد بوئیر اهریم جیگه ی دروست کردنی نهو خانووه ی ئیمه و بنچینه و شوینه واره که ایمان بئ نیشاندا که جیگه ی نهو خانووه بدر له ئیر اهریم به هوی توفانه و خوئل دای پو شیوه. نهو ویش نهو نه گه یه نی نهو خانووه له کاتی نوحا هه بووه پدرستی تیدا کراوه، دواپی ئیمه ر امان گه یاندن به ئیر اهریم و فدرمانان بئ دا که تو هاو به شی بو ئیمه دامه نی به هیهج شتی .
﴿ وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴾ وه تو خانوی من پاك بکده وه له بت و له پیسای بو نهو که سانه به ده وریا نه سورینه وه بو نهو که سانه له لایا دائه نیشن بو نوئژ که رانی رکوع و سوژده نه یه ی بو خوا ی مدزن. بیژراوه جور هومده کان له جیگه ی خانه ی خواداو له م لاو لایا چهن بتیکیان دانا بوو، بویه خوا فدرمانی دا به ئیر اهریم پاکی بکاته وه. نهو نایه ته هه ره شه یه له قوره شه یه کان که له نهو ی ئیر اهریم که چی نهوان خانه ی خویان پر کردوه له بت و نه یان نه کهن به هاو به شی خوی مه زن.

﴿ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴾ وه تو جار بده به نیو ناده میزادا بین بولای تو بو جئ به جئ کردنی حه ج له لای خانه ی ئیمه به پیاده پی و له سدر سوار بوونی هه موو هوشترکی لاوازو ماندو به رویشتن دین له هه موو ریگه یه کی دووره وه.

زانایتن بیرو بو چونیان جیاوازه: نایا خوی مدزن به رسته ی (أَذِّنْ) روی فهرموده ی خوی بولای موحه مدد نه کا یا بولای ئیر اهریم، به گویره ی باس کردن ئیر اهریم لی ره دا روی فهرموده ی خوی مه زن بولای ئیر اهریمه، هه رچوئ بئ فدرمانی داوه به هه ردوو کیان بانگی ناده میوزاد بکه ن بو هاتیان بولای خانه ی خوی مه زن بو حه ج کردن .

﴿ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ ﴾ له بدر نهو ی ناماده بن بو وه رگرتسی چهند سوودی بوخویان، سوودی ثانی بئ وهك داوا کردن له خوی مه زن بو لی بردنی گونا هه کانیا ن یا جیهانی بئ وهك بازرگانی و بینینی کۆرو کۆمه لی باوه رداران و راوئژ کردن له نیوان خویاندا بو له ناو بردنی ناکۆکی و بو پهره پیدانی ثابینی ئیسلام و چهن دین سوودی تر .

﴿ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهْمَةِ الْأَنْعَامِ ﴾ و بو نهو ویش باسی ناوی خوا بکه ن له کاتی سه ربینی قوربانیه کانیا ن له چهند روژیکه دیاری کراودا له سهر شتی خوی مه زن کردویه تی به خواردن بو نهوان له چوار بئ به سهر زمانه کان که بریتین له هوشتر و گاو بز و مهر. نهو روژانه بریتین له روژ قوربان و سئ روژی دووای چه ژن، هه رچه نده هه ندی له زانایان نه لئین: بریتین له نهو همی مانکی زیل حیجه هه تا کۆتایی ستر ده ی نهو مانگه .
﴿ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعُمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴾ دواپی ئیوه بخۆن له گوشتی نهو به سه زه مانانه کردونتان به قوربانی و ئیوه بیکه ن به خواردن بو که سئ نازاریکی توشبئی و هه ژار بئ. زانایان

بیرو چونیان جیاوازه: نایا پیوسته خاوهن قوربانیه له گۆشته کدی بخوا یا نه؟ نه گهر نهو
قوربتانیه پیوست نه کرابی یا به راسپاردهی مردو نه کرابی به قوربانی دروسته بیخوا، نه گینا نابی
بیخوا. به لام فهرموده ی خوا که نه فهرموی: بیخون له بهر نهو به بزانری خوارده مدنی قه ده غه نه
چونکه بهر له هاتنی نایینی نیسلام قه ده غه بووه خاوه نه کانیان له گۆشته کدی بخون .
﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَغْتَهُمْ وَلِيُوفُوا نَذْرَهُمْ وَلِيُطَوُّوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ له پاشا چلک و چه پدلی
له شی خویان لابهن و خویان بشورن و بهر سمیل و نینوکیان بکدن. به لام بهر له فریدانی حدوت
بهرد لهو شتانه قه ده غه، وه با قوربانیه کان پیوستیان کردووه له سدر خویان جی به جیان بکدن
و با نهوان دوی سدرتاشین و بهرد فریدان، بگهرین بهم لاو لای نهو خانوه کونده دا که به که مبین
خانوه دروست کراوه بو جیگهی پهرست، دوی نهو گه رانه هدموو شتی رهوا نه بی به چورنه

ذَلِكَ وَمَنْ

يُعْظِمُ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ

لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا

الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٢٠﴾

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ مَخْرُجًا

مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢١﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنْفَعٌ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ

الْعَتِيقِ ﴿٢٢﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ

اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِنَّهُمْ كَرِيمُونَ ﴿٢٣﴾

فَلَهُ اسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
 قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمَ خُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ﴾ نهو شتانهی باسکران له کارو کرده وه حدج فهرمانی خوی مهزنن و هدر کدسی به گهوره بگری فهرمانه ریزداره کانی خوی مهزن لهو شتانهی په یوه نندیان به حدجه وه هیده، دواپی نهو به گهوره ی گرتنه بو نهو کدسه چاکتر لای په روه ردگاری خوی، خوی مهزن پاداشتی نه داته وه له رژی دوا پیداو هیچ شتی شایه نتر نیه لای خوی مهزن له په رستنی خوی مهزن و له مل که چ کردن بوی .

﴿ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُبْلَى عَلَيْكُمْ ﴾ وه په وا کراوه بو نیوه خواردنی گوشتی چوارینکان له بز و هوشت و مهرو گاو دواپی سهر پرینیان مه گدر شتی نه خوینرینه وه به سدر نیوه دا له نایه تی (۳) ی سوره تی نه لمانیده، وه ک گوشتی مردار بوو خواردنی خوین و گوشتی بهرازو نهو شتی بو ریزگرتن له جگه ی خوی مهزن سهر بری و گوشتی خنکیتراوه کان و به شوق کوژراو و پاش ماوه ی خوراوی درنده کان و نیچیرگرتن و خواردنی گوشته که ی بو که سی له نیحرامی حدج یان عیمره دابن .

﴿ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا الزُّورَ ﴾ دواپی نیوه خوتان دور خنده وه له هه مووشتی بیزی لی کرابی له په رستنی بته کان و له نرخ دانان بو خاچی گاواره کان و له خواردنوه مدیی و کردنی قومار و کیشانی تریاک و خویشتان دور خنده وه له گفتوگوی دروو هه لبه ستن به دهم په کیکی بی تاوانده وه له پاش مله له ناو بردنی مروف به خراپه و جینودان و شتی پروپوچی تر .

﴿ حَفَاءَ اللَّهِ غَيْرِ مُشْرِكِينَ بِهِ ﴾ نیوه که خوتان دور نه خنده وه لهو شته پیسانه له په رستنی خوی مهزندا نیازتان پاکتی و خوتان لادهن له هه موو نایینه پوچه کان و مه کن به هاوبه شی بو خوی مهزن هیچ که سی له دروشه کانی حدج و عهره .

تهفسیری زمنا کوپی

﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا فَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفُهُ الطَّيْرُ ﴾ وهه در كه سى هاوبه شى بو خوا دابنى، دواى به راسى وهك نه وه وايه نه وه كهسه له ناسمانه وه كه و تيشه خواره وه بو سهر زهوى بالنده كان راى كيشن به وينهى مرداره وه بو پارچه كانى بكهونه ناو چيكلدانيه وه. بيگومان نه وه كهسه خوى له ناوبردوه .

﴿ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴾ يا بايه كى زور سهخت و تيز نه وه كهسه فرى بداته جيگه يه كى دور له ناودانى و كهس نه توانى پيى بگاو رزگارى بكا، نه وه رستانه هيمن كه به راسى گوناهاى هاوبه شى دانان بو خواى مهزن هيچ گوناهاى هاوتاي ناكسا، دواى نه وه سزايه سزايه كى گهوره تر نى يه.

﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴾ نه وه شتانهى باسگران له بارههى دوربوون له هاوبه شدانان بو خواى مهزن و دوربوون له بت په رستى و بوختان، فه رمانى خواى مهزن و هدر به گهوره بگرى دروشمه كانى نايينى خواى مهزن و ريزيان بو دانى، دواى به راسى به گهوره دانان و ريزگرتنى دروشمه كانى نايينى خواى مهزن هه نديكه له كاره كانى كه سى خواهه نى دلپكى پاكى و له خواى مهزن بترسى. هه نديكه له دروشمه كانى نايينى خواى مهزن نه وه گياندارانهى سهر نه برين بو قوربانى چاكبن و نرحيان گرانى و عديه دار نه بن و نه وه مدرجانهى له نامه ياساييه كاندا باسگران له وانداهن.

﴿ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴾ بو ئيوه ره وايه چه ندين سودى لهو چوار پيانه ئيوه داتان ناون بكرين به قوربانى هه تا نه وه كاتهى ديارى كراوه بو سهر برينيان و سهريان نه برن نه وه سودانه ش وهك خواردنه وهى شيره كان و سواربونيان و باركردنيان و به كارهيئان خورى و موه كانيان له پاشا كاتى پويستبوونى سه برينيان كوئاسى پى دى هه تا سهريان نه برن له لاي خانه كهونه كدى خواى مهزن و له لاي شاره وانى مهكه وه له مينا.

﴿ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ﴾ وه ئيمه گير اوامانه بو هه موو تاقيميكي باوه ردار جيگه يه بو په رستنى خواى مهزن و سه برينى قوربانیه كانيان هدر له كاتى ئيراهيمه وه هه تا كاتى هاتنى نايينى ئيسلام له بهر نه وهى هدر بده نه ها باسى ناوى خواى مهزن بكه ن له كاتى سه برينى قوربانیه كانيان له سهر شتى خواى مهزن كر دويتهى به خواره مهنى بو نه وان له گوشتى بده سه زمانه كانى چوار پى. كه واته قوربانى كردن شتى كى تازه نى يه. هدر چه نده داواكارى خواى مهزن نه گورى به گويړه كات و جيگه .

﴿ فَاهْتُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ﴾ دواى خواى ئيوه خوايه كى ته نهايه كه ناوى بهن و ناوى جگه ي نه وه مه بدن له كاتى سه برينى چوار پيكانتان، دواى ئيوه هدر مل كه چى نه وين و هدر نه وه په رستن .

﴿ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ ﴾ وه تو مؤژده بده به نهو که سانه ی نهو تو له خوا نه ترسن و پهیره وی فرموده کانی خوی مذن نه کدن هدر کاتی ناوی خوا ببرئ ترسی دلیان پهره نه سیئ له بدر گه وره یی خوی مذن مؤژده بیان بده ری به به هشت و به ره زامندی خوی مذن.

﴿ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُتَّقُونَ ﴾ وه تویش مؤژده بده به نهو که سانه ی نارام نه گرن له سدر ناخوشی و نازاوه له سدر به جی هینانی فرمانه کانی خوی مذن و بهو که سانه به نیازی پاکوه بده وامن له سدر کردنی نوژه کان و هندی لهو شتانه ی نیمه پیمان به خشیون نه یدهن به هدراران هدر له بدر ره زامندی خوی مذن. بیگومان نهو کارانه له هدر که سیکا کو بیته وه پله و پایه ی بدرزی نه دریئی.

وَالْبَذَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعَائِرِ

اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَن يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَآ دِمَآؤُهَا وَلَكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكْبِرُوا بِهَا اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

﴿ وَالْبَذَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ﴾ وه نیمه ناردنی نهو هوشترانه به دیاری بو که عبه گپړاومانه به هندی له دروشمه کانی نایینی خوی مذن بو نیمه هیده له به قوربانی کردنی نهواندا چاکدی زور گه وره بو نیمه له جیهان و له پاشه روژدا. هندی له زانیان نه لین: گایش وه کهوشتر وایه لهو چاکه یدا.

﴿ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ﴾ دواپی نیمه باسی ناوی خوا بکدن له سدر نهو هوشترانه له کاتی سدر پینانا که ریژدراون بو سدر برین و وه ستاون له سدر سی لاقیان و لاقدی تریان به ستراوه ته وه بلین: به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان، دواپی کاتی گیانیان ده رجوو ته نیشتیان که وته سدر زهوی دواپی سدر برین، دواپی نیمه

له گزشته کانیان بخۆن و ئیوه بیکهه به خوارده مدنی که سسّی رازی ئه بی به شتی بیدریتی به بی داوا کردن و بۆ که سیکش خوی دهر نه خا بۆ دانیشنوان و داوای ئه کا .

﴿ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ هه بهو جوړه ی ئیمه سه برینه کانیمان بۆ ئیوه رهوا کرد ئیمه ئه و هوشترانه مان رهوا کردووه بۆ ئیوه سواریان بین و به کاریان بهیتن بۆ کاروباری خۆتان شیره کانیان بخۆن بهو له شه گه وره ییوه هه یانه مل که چی ئیوه، بۆ ئه وه ی ئیوه سوپاسی ئیمه بکهه له سه ر ئه و چا کانه ی ئیمه بۆتان .

﴿ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا لَكِنْ يَنَالُهُ الْقَتْلُ ﴾ ناگا به خوای مدزن ئه و شته ی که ئیوه ئه یدهن به هه ژاران به خوای مدزنیش ناگا ئه و خوینه رژاوانه له کاتی سه برینیانو به لام ئه گاته لای خوای مدزن و به رز نه بیته وه بۆلای ترسی ئه و دلانه ی ئیوه پال ئه نی به ئیوه وه بۆ نزیکیو نه وه له خوای مدزن .

﴿ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ ﴾ هه بهو جوړه ی خوای مدزن شاره زایی ئیوه ی کرد بۆلای دروشمه کانی ئایینی خوی ئه و هوشترانه ی رام کردووه بۆ ئیوه له بهر ئه وه ی خوای مدزن به گه وره بگرن و به بی هاو به شی دابنن له سه ر شتی شاره زایی ئیوه ی کردووه بۆلای رام کردنی ئه و هوشترانه و بۆلای نزیکیو نه وه له خوای مدزن و له سزای بترسن و به ته مای پاداشتی ئه و بن . دوو پات کردنه وه ی رسته ی (سَخَّرَهَا) بۆ بیر کردنه وه ی ئیوه یه له سه ر چاکه زۆره کانی خوای مدزن له سه ر تانه وه .

﴿ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه تو موزده بده به هه موو چاکه کهرانی نیاز پاک به به ده شت و به ره زامه ندی خوای مدزن ئیر چاکه یان بۆ نزیکیو نه وه ی بۆلای خوای مدزن به هو ی قوربانی کردنه وه ی یا به جگه ی قوربانی بی .

کاتی باوه رداران په رهیان سه ند له مه که و بی باوه ران نازاریان ئه دان، هه ندیکان کۆچیان ئه کرد بۆلای حه به شه، هه ندی له باوه رداران که نازاری زۆریان ئه دان و یستیان به نه یی ئه وه ی بۆیان ئه ره خسی له بی باوه ران بکوژن له تۆله ی خویانا، پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ ئه و کاره ی به ره وانه زانی، خوای مدزن فه رموی:

إِنَّ اللَّهَ

۳۸

يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

لَقَدِيرٌ ۝ ۳۹ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِن دِينِهِمْ بغيرِ حَقٍّ إِلَّا أَت

يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَهَدَّ مَتَّ
صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

﴿ إِنْ اللَّهُ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ به راستی خوی مهزن باوهرداران نه پاریزئی له نازاری
بت په رستان و باوهر نه چه سیئی، له دلیاناو ناتوان لایاندهن له ناینی خوږیان و بهرگری له
خرابه یان نه کا.

پرسیار: میژووی کون و تازه پرن که دهست دریزئی کراوخته سهر باوهرداران، لهم نایدهدا
خوی مهزن نه فهرموئی: ٲیمه یاریدهی باوهرداران نه دهین و نه یانپاریزین، چون دژی یه کترین؟
وه لام: نهو نایه تانه که خوی مهزن له وانهدا نه فهرموئی: ٲیمه یاریدهی باوهرداران نه دهین،
به گویرهی دارژانندیان تابه تن بو هندی له پیغمهران وهك نوح و هودو سالح و لوت و
موحه مدهد. نهك بو هه موو باوهرداران.

نه وخته خوی مهزن نه فهرموئی: (وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ) وه خوی مهزن نه پاریزئی
کسی ناره زوی هه بی به وهی یارمه تی نه داو نه یاریزئی له نازار .

﴿ إِنْ اللَّهُ لَا يُجِبُ كُلَّ خَوَانٍ كَفُورٌ ﴾ به راستی خوی مهزن هه موو کسی ناراستی بکا
له په یماناو ناسوپاسی بکا بهرانه بر چاکه خوشی ناوین. وینه کهسانی قوربانی بوخته کان
سهر نه برن و که عبه پیس نه کهن به خوینه کانیان.

باوهر داران بدر له كوچ كردنيان بو مهدينه نازاري زوريان نه درا له لايه ن بت په رستانه وه، زور جار ان به سهر شكاوي و ليډراوي نه هاتنه خزمه ت پيغه مهر (ﷺ)، پيغه مهر ناموژگاري نه كردن به نارام گرتن، نه يفه رموو: فدرماني جدنگم پي نه دراوه، بگره له حه فتا ثايه تا جه ننگي قه ده غه كړدووه له مه كه دا. به لام پاش نه وه ي كوچيان كړد بو مهدينه و هيزيان پيدا كړد بو يه كه م جار ده ستوريان پيډرا بو جدنگ كړدن له گه ل بت په رستان و خواي مه زن فهرموي:

﴿ اِذْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَايِعَهُمْ ظَلَمُوا وَاِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴾ ده‌ستور دراوه به باوه‌دارانیکی ئه‌وتو جه‌نگیان له‌گه‌ل ئه‌کرێ که جه‌نگ بکه‌ن له‌گه‌ل بت په‌رستان، چونکه سته‌میان لی کراره‌و نازاریان دراوه به‌ ناره‌وایی به‌ راستی خوای مه‌زن توانای زۆره‌ له‌سه‌ر یاریدانی ئه‌و باوه‌ردارانده‌و سه‌ریان ئه‌خا .

﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ كه سائينكى ئه دوتون به جورىكى نارهوا دهر كراون له نيشتمانى خويانا، هيچ خدراپهه كيان نه بووه مه گدر ئه وهى كه ئه دوان ئه لئين: پدروهر دگارى ئيمه هدر خواى مده زنه، بويه دهريان ئه كدن له نيشتمانى خويان و جه ننگيان پي ئه فروشن و نازاريان ئه دهن .

﴿ وَلَوْ لَا رَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا
أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ﴾ و نه گهر خوی مەزن نهی کردبایه به دهستور بو پیغه مه‌ران و باوه‌رداران
جهنگ کردن له‌گه‌ل بی باوه‌ران هه‌ندی له‌ئاده‌میزادی بی باوه‌ر به‌هه‌ندی باوه‌رداران له‌ ناو
نه‌بردایه. به‌ راستی نه‌روخی‌را به‌ دهستی بی باوه‌ران کلیسای گاواره‌کان و که‌نیه‌ی جوه‌کان و
جیگه‌ی نو‌پژی تا‌قمه‌کانی تروم‌زگه‌وتی موسلمانان که‌ نه‌و په‌رستا‌گایانه‌ باسی ناوی خوی
مه‌زنیان تیدا نه‌کری ژور جاران. به‌ کورتی نه‌گهر هیزیکی به‌ توانا نه‌بی بو‌ لا‌بردنی خراپه،
کوشتن و ده‌ست برین و دزی و تالان و خوین‌رشتن و داگیر کردن په‌ره‌ئه‌ستینی به‌ تایه‌تی له‌
نیوان هۆزو خاوه‌ن ناین و بیروباوه‌ره‌ جیاوازه‌کانه‌وه، ئیتر نه‌و هیزه‌ خوا په‌رستین یا له‌بی
باوه‌رانن. بو‌ نمونه‌ رژیمی عیراق پینج هه‌زار گوندی به‌ مزگه‌وته‌وه‌ روخاند.

﴿وَلْيُنْصَرْنَا اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ وه به راستی خوی مدزن یاریده‌ی که‌سی نه‌دا یاریده‌ی ناین و پیغمه‌ری خوی مدزن بدن. به راستی خوی مه‌زن زور به‌هیژو زور به ده‌سه‌لانه و که‌س نانوانی بدره‌نگاری شتی بکا خوی مدزن بیده‌ی بی‌کا.

﴿ الَّذِينَ إِنْ مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ﴾
وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿ كه سانیکی نه وتون نهو ده رکراوانه له نیشتمانی خویان نه گدر نیمه یاریده ی
نهوان بدهین و دهسته لاتیان بدهینی له ههموو روی زهویدا نهوان نویژه کانیان نه کدن و

زه کاته کانیان نه دهن به ههزاران و فرمان نه دهن به چاکه کردن و ریگه نه گرن له خراپه و
 قده غدی نه کدن و دادپهروهری پهره نه سینی و هدر بو خوی مهزنه کوتایی کاری بونه وهران
 بولای نه و نه گهرینه وه له پاشه روژدا .

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ

أَخَذْتَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا

لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا

عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ

قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ

﴿٤٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ

﴿ ٥٠ ﴾ اٰمِنُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ
وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِىْٓ اٰيٰتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُوْلٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيْمِ

﴿ ٥١ ﴾

﴿ وَاِنْ يَكْذِبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَعَادٌ وَكُمُوْدٌ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَّاَصْحَابُ مَدِيْنٍ وَكَذَّبَ مُوسٰى ﴾ وه نه گدر بت په رستان تو به درو زبخته نه وه، دواى به راستى تا قمى نوح و تا قمى عادو سه مود تا قمى شيراهيم و دانيشتوانى شارى مديده نه همويان بهر له بت په رستانى مه كه پيغه مېره كانى خوږيانيان به درو خستو ته وه و موسايش به درو خراوه ته وه له لايه نه فير عه ون و فتيه كانه وه. كه واته تو خد فته مه خو.

﴿ فَاٰمَلَيْتُ لِلْكَافِرِيْنَ اَنْ اَخْلَثْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرٌ ﴾ دواىى من مو له تى بى با وه و ان نه دهم و سزايان دوا نه دهم بو ما وه به له بدر نه وهى هو ش بكه نه وه وه و په شيمان بنده له پاشا من سزاي نه وان نه دهم به سه خترين سزا، دواىى نه بى بيزارى من له وان نه بى چه نه ده گرانى كه چا كه خو مان نه گورين به ناخو شى و له ناويان بيه نه به هوى لافاو گهرده لولى باو ميشوله بو سدريان و رو چونى زه وى و به رد باران كردنيان .

﴿ فَكَانِيْنَ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا ﴾ دواىى نيمه زور گوندمان له ناو بردون وه له كاتيك دانيشتوانى نهو گونده ستهميان له خو يان كرده به هوى بى با وه ريان وه، دواىى نهو گونده ديواره كانى كه وتوون به سه ربانه كانيان و كو شكه كانيان رو خاون .
﴿ وَبَنُوْا مَعْظَلَةً وَفَصَّرَ مَشِيْدٌ ﴾ وه زور بير هده به جى ما ون و سوديان لى وه رنا گيرى دواى مردنى خا وه نه كانيان و زور كو شكى به رزو ويران كرا ون دواى مردنى خا وه نه كانيان .

﴿ اَفَلَمْ يَسِيْرُوا فِى الْاَرْضِ ﴾ نايا دواى نهو رودا وانه بت په رستانى مه كه نه رو يشتوون به سه ر زه وى دا ونيشتمانى نه وانا ته ماشا بكه نه چو ن دانيشتوانى نهو جى گانه له ناو چوون و شويته كانيان به چولى ما ونه ته وه نه بوايه به و كار ه ساتانه ته مى خوار بو و نايه ؟.

﴿ فَتَكُوْنُ لَهُمْ قُلُوْبٌ يَّغْفُلُوْنَ بِهَا اَوْ اَذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ﴾ دواىى بو نه وان بى دلى و ميشكيكى وا بىرى بى نه كه نه وه له خه وى بى هو شى بيداريان بكاته وه يا گوي چكه يه كى وايان ه بى هه والى له ناو بو ونى نهو كه لانه ي بى بيسن .

ته فسرى ز منا كويى

﴿ فَأَنهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴾ دواي به راستی کارو فرمان نه ویه چاوه کانیاں گویرنا بی به جوړی پستی بی بیسری و به لام نه و دله ی نه و تو له سنگدایه کویر نه بی و بیر له راستی ناکاته وه و پستی بی نه به سری و ناموزگاری و هرنه گری و دواي ناره ووی خراب نه که ووی.

﴿ وَیَسْتَغْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ﴾ وه بت په رستانی قوره یش داوا له تو نه کدن په له بکه ی له هاتنی نه و سزایه نه وانی بی نه ترستی و نه لین: نه گهر تو راست نه که ی باله ناسمانه و به رده باران بکری و خوی مدزن به پیچه وانه ی به لیتی خوی هه لاسی له روژی به دردا سزای نارد بو سدریان هندیکیان کوژران و دیل کران.

﴿ وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴾ وه نیوه له سدر چ شتی په له ی هاتنه خواره ووی سزا نه کدن به راستی سزای تنه ا روژی له خزمهت په ووه ردگاری تو له روژی دوایدا سه ختړه له هه زار سال له و ساله نیوه نه یز میړن له جیهاندا، نه و رستانه هیمايه بو گرانی و سه ختی روژی دواي.

﴿ وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَمَتْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا إِلَى الْمَصِيرِ ﴾ وه زور له دانیش توانی گوندی بوون من به میهره بانی خوم مؤله تم داو و سزادانیام دواخستوه له کاتیکا دانیش توانی نه و گونده سته میان له خویان کردوه باوه ریان به راستی من ترسینه ری ناشکرام بو نیوه له لایه ن خوی مدزنه وه.

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُدْعَى الْمُبِينُ ﴾ تو بلای: نه ی ناده میزادانه ی داواي هاتنه خواره ووی سزا نه کدن به گورجی، به راستی من ترسینه ری ناشکرام بو نیوه له لایه ن خوی مدزنه وه.

﴿ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ دواي که سانیکی نه و تو باوه ریان هیناوه و کرده وه چا که کانیاں کردوه گه راونه ته وه له بی باوه ری بو نه وانه لی خوشبون له گونا هه کانیاں کردویانه بو یان هه یه خواره مدنی به نرخ له به هه شتا.

﴿ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ وه که سانیکی نه و تو کوششی خویان نه خدنه کار بو پوچ کردنه وه ی نایه ته کانی نامدی نیمه گومان نه بدن نیمه ده سه لاقمان به سدریانا نیه زیندویان ناکه یندوه نه و که سانه دانیشوی دوزه خن و سزایان نه دری به ناگر.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى

أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
 ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
 مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
 قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
 فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِئَةٍ مِنْهُ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾
 أَلَمْ نَكُنْ يَوْمَئِذٍ نَذِيرًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ ﴾ وه نیمه ره وانه مان نه کردوه هیچ فروستاده به
 به ده ستورو یاساکوه بانگی ناده میزاد بکا بو لای نهو ده ستوره وفهرمانیشی بنی درابنی رابگه یه نی
 و ره وانه یشمان نه کردوه هیچ پیغمبره ری بانگی ناده میزاد بکا بو ده ستوری نیتر فدرمانی پی
 درابنی به وانی رابگه یه نی یانه؟ هه موو فروستاده پیغمبره ریشه . به لام هه موو پیغمبره ری
 فروستاده نیه .

﴿ إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَةٍ ﴾ مه گهر کاتی نهو پیغمه رانه نهو نایه تانه ی هاتبونه خواره وه نه یان خورنده وه به سدر دانیش توانا لهو کاته دا شه یان دوو دلی و گومانی نه خسته ناو دهرو نیا نه وه هتا بدو بونده و باوه رداران توشی گومان بن کوسپ و ته گهره بیتشه ریگه یان. دوژمنانی پیغمه مبر ﴿ ۱ ﴾ گفتو گوی نارهوا بده نه پال پیغمه مبری خوی مه زن. ﴿ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ وَيُخَكِّمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ دواپی خوی مه زن نهو شته ی شه یان فره ی نه دایه ناو دهرونی یاریده رانی نایینی خوی مه زن پوچی نه کاته وه، له پاشا خوی مه زن ماناو مدهستی نایه ته کانی نامه کدی رون نه کاته وه به جوړی مدهسته کدی گورانی به سدر دانه یه، به راستی خوی مه زن نه زانی به شتی به سروش نه ی نیړی بولای پیغمه مبر و مدهستی شه یانیش نه زانی، هه موشتی له جیگه ی شیایو خویادا نه نی و چاک و نیاز ی پیسی شه یان ده رنه خا.

﴿ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ﴾ له بدر نه وه ی خوی مه زن شتی شه یان نه یخاته دلی ناده میزاد وه لهو گومانه نه ی گیر ی به تاقی کردنه وه و نه گبه تی بو که سانیک ی نه وتو نه خوشی بن باوه ری له دلایانایه و بو که سان ی دلایان ره قه و واز له راستی نه هین و روی لی وه رنه گیرن.

﴿ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴾ وه به راستی سته مکارانی دوو روو بت په رست له دوژمنایه تی و دوو رووی در یژان له گهل پیغمه مبر و باوه رداران، یاخین له بو وه رگرتی فدرمووده کانی خوی مه زن، نهو پرو پاکنده نه درینه پال قورئان و پیغمه مبر هه رچنده زیان به خشن به لام باوه ردارو دوو رووانی بن چوی نه کر یته وه.

﴿ وَلْيَعْلَمْ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ﴾ وه له بدر نه وه یشه که سانیک ی نه وتو زانین به باوه ر به خواو به نایینی خوی مه زن بزائن نهو قورئانه هاتوته خواره وه له لایه نه په روره دگاری توو راسته و گومانی تیدا نیه، دواپی نهو که سانه باوه ر به قورئان و به پیغمه مبر نه هین، دواپی دلایان له بو نهو قورئانه نارام نه گری و گومانی تیدا نامینی.

﴿ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ وه به راستی خوی مه زن شاره زایی که سانیک ی نه وتو نه کا باوه ر یان هیئا بو لای ریگه ی راست، گیر و گرفت له به رده میانا نایه لی و گومانی شه یان پوچ نه کاته وه.

﴿ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي سِرِّيَّةٍ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ أَيْاتُهُمْ عَذَابٌ يَوْمٌ عَقِيمٌ ﴾ وه
كهسانیکی نهوتو باوه پریان نه هیئاوه لاناچن له بی باوه ری گومانندان له قورئاندا ههتا کوتوپر
دیت بولایان رۆژی دواپی یادیت بولایان سزای رۆژی جیاوازه له گهل تهواوی رۆژانی جیهاندا
سهختیه که ی وینه ی نییه، نهوه بوو له رۆژی به دردا گهوره کانی قورهیش کوزران، نهوه رۆژه
وهک بایه وایه چاکه ی تیدا نه بی، نهوه ئایه ته ههولدا نه که خرابه ی بی باوه پریان و گومان پهیدا
کردن له قورئان و له تاینی ئیسلاما به درده وامه بۆ نمونه نامه ی ئایه ته شهیتانیه کانی سهلمان
روشدی و بلا و کراوه ی گوڤاری (نفار) لهم سدرده مه ی ئیمه دا له دژی قورئانندان.

﴿ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَيَاتِهِمُ النِّعَمُ ﴾
خاوه نهی ته هه مه بونه وهران لهو رۆژه دا هدر بۆ خوا به نهوه کاته ی رۆژی دواپی دیت فهران نه دا
له نیوان ئاده میزاد به گشتی، دواپی کهسانیکی نهوتو باوه پریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیان
کرده له نیو به هه شته کاند رابواردنو چاکه ی هه مه جو ری تیدا به.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مَّهِينٌ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو باوه پریان
نه هیئاوه ئایه ته کانی نامه ی ئیمه به درۆ نه خه نه وه، دواپی بۆ نهوه که سانه هه یه سزایه رسوا که و
ئابرو بهریان.

بۆزانین: نه گیر نه وه هۆی هاته نه خواره وه نهوه ئایه تانه ی پێشو نهوه بوه که نهوه که سانه ی ئاواته
خوازی هه مه شتیکی دهره کی و ئاواره و گومان پهیدا که ربوون که بیهخه نه ناو قورئانه وه بۆ
نهوه ی گومان پهیدا بکهن له دلی موسلماناندا. هدر له کۆنه وه جولکه کان و خاچ په رستان و
رۆژه لات ناسه کان له مه وه به رو ئیستاش وینه ی سهلمان روشدی زۆر شتی خراپ و ناره وایان
ئاراسته ی پێغه مبه ر کرده خستویه نه ته ناو قورئان و ووتویه نه: کاتێ پێغه مبه ر ﴿ ﷺ ﴾ بۆی
دهر که وت بت په رستان روی لێی وه نه گیرن و نازاری هاوړیکانی نه ده ن ئاواتی خواست که
خوای مه زن شتی بنیڕته خواره وه نهوانی پی دلخۆش بکا، دوا ی رۆژی له جیگه ی کۆبونه وه ی
قوره شیه کان دانیشتیون له گهل هه ندی پیاوه گهوره کانیان، پێغه مبه ریش له وی دانیشتیو، دواپی
سوره تی نه جی به سه ردا خوینده نه وه هه تا گه یشته (أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ)
له و کاته دا شهیتان به سه زمانی پێغه مبه ریدا هینا (تِلْكَ الْفَرَانِيقُ الْعَلَىٰ وَإِنْ شَفَاعَهُنَّ لَرَجَىٰ).

به بی نه وه ی پێغه مبه ر ناگای لهو کاره ی شهیتان بی. بانی نهوه پته جوان و شیرینه ی
پارانه و هیان لای خوای مه زن هیوا ی لی نه کړی، ههروه ها پێغه مبه ری خوای مه زن سوره تی

(نهجی) خویندنه وه ههتا گه یشته (فاسجدوا لله واعبدوا) دانیشتوانی ئاماده بوان ههمویان به باوه پردارو بی باوه په وه سوژدهیان برد، بت په رستان په زامه نندی خوږیان لهو خوینراوه ی پیغمه مبه ر ده بری و ووتیان: ئیمه له گه ل تۆین، کاتئ تۆ گپراوته بو خواکانی ئیمه به شی له پارانه وه. به راستی کاتئ پیغمه مبه ر ﴿ ﷺ ﴾ نهو روداوه ی غرانقی بیست زور لای گرانو زور خهفته تی خواردو گه پرايه وه بۆلای خوای مدزن په شیمان بویه وه لهو کاره ی خوئی، دوایی خوا (وما رسلنا من قبلك من رسول ولا نبی الا اذا تمنى القى الشیطان فی امنیته) ههتا دوایی نارد ه خواره وه. نهو چیرۆکه بهو جوړه باسکرا له باره ی غه رانقیه وه هه ندی له مانا که رانی قورئان ومیژونوسان و رۆژه لات ناسه کان له رۆژئاوا و له رۆژه لات هه توه بهو جوړه بلاویان کردوه توه. بهلام زانا راست زانه کانی له بنچینه دا نهو روداوه یان به درۆ خستۆته وه فهرمو یانه: بی ئاینه تانه دهره کان له نامه ی خواو له پیغمه مبه را به درۆ دایان ناوه، فهرمو یان به لگه ی نهقلی ونهقلی نهو روداوه به راست نازان، چونکه پیغمه مبه ری بۆ نهوه نیرایی دژی بته رستی بی چۆن نهو شته به زمانی نهودا دیت که رۆن که ره وه ی فهرمووده کانی خواو زمان بیژی خوای مه زنه شهیتان چۆن رپگه ی بی نهدرئ نهو جوړه کاره ناره وایانه بکا؟ راستی مانای نهو ئایه ته نهوه یه: به نرختی نی ئاواتی پیغمه مه رو ههمو پیغمه مبه ری نهوه بوه که ئاده می زاد راستی په یامه که ی ونیشه کانی و راغویی بی وه رگرن و بیانزان بهلام نهوانه ی خاوه نی نیشهانی خراپو تانه بازن نه یانه وی بین به کۆسپ له نیوان پیغمه مبه رو ئاواته که یا به بلا و کردنه وه ی پروپاکنده ی خراپ بههر جوړئ بویان بلوئ، لهو باره وه نازاری زوریان چیشته وه پیغمه مبه ر چاکه خوازه و شهیتان کاول کرده بویه خوای مدزن فهرمووی: (ینسخ الله ما یلقى الشیطان ثم یحکم الله آیاته) روداوی چیرۆکی غه رانقی باشر پوچ نه بیته وه دهر نه که ویی دهست ههلبهستی بی باوه ران و دوزمنانی پیغمه مبه رن له بهر نه مانه ی خواره وه:

۱- رسته ی غه رانقی به چهند جوړی جیاواز گپراوه توه: جارئ به (الغرائیق العلاء وإن شفاعتهن ترتجی) جارئ تر به (إن شفاعتهن ترتجی) به بی نهوه باسی (الغرائیق) بکری. جارئ تر به (وإنها هی الغرائیق العلاء) یابه (إنهن هن لغرائیق العلاء) یابه (وإن شفاعتهن هی التي ترتجی) نهو گۆران کاریانه به لگه ن له سهر لاوازی و نا راستی نهو گه پرايه وه و دانراوی بی ئاینه کان و بی باوه ران و ووشیه کی ته نه یان دهست نه که وتوه بیتین.

تهفسیری زمانکۆبی

۲- دارژاندنی سوره تی (نه جم) و هدمو ئایه ته کانی ئەو چیرۆکه به درۆ ئه خه نه وه، چونکه هدمو یان دژی به تکهان ئەلین، ناچیته ئەقله وه خوای مەزن بارانه وهی رۆژی دواپی بداته پال ئەو بتانه.

۳- ناوبردنی به تکهان به غه رانیق له هۆنراوه و په خسانی عه ره بدا ده ست ناکه وپی به سه ر زمانیشیان نه هاتروه.

ئه وهی له زمانی عه ره بدا هاتوه: (الغرائق والغرائق) به بالنده یه کی قاج دریزی سپی پاره ش، یا به بالنده یه ئەلین: پنی ئەلین: کورکی، یا به کورپکی جوانی له ش سپی و نه رم و نۆل ئەلین، وه که له نامه ی (لسان العرب) باسکراوه.

۴- پیغه مبه ری خوای مەزن وه که تا قی کراوه ته وه هه رگیز درۆی نه کردوه و به زمانیا نه هاتروه به تایبه تی له قورنانی پیروژدا، میژوی رابوردوی پیغه مبه ر لای دۆست و دوژمن رۆن و ئاشکرایه، ئیتر چۆن شتی خراپ به زمانیدا دیت؟

۵- ئەو چیرۆکه ده ست هه لبه سه ته له گه ل راستی پیغه مبه ردا ناگوئجی بۆ راگه یاندنی په یامی په روه ردگاری خۆی، به پیچه وان هه سه ر ئەکیشی بۆ لای ئەوه ی پیغه مبه ر ناگای له وه شته نه پی سروه هاتپی بۆ لای و سه ریش ئەکیشی بۆ لای ئەوه ی متمان ه و باوه ربه قورنانه مین، گۆران کاری و که م کردنه وه و زۆر کردنی قورنانه دروستپی، ئەوانیش نه بوون و نایشین، قورنانه خوای مەزن ئەی پارێزی له ده ست کاری کردن.

۶- ئەو یاس و هه والانه ی له بهاره ی روداوی غه رانیقه وه له وه که سانه و گێراونه ته وه جیگه ی پروانین نه خویمان و نه خاوه نه کانیان چونکه هه یج به لگه یه کی راستیان نیه جگه له دوژمنایه تی کردنی ئایینی خوای مەزن.

هه ندی له هاوڕکانی پیغه مبه ر ووتیان: ئەی پیغه مبه ری خوای مەزن: ئیمه ئەزانین ئەو که سانه ی ئەکوژرین خوای مەزن چاکه ی زۆریان پی ته ده خشی، ئیمه له خزمه ت تۆدا جهنگ نه کهین و ناکوژرین ئەمرین خوا چ شتی له گه ل ئیمه دا ئەکا. خوای مەزن فەرمووی:

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
الْرَازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيَدْخِلْنَهُمْ مُدْخَلَ رِضْوَنَةٍ وَإِنَّ

اللَّهُ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
 مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي
 النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
 ﴿٦١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَبَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَبَّ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
 مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

﴿ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا ﴾ وه كه سانیکی نهوتو کوزجیان کردوه له
 مه که وه هاتون بو مه دینه نیشتمان و سامانی خویانیان به جی هیشتوه له ریگهی ئایینی خوی
 مه زندا له پاشا کوزراون له جهنگدا یا مردوون له خاندی خویاند او له ناو خیرانی خویانا .
 ﴿ لِيَرْزُقْنَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾ به راستی خوی مه زن پاداشتی
 هدر دولا یان نه داته وه به پاداشتیکی زور شیرین و هه رگیز کوزایی پی نایه که چونیا نه بو
 به دهشت و به راستی خوی مه زن چاکترین که سیکه پاداشت بداته وه به بی ژماره و به بی
 ماندوبوون، به جو ری هیچ که سی توانای به خشینی پاداشتی وای نیه جگهی خوا .
 ﴿ لِيَدْخُلْنَهُمْ مَدْخَلًا يُرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴾ به راستی خوی مه زن هدر دولا یان نه خاته
 جیگه یه له به دهشتا خوشحالن بهو جیگه و لی رازین، جیگه یه که نه چاو بینوبه تی و نه به

گوینچه بيسراوه و خوی مەزن به راستی ئەزانى بەشتى ئەوان رازی بکا، خاوەن ئارامە و پەلە لە سزادانی دوژمنانی باوەرداران ناکا .

﴿ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقِبَ يَمِثْلُ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصَرُّهُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴾ ئەو شتەى خۆى باسى فەرمو كە كەسى كۆچ بكا لە رینگەى ئایینی خواداو بکوژى یا بمرى، دواى خوا رازیان ئەكا بەشتى پێیان خوشبى خۆى مەزن ئەو بەلێنەى خۆى بۆ ئەوان جى بەجى ئەكاو هەر كەسى جەنگ بكا بۆ بەرگری كردن لە خۆى بە وێنەى شتى دەست درێژى پێى كرا بێتە سەرى و دەقاو دەقى یەكین زۆرتر نەبى، لە پاشا دەست درێژى تری كرایە سەرى و دەریان كرد لە نیشتمانی خۆى بە راستى خۆى مەزن یارمەتى ئەو كەسە ئەدا دەست درێژى تری ئەكرێتە سەرو تۆلە لە دەست درێژكەر ئەسێتى و بە راستى خۆى مەزن لە خراپەى باوەرداران ئەبوری و لە گوناھیان خوش نەبى .

﴿ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّحُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّحُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيْرٌ ﴾ یاری دانى ئەو كۆچ كەرانه هەندىكە لە نیشانه كانی توانای خۆى مەزن لە بەر ئەوێ خۆى مەزن توانای بەسەر شتىكا هەبە كەسى تر توانای بەسەر ئەو شتەدا نەبە، لە نیشانه كانی تری خۆى مەزنە:

تواناكەى بەو بۆنەوێهە تاریكى شەو لە جیگەى روناكى رۆژ دانهن و ماوێ رۆژى پێى زۆر نەبى و روناكى رۆژیش لە جیگەى شەوا دانهن و ماوێ شەو درێژ نەبى، هەروەها شەو ئەرواو رۆژ دیتە جیگەى و رۆژ ئەرواو شەو دیتە جیگەى، دواى هەندى لای زەوى ئەوپەرى تاریكەو ئەولاكەى روناكى تەواو، بۆ نمونە: ئەو كاتەى لە عێراقدا شەوبى لە ئەمەریكادا رۆژه. بە پێچەوانەیشەو، ئەوێش لەبەر ئەوێهە زەوى خەرە لەبەردەم خۆرا ئەسوریتەو. ئەو كارەى خۆى مەزن لە بارەى شەوو رۆژهو خۆى مەزن باسى كردووە زانیارى تازه لە دوایدا رینگەى بێ بردووە. وە بەو بۆنەیشەوێهە خۆى مەزن گفتوگۆى ئادەمیزاد ئەبیسى و ئاگای لە خشتەى میروولە هەبە لەشەوى تاریكاو كردهوێان ئەبیتى .

﴿ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِیُّ الْكَبِیْرُ ﴾ ئەو یاریدان و توانایەى خۆى مەزن بەو بۆنەى بو كە بە راستى هەر خۆى مەزن ئاین و پەرستنى ئەو راستەو بە راستى ئەو شتەى بت پەرستان ئەپەرستن لە جگەى خۆى مەزن پوچەو توانای ئەوێان نەبە لەبەردەم خۆى مەزندا پایەدارین و بە راستى هەر خۆى مەزن لە توانادا بالا دەستەو هەر ئەو گەورەوێهە هەموو شتى لەبەردەم ئەودا بچوك و بێ نرخە و هەر خوا ئەبى باسى بە گەورەى بكرى .

﴿ اَلَمْ تَرَى اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ﴾ نایا تو نه ترانیوه به راستی
خوای مهن له ناسمانه وهو له ههروهه ناویکی زور نه نیرینه خواره وه بو سهر زهوی، دواپی
زهوی به گیاو گول و درهخت سهوز ههله گهری دواپی ناده میزاد خویمان و ناژه له کانیا
له بهروبومی زهوی نه خون و به جینگه خوشه کانی رانه بویرن.
﴿ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴾ به راستی خوای مهن میهره بانه له گهل بنده کانی خوئی و هدرشتی
سودی بو نهوانی نهیکا، نه زانی به نه ندهازی کاروباریان نه زانی و ناگای له بارینی باران هدی.
﴿ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴾ بوخوا بهشتی له
ناسمانه کاندایه له فرشته کان و شتی سروشتی له نیو زه ویدایه له ناو ناگرو زیرو به راستی خوا
بیوستی به هیچ نهو هدر نهو سوپاسی نه کری.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِاَمْرِهٖ وَيُمْسِكُ السَّمٰٓءَ اَنْ تَقَعَ عَلٰی الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ اِنَّ
اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِيْ اَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَحْيِيْكُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾
لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مُنْشَاۡهُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
فِي الْاَمْرِ وَاَدْعُ اِلٰی رَبِّكَ اِنَّكَ لَعَلٰی هُدٰى مُسْتَقِيْمٌ ﴿٦٧﴾
وَ اِنْ جَدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾ اللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِیْمَا كُنْتُمْ فِیْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰٓءِ وَالْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ
فِی كِتٰبٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلٰی اللّٰهِ یَسِیْرٌ ﴿٧٠﴾

﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ ﴾ ئایا تو نه تزانیه که بهراستی خوی مهن رایی کرده بو سودی ئیوه شتی له زه ویدایه له ده ریاو ئاوو درهخت و روهك و ئاگرو نهوت و زیرو زیوو ئه لئماس و بهردی کانه کان. خوارده مه نی و بهرگ و جیگه ی حه سانه وه ی خوتانی لی فده اهدم دینن .

﴿ وَالْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِ ﴾ وه رایشی کرده بو سوودی ئیوه که شتی ئه روا به ناو ده ریا دا، خوتان سواری نه بن و کهل و پهل خوتانی تی نه خدن و له شاریکه وه بو شاری تر به خیرایی ئه روا، بازرگانی و هوی ژبانی خوتانی بی نه سازتن، به هوی که شتی وه ماسی تهرو تازه ی لی ده رئه هیتن و هه ندی خشلی جوراو جوژی وهك لؤلؤو مه رجانی لی ده رئه هیتن. ئه وانه هه موویان خاوه نه کانیای خوی مهن نه وه ساخته ی هیناوه بوتان .

﴿ وَيُؤْمِنُكَ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ بِالنَّاسِ لِرُؤُوفٍ رَحِيمٍ ﴾ وه خوی مهن نه ستیره کانی ئاسمانی راگرتوون و ئه یانپاریژی که بکه ونه وه خواره وه به سه ر زه ویدا چونکه خوی مهن بو هه ریه که یان هیزکی وه ستانی بی به خشیون به و بونه ناکه ونه خوار مه گه ر به ده ستوری خوی مه ز له کاتی کزتابی بی هاتی ژبانی بونه وه را له رژی دوایداو پهیره وه بونه وه ران تیک نه چی. بهراستی خوی مهن میهره بانه ده رگای سودی کرده ته وه بو بونه وه ران به رام کردنی زه وی و خاوه نی به زه یه بویان به راگرتی ئاسمانه کان .

﴿ هُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ﴾ خوی مهن که سیکی ئه وتزیه ئیوه ی پهیدا کرده وه له نه بونه وه گیانی کرده وه به بهر تا له جیهاندا له پاشان نه تان مریتی کاتی ته وایووونی ته مه نتان له پاشا جارئ تر ئیوه زیندو نه کاته وه له رژی دوایدا له بهر نه وه په رسیار له ئیوه بکا له سه ر نه وه کارانه ی کردوتانه له جیهاندا له چاک و خراب .

﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴾ بهراستی ئاده میزاد سوپاسی چاکه زوره کانی خوی مهن ناکا له سه ر نه وه هه مه وه چاکانه خوی مهن به وانی به خشیوه .

﴿ لِكُلِّ أُمَةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعَنَّكَ فِي الْأَمْرِ ﴾ ئیمه بو هه موو خاوه ن ئاینی یاسا و پرۆگرامیکمان بۆدیاری کردوون ئه وان کار به و یاسا و پرۆگرامه بکه ن دواپی نه و خاوه ن ئاینانه که هه موویان ده ستور و پرۆگرامی تاییدی خویانیان هه یه پیویسته دژایه تی تو نه که ن له کاروباری ئیسلام و ده ستوری تودا، نه وه که سانه ی نه وتو له کاتی موسادا بوون ده ستوره کانیان شتی بووه له ته وراتا بووه، نه وانی کاتی عیسا ده ستوریان شتی بووه له ئینجیلدا بووه، نه وانه ی کاتی موحه مه د ﴿ ﷺ ﴾ شتی که له قورئاندا یه بو هه موو ئاده میزاد له هه موو روی زه وی دا هه تا

رؤزی دواي، نيز نهو خاوهن دهستورانه گومان نه بدن دهستورو ياسايان به شتيكه له تهوارات و نينجیلدان، چونكه ياسای قورئان دهستوری نهواني پوچ کرده تهوه، دوايی ئاورپی بۆلای گفتوگۆی نهوان مه دهروهه .

﴿ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴾ وهتۆ بانگی ئاده ميزاد بکه بۆلای خواي مهزن و باوه رهيتان بهو گرنگی مهده بهو که سانه واز له باوهر به خواي مهزن نههيتن و کار به دهستوری ياسای خۆت بکه. بهر راستی تو له سهه ر يگه ی راست و ئايینی بئ خواروخينجی، هه رکه سنی دواي ئايینی تو بکهوئ توشی سزا نابي .

﴿ وَإِنْ جَادُلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾ وهنه گهر نهوان دوژمنايهتی تۆيان کردووه له باره ی ياسای تۆو له باره ی جیگه ی سهه ربړینی قوربانیه کان و وازيان هیناوه لهو بهلگه رونا نه ی قورئان، دواي نهوه ی راستيان بۆ دهه رکه وتووه. دوايی تو بئلی بهوان: خواي مهزن نهزانی بهشتی ئیوه نهیکه له گۆرینی نامه کانی خواي مهزن تۆ له تان ئی نه سیتی.

﴿ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ خواي مهزنی جياوازی نیوانی ئیوهو موسلمانان رۆن نه کاتهوه له رؤزی دوايدا، دوايی پیاو چاک و پیاو خراپ دهه رنه کوئ له شتيکا ئیوه دژايهتی بئ نه کهن و له من جياوازن له باره ی کاری ئاي نهوه.

﴿ أَلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ ئایا تو نه ترانيوه بهر راستی خوا نهزانی بهشتی له ئاسمان و له زهويدان و بهشتی له دلی بئ باوه راندا په نهان دراوه نهیکه ن و نه یلئ له بئ باوه ری پیلان کردن لهتۆ. بهر راستی نهو شتانه هه موویان له نامه ی کرداری ئیوه دا تۆمار کراوه له چاک و له خراپ هه ریه کهیان به گویره ی شایه نی خویان پاداشتيان نه دري تهوه. بهر راستی زانینی نهو شتانه هه موویان له سهه ر خواي مهزن ئاسان به یه کسانى. به تايه دتی نهزانی به گفتوگۆو به دژايهتی بئ باوه ران له باره ی ئايینی تۆو هيج شتی له خواي مهزن ون نابي له کهم و له زۆر له گهروهو له بهچوک .

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أُنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي

وَجْوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْمُنَكَرِيكَادُونَ يَسْطُونَ
 بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ
 ذَلِكَمُ النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾
 يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
 وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
 الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ
 اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

﴿ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾
 وهى باوہر ا له جيگہى خواى مہزن شتى نہ پد رستن خواى مہزن نہ ينادو ووتہ خواروہ هيچ
 بدلگہىہ لہ سہر راستى پد رستنى نہو شتہ کہ بيسزايى يا وەر گيرايى لہ لايہن نہ قلہوہو نہيہ بو
 نہوان هيچ جؤرہ زانياريہ بہ پد رستنى نہو شتہ . کہواتہ نہو پد رستنہ لہ لاسايى کردن و
 نہزانيہوہيو ہد رشتى وايى نہيى پوچ و نارہوايى و ، ستہ مکاران لہ خزيان بہو پد رستنہ هيچ
 ياريدہرى سزاي پؤژى . دوواييان لى بگيريتہوہ .

تہ فسيرى زمانا کوئى

پر سیار: به راستی نهو بتانه به لگه کی وایان له گدله که به راستی خوانین، له بهر چ شتی
خوای مدزن گرنگی داوه به هینانی به لگه له سهر نهو هی نهو بتانه خوانین؟

وه لام: شورینهو هی خوایه تی له وبتانه زور رونه به گویره ی نهقل، په رستیان ههر له بهر
سودی تاییه تی و لاسایی کردنهو هی پیشوانه بهی نهو هی نهقل بجه نه کار .

﴿ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴾ نهو بت په رستانه ریزی خوای مه زنیان
نه گرتوه به جوړی شایسته ی ریزی نهو بی، چونکه به ردی دروست کراوی خوایان کردوه به
هاو به شی خوای مدزن به راستی خوای مدزن ده ستلای به سهر هه موو بونه وهراندا هدی، زور
که وره یه و هیچ که سی ناتوانی ریگی پی بگری و نهو هی ناروژی هه بی نهیکا .

هه لباردنی مو حه مدد بو پیغه مه رایه تی شتیکی تازه نیو ههر ته نها نهو ره وانه کرابی، خوای
مدزن جگه له مو حه مدد نیراوی تری هه لباردوه نهو ته خوای مدزن نه فهرموی:

﴿ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴾ خوای مدزن له
فرشته کانی چهن دین نیراوی هه لنه بزیوی وه ک جبرئیل سروش نه هیی له لایه خوای مدزن وه
بولای پیغه مه ران و له ناده میزادیش چهن دین نیراوی هه لنه بزیوی نهو هی خوای مدزن نه ی نیری
بولای رای بگه یه نی به ناده میزاد. وه ک مو حه مدد ﴿ ﴾ به راستی خوای مدزن گفتو گو ی
پیغه مه ران نه بیسی، ههر شتی نهوان بیکه نه ی بیی و هه موو شتی له جیگه ی شیاوی خو یا
دانه نی.

﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾ خوای مدزن نه زانی به شتی
پیغه مه ران له مهو بهر کردیانه و له مهو دوا نه یکه، رابوردوی کاری نهوان و دووا هاتوی کاریان
نه زانی و ههر بولای خوای مدزن گه رانهو هی هه موو کاریکی نهوان .

بو ناگاداری: له قورنای پیروزدا به زوری نایه ته کانی قورنای دووپات کراونه ته وه بو به لگه
له سهر یه کیتی خوای مدزن، له ههر جیگه یه کا مده بیستیکی تاییه تی هدی بو دووپات کردنه وه
جگه لهو هی تریان نه که ته نها دووپات کردنهو بی بهی مده بیست. به راستی مده بیستی سهره کی
نیسلام نهو یه که ناده میزاد پدیوه ستن به خواجه کی ته نها وه هاو به شدانان بو تاوانیکه گه وره تر
لهو تاوانه نیو نایشی، مده بیستیش نهو یه: ههر کاتی ناده میزاد ههر یه خوای په رست و یه که
پیشه وایه یه ناین و یه که ده ستوری هه بی ناسایش بال نه کیشتی به سهر دانیشتوانی روی زهوی و
وه که برا نه زین و نا کوکی و نا زاوه پیدانای له نیوانیان. به لام نه گهر چهن خواجه په رستراو
چهن پیشه وایه هه بوو رق وکینه و نا زاوه په رنه بیستی و هوز په رستی و بنه ماله په رستی و

بازرگانی کردن به بیروباوهرهوه ته شه نه نه کاو نه بنه هوى بهرپابوونی جدنگ و سه رنه کیشتی
بۆلای سودی تاییه تی نهك ناین و نیشتمان پهروه ری .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

﴿ يا ايها الذين آمنوا ارکعوا واسجدوا واعبدوا ربکم ﴾ نهى که سانیکی نهوتو باوهرتان
هیتاوه: ئیوه نویژه کانتان جی بهجی بکهن، چونکه گه ورهترین پایهی ناینه و له رکوع و سوژددا
نارام بگرن، چونکه نهوان جیگهی ده رکهوتنی بجوکی و بهندایهتین و پهروهردگاری خوتان
به رستن و په رستنی پهروهردگار چاکترین شتیکه بۆ ئیوه.

﴿ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ وه ئیوه هه موو کرده وه یه کی چاک بکهن، ویتیه نویژ و
سهردانتان له خزم و له دوست و له هاوری، با بۆ نه وهی رزگارتان ببی له سزاو بهختیاری
بهدهست بهتین به چونتان بۆ بهدهشت .

﴿ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ ﴾ وه ئیوه کوشش بکهن و خوتان ماندو بکهن بۆ
کردنی هه موو کاریکی چاک و بۆ به رز کرده وهی نالای ناینی خوای مهزن له بهر خو شه ویستی
خواو خوتان بگێرنه وه له دواکهوتنی هه وه سی خرابی خوتان به راستترین و شایسته ترین

تهفسیری ز مناکویی

ماندو کردن به نیازی پاکهوه، خوای مەزن ئیوهی هەلبژاردوو ه بۆ جی به جی کردنی ئایینی خوای و بەرگری له خۆتان و له ئایینی خۆتان. ناوه‌ڕۆکی ئەو رێستانهی پیشوو ناماژه بۆ ئەوه ئەکەن به تەنها باوه‌ر سود دنا به خشی بەلکو پیوسته جوار شتی تریشی له گەلدا بی:

(۱) پیوسته ئیوه نوێژه کانتان بکەن (۲) خۆتان بپارێزن له بی فەرمانی خوا له دووړوی و دل پسی و هورو ژانی جهنگ و بوختان و بلاو کردنه‌وهی خراپه (۳) ههموو کارێکی چاک بکەن له دهست گیرویی هەژاران و کۆمه‌کی کردن به ئاده‌میزادی په‌ک که‌وته (۴) خۆتان ماندو بکەن به خۆتان و به سامانتانه‌وه له دژی دوژمنانی ئایینی خواو له دژی دوژمنی مرۆفایه‌تی، هەرکاتی له ئاده‌میزاد ئەو جوار شتانه کۆبونه‌وه ئەو که‌سه خاوه‌نی به‌ختیاری و رەزامه‌ندی خوای مەزنه‌و رزگاری ئەبی له سزای خوای مەزن.

﴿ وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ﴾ وه‌خوای مەزن نه‌یداوه به‌سه‌ر ئیوه‌دا هیچ جوړه نازاری له باره‌ی ئایینه‌وه، به‌جوړی گرانیی له‌سه‌ر ئیوه هەلبسان بۆ کردنی فەرمانه‌کانی ئاین. بەلکو ئاسانی کردوو له‌سه‌رتان کردنیان: ئەوه‌ته به‌کاره‌یتانی خۆل دروسته له‌کاتی بی ئاوی و نه‌خوشیدا. نوێزی بۆ کورت کردونه‌ته‌وه‌و رۆژو نه‌گرتی بۆ ر‌ه‌واکردون له‌کاتی کاروانیدا. مردارو بووی بۆ ر‌ه‌واکردون له‌کاتی گرانیدا، ه‌ه‌روه‌ها چه‌ندین شتی تریشی بۆ ئاسان کردوون.

﴿ مَلَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴾ ئیوه دوا‌ی ئایینی ئیبراهیم بکەون ه‌ه‌موو بنچینه‌کانی ئایینی ئیبراهیم له ئایینی ئیسلامان، زۆریه‌ی یاساو ده‌ستور ئایینی ئیبراهیم ده‌ستوری ئیسلامه، ئیبراهیم باوکی راستی زۆریه‌ی پیغه‌مه‌رانه‌و باوکی گیانی ه‌ه‌موو ئایینه ئاسمانیه‌کانه، ه‌ه‌موو ئاده‌میزادی خاوه‌ن باوه‌ر پێک هاتوون له پیغه‌مه‌رایه‌تی ئیبراهیم.

﴿ هُوَ الَّذِي سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ ﴾ ه‌ه‌ر به‌و جوړه خوای مەزن ئیوه‌ی شاره‌زا کردوو بۆلای ئایینی ئیسلام ه‌ه‌ر به‌و جوړه خوای مەزن ئیوه‌ی ناو‌بردوو به ئیسلام له نامه‌کانی تر‌دا به‌ر له هاتنه‌ خواره‌وه‌ی قورئان.

﴿ وَفِي هَذَا ﴾ وه‌ه‌روه‌ها خوای مەزن له قورئانیشا ناوی ئیوه‌ی به‌ردوو به‌ موسلمان و ر‌یژی ئیوه‌ی داو به‌سه‌ر ه‌ه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تر‌دا. ه‌ه‌ندێ له زانایان ئەلین: ر‌اناوی (سماک) ئە‌گه‌ر پته‌وه بۆلای خوای مەزن یابۆلای ئیبراهیم، ه‌ه‌رچۆنی بی ئیوه ناوتان نراوه به ئیسلام و مه‌به‌سته که ناگۆری.

﴿ لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ﴾ خوای مەزن ئیوه‌ی ناو‌بر‌دوه به ئیسلام له‌به‌ر ئەوه‌ی نیراوی خوای مەزن شایه‌تی بدا له‌سه‌ر ئیوه له‌ رۆژی دوا‌یدا که

فدرمان و پدیامی خوی مهزنی راگه یاندوه به ئیوه وه ئیوه یش شایه تی بدهن له سهر گهلانی پیشوو که پیغه مه ره کانی ئهوان فدرمانی خوی مهزنیان بهوان راگه یاندوه له بهر ئه وهی خوی مهزن فدرمویه تی له قورئاندا:

ئهبی بزانی ئی شایه تی یه کهم پیغه مه ری خوی مهزنه. شایه تی دووههم زانیانی ئاین: ئه گهر زانیانی ئاین که مه تر خه می بکه ن له راگه یاندی فدرمانی خوا بهرپر سیارن لای خوی مهزن له رۆزی دوا ییدا، ئه گهر شایه تی له سهر دراوه کان فدرمانی خویان به جی نه هینا سزایان ئه دری له رۆزی دوا ییدا.

﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾ دوا یی ئیوه نویژه کان بکه ن و بهرده وامبن له سهر کردنیان و، زه کاته کانتان بدهن به هه ژاران تاپاکتان بکاته وه له گونا هه پدنا ههر بۆلای خوا مهزن بهن له هه موو کاریکی خۆتان.

﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ ههر خوی مهزن خاوه ن و پاریده رو پارێزه ری ئیوه، دوا یی خوی مهزن یاریده رو پارێزه ری چاکه بۆ ئیوه، بی وینه یه له سهرداری کردنا بۆ هه موو بونه وه ران.

بۆ ئاگاداری: زانیان بیرو بۆ چونیان جیا وازه له باره ی سوژده بردنی خویندن له م سوره ته ی حه جدا. زۆریه ی زۆری زانیان لایان وایه ئه م سوره ته دوو سوژده ی تیدا یه: سوژده یه له کاتی خویندنی ئایه تی (١٨) سوژده یه بۆ خویندنی ئایه تی (٧٧) ی ئه م سوره ته. هه ندی له زانیان ئه لێن: ههر بۆ ئایه تی (١٨) ی ئه م سوره ته سوژده ئه بری. ژماره ی سوژده ی خویندنی قورئان (١٤) سوژده ن سوره تی (ص) سوژده ی تیدا یه، هه ندی له زانیان ئه لێن: ژماره ی سوژده کان (١٥) یه سوژده ی (سادیشه وه. هه ندی تر له زانیان ئه لێن: سوره ته درێزه کان سوژده یان تیدا نابری. که واته لای ئه و زانیانه سوژده ی خویندنی قورئان ژماره یان (١١) سوژده ن. بۆ زانیاری ته واته ماشای نامه یاسایه کان بکه ن.

به یاریده ی خوی مهزن مانا کردنی جزمی (١٧) کوتایی پی هات له رۆزی چوار شه ممه، به ریکه وتی رۆزی یه که می مانگی موحه پرهم سالی (١٤٢١) ی کوچی به رانبهر به (٤/٥/١٣٠٠) ی زاینی. له خوا ئه پاریمه وه خوی مهزن یارمه تی ده رم بی بۆ چاپ کردنی ئه م ته فسیره، خوی مهزن خیزانه کانم یارمه تی بده له سهر به جی هینانی فه رمانه کانی تۆو په رستنی خۆت

﴿سوره تی نهلمؤمنون﴾

له مدكه هاتوته خواره وه. ژماره ی نایه ته كانی (۱۱۸) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
أُزُوجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لَأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْأَرْضَ دُونَ هُمْ فِيهَا يَخْلُدُونَ ﴿١١﴾

(بسم الله الرحمن الرحيم)

به ناوی خوای به خشنده می میره بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ به راستی رزگاریان بووه و به ناواتی
خوایان گه یشتون که سانیکی نهوتو روی دلیان به لای نویژه کانیانه وهیه و چاویان دانه خدن بو
جگهی جینگهی سوژده و کانیان ناروان و له خوا نه ترسن و ملکه چی خوای مهنن. نویژی بی
ترسان وه که لهشی بی گیان وایه.

ته فسیری زمانا کوی

خوای مہزن لہ زوربہی ٹاہتہ کانی قورٹانی پیروزدا ٹامارہی بولای دروست کردنی
ٹادہ میزاد فہرموہ، بولہوہ نیہ ٹیمہ بزاین ٹیمہی ٹادہ میزاد لہ چ لایہ کہوہ ہاتووبن و چون
دروست بووین. بہ لکو بولہوہ نیہ ٹیمہ باوہر بہ خوای مہزن بہنن و بہ گویرہی فہرمودہ کانی
کار بکہین و بہ تہمای پاداشتی بین و لہ سزای بترسین. ہدرچہ نندہ لہو ٹادہ میزادہ بونہوہ ریکہ
خوای مہزن ہیزو توانایہ کی وای داوہ تی بہ ہیچ بونہوہ ریکی تری نہ داوہ، بول زاینی لہو
بونہوہرہ سہر سورپتہ زانایانی ٹادہ میزاد داوا لہ خوای مہزن نہ کدن ٹادہ میزاد لہ چ
جینگیدہ کہوہ ہاتووہو چون دروست بووہو لہ چ شتی دروست کراوہ، خوای مہزن ولہامیان
نہ داتہوہو نہ فہرموی:

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ

سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ

خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا

الْمُضْغَةَ عِظًا مَّا فَكَّسْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا

ءَاخِرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ

لَمِيتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ

خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ وہ بہ راستی ٹیمہ مروفمان دروست کردوہ بولہ
بہ کدم جار لہ شتی دہر تہ ہیرئی لہ خاک: چونکہ تووی مروف پیدایا لہی لہ خواردہ مہنی،
خواردہ مہنیش یا پروہ کہ یا دانہ و پلیدیہ یا گزشتی گیاندارہ، تہواندیش ہموویان لہ خاک پیدایا
تہبن. کہواتہ مروف لہ بنچینہ دا لہ خاک دروست کراوہ راستہ و خو لہ ٹادہم یا بہ شتی لہ خاک
پیدایا تہبن بہوئی خواردہ مہنی بہوہ وک ٹادہ میزاد بہ گشتی، لہو خواردہ مہنی بہ زور گورانی

تہفسیری زمانا کوئی

بەسەردا دیت هەتا ئەبێ بە تۆبێ نیرینەو ئەپیارێزێ لە جیگەیه کی نەوێراوی خۆیا که منداڵدانی ژنە، وەك خۆای مەزن ئەفەرموی:

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ لەپاشا ئیمە ئەو خاكە ئەگێرین بە تۆویکی شل و تەر بە چوێ لای ییو بۆلای ژن و دای ئەنێن لە جیگەیی پارێزراوی خۆیا که منداڵدانی ژنە .
﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾ لە پاشا ئیمە ئەو تۆو ئەکەین بە پارچەیه خوێنی رەقی بێ گیان دواپی ئەو خوێنە ئەکەین بە پارچە گۆشتیکی بێ ئیسک هەتا ماوهی چل رۆژ .

﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا﴾ دواپی هەندێ لەو کۆشتە ئەکەین بە ئیسک و دەمار، هەندێ لەو ئیسکانە نەرم و شایستەیی راکێشان و چەندین ئەندامی جیاوازی لی دروست ئەکەین .
﴿فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أُنْشَأْنَا خَلْقًا آخَرَ﴾ دواپی ئیمە ئەو ئیسکانە دانەپۆشین بە گۆشت، لە پاشا ئیمە دروست ئەکەین لەو شتانە باسکران بونەوهریکی تری رێك و پێك و لەش و شیواز شیرین، ئەهیتە خاوهنی ئەقل و چاوو گوێچکەو هەست و خاوهنی گفتوگۆکردن، بە هەموو ئەندامیکی کاری تاییەتی ئەدەینی، بەجۆری بتوانی پێویستی ژبانی رۆژانەیی خۆی پەیدا بکاو پلە پلە پایە بەرزو بەنرخ بۆ خۆی فەراهم بێتی.

﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ دواپی خۆای مەزن بەرزو بڵسەو بێ هاوتایە لە توانادا چاکترین و شیرینترین نەخشە کێشە که بەو جۆرە نادەمیزادی دروست کردوو و کەس ناتوانی شتی بەو جۆرە نەخشە بکێشی.

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَعْدَ ذَلِكَ لَیْمْتُونَ﴾ لە پاشا بەراستی دواپی کۆتایی پێ هاتنی تەمەنتان و دواپی دروست کردنتان بەو تەرزی پێشوو ئیوە لە جیهاندا ئەمرن و ئەچنەو بۆلای پەرورەدگاری خۆتان .

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ﴾ لە پاشا بەراستی ئیوە زیندو ئەکرێنەو لە رۆژی دوایدا دواپی ئەوێ لە جیهاندا مردن و پرسیاری کردوو کانتان لی ئەکرێ لە چاک و لە خراب، هەریە کەتان بە گۆیرەیی خۆتان پاداشت وەرئەگرن.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ وە بەراستی ئیمە دروستمان کردوو لە ژوری ئیوەو حەوت جیگەیی سورانهو بۆ حەوت ئەستیەر: که هەندیکیان لەسەرەوێ هەندیکیان تریانەوێ. لەسەرەوێ هەمویانەوێ زوحەل، دواپی موشتەری، دواپی مەریخ، دواتر خۆر، ئەنجا زوهره، دواپی ئەو عوتارید، دواپی هەموویان مانگ. بە هۆی توانای

تەفسیری زمانکۆیی

خوای مه‌زنه‌وه هه‌ریه‌که له‌وه ئه‌ستیرانه هه‌زی وه‌ستان و ڕاکێشانی تایبه‌تی خو‌یان هه‌یه‌و نه‌یانپاریزی نه‌که‌ونه خواره‌وه‌و پرۆگرامی بونه‌وه‌ران تیک بچی، خوای مه‌زن له‌ نیوان ئه‌وه ئه‌ستیرانه‌دا بۆشایی دروست کردووه‌و ناده‌ن له‌ یه‌کتری و ئیمه‌ له‌ به‌ریوه‌بردن و سو‌رانه‌وه‌ی ئه‌وه ئه‌ستیرانه‌ بێ ناگانین و هه‌موویان کاری تایبه‌تی خو‌یاغان بێ سپاردون .

بۆ ناگاداری: ووشه‌ی (سبع) له‌ ئایه‌تی (٢٩) ی سوره‌تی ئه‌لبه‌قه‌ره‌دا و ئایه‌ته‌کانی تر‌دا ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که ئاسمانه‌کان هه‌تین و ئاسمانی تر نه‌بن، له‌وانه‌یه‌ باسکردنی ووشه‌ی هه‌وت له‌به‌ر هه‌یه‌کی تایبه‌تی بێ و ئیمه‌ نایزین، چونکه ئیمه‌ زانیی تایبه‌تی به‌ ناسینی ئاسمانه‌وه‌نین، بۆیه له‌وه زۆرتر گفتوگۆی له‌سه‌ر ناکه‌ین .

به‌لام رۆژنامه‌ی (الأخبار) میسری (١٧) ی ته‌موزی سا‌لی (١٩٦٩) ی زانیی به‌سه‌ردێری (الله والانسان والقمر) ئه‌م بیروبو‌چونه‌ی خواره‌وه‌ی به‌لاو کردۆته‌وه‌و ئه‌لێ:

(زانست ده‌ری خسته‌وه‌ که به‌راستی له‌ بۆشاییدا چه‌ندین ئاسمان هه‌ن له‌ جگه‌ی ئه‌م ئاسمانه ئیمه‌ له‌ناویدا نه‌ژین ئه‌وه ئاسمانانه ئیمه‌ نایان بینین به‌لام به‌هۆی ئامیزی شت گه‌وره‌که‌ره‌وه ئه‌بهرین، هه‌موو ئاسمانی له‌وه ئاسمانانه خۆریکی به‌هه‌ترتری له‌م خۆره‌ی ئیمه‌یان هه‌یه، ئه‌گه‌رین به‌ ده‌وری ئه‌وه خۆره‌دا چه‌ندین ئه‌ستیره‌و خاوه‌نی کیش و ڕاکێشانی تایبه‌تی خو‌یان، ئیمه‌ به‌ هه‌ج جو‌ری ناگه‌ینه‌ یه‌کی له‌وه ئه‌ستیرانه هه‌رگیز. به‌لام زانست ده‌ری خسته‌وه‌ به‌ ئامیزی تایبه‌تی ئه‌وه ئه‌ستیرانه هه‌ن، هۆی نه‌گه‌یشتنی ئیمه‌ به‌وه ئه‌ستیرانه ئه‌وه‌یه ئه‌وان به‌ مه‌لاین سا‌لی روناکی له‌ ئیمه‌ و دورن، ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وێ بگه‌ینه‌ لای نزیکترینی ئه‌وه ئه‌ستیرانه ئیمه‌ پیوستیمان به‌ ته‌مه‌نی مه‌لاین سا‌ل نه‌بی، ئه‌وه‌یش راستی‌یه‌ که زانستی تازه‌ ده‌ری خسته‌وه‌) که‌واته‌ مه‌به‌ست له‌ هه‌وت ئاسمان هه‌وت بۆشایه‌و مه‌به‌ست هه‌وت ئه‌ستیره‌ نه‌یه، هه‌ریه‌که له‌وه بۆشایانه‌ی سه‌ره‌وه کۆمه‌لی ئه‌ستیره‌یان نایه‌نه ژماره‌و ئیمه‌ ناگه‌ین به‌وان و به‌مه‌لاین سا‌ل نازین. به‌لام ئه‌وه هه‌وت زه‌ویانه له‌ ئایه‌تی (١٢) ی سوره‌تی ته‌لاق‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه‌ هه‌وت زه‌ویه. یانی له‌ناو هه‌ریه‌که له‌وه کۆمه‌له‌ ئه‌ستیرانه زه‌ویه‌کی تایبه‌تی خو‌یان هه‌یه. وه‌خوای مه‌زن فه‌رموی: ئیمه‌ بێ ناگانین له‌ بونه‌وه‌ران و ئه‌یش فه‌رموی:

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ

لَكُمْ فِيهَا فَاوَكُهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً وَبَقَدَّرَ﴾ وه ٲيمه له هه وري ئاسمانه وه ئاويکمان ناردو وه ته خواره وه به ئه نندازه به کي ديارى کراو بو سوده ي ئيوه، نه نه وه ننده زوړي به درو بومتان له ئاو بيا نه نه وه ندى که مبي بيته هو ي نه رواندن يا گه شه نه کردنى کشتوکال. بيته هو ي زيان گه يانندن به سه وزبونى کشتوکال و که م شيرى نازول. هدر پيدا نه بي له تهم که به رز نه بيته وه له ده رياو زه رياو کيوه کان و نه گاته ساردى له هه واداو نه بي به باران و نه رږ ٲته سهر زه وى .

﴿ فَاسْكَنْهُ فِي الْأَرْضِ ﴾ دوايي نيمه نيمه دانه نين له ناو زهويداو له نيو سدرچاوهی ناوی کانيه کان و له ناو چال و گول و درزو کيوه کان و زهرياو دهريا و روباره کاندا بو نهوهی سودی لی وهربرگرن، به تاييه تي له جگه ی وزه ی زستاناو له کاتي پنيويست دره خته کانی خوټانيان پي ناو بدن، هدا هدرزانی و خوشی بال بکيشی به سدرتانا.

﴿وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ﴾ و بهدراستی ئیمه توانامان هدیّه نه هیلین ئەو ئاوه بیته خواره وه له ههوری ئاسمان یا بیهینهخوار به ناو زهویدا و ئیوه سودی لی وهرنه گرن و تووشی گرانی و برستیی ناهه مواری بین، ئاشکرایه کەسی بتوانی به ئەندازی دیاری کراو ئاوی پرێژی به سەر زهویدا ئەتوانی قەده غەیشی بکا. خوا ی مەزن میهره باندهو ئەو شته ناکا له گەڵ بەنده کانی خو یا .

﴿ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ حَنَاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴾ دواىى
 ئەسازىين بۆ سودتان بە ھۆى ئەو ئاۋوھ چەندىن باخ و بۆستان لە خورماو لە ترى، بۆئىوھ پەيدا
 ئەبى لەو بۆستانەدا ميوھ وشو چىژەى زۆرو جۆراوجۆر لە فرىكە خورماو لە خورماى ووشك
 و لە ترى و لە مېژو لە دۆشاو و باسوق و شتى ترو ھەر لە بەروبوومى ئەو بۆستانانەيش ئەخۆن
 لە گەم و برنج و جۆ و دانەوئىلەى ترو ھەندىكىشيان ئەفروشن بۆ پىيوستى ترتان.

تہ فسیری زمنا کوئی

﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِلَاكِلِينَ﴾ وه ئیمه نه سازین بوسودی ئیوه درهختی زهیتوون که خوی مدزن له کیوی توری سینادا دروستی کردوو هه کم جارو لهویوه بلاو بوتهوه به زوربهی روی زهویدا، کیوی توری سهدا نهو کیویه موسا گفتوگوی تیدا کرد له خزمهت خوی مدزندا، نهو درهختی زهیتونه سهوز نهی نهروبو ئیوه روئی لی دهرههین بو پیوستی خوټان و بو روون کردنهوهی چراکانتان و شهو چیژهو پی خویشی لی دهرههین و نانی لی ههله کیشن و نهیخون و نهیکه به خوشت بو خوټان، خوی مدزن له ناو ههموو درهخته کانا باسی درهختی خورماو تری و زهیتونی کردوو چونکه باشترین درهخت و بهسودترینی ههموو درهختیکن بو نادهمیزاد .

﴿وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِيُتَّقِيَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا﴾ وه به راستی ههیه بوئیوه ناموزگاری کردن و تهمی خوی له جوار پیکانا که بز و مدرو گاو هوشون ههتا ئیوه بیانکه به بهلگه لهسه بهخشندهی خوی مدزن، ئیمه دهرخواردی ئیوه نهدهین له ههندی شت ئیوه دهری نههین لهو رگیانا له شیرو روون و کهرهو ماست و پهنیر و شتی تر، نهو جوار پیانه سودی زوریان تیدایه، وه خوی مدزن نهفهرموی:

﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وه بو سودی ئیوه ههیه لهو جوار پیانهدا چندنین سودی زور. له خوری و موو کورگ و موو. نهیانکه به ژیرخهرو سهرخهرو بو خوټان و چوغه و رانک و بهرگی تریان لی دروست نهکن، وه ئیوه له ههندی لهشی نهو جوار پیانه نهخون، وه گزشته کانیا.

﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ وه ئیوه ههله گهرن لهسه پستی نهو جوار پیانه و لهسه کهشتی خوټان و کهل و پهلان له جیگهیه کهوه نهروون بو بازرگانی و شتی تر زور به ناسانی و ریگهی دورتان بو نزیک نهکه نهوه.

وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَنْفُضَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ

مَلَكِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
 رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَرَتَّ بَصُورِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٤٧﴾
 فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكَ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا
 مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْمُنزِلِينَ ﴿٤٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٥٠﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ وه بهر اوستای نومه نوحان ره وانه
 کردبوو بولای تاقمه کهی خوی که بتیان نه بهرست، ناویان نابوون به: وه، سواع، یه غوس،
 نه سر. دوی نوح فدرموی: نهی تاقمی من: نیوه خواجه کی تنها بهرستن. نهک چنده خوی.
 ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ بوئیوه نیه هیچ خواجه شایه نی بهرستنن جگه ی خوی
 مدهن، ثایا نیوه بو له سزای خوی مدهن ناترسن و خوتان ناپاریژن له بی فدرمانی و سزای نهو،
 واز له بت بهرستی بهین. که چی دزی نوح وهستان و بوختان و دروی زوریان بلاو کرده وه بدم
 جوړه ی خواره وه:

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ دوی ییو ماقولانیک کی نهو تو
 باوهریان نه هیتابوو له تاقمه کهی نوح ووتیان. به دانیشتران و بهر هوانی خویان: نهو پیاوه هیچ

شتی نه مه گهر ناده میزادیکه به وینهی ئیوه بهی جیاوازی گوئی لی مه گرن و بروای بی مه کهن هدر شتی نهلی .

﴿يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ ئهیدوی خوی بهرز بکاتهوه بهسه ر ئیوه داو ئیوه بکا بهژیر دهستهی خوی، هیچ شتیکی نه بیکا به چه کی خوی جگه لهوهی داوای پیغمه رایده تی نه کاو نه گهر خوای مهزن بیویستایه پیغمه ره ی بنیری به راستی خوای مهزن نیراویکی خوی نه نارد له فرشته کان و نهوان فرموده ی خوای مهزنیان به ئیمه رانه گه یاند له جیاتی نوح .

﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فْتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ ئیمه لبه باوک و باپیرمانه وه نهو گفتو گویدی نوحان نه بیستوه خوای مهزن له ناده میزاد پیغمه ر بنیری نوح هیچ شتیکی بی نه سپیراوه ئیمه نه یزاین جگه لهوهی شیتی توشبو بی هیچ تر نه، دوا بی ئیوه چاوه روان بکهن هتا ماوهیه که نوح بری یا واز لهم کاره ی خوی نه هیتی، یا بیکوزن و رزگارتان نه بی، قوره شیه کان به وینهی نهوان نهو شتانه یان نه دایه پال پیغمه ره نهو گفتو گو یانه یان ناراسته ی پیغمه ر نه کرد .

﴿قَالَ رَبِّي أَنصُرُونِي بِمَا كَذَّبُون﴾ نوح فرموی: پهروه دگاری من: تو من سدر بجه بهسه ر نه م تاقمه داو نهو بهلینهی که داوته بهد بریان بهد رموی جی به جی بکه به هو ی نهو شته ی باوه ر به من ناهیتن و من بهدرو نه خه نهوه .

﴿فَاَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا﴾ دوا بی پارانه وه که ی نوحان وه رگرت و ئیمه سورشان نارد بو لای نوح و فرماغان پیدا که تو به هو ی چاودیری و پاراستی ئیمه وه به هو ی سروهی ئیمه وه که شته دروست بکه هتا ههله ی تیدا نه که ی .

﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ﴾ دوا بی که کاتی سزاو له ناو بردن هات بو لای بی باوه ران و ناو له روی زهویه وه لقولا نیشانه ی له ناو بردنی هه موو بی باوه رانه . ووشه ی (النور) به م مانایه هاتوه: نیشانه ی رۆژ بونه وه ی. روی زهوی. بهد رترین جیگه ی زهوی. زانایان بیروبو چونیان جیاوازه له دیاری کردنی نهو جیگه یه ناوی لی هه لقولا یه که م جار، ههروه ها نهو ته نوره چ شتی بووه، هدر جیگه یه بی و نهو ته نوره چو بی گرن گ نی یه، نهوه ی پیویست بی نهو رووداوه پهیدا بووه به بی گومان .

﴿فَأَسْأَلُكَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ دوا ی هه لقولانی ناو له روی زهوی تو بجه ره نیو نهو که شته له هه موو تاقم و ره گهزی له گیانداران دوو تاکی

هاوجوت یانی نیرینه یه که و مینه یه. بخه ره ناو که شتیه که وه خیزانه کانی خوت هه موویان مه گهر که سیکیان له پی شه وه فدرمانی ئیمه دهر چوبی که نهو که سه نه خنکین له خیزانه کانی تو، وه که نعانای کوری خوت که باوه ری نه هیناوه و نه دل پیسه که شت .

﴿ وَلَا تُخَاطَبِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُخْرَقُونَ ﴾ وه تو گفتوگو مه که له گهل من و مه پاریره وه له بو رزگار کردنی که سانیکی نهو تو سته میان له خویان کردو وه باوه ریان نه هیناوه به راستی نهو که سانه نه خنکینری به لافاو.

﴿ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ دواى نهو ی تو نهوانه ی له گهل تو ن له باوه رداران و نارامتان گرت له سهر نهو که شتیه، دواى تو سوپاسی خواى مه زن بکه له سهر نهو چاکانه به خشی به تو پارانه وه که ی لی وه رگرتی و سهری خستی به سهر دوژمنانی خوتاناو بلئی: هه موو سوپاس و ستایش بو که سیکی نهو تریه ئیمه ی رزگار کرد له تا قمی سته مکاران .

﴿ وَقُلْ رَبِّي أُنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴾ وه تو کاتی هاتنه دهر وهت له سهر که شتیه که بلئی: نه ی پهروه رگاری من: تو من دابنی له جیگه یه کی پیروزو خاوه ن پیت و فدر که تو من بیاریزی لهو جیگه یه دا له هه موو خراپه یه له خوم خیزانه کام و نهو که سانه ی باوه ریان به تو هیناوه تو چاکترین که سیکی بنده کانی خوت دابنی له شیرینترین جیگه دا.

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ﴾ به راستی له ناو نهو شته ی خواى مه زن کردی له گهل نوحو تا قمه که ی چندد به لگه له سهر نهو ی زانایانی ژیر ته می خوار بکا له قوره یشیه کان و جگه ی نهوان و بیان کدن به به لگه له سهر یه کیتی و توانای خواى مه زن.

﴿ وَإِنْ كُنَّا لِمُبْتَلِينَ ﴾ وه به راستی ئیمه به بنده کانی خومان تا قی نه که یه وه به ناردنی پیغه مه ران و نامه کان هتا پیاو چاکان و پیاو خراپان له یه که جوئی بینه وه، رون بیته وه نیازو کرداری هه موویان، دواى پاداشتیان بدریته وه به گویره ی شایه نی خویان .

ثُمَّ أَنْشَأْنَا

مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْنَاءَ آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 مَا هَذَا إِلَّا ابْشِرْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ كُلُّ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُونَ مِمَّا
 تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ شَرَاءَ مِثْلِكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا الْخَسِرُونَ
 ﴿٣٤﴾ أَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ
 ﴿٣٥﴾ هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
 الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
 افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
 انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
 فَآخَذْتَهُمُ الصَّبْحَةَ بِالحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُشَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

﴿ ثُمَّ أَلْشَّانَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنَا آخِرِينَ ﴾ له پاشا نیمه دروستان کردوه له دواى تا قمی نوح
 تا قمی تری سهرده می تر، وهک تا قمی عادو سهمود، جینگه کانیاں له حیجرا دان له نیوان شام و
 حیجاز، ئیستا نه ناسری به فه جولناقه .

﴿ فَارْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾ دواى نیمه
 رهوانه کردبوو پیغمه ری له ناوخویانا و له ره گهزی خویان، وینهی سالح بهوانی فهرموو: که
 ئیوه خواجه کی تنها بیه رستن، بو ئیوه نیه هیچ خواجه جگهی خواى مهزن که هدموو بونه وهرانی
 دروست کردوه، نایا دواى ئیوه بو لهو خواجه ناترسن؟.

تهفسیری زمانکوی

﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ ﴾ وه پیاوه به پیره کان له تاقمی نهو پیغمه مده کهسانیکی نهو تو بون باوه ریان نه هینابو به درویان نه خسته وه گیشتن به رژی دواپی و زیندوبونه وه و پاداشت .

﴿ وَأَثَرْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ وه نیمه خوشی و چاکه مان پی به خشیون له زیانی جیهاندا به منالی زورو سامانی فراوان و بدروبومی زوری زهوی و کوشکی بندرخیان دروست کردبو و دهشتاو خانویان نه تاشی له بهرد بدو تاقمهی خویان ووت :

﴿ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴾ نهو کهسهی نهو تو نهلی: من پیغمه دریکم رهوانه کراوم له لای خوی مدزنه وه بولای نیوه وایه مه گهر ناده میزادیکه وینهی نیوه نه خوا نهو شتهی نیوه نه یخون و نه خواته وه له شتی نیوه نه یخونه وه پیوستی به خواردن ههیه به وینهی بچو کز پیای له نیوه .

﴿ وَلَكِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا الْأَخْسِرُونَ ﴾ وه نه گهر نیوه په پیره وی پیای بکه نه به وینهی خوتان و واز له بت په رستی بهین بدراستی نیوه نهو کاته نه گهرین به کهسانی زیانیان له خویان دابی، بدو بونه وه بچو کی کهسی نه کهن به ریزتر نیه له نیوه . نهو کهسانه له راستی ناگن نه گینا خویان زیانیان پی گیشته وه .

﴿ أَعْبُدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْكُمْ تَخْرَجُونَ ﴾ نایا نهو کهسهی نهلی: من پیغمه مدهم بهلین نه دا به نیوه بدراستی نیوه مردن و بون به خاک و نیسکی پی گوشت بدراستی نیوه به زیندویی وه کیستا له گوره کانتان نه هیرینه دهره وه؟ نهو بهلینه شتیکی زور سه رسو پنده و شتی وانی .

﴿ هَيَّاهُ هَيَّاهُ لِمَا تُوعَدُونَ ﴾ بدراستی زور دووره که نیوه پرواتان به پهیدا بونی بهلینی نهو کهسه ههپی له زیندوبونه وه پرسیار له رژی دووایدا به گویرهی نهو گومانهی نهو .

﴿ إِنَّ هِيَ إِلَّا صَيَّاتُ الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴾ زیان و زیندویه تی نیه مه گهر نه م زیانهی جیهانهی نهو تو هندیکیمان نه مرین دوی کوتابی پی هاتی تهمغان، هندی ترمان نه رین هدا ماوهی تهمغان کوتابی پی دی و نیمه زیندو ناکرینه وه دوی مردن، نهوهی مرد له ناوچو نایه ته وه .

﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ نهو کهسه ههچ شتی نیه مه گهر پیایکه دروی ههلبه ستوه و نه داته پال خوی مدزن و نهلی: من پیغمه مدهم و نیمه بروا بدو پیاوه نایه رین نهلی: من پیغمه مدهم و زیندوبونه وه ههیه و رژی دواپی پهیدا نه پی .

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتُ ﴾ سالح پیغمبر دواى نهوه نومیدی به باوه رهینانی نهو
تاقمه نهماوه به ههموو جزوی بانگی کردن بۆلای باوه رهینان ووتی: نهی پهروه ردگاری من:
تویاریدهی من بدهو تۆلهی منیان لی بکهرهوهو بهلینی بنهپرکردنی نهو تاقمه بهینهردی، بهو
بۆنده من بهدرۆ نهخندهوه و بهردهوامن لهسهر بی باوهری. خواى مهزن پارانهوه کهى
وهرگرت:

﴿ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ ﴾ خواى مهزن فهرموی: کاتیکی
کهم لهمهودوا نهو تاقمه بهشیمان نهبنهوه لهبی باوهری خویان و لهبه درۆختهوهی تۆ، دواى
توشی نهوان نهبی سزایهکی زۆر سهخت به دهنگیکی وا دلایان نهبچرینی لهلایدن خواى مهزنهوه
دیته خوار، جیبهجی نهکری به راستی و بهبی گومان. مهبهست له (الصيحة) ناگریکه پهیدا
نهبی لهبهیه کادانی دوو کارهبا یه کیکیان گهرم و نهوی تریان سارد نهدا له زهوی ههرشتی
رهقی نهی توینتهوهو نادهمیزادو درهخت نهسوتینی.

﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ غَنَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ دواى نیمه نهو بی باوهرانهمان گیرا به ویندی شتی
سهری ناو نهکدوی له پوش و گلای و وشکی سهرناو، دواى نهمان و دوری لهبهرزهی خوا بۆ
تاقمکه ستهمیان له خویان کردوهو باوهریان نههیناوهو پیغمبره کانی خویانیان بهدرۆ خستوتهوه

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا

كُلِّ مَاجَاءٍ أُمَّةٍ رَّسُولًا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

أَحَادِيثَ فَبَعْدًا الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ

هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا

وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا

ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

﴿٥٠﴾

﴿ثُمَّ أَلْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخِرِينَ﴾ له پاشا ئیمه پیدامان کرد دواى تا قمى عاد چەند تا قمى تر، وهك تا قمى صالح و لوت و شوعیدب و جگه‌ی نه‌وان، هه‌موویان پیغه‌مه‌ره‌کانی خو‌یانیان به‌درؤ‌خسته‌وه‌و، دوا‌یی ئیمه‌ بنه‌برمان کردن.

﴿مَا تَسْقُ مِنْ أَمَةٍ أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ﴾ هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ پیتی نه‌و کاته‌ ناکه‌ون دیاری کراوه‌ بؤ‌ له‌ناو بردنیان و دوا‌یشی ناکه‌ون. هه‌موو شتی جگه‌ له‌ خوا‌ی مه‌زن ماوه‌یه‌ك و ته‌مه‌نیکی دیاری کراوی بؤ‌ هه‌یه‌ بؤ‌ له‌ناو بردنی. له‌و که‌سانه‌یه‌ له‌ناو چون به‌بی پاش و پیتش نه‌و که‌سانه‌ی پیغه‌مه‌ره‌کانی خو‌یانیان به‌درؤ‌خسته‌وه‌و.

﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أَمَةٌ رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ﴾ پاشا ئیمه‌ ره‌وانه‌مان کردبوو نیراوه‌کانی خو‌مان یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك هه‌ریه‌که‌یان بؤ‌لای نه‌ته‌وه‌یه‌ که‌ پیدایا نه‌بوون و نه‌هاتن به‌ دوا‌ی یه‌ که‌زیدا. هه‌موو کاتی نه‌جوو بؤ‌لای هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ پیغه‌مه‌ره‌که‌ی خو‌یان کاتی به‌وانی را‌ئه‌ که‌یاند په‌یامه‌که‌ی خو‌ی نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ پیغه‌مه‌ره‌که‌ی خو‌یان به‌درؤ‌خسته‌وه‌و باوه‌ریان پی نه‌ته‌هینا.

﴿فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ دوا‌یی ئیمه‌ هه‌ندی له‌و نه‌ته‌وانه‌مان به‌ دوا‌ی هه‌ندی تریانا نه‌هیناو له‌ناومان نه‌بردن یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك و ئیمه‌ نه‌مان گیران به‌ ده‌نگ و باسی دانیشته‌وان و له‌ کۆرو کۆمه‌لی خو‌یانا باسیان نه‌کردن و کردغان به‌ته‌می کردن بؤ‌ که‌لانی دوا‌ی خو‌یان.

﴿فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ دوا‌یی بنه‌ برکردن و دوری له‌ میهرسانی و به‌زه‌یی خوا‌ی مه‌زن بؤ‌ تا قمی بی باوه‌ر به‌خوا‌ی مه‌زن نا‌هیتن و بی فدرمانی نه‌و نه‌که‌ن و پیغه‌مه‌ره‌کانی خو‌یان به‌درؤ نه‌خه‌نه‌وه‌و.

﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ له‌پاشا ئیمه‌ ره‌وانه‌مان کردبو موسا وهارونی برای موسا به‌ چه‌ندین نیشانه‌ی نا‌شکرا و کاری په‌ك خه‌رو به‌ده‌سته‌لاتوو هیتزکی نا‌شکرا بؤ‌ لای دانیشته‌وانی میسر.

﴿ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴾ بۆلای فیرعهون و تاقمه کهى فیرعهون هه تا فرموده‌ی خوا بهوان رابگه‌ینه‌ن، دواى نهوان خوڤان به‌گه‌وره دانا له ناستى موسا وهارون باوه‌رپان به خواى مه‌زن نه‌هیناو دوايان نه‌که‌وتن و خوڤانيان به‌تاقمى دانه‌نا که بالاترو به‌رزترت له‌به‌نویسرا ئیلیه‌کان.

﴿ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴾ دواى فیرعهون و تاقمه کهى ووتیان: نایا ئیمه چۆن باوه‌ر نه‌هیتین به دوو ناده‌میزادى وینه‌ی ئیمه و تاقمه‌کانیان ئیمه نه‌پدرستن، نه‌وه بو فیرعهون داواى خوايه‌تى نه‌کردو کارى زۆر گرانى به‌به‌نویسرا ئیلی نه‌کرد و نه‌ی چه‌وسانده‌وه کۆشک و پدرستگای بی دروست نه‌کردن.. له‌م سهرده‌مه‌ی ئیمه‌یشدا زۆر کهس هه‌ن نه‌گه‌ر بۆیان بلوى داواى خوايه‌تى نه‌که‌ن و غونه‌يان ناشکران.

﴿ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴾ دواى فیرعهون و تاقمه کهى موساو هارونيان به‌درو‌خسته‌وه و باوه‌رپان بهوان نه‌هیناو دواى له‌ناو چون به‌ناوى ده‌ریای سور خنکان. ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴾ وه به‌راستى ئیمه به‌خشیمومان به‌موسا نامه‌یه‌که ته‌وراته دواى له‌ناو بردنى فیرعهون و تاقمه کهى له‌بهر نه‌وه‌ی تاقمى موسا وهارون نامۆزگارى وه‌رگرن به‌ونامه‌یه‌ بیکه‌ن به‌ده‌ستور یاسا بۆ خوڤان.

﴿ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴾ وه ئیمه گێڕابومان عیساى کورى مه‌ریه‌م و دایکى عیسا به‌کارىکى زۆر سه‌رسورینه‌ر و نیشانه‌یه‌کى په‌ك خه‌ر بۆ هه‌مو ناده‌میزاد که به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌رتوانای خواى مه‌زن به‌بی نه‌وه‌ی ناده‌میزادى ده‌ست بدا له‌مه‌ریه‌م عیسامان بی به‌خشى و ئیمه به‌خشیمان به‌عیساو مه‌ریه‌م جیگه‌و گه‌رانده‌مانه‌وه بۆلای ته‌پۆلکه‌یه‌ی به‌رزى زه‌وى و جیگه‌یه‌ ناده‌میزاد نارامى تیدا بگرى و خاوه‌نى ناویکى ناشکرا بره‌وا به‌لایاو خاوه‌نى سه‌وزایى و میوه‌ی زۆریی.

له‌ئایه‌تى (١٧٢) ى سوره‌تى نه‌لبه‌قه‌رده‌دا خواى مه‌زن فه‌رمانى دا به‌باوه‌رپاران خوراده‌مه‌نى پاك و ره‌وا بچۆن، له‌م ئایه‌تى دوايیدا خواى مه‌زن فه‌رمان نه‌دا به‌پیغه‌مه‌بران خوراده‌مه‌نى پاك و به‌تام بچۆن و نه‌فه‌رموی:

يَا أَيُّهَا الرِّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

فَاتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا
نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿٥٦﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾ نبي نیراوه کان و پیغمبران: نبوه بخون له هدمو خوارده مده کی پاک و رهواو له خوتانی قدهغه مدهن و نبوه کردهوی چاک بکدن بهراستی من به هدموشتی نهزام نبوه نهیکدن، ناگام له کاری نهیتی و ناشکرای نبوه هده. نایینی نیسلام و له خواترسان کردهوی نهوبی نهک نه خواردنی خوارده مدهنی پاک و بهتام، هدرشتی دهرونی مروث لای خوشی پاک و خاوتنه، بهو مدهرجه لای خوی مدهن قدهغه نهبی له خواردندا زور خوری نهکری. پیغمبری خوا بهرگ و خوراک و بوشاکی چاکی کاتی خوی به کارهناون له خوری و لوهو پارچه یه مانی، کوشتی مریشک و حوشتری خورادووه، گوشت و جگهری بهنانهوه خواردووه، ههنگوین و شیرینی لاخوشبوه، کالهک و خدیار و خورمای بهکهرهوه و گوشتی برژاوو تریتی رۆن بهسهره کراوی خواردوه. نهبی نهویش بزاین چاکترین خوارده مدهنی لای نایینی نیسلام و پیغمبری خوی مدهن نهو خوارده مدهنی به به نارهقی ناو چاوان و ماندوبون پهیدا کرای.

﴿ وَإِنْ هَذِهِ أَمْتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونَ ﴾ وه بهراستی نایینی ههمو باوه داران یهک نایینه تاقمی نبوه و موسلمان و تاقمی پیغمبره کانی پیشویش یهک تاقمن هدموتان بهندهی خوی مدهن.

بنچینهی نایینی هدموتان یه کهو جیاوازی له ناویانا نیهو و من پهروه ردگاری نبوه به گشتی، دواپی نبوه پیوسته له من بترسن و بی فرمانی من نهکدن. پیغمبران هدمویان له سهر یهک نایین بوون.

﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ﴾ دواپی پهیرهوانی پیغمبره کان بی فرمانی خوی مدهنیا ن کردو کاروباری نایینی خویانیان له نبو خویانا پارچه پارچه کردو گهران به چهند

تهفسیری زمانکوی

تاقمىكى جياواز لە يەكترى دواى ئەدەوى ئەزانراكە ئايىنى راست ھەرىكە ئايىنە. ھەرىكە لەوتاقمانە دواى نامەيە كەوتن و باوەرپان پى ھىناو باوەرپان بە جگەى ئەو ئايىنە نەبو، جولەكەكان باوەرپان بە تەورات ھىنا دواى دەست كارى كردنى و باوەرپان بە ئىنجىل و قورئان نەبو، گاۋرەكان باوەرپان بە ئىنجىل و تەورات ھەبو پروايان بە قورئان نەبو، جگە لەوانىش چەند ئايىنى تر پەيداۋون ۋەك ئاگر وىت پەرسى و گاۋگۆ تال پەرسى.

﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ ھەموو تاقمى خوشحالىن بەشتى لای خۆيانەو باوەرپان پى ھىناو، ھەر يەكەيان ئەوھى خۆيان بە راست ئەزانن و جگەى نامەكەى خۆيان بە پوچ ئەزانن. ﴿فَلَدَرْنَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ دواى تۆ وازيان لى ھېتە بالەناو ئەزانن و گومرایى خۆيانا سەر گەردانن ھەتا كاتى مردنيان و كاتى جوى بونەوھى راستى و پوچى، تۆ كۆل مەدە پەيامى خۆتيان پى رابگەيەنە.

﴿أَيَحْسَبُونَ إِنَّمَا نُؤْتُهُمْ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ﴾ ئايا ئەو كەسانەى ئەوتۆ ئايىنى خۆيانيان گۆرپوھ گومان ئەبەن كە بەراستى ئىمە بەوانغان بەخشىوھ لەدارايى و لەكۆر بەردەوام ئەبى سوديان پى ئەبەخشى لەپاشە رۆژدا، بەو جۆرەى گومانى ئەوان نېو لەھەلەى زۆر گەورەدان، ئەو شتانە بەزوى ئەرۆن و خۆيان پى ئەقل ئەكەن. ئەگەر وابزانن.

﴿نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ئىمە پەلە ئەكەين بۆ ئەوان و بەوانى ئەبەخشىن لە جىھاندا ئەو چاكانەو ئەودارايى و كۆرپانە لەبەر ئەوھى ئىمە رېزى ئەوان ئەگرين و لەوان رازين ئەو گومانەى ئەوان راست نېە.

بەلكۆئەو شتانەئەبە ھۆى سزاي بۆ ئەوان پەلە بەپەلە سەريان لى تىك ئەداو ئەوان ھەستى پى ناكەن دواى ئەوھى خۆاي مەزن باسى ئەو كەسانەى فەرمو لە گومرایى ئەزانينا ئەژين و گومان ئەبەن كە خۆاي مەزن پەلە ئەكا بەبەخشىنى چاكەى جىھان بۆ ئەوان، باسى باوەردارانىش ئەفەرمويى كە ئەم كارە چاكانە ئەكەن و پەلە ئەكەن لە كردنى ھەمو كارە چاكەكانا، ۋەك خۆاي مەزن ئەفەرموى:

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يَتَوَمَّنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَتَّنِ مَاءً اتَّاءُوا قُلُوبَهُمْ وِجْلَةً أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿١١﴾ وَلَا تَكْلَفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٢﴾

۱- ﴿ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴾ به راستی کهسانیکى نهوتون نهترسن له سزای پردوهرگاری خویان، خویان له سزا نهپاریژن، دواى شتی ناکهون بیته هوى سزادانیان.
۲- ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ وه کهسانیکى نهوتون باوهر نههیتن بهو شتانهی بدلگه لهسهرون و گهورهی پهروردهکاریان و پیغمبهرایهتی پیغمبهره کان و بهراستی نامهکانی خواى مهزن.

۳- ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴾ وه کهسانیکى نهوتون هاوبهش بو پردوهردگاری خویان دانانین، به نیازی پاکهوه پدرستن هدربو نهو نهکدن بهتهنها، رو نهکده سهپدرستنی خواى مهزن ههر لهبهدر رهزامهنندی نهو.

۴- ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴾ وه کهسانیکى نهوتون نهیهخشن به ههژاران ههندي لهوشتانهی خواى مهزن بهخشیوه بهوان، مافی خواى مهزن و مافی نادهمیزاد جیبهجی نهکدن به تهواوی و لهگهل نهوانهیشدا ترسیان ههیه لهوهی خواى مهزن لهوانی وهرنهگری و دلیان نهترسی به راستی نهوان نهگهرینهوه له روژی دوايیدا بولای پردوهردگاری خویان که نهوهی نهی بهخشی جیگهی شایستهی خوی نهگرتی.

﴿ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴾ نهو کهسانه ههمویان پهله نهکدن بولای ههمو چاکهیهکی جیهانی، کوشش و ماندوبونیان نهخهنه کاره وه که پیشی جگهی خویان بکهون له کردنی نهو چاکانهدا وکاتی خویان به فیرو نهدهن.

﴿ لَا تُكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾ وه نیمه داوا له هیچ کهسی ناکهین بوکردنی شتی مهگهر شتی له توانای نهو کهسهدابئی، هدر کهسی نهیتوانی به پیوهنویر بکا به دانیشتهوه بههر جوړی نهتوانی بیکا، هدر کهسی نهیتوانی روژ و بگری نیمه بزمان رهوا کردوهروژو بشکیتی و گوناھی ناگا.

﴿ وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ وه لهلای نیمه نامهیه ههیه ههمو موشتیکى تیدا تۆمار کراوه بهراستی گفتوگو نهکا، خواى مهزن پاداشتی کردهوهی نادهمیزاد نهذاتهوه چاکیی یا خراب و نهوان ستهمیان لی ناکری به کهمکردنهوهی پاداشتهکانیان به زور کردنی سزادانیان.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا
 عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ
 ﴿٦٤﴾ لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصِرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ ءَايَتِي
 تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰٓ أَعْقَابِكُمْ تُنْكِرُ صَوْنَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
 بِهِ سَمِرَاتٍ تَهَجَّرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
 ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ
 كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
 ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَّاجُ رِيكٍ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

﴿ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا ﴾ باوه داران خاوهی نهو رهوشته بهرزانی. بهلام بت پهستان و
 هاو بهشدانده کان بوخوای مدزن دلیان لهناو نهزانی و سدر گهردانی و گومرای دان بهران بهر بهو کرده
 و چاکانهو نهو نامه دروستانه که هه موشتیکی بو نهوان رون کردوه تدهو.
 ﴿ وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴾ وه بو بی باوه داران هیده زور کاری خراب له
 جگهی نهو رهوشته بهرزو به ترخانهی باوه داران که نهوان کاره خراپانه نه کهن. زور بهی شهرمانه
 نه لئین: موحدهد جادو گهره و شیشه، گالته بهفهرموده کانی قورنان نه کهن.

تهفسیری زمانکوی

﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذْ هُمْ يُجْتَرُونَ﴾ هه تا کاتی ئیمه سه روک و نهو که سانهی خوشیان رانه بوارد له بی باوه ران نهیان گرین به سزایه کی زور سهخت و به برستی و به کوشتن نهو کاته نهوان هاواریان بی نه که وی و خهفت نه خون. نهو سزا سهخته یان کاتی توشبوو پیغمه مر ﴿ﷺ﴾ نویژی نه کرد له که عبدها بی باوه ران ویلاشیان فریدایه سه ره له شعی پیغمه مر ﴿ﷺ﴾، دوا بی پیغمه مر فدرموی: نهی خوی مه زن قورسای سزای خوت بخه ره سه ره هوزی (مضر)، نهی خوی مه زن دانی له سهریان سالانی وه ک سالانی یوسف له گرانی، دوا بی خوی مه زن گرانی سالیکی توش کردن له برسانا پیس و خوین و ئیسکیان تیکه لاو نه کرد به کورگی هوشرو به ناگر نهیان برژان و نهیان خواردن.

﴿لَا تَجْتَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصِرُونَ﴾ نهو کاته به بی باوه ران نه بیژا: ئیوه هاوار مه کن و مه پارینه وه له ره روزه دا توشی ئیوه بووه نهو سزایه. به راستی ئیوه شایسته ی نهوه نین له لایه ن ئیمه وه یارمه تیان بدری هاوارو سزای ئیوه سودی به ئیوه ناگه یه نن.

﴿قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنَلِّیٰ عَلَيْكُمْ عَلَىٰ آغْقَابِكُمْ تَتَكَبَّرُونَ﴾ به راستی نایه ته کانی قوه رانی ئیمه نه خوینرایه وه به سه ره ئیوه دا دوا بی ئیوه به ره دوا به په له نه که رانه وه له کاتی خویندنی نایه تی قورناندو پیشتان تی نه کردو گویتان لی نه گرت.

﴿مُسْتَبْكِرِينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ﴾ ئیوه قورنانتان به درونه خسته وهو خوتان به که و ره دانه او نه تان ووت: ئیمه دانیشتوی لای که عبه ن و شانازیان به خوتانه وه نه کرد، ئیوه شه وانه له دهره وهی که عبدها که نه بوونه وه گفتوگوی خراب و بیژ لی کراوه تان نه کردو تانه تان له قورنانه دواو نه تان ووت: جادوو هونراوه یه، جنوی خراپتان به پیغمه مر نه دا زور به بی شه رمانه.

﴿أَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ نایا دوا بی بو بیر ناکه نه وه له قورنانه که به لگه یه له سه ره راستی پیغمه مر، دوا بی بزانه پیغمه مر راست نه کا و قورنانه کاری په ک خه ره بو هه مو ناده میزاد، دوا بی نایا مو حمه د چه بولای بت په رستان به شتی نه چوبی بولای باو پیرانی پیشوانی نه وان. بیگومان پیغمه مران چوبونه لای باو بایری نه وان و پروایان بی نه هیان و پشتیان تی کردن، دوا بی نه وان توشی نهو سزایه بوون که تووشیان بوه، نایا بی باوه ران نه یانزانیوه هاتنه خواره وهی نامه کان بو سه ره پیغمه مران ده ستوری خوی مه زنه و ناردنی قورنانه بو سه ره مو حمه د شتیکی تازه نه یه، دوا بی بو باوه ری بی ناکه ن؟ نه وه بوو بت په رستانی عه ره ب نه یانزانی ئیراهیم و هودو سالح و شوعه یب پیغمه مر بوون. به تاییه تی نهو سیانه ی دوا بی عه ره ب بوون.

﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ ئایا بت په‌رستانی قوره‌یش له‌مه‌وبه‌ر پیغه‌مه‌ره‌که‌ی خو‌یانیان نه‌ناسیوه‌و ناوبانگی ده‌رنه‌کردبوو به‌ راست گویی و ده‌ست پاکی و ره‌وشتی به‌رز، موحه‌مه‌د له‌ ره‌گه‌زی خو‌یانه‌و له‌ناو خو‌یانا بووه، دوا‌یی بو‌ئ‌ه‌وان باوه‌ر به‌ داوا‌کاریکه‌ی ناهیتن؟ به‌راستی چاکی نه‌ناسن. به‌لام له‌به‌ر دل پیسی خو‌ریان باوه‌ر به‌ داوا‌کاریکه‌ی ناهیتن.

﴿أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ ئایا نه‌لین: موحه‌مه‌د شیت‌ه‌و ئیره‌ هیچ نرخ‌ی به‌گفتو‌گو‌که‌ی مه‌ده‌ن، که‌چی نه‌یازانی له‌ هه‌موویان ناق‌ل‌تره، بی‌گومان به‌ گو‌یره‌ی گومان‌ی نه‌وان نیه. به‌ل‌کو موحه‌مه‌د چوو‌ه بو‌لای نه‌وان به‌ ئایینیکی راست‌ه‌وه که‌ داوای به‌کیتی خوای مه‌زن و ده‌ستوری خوای مه‌زن نه‌کا.

﴿وَأَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾ وه‌ژورتر له‌و بی باوه‌رانه راستیان پی ناخ‌وشه، چونکه به‌ گو‌یره‌ی ئاره‌زوی ناپه‌سه‌ندی نه‌وان نیه. که‌میکیان به‌ وینه‌ی نه‌بو تالیبی مامی پیغه‌مه‌ر نه‌یزانی داوا‌کاری موحه‌مه‌د راسته. پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ جگه‌ی له‌وه‌ش داوای به‌کیتی خوای مه‌زنی نه‌کرد نه‌یه‌ویست ژبیانی کۆمه‌لایه‌تی دابه‌زینی له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی نی‌وان ئاده‌میزاد، سه‌مه‌کارو سه‌م لی‌کراو باوی نه‌می‌تی و ریزو گه‌وره‌یی بو‌ هیچ که‌سی نه‌بی به‌ جگه‌ی له‌ خواترسان و چاکه‌کردن.

﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ وه‌ه‌گه‌ر نه‌و قورئانه راستی نه‌وتو به‌ موحه‌مه‌د دراوه‌ دوا‌ی ئاره‌زوی ناپه‌سه‌ندی بی باوه‌ران بکه‌وتایه، به‌ جو‌ری بته‌کان ده‌سه‌ل‌اتیان هه‌بوا‌یه. به‌ راستی ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌ناو نه‌چون به‌و شتانه‌وه له‌ ناویاندا‌بوون و له‌ به‌په‌ره‌وی دیاری کراوی خو‌ریان ده‌رنه‌چوون، چونکه نه‌و بته‌نه‌ه‌گه‌ر خوابو‌نایه‌ دژایه‌تی نه‌که‌وته ناویانه‌وه هه‌ریه‌که‌یان بو‌ چه‌سپاندنی ده‌سه‌ل‌اتی خو‌ریان.

﴿بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ به‌ل‌کو موحه‌مه‌د چوو بو‌لای عه‌ره‌به‌کان به‌ گشتی و بو‌لای قوره‌یشه‌کان به‌ تاییه‌تی به‌و قورئانه نیرابوو بو‌لایان به‌ زمانی خو‌ریان و بوو به‌ ه‌وی ریزو ده‌سه‌ل‌اتیان و ناوبر‌دنیان له‌ناو می‌ژوودا، دوا‌یی نه‌وان له‌و قورئانه روویان وه‌رگیاو باوه‌ریان بی نه‌هیتا، نه‌گه‌ر نه‌و قورئانه نه‌بوا‌یه باسیان نه‌ه‌کرا به‌ هیچ جو‌ره ریزو نرخ‌ی و خاوه‌نی می‌ژووی خو‌ریان نه‌ه‌بوون.

﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ ئایا بت په‌رستان گومان نه‌بدن که‌ تو داوای کر‌ی و پا‌داشت له‌وان بکه‌ی له‌سه‌ر را‌گه‌یاندنی په‌یامی خو‌ت به‌وان، دوا‌یی له‌به‌ر

نهوهی باوهر به تو نایهرن، بهراستی کرئ پدروهردگاری تو له جیهاندا و پاداشتی نهو له پاشه
روژدا زور چاکره لهوهی نهوان لهبهر فراوانی و بهردهوام بوونی، خوا چاکترین کهسیکه شت
بهخشی و کهس توانای نیه به وینهی نهو بهخشنده بی. نهو رستهیه لهوهوه هاتوه ووتیان به
پیغمدر ﴿ﷺ﴾: تو واز لهم داوایهی خوت بهینه نهوهنده دارایت نهدهینی بیی به خاوهنی
سامان.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٤﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُوفُ فِي طُغْيَانِهِمْ

يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

وَالِيهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ وه بهراستی تو بهینی کرئ به خوږایی بانگی بست
پهرستان نه کهی بولای ږنګهیه کی راست که نایینی نیسلامه، نهو نایینهی نهوتویه نهقلی
تهواو شایهتی راسته و خوارو خپجی تیدا نیه.

﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَأَسْأَفُونَ ﴾ وههراستی کهسانیکی نهوتو باوه نههتین به رۆزی دوی لایانداه له رینگه راست مهیلیان ههیه بۆلای رینگه خوارو خێج و بۆلای چۆلایی بی سودو بۆلای گومرای .

کاتی پیغمهر لهمه کهوه کۆچی کرد بۆ مه دینه، پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ دهستی کرد به ئازاردانی بت په رستانی مه که، نهوه بوو چهند کهسیکی له هاوړیکانی خوی نه نارد رینگه بگرن له کاروانی بت په رستان، هه ندی جاریش خوی پیشه وایی نه کردن لهو رینگه گرته دا، فهرمانی دا به هه موو باوه پرداران په یوه ندی له گه ل بی باوه راندا بیچرین، بهو بۆنه وه بی باوه ران تووشی گرانی و تهن گانه بوون . به لام نهو بی باوه رانه ههر له سه ر خراپه ی خویان به رده وام بوون، نه گهر خوی مه زن نهو ئازاره یشی له سه ر لا به ر دنا به نهوان ته می خوار نه نه بوون، وه ک خوی گه وره نه فهرموی : ﴿ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ خَيْرٍ لَلْجُوفِ طُفْيَانِهِمْ يَغْمَهُونَ ﴾ وه نه گهر ئیمه میهره بانیمان به کردایه له گه ل بی باوه رانی قوره یشیداو ئیمه نهو گرانی و ناخوشیه تووشی نهوان بوو لاما ن به ر دایه له سه ریان نهوان ههر له سه ر گومرای خویانا نه بوون و درێزه یان نه دا به یاخی بوونی خویان و سه ر گهر دان بوون له گومرای خویانا .

﴿ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاثُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴾ وههراستی ئیمه سزای نهوانمان دا به گرانی له جهنگی به دردا توشی کوشن و دیل کردن بوون و برستی و بی نرخه یه خه ی بی گرتن، دوی نهوانه یش سه ریان بۆ په روه ردگاری خویان دانه نهواندو په نایان بۆلای خوا نه برد به کزۆلی و به چو که وه وه له ئیمه نه پارانه وه .

﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴾ ههتا کاتی ئیمه ده رگای سزایه کی زۆر سه ختی دۆزه خیان له سه ر نه که یه وه له رۆزی دوا ییدا و تووشی نهو سزایه نه بن، دوا یی نهو بی باوه رانه له ناو نهو سزایه دا بی ئومید نه بن له هه موو چا که یه وه سه ر گهر دان نه بن و رزگاریان نابن .

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ وهخوا کهسیکی نهوتویه دروستی کردوه بۆ ئیوه گوێچکه و چاوه کانتان له بهر نه وه ی ئیوه ههست به کهن به توانایه کی نهوتوی خوی مه زن که ناده میزاد وینه ی نهو توانایه یان نیه و دروستی کردوه بۆتان دل و نهقلتان ههتا به کاریان بهتین له نیشانه کانی خوی مه زندا ئیوه که می سوپاسی خوی مه زن نه کهن یا ههر سوپاسی نا کهن . دوا یی گوێچکه و چاوه دلتان هه یج سودیکی به ئیوه نه به خشی .

﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وهخوا كهسیکی نهوتویه ئیهوی بلاو کردهتوه به ناو زهویدا ومنالی زوری له ئیه پهیدا کردوه ئیه ههربولای خوا له رۆزی دوایدا کۆنه کرتهوه ههه خوی مهن دادره لهو رۆژهدا.

بۆ زانین: خوی مهن له ئایهتی (٧٨) ی پشودا گوئجهکی پیش خست، چونکه منال ههه له دایک بووه ئه بیسی و هیچ نابینی، مه گهر له جوارهه رۆزی دایکبوونیدا. به لام به کارهینانی دل و نهقل زۆر ماوهی پێ نه چێ.

﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وهخوا كهسیکی نهوتویه ههموو گیاندارانی له نه بوونهوه هیناوهته بو نهوه، گیانی کردوه به بهریاناو له دوی کۆتایی هاتنی ته مه نیان ئه یان مریتی، دوی مردنیان زیندو نه کاتهوه له پاشه رۆژدا بۆ پرسیارو وه لام و ههه بۆ خوی مهنه گۆراندنی شهوورۆژ به کهم کردنهوهی ماوهیان و به زۆر کردنیان به هوی سورانهوهی زهوی بدههوهی خۆردا.

﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا دواپی بۆ ئیه بیرناکه نهوه له گهوههیی خوی مهن. به راستی ئیه له ناو ده ریای به خشندهی خوی مهن دان، کهسی ئیهی له نه بوون دروست کردبی ئاسانه نه توانی دوی مردن زیندوتان بکاتهوه، کهسی بهو جۆره پی چون درسته هاوبهشی بۆ دابهری و زۆر نه گونجاهه.

بَلْ قَالُوا امِثْلَ مَا قَال

الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا

لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا

إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ

مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ﴾ به لکو بئی باوه رانی مه که ئه و شته ی باسکران نه یان نه زانی، وینه ی شتیکیان نه ووت: پیشوه کان نه یان ووت له مه و بهر که باوه ریان به زیندوبونه وه نه بوو، لاسایی نه وانیان نه کرده وه زیندوبونه وانیان به درو نه زانی .

﴿قَالُوا إِذَا مِنَّا كُنَّا ثَرَابًا وَعِظَامًا أ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ﴾ نه یان ووت: ئایا کاتی که ئیمه مردین و بوین به خوژ و ئیسکی رزاو ئیمه زیندو نه بیندوه؟ شتی وا چوژ نه بئی و زور دووره؟ نه وانیان له بیرچوته وه له مه و بهریش خاکبوون و خوی مه زن کردونی بهم ناده میزاده ی ئیستا .

﴿لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ به راستی ئیمه و باپیرانمان به لئیمان پیدراوه به و زیندوبونه وه له پیش توو، وه ک تو به ئیمه ی نه لئی بیستومانه له باو باپیرمانده وه که پیغمه رانی نه وانیان ووتوه: زیندوبونه وه هیده، دواپی ئیمه هیچ شوینه واریکی زیندوبونه وه مان نه بینوه، نه و زیندوبونه وه یه قورئانه نه یلی. راست نه مه گهر درو ی پیشوانه و تو ماریان کردوه لای خو یان و ئیمه نه ی خو ئینه وه .

خوای مه زن به جوړیکی شیرین گفتوگو نه فهرموی له گدل بت په رستان له باره ی زیندوبونه وه به جوړیکی زانیاری نه یخاته به رده میان هه تا بیانیان نه میتی و فرمان نه دا به پیغمه ر بهم جزره ی خواره وه:

﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ تو بلئی به و بت په رستانه زیندوبونه وه به دوور نه زانن: بو چ که سیکه زهوی و که سی له نیو زهوی دان و چ که سی دروستی کردون نه گهر ئیوه خاوه نی زانست و زانیارین و نه زانن چ که سی نه وانه ی دروست کردوه؟

﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ کوتوپر نه و بت په رستانه نه لئین له وه لامدا: هه موو بونه وهران و دروست کردنیان به زهوی و که سی له روی زه ویدایه بو نه وخوا مه زنده یه دروستی

کردون، نایا دوايي ئیوه بو ناموزگاری وهرناگرن. که خوټان نهزانن خوا دروستی کردون. کهواته ئیوه نهویش بزنانن کهسی له نه بونهوه نهو بونهوه رانه دروست بکا خاوهنی توانایه مردوانیش زیندو بکاتهوه، بگره ناسان تریشه لای خوی مەزن، شیاوی نهوویه ئیوه هاوبهشی بو دانین و باوهری راستی بهین، بو جاری تر نو پرسایریان لی بکه.

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ تو بلی به بت پدرستان: چ کهسیکه پدروهردگاری نهو حدوت نهستیرانهیه نهسورینهوه هدریه کهیان له ناسمانی خویان و چ کهسیکه خاوهنی دهسته لاتی گهوره بهسه ر هدمو بونهوه رانداو خاوهنی ههموویانی.

﴿ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾ نهو بت پدرستانه بهی دامن نهلین: پهروهردگاری نهوانه هدمو هدر خوی مەزنه به تنهها، تو بلی بهوان: نایا دوايي بو له سزای خوی مەزن ناترسن و هاوبهشی بو دانانین؟.

﴿ قُلْ مَنْ يَدِيهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ تو بلی به بت پدرستان چ کهسیکه خاوهنیتی هدمو شتی لهم بونهوه ره فراوانه، بهدهستی توانای نهوین و بگاته فریای هدر کهسی نارهووی هدی و بیاریزی له خراپه و کهس نه توانی تووشی خراپه ی بکاو هیچ کهسی نه توانی هیچ کهسی رزگار بکا له توانای خوی مەزن نه گهر بیهوی زیانی توش بکا، نه گهر ئیوه خاوهنی زانیاری و زانستن.

﴿ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنِي تُسْحَرُونَ ﴾ نهو بی باوه رانه بهی چدن و چوون نهلین: پاشایدی خاوهنی هدمو شتی هدر بو خوی مەزنه به تنهها، تو بلی بهوان: نایا دوايي ئیوه بو خهله تیتراون و فریودراون و دواي شهیتان کهوتوون و نهیشزانن خاوهنی نهوانه هدر خوی مەزنه و پرواتان به زیندوبونهوه نیه.

﴿ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ بهلکو ئیمه چوین بولای نهو بت پدرستانه به چهند بهلگه ی ناسکراو تهواو لهسه ر راستی زیندوبونهوه یی هاوبهشی خوی مەزنهوه، جیره ئیلیمان نارد بولای پیغمه ره کهیان به قورئانهوه که خوا له کهس نه بووه و منالیشی نیهو به راستی نهو بت پدرستانه دروئه کدن که نهلین: زیندوبونهوه نیهو خوی مەزن منالی هدیو یی بهلگن.

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
 إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾
 أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ﴿٩٦﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
 رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
 هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

﴿ ما اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ ﴾ خوای مدزن هیچ منالیکی بوخوی
 وهر نه گرتووه به وینهی نهو گومانهی نهوان نهیدن و خوای مدزن دوره لهوهی منالی هه بی و
 له گهل خوای مدزندا هیچ خوایه تر نیه هاوبهشی بی .

﴿ إِذَا لَذَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ ﴾ نهو کاته نه گهر چهند خوایه هه بی به گویره ی گومانی
 نهوهی بت پدرست هدریه که لهو دوو خوابانه تاییهت مهند نه بن به بهشی لدم جیهانه،
 هدریه که یان سنوریکی تاییهتی و پیره ویکی تاییه تیان نه بی بو نهو بهشه جیهانهی خو یان .

﴿ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴾ وه دووباره نه گهر چهند خوای هه بی هدریه که یان داوای نهوه
 نه کا بالادهست تربی لهوه که ی تربیان و به دهستلالت تربی و نهوتریان ژیر دهستهی نهوی،
 له نه نجامدا په لاماری په کتری نهدهن و نه بی به جدنکیان هه تا خوی سدر که وی و خوا که ی تربیان

نه مینێ به و یندی پاشاو سه رو که کانی جیهان، بهو بۆ نهوه کاول کاری خراب روئه داو ئهم بونه وه رانه له ناو ئه چن.

﴿ سَبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ پاك و دوری بۆ خوای مهزن له شتی ئهو بت په رستانه باسی ئه كهن كه خوای مهزن منال و هاو بهشی ههیه له خوا به تیدا.

﴿ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ خوا به ئه زانی به شتی نابهرین و له ئیمه وون و ئه زانی به شتی ئیمه ئه ی بین، دوا یی خوا بالا ترو گه وه ترو دور تره له شتی بت په رستان ئه ی كهن به هاو بهش بۆ ئهو.

﴿ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي أَفَرِّدَكَ وَمَا أُبَدِّلُكَ مِنْ مَلَكٍ هَؤُلَاءِ قَدَرٌ مِمَّا تُكْرَهُ وَيُرِيدُنِي أَفَرِّدَكَ إِنَّ أَوْلَى الْأُمُورِ لَمَعْلُومٌ ﴾ تۆ به ندایه تی خۆت ده ر بجه بلێ: ئه ی پهروه ر دگاری من: ئه گه ر و یستوته سزای ئهو تا قمه بی باوه رانه ی لای من به دی له به ره ئه وه ی به ره ده وام ئه بن له سه ر بی باوه ری، پۆ یستبو شتی به لیتی پی درابوو له سزادانیان نیشانی منی به دی، ئه ی پهروه ر دگاری من: دوا یی تۆ من مه گێره به هاو ری ئه وان کاتی ئهو سزایه دیته خوار بۆیان و منیش تووشی سزای ئهو تا قمه سته مکارانه بکه ی. خوای مهزن فه رمانی دا به پیغمه ره بهو پارانه وه یه هه ر چه نده خوای مهزن سزای پیغمه ره نادا. به لام ئاماژه یه بۆ ئه وه ی ئهو سزایه زۆر سه خت و ناله باره .

﴿ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعْدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴾ وه به راستی توانامان هه یه له سه ره ئه وه ی ئیمه نیشانی تۆی به دین شتی ئیمه به لیتیمان داوه یی كهن به سته مکاران له سزادانیان له به ره ئه وه ی قور ه ی شه کان باوه رت پی نا هیتن و به درو ت ئه خه نه وه. به لام ئهو سزایه دوا ئه خری له به ره سو دی ئیسلام. که واته تۆ خه فته ت مه خو.

﴿ أَذْفَعُ بِاللَّهِ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴾ تۆ به رگری بکه له خرا به ی بی باوه ران به به رگری به کی ئه و تۆ چاك و شیرینی لی بوردن و ئارام گرتن بۆ تۆ چا کترین په وشته ئیمه زاناترین به شتی ئه وان باسی ئه كهن .

بۆ زانین: به رگری له خو کردن ئه گۆرێ به گۆیره ی کات و شوین: هه ندی جار به کاره ی تانی هیز به رام به ره سته مکاران چا کتره ئه گه ر چه ك به کار به یتن و سته م لی کراویش بتوانی چه ك به کار به یتن و ئه گه ر بی سته می زۆر تر بکات، هه ندی جاریش به رگری به لی بوردن و ئارام گرتن و چاو پۆشی چا کتره به رانه ره به سته مکار ئه گه ر ئومیدی په شیمان بوونه وه ی لی بکری یا سته م لی کراوان خا وه ن چه ك و هیز نه بن، به ویندی چاو پۆشی کردنی پیغمه ره ﴿ ﷺ ﴾ له مه که، هه ره له به ره ئه وه ی شه بوو کوچی کرد بۆ مه دینه، دوا یی که هیزی په یدا کرد چه کی به کار

هینا بهرانبدر بهسته مکاران، ئیمه زاناترین بهشتی بت پەرستان باسی ئەکەن و ئەیدەنە پال تۆ بەدرۆ به بوختان ئەلین: تۆ جادوگەری وشیتی یا ئەیدەنە پال ئیمه و ئەلین: چەند خوایە هەن و هاوبەشی خوان وەك بته کانیا.

﴿ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَرَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴾ وەتۆ بلی: ئەی پەرورەدگاری من: من پەنا ئەگرم بە یاریدەیی تۆلە دوودلی پەیدا کردنی شەیتان کە ئادەمیزاد فریو ئەداو پالی پێوه ئەنی بی فەرمانی تۆ بکەن. هەرچەندە پێغەمەرەکان دورن لەوێ شەیتان فریویان بدا. بەلام لەبەرئەوێهە ئادەمیزاد هەرچەندە پایا چاک و خوا پەرستیشین پێویستە زۆرتر لە خوای مەزن پیاپێنەوه .

﴿ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَخْضُرُونَ ﴾ وەمن پەنا ئەگرم بە تۆ ئەی پەرورەدگاری من: لەوێ کە ئەو شەیتانانە ئامادەیی لای من بن لە کاتی پەرستنی تۆداو بەم لاوامدا بین و برۆن و لەکاتی نوێژکردنم و قورئان خوێندندا سەرم لی تێک بەدن و ئاگام لە خۆم نەمیێ، من وەك ئەوێ باوەرمانە بێ شەیتان کاریان تی بکا. ئاشکرایە شەیتان دەسلەلاتی بەسەر پێغەمەرەکاندا نیە. بەلام پەنا گرتن و پارێندەوه و نرای پێغەمەرەکان سزا ئەگیرنەوه. بێ باوەرمان بەردەوامن لەسەر بێ باوەری بەدرۆخستەوهی هاتنی رۆژی دوا.

﴿ حَتَّىٰ اِذَا جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴾ هەتا کاتی کۆتایی تەمەنیان نزیک ئەبێتەوه لەیەکی ئەو بێ باوەرمانە کۆتایی تەمەنیان، هەست ئەکا بە نیشانەکانی مردن، جیگەیی خۆی ئەبینی لە دۆزەخدا، راست و خرابی بۆ دەرئەکەوێ، ئەو کاتە ئاوات ئەخوازی کە تەمەنی درێژ بێ لە جیهاندا و بەشیمان- ئەبێتەوه لە کردنی کارە خراپەکانی لەکاتی ژیانی جیهاندا، ئەو کەسە ئەبووت: ئەی پەرورەدگاری من: تۆ من بێگیرەوه بۆلای جیهان، گفتوگۆیەکی رۆتە و سودی بۆ ئەو نابێ.

﴿ لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ﴾ لەبەر ئەوێ کاری چاک بکەم ئەو شتەیی لە کیسی خۆم داوه بەسەری بێگرمەوه، پەرستنی تۆ بەجی بهێنم، لەو لاوما بەو کەسە ئەبێژی تۆ ناگەرێتەوه بۆ لای جیهان.

﴿ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ﴾ تۆ ناگەرێتەوه، داوای گەراندەوه بۆ لای جیهان ووشەیه کە ئەو کەسە ئەلی، لەبەر نازاری زۆریەتی سودی بەو نابەخش، جاری تر گەراندەوه بۆ لای جیهان نابێ.

﴿ وَمِنْ وَّرَائِهِمْ بَرَزَخْ اِلَىٰ يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴾ لەبەر دەم بێ باوەرمانەوه پەردەیه هەیه نایەلی بگەرێتەوه وە بۆ لای جیهان، ئەو پەردەیه بەروامە هەتا رۆژی زیندو ئەکرێتەوه، ئەو کاتە پەردە کە لا ئەبرێ، ژیانی تر دەست بێ ئەکا، نۆرەیی پرسیار و ولام و پاداشت وەرگرتە.

فَإِذَا نَفَخَ

فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ تَكُنْءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهِ تَكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا

ءَامِنَا فَاعْفُ رَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَأَتَّخَذَ تَمُوهُمْ

سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسُوكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾

﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ دوايي کاتي فوکريا به سورد

و روژی دوايي دهستی بی کردو ئادهمیزاد هدمویان زیندو کرانهوه دواي ئدوه خزمایه تی و

بنه‌ماله نامینی، خو هه‌لکیشانبه باوک ویاپیره وه باوی نامینی، دۆستایه‌تی وگه‌وره و بچوکی هه‌لته‌گیری لهو رۆژه‌دا، ووشه‌ی سور هیمایه له زیندوبونه‌وه، خرای مه‌زن وینه‌یان بۆ نه‌هیتیه‌وه به‌سور یانی بونه‌وه‌ران، زیندوئه‌کریته‌وه، له‌گۆره‌کانیان دینه‌ده‌ری و رانه‌وه‌ستن، ناماده‌ین بۆ پرسیارو وه‌لامی کرده‌وه‌کانیان، به‌وینه‌ی سه‌رباز هه‌ر به‌فوکردن به‌که‌ره‌نادا خۆیان ناماده‌ نه‌که‌ن بۆ چونی لای گۆره‌پانی مه‌شق کردن، نه‌و که‌سانه‌ پرسیار له‌یه‌کتری ناکه‌ن هه‌ریه‌که‌یان خه‌ریکی خۆیان وگیرۆده‌ی ده‌ردی خۆیان.

﴿فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ دوا‌یی هه‌ر که‌سه‌ی کرده‌وه‌کانی کیشراو و چاکه‌کانی قورسه‌ر بو له‌خراپه‌کانی دوا‌یی نه‌و که‌سانه‌ رزگاریان نه‌بی سه‌ره‌که‌ون به‌پله‌ی به‌رزو نه‌چنه‌ به‌هه‌شت و به‌رپۆن لای خرای مه‌زن.

﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ وه‌هه‌ر که‌سه‌ی خراپه‌کانی قورسه‌ر بی له‌چاکه‌کانی، دوا‌یی نه‌وانه‌ که‌سانیکی نه‌وتۆن زبانیان له‌خۆیان داو، به‌رده‌وامن له‌نیو دۆزه‌خدا.

﴿تَلْفَحْ وَجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ ئاگری دۆزه‌خ رومه‌تیان نه‌سوتینی و نه‌و که‌سانه‌ رویان گرژه‌ له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا، لیوه‌کانیان قرچ هه‌لگه‌راوه‌کانه‌ ده‌ر که‌وتوه، دوا‌یی خرای مه‌زن به‌بیرمان نه‌خاته‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی شایانی سزان گو‌ییان له‌فه‌رمانه‌کانی خرای مه‌زن نه‌گرتوه.

﴿أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَكُفُّونَ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَقْرَأُونَ﴾ ئایا ئایه‌ته‌کانی قورانی ناخو‌ترینه‌وه به‌سه‌ر ئیوه‌ی بت به‌رستا، رینگه‌ی راستیان پیشان نه‌دان، دوا‌یی ئیوه‌ نه‌و ئایه‌تانه‌ به‌درو نه‌خه‌نده‌وه باوه‌ریان بی ناهین، رویان لی وه‌ره‌گیرن

﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ بی باوه‌ران له‌وولامی فه‌رموده‌ی خرای مه‌زندا نه‌لین: نه‌ی په‌روه‌ر دگاری ئیمه: به‌دبه‌ختی ئیمه‌و خراپه‌ی ئیمه‌ زال بو به‌سه‌ر ئیمه‌دا ئیمه‌ تا‌قمی بو‌وین له‌رینگه‌ی راست لامانه‌وه‌ رینگه‌ی راستمان وون کرده‌وه، کاتی په‌شیمان بونه‌وه‌ ده‌ر نه‌خه‌ن ده‌ر گای په‌شیمان بونه‌وه‌ دائه‌خری، کاتی چاک و خراب راستمان وون کرده‌وه، کاتی په‌شیمان بونه‌وه‌و ده‌ر نه‌خه‌ن ده‌ر گای په‌شیمان بونه‌وه‌ دائه‌خری، کاتی چاک و خراب له‌یه‌که‌ جو‌ی نه‌بندوه‌ نه‌لین:

﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴾ ئدی پدروهر دگاری ئیمه: تَوَئِيمَهُ لَه ناکری دۆزه خ دهر بهینه، بمان گیره وه بۆ لای جیهان هدا کاری چاک بکدن و به سهریان بگرینه وه، دوا بی ئه و کاته نه گهر روومان کرد وه بۆ لای بی باوه ری و بی فهرمانی خوی مه زن، دوا بی به راستی ئه و تا قمدین سته مان له خۆمان کرد وه و شایسته ی سزاین و بیانومان نامینی.

﴿ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴾ خوی مه زنی به ده سه لات له سه ر زمانی جیره ئیله وه نه فهرموی: ئیه ی تاوانبار بکه ون له ناو دۆزه خدا به وینه ی سه گ و گفتوگو له گه ل من مه که ن بۆ لا بردنی سزا له سه رتان، ئه م کاته کاتی پرسیار و وه ر گرتنی پاداشته، له جیهاندا پیتان را گه یاندر اوه ئیه توشی ئه م رۆژه نه بن، کاتی کردنی چاکه به سه رچو.

دوا ی ئه وه ی خوی مه زن باسی تاوانبارانی فهرمو و که گالته یان به باوه رداران نه کرد. باسی پیاو چاکاغان بۆ نه کاو بۆمانی رۆن نه کاته وه، نه فهرموی.

﴿ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴾ به راستی تا قمتی له به نده کانی من هه ن پیاو چاکن ئه لێن. ئدی پدروهر دگاری ئیمه باوه رمان هیتابو به تۆ به نایینی تۆ، دوا بی تۆ له ئیمه خۆشبه و ئیمه به خشه به هۆی میهره بانی خۆتد وه تۆ چاکترینی هه مو میهره بانانی له هه مو ان به رزه بی تری.

﴿ فَاتَّخَذَ ثَمُودُ مِخْرِبًا حَتَّىٰ أُنسُوا حَتَّىٰ ذُكِّرُوا وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴾ دوا بی ئیه ی بی باوه ر گالته تان نه کرد به و به ندانه ی من، به خراپترین شت له گه لیان هه لته سان هدا ئیه وازتان له قورئانی ئیمه هیتاو رۆژی دوا یان له بیر چوه وه کالته تان به وان نه کرد به وان پی نه که نین، دوا بی ئیه به بونه ی ئه و کارانتانه وه سزای ئیمه به چێژن.

﴿ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴾ به راستی من پاداشتی ئه و به ندانه ی خۆم دایه وه به به هه شت به هۆی باوه رهیتان و ئارام گرتیان له سه ر ئازاری بی باوه ران که به راستی ئیه سه ره که ون و نه چنه به هه شت.

قُلْ
كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِيْنَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُمْ

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
 إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ خوى مەزن لەسەر زمانى فریشتەکانى سزادانەوه ئەفەرموى: چەند ماوەیە بە ئێوەى بى باوەر کە پرواتان بەزیندوو بونەوه نەبو بە ژمارەى سأل چەندە لەزەویدا ژیاون لە جیهاندا کە ئەتانەوى بگەرێنەوه بۆ لای وکارى چاک بکەن. ئەو رۆژە ئەوەندە بە سامە سەرگەردان بوون.

﴿قَالُوا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَابِدِينَ﴾ ئەلین: ماوەیە کى کەم لەزەویدا ژیاوین، رۆژێک بوە یا هەندى لەرۆژ دواى، تۆ پیرسە لەو فریشتانە تەمەنى ئیمە ئەزمیرن و کردەوه کانى ئیمە تۆمار ئەکەن، ئەو کەسانە ئەزانن ئیمە چەندە لەزەویدا ژیاوین و چ شتیگمان کردووه لە جیهاندا، ئیمە ناگامان لە هیچ شتێ نیه.

﴿قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ فریشتەیه بەدەستورى خوا ئەلین: ئێوە لە زەویدا نەژیاون مەگەر ماوەیە کى زۆر کەم، وەك خۆتان ئەیلین، ئەو ماوەیە هەر هەرچەندە زۆر بى هەر کۆتایى بى دى.

﴿لَوْ أَنَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئێوە خواوەنى زانست و بیر کردنەوه بونایە ئەتانزانى رۆژانى جیهان کورتن ومانەوه لە زەویدا زۆر کەمە بەرانبەر بە درێژ بوونەوه تان لە دۆزەخدا، ئەبوابە تۆیشووتان هەلگرتایە بۆ ئەم رۆژەتان.

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ ئایا ئێوەى بى باوەر دواى گومانان بردووه کە ئیمە بە راستى ئێوەمان بەبى سوود دروست کردووه، واز لە ئێوە نەهێنین ولى پرسینەوه تان نیه و بە گومانى ئێوە، ئێوە بە راستى ناگەرێنەوه بۆلای ئیمە بۆ پرسیار و وولام و پاداشت و سزا.

﴿ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ﴾ دوايى خوايى كه پاشاي ههمو بونهوهرانه ههر ئهوه بهراستى شايستهي پاشايهتیه، دورهو بالايه پاكه لهوهي بونهوهران بهبيى سوود دروست بكسا، ئهوه شتانه شاياني خواي مهزن نيه، ههمو شتي لهوههاتوه بۆ لای ئهوه نهگهړينهوه، كهسئ بهو جوړه بيى چون واز لهبونهوهران نههيتي بهبيى پرسيارو پاداشت وتۆله.

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴾ هيچ خوايئ نيه شاياني پهرستنبي مهگهر خوايه پهروهردگاري ههمو بونهوهرانه، بيى هاوبهشهله دروست كردنياناو لهپړوه بردنيانا، خوايهكي ئهوتۆ بهههموو بونهوهراني سهروهه و خوارهوه نهزاني، ههر لهوهوه فهرو پيت و چاكه دهړنهچي، خوايه بهو جوړه بيى چون شتي بيى سوود دروست نهكا؟

﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ ﴾ وه ههر كهسئ خوايه تر پهرستنبي لهگهل خواي مهزندا، ئهوكهسه هيچ بدلگهيهكي بهدهستهوهنيه كه ئهوه خوايئ جگهي خواي مهزنببي شاياني پهرستنبي، ئيتر چون ئهيكاهه هاوبهش بۆ خواي مهزن بهسه بۆ تواناي خواي مهزن پهپهرو وپروگرامي بونهوهران تيك نهچوه وتيكيش ناچي.

﴿ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾ دوايى بهراستى پرسيار كردن لهو كهسهي لهگهل خواي مهزندا خوايه تر پهرستنبي لای پهروهردگاري خوږهتي، سزادان بهشتي شايستهي ئهويي، جيگهي گهړانهوهي ناگري دوزهخه. بهراستى بيى باوهران بيى بهشن له چاكهي خواي مهزن و رزگاريان نابي له ناگري دوزهخ.

﴿ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴾ وه تۆ بلي: ئهه پهروهردگار من: تۆ خوږشبه له بهندهكاني خوټ و ميههرباني و چاكهيان لهگهل بهرموو تۆ چاكزين كهسيكي خاوهني ميههرباني و بهزيي بيت، ميههرباني و چاكهي تۆ ههمو موشتيكي گرتوتهوه.

خواي خاوهن بهزهيي من له چاكهي تۆ بيى ئوميد نيم

ياريدهي خوټ و خيزانم بده

لهسهر بهجي هيبناني فهرمانهكاني خوټ چاپ كردني ئهم تهفسيره

سوره نوری نور

له مه دینه هاتوته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۶۴) نایه تن.. خوی مه زن له م سوره ته داو
له سوره ته کانی تر دا چند یاساو ده ستوریکی داناوه بو ئاده میزادی دیاری کردووه، پیوسته
هه موو ئاده میزادیکی ژیرو ته مه دن گه و ره کاریان پی بکه ن، نهو یاسایانه دانراون بو دروست
کردنی کومه لیک ماف پهروه ره له سه ر بنجینه ی سوودی هه میوان و مرو فایه تی نه پارێژن له
خراپه و گومرایی، بویه نه م سوره ته ناو براوه به سوره تی نورو رو ناکی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ الزَّانِيَةِ وَأَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ۱ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم
 بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِشَهِدٍ
 عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۲ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ
 مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ ۳ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
 فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ۴ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ۵

﴿سُورَةُ انْزِلَانَهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ئەمە سورەتیکە لە سورەتەکانی قورئان ئێمە بەهۆی جبرەئیلەووە ناردومانەتە خوارەووە وە بۆسەر موحمەدو پیوستمان کردوووە لەناو ئەم سورەتەدا چەند فەرمان و یاسایەکی ڕەوا کە پیوستە کاریان پێ بکری و، ئێمە ناردومانەتە خوارەووە چەند ئایەتێکی ئاشکرا لە بۆ دیاری کردنی هەندێ لە سنورو یاسای ئێمە، بۆ ئەوێ ئێوە بیربکەنەووە خۆتان یارێژن لە کردەووە قەدەغەکراوەکان.. ووشە (سورة) بە مانای دیواری بەرزو مەحکەمی کۆشک و شتی تره .

﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ﴾ ژنی داوین پیسی بکاو پیاوی داوین پیسی بکا، داوی ئێوەی کاربەدەست و پیشەوایی مۆسڵمانان هەریە کە لەوان سەد داریان لێ بدەن و دارەکان مام ناوەندی بن نە ڕەقبن و نە نەرمبن، لە رۆمە تو جینگە یەکیان مەدەن سەر بشکێنێ بۆ لەناوچونیان، چاک وایە ئەو دارانە لە پشتیان بدری و گرتی دارنەبن لەشیان بریندار ببی. بەو مەرجە ی ئەو کە شوی نە کردبێ و پیاو کەیش ژنی نەهێنایی و چۆنە لای یە کتری، سەربەست و ناقل و بالغ بن. بەلام ئەگەر میردی کردبێ ژنی هینایی بەردەباران ئە کرین، ئەگەر بەندە بن پەنجا داریان لێ ئەدری... لەو ئایەتەدا ژن پیش خراوە، چونکە داوین پیسی بەزۆری بەهۆی خۆ پیشاندانی ژنەووە پیدای ئەبێ، بە خۆشل کردن بۆ پیاوان و رانواندن و درخستنی خۆی بۆ پیاوان .

بۆ زانین: زینا بریتی یە لە چۆنە خوارەووەی شەرمگە ی پیاو بەناو شەرمگە ی ژندا بە شایەتی دانی چوار پیاو یا بە هۆی گفتوگۆی خۆیانەووە، ئەو ژنە قەدەغەبێ لەو پیاو چۆنەتەلای، گومانی ڕەوایی چۆنەلای ئەو ژنە نەبرێ و ئارەزووی لێ بکری، لە پیشەووی بێ یا لە پاشەووە ژنبی و پیاوبی، ئاگیان لە خۆیان بێ و زۆریان لێ نە کری و سەرخۆش نەبن. بەلای هەموو زانیانەووە ئەو کارە بێژ لێ کراوە قەدەغە یە. ژنی بەبێ شایەت یا بەبێ باوک و سەرداری تر مارە کرابێ یا بۆ ماوہ یە مارە بکری داریان لێ نادری، چۆنە لای مردوو باوەر لە مردنی قەدەغەبێ نایتە هۆی دار لێدان، چونکە بە گوێرە ی سروشت بێژی لێ ئەکریتەووە، وەک خواردنی میز نایتە هۆی دار لێدان وەک مە ی خواردنەووە بەلکو ئەو کەسانە تەمێ ئە کرین بە جگە ی دارلێدانیان. ئەبێ ژن و پیاو دوربجریتەووە لە نیشتمانی خۆیان بەلای شافعیەووە سەر بەستەکان بۆ ماوہ ی سالی و بەندە بۆ ماوہ ی شەش مانگ. بەلام ژن بە تەنھا بەبێ کەسی ڕەوایی هاوڕیتی بکا دورناخریتەووە.

﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وە ئێوە ی کار بەدەست بەزەیتان بەو ژن و پیاو داوین پیسانەدا نەیدەتەووە لە کاتی دار لێدان و جێ بەجێ کردنی

یاسای نایینی خوی مەزن، ئەو یاسایە دوامەخەن یا لەبەر پارانەوه بۆیان یا لەبەر پایەدی بەرزیان چاوپۆشیان لی بکەن و هەرگیز نەدرمی لەگەڵیان بەکار مەیدەرن ئەگەر ئێوە باوەر بە خوی مەزن و بە رۆژی دواپی ئەهین .

﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ دەبا نامادەوی سزادان و دارلێدان و بەردە باران کردنی ئەو داوین پێسانەبن. کۆمەڵەی لە باوەرداران و کەمتر نەبن لە دوو کەس لە پیاو چاکان هەتا باشتر پێسوایی و بێ ئابرویان بلایبێتەوه .

﴿الزَّانِي لَا يَنْكُحْ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾ پیاوی داوین پێس ماره ناکا هیچ ژنی مەگەر ژنی ماره ئەکا وەک خۆی داوین پێسی یا ئەو ژنە بت پەرستیی . یانی پیاوی داوین پێسی ئارەزووی لەوه نیە ژنی داوین پاک ماره بکا و ئارەزووی ماره کردنی ژنی ئەکا وەک خۆی داوین پێسی، زۆر رۆنە هەموو کەسی هاوپیەشی خۆی خوش ئەوی، داوین پێسی هاوتای بت پەرستیه لە خراپیدا، بۆیه ژنی بت پەرستی لەگەڵدا فەرموه، ئەگینا ژنی بت پەرست بە هیچ جوړی دروست نیە باوەرداران ماره ی بکەن. لەم ئایەتەدا بە پێچەوانەی ئایەتی پێشوو پیاوی داوین پێسی پێش خستوه، چونکە هۆی هاتە خوارەوی ئەم ئایەتە لە بارە ی پیاوانی هەژاری موسولمانانەوه هاتووتە خوار کە داوایان لە پێغمەر ﴿ﷺ﴾ ئەکرد ژنی داوین پێس ماره بکەن و بە پارە ی داوین پێسی ئەوان گوزەرانیان برۆا بەریوه، دواپی خوی مەزن ئەو ئایەتی ناردە خوارەوه .

﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكُحْهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ وەژنی داوین پێس ماره ناکا مەگەر پیاوی داوین پێس یا پیاوی بت پەرست. ئاشکرایە ژنی داوین پێس پیاوی داوین پێسی خوش ئەوی و هەتا ئەو پیاوه داوین پێسه رێگە ی خراپە ی بۆ بەره لاکا .

بە کورتی داوین پێسی بێر لی کراوەترین خراپە یه و هیچ کەسی بەکاری نایەری مەگەر خراپکی بی شەرم، ئەگەر بیدوی بی بەهاوجوتی کەسی، هیچ کەسی وولامی ناداتەوه مەگەر کەسیکی خراپی وەک خۆی، ئێر ژنی ی پیاو، چونکە ماره کردنی ژنی داوین پێس سەر ئەکێشی بۆلای ناوپردنی مەوژ بە خراپه و تانەدان لە خانەدانی و بنەمالە ی .

﴿وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ وە داوین پێسی قەدەغیە لەسەر باوەرداران بە تاییەتی و لەسەر نادەمیزاد بە گشتی بەلام ماره کردنی ژنای داوین پێس دروستە ناوەرۆکی ئەم ئایەتە گۆراوه بە ئایەتی (٣٢) ی ئەم سورەتە . بەلام ئەک بە نیازی بە دەست هێنای داری بە هۆی داوین پێسی ژنانەوه .

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءِ﴾ وە کەسانیکی ئەوتۆ بوختان ئەکەن بە ژنای داوین پاک، ئێر ئەو ژنە میرداری ی کچ بی، لە پاشا چوار شایەت نایەرن لەسەر

کردنی نهو داوین پیسه. وه پیای داوین پاکیش بوختانی داوین پیسی پدا بکری ههروهك زنی داوین پاكه، ئیتر زنی هه بی یانه.

﴿فَأَجْلِدْهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ دوا بی نه گهر شایه تیان نه هینا که شایه تی بدهن هه رچواریان به بی جیاوازی شایه تیه کانیا نئیه سه د دار بدهن لهو که سانه نهو بوختانه یان کردوه. ئه بی بلین نهو چوار شایه تانه ئیمه چاومان کهوت به شهرمگی نهم پیاه له ناو شهرمگی نهم ژنده دا، خوی مهزن چوار شایه تی دیاری کردوه بو داوین پیسی بو نهوی قورسی له سهریان شایه تی دانه که یان و به گزتره ناموسی دانیشتوانه روشتین، له بهر پاراستنی ناموس و ریزی ناده میزادو نابرونه چونیا ن، پارێزگاری بنه ماله ی دانیشتوان له تیک چوون و نه مان.

﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه ئیه ی کاربه دهست له دوا ی دارلیدان شایه تی دانی نهو که سه بوختان چیا نه وه ره گر ن بو شتی تر هه رگیزو نهو که سانه لایانداو له سنوری په رستی خوی مهزن به روشاندنی ناموسی ژنان و پیوانی داوین پا که مه گهر که سانیکی نهو تو له دوا ی بوختان کردنیا ن په شیمان بینه وه دوا ی لی بوردن بکه ن له خوی مهزن و، نهو که سانه کرده وه کانی خویان چا که بکه ن به جوړی نیازیا ن وایی جار ی تر نه گهرینه وه بو لای بوختان به یه کتی تر دا، دوا بی به راستی خوی مهزن له وان خو ش نه بی، میهره بان و خاوه نی به زه ییه بو نهو که سانه په شیمان نه بینه وه له گونا ه ی خویان و خویانیا ن دا وه به دهسته وه بو جی به جی کردنی یاسای خوی مهزن. نهو که سانه ی بوختان به زنی خویانا نه کد بهم جوړه ی خواره وه، خوی مهزن یاسای بو دیاری کردوون و نه فهرموی:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

وَالْخَمِيسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَأُ

عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ

وَالْخَمِيسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨﴾

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو گومانی داوین پیسی نهدهنه پال ژنه کانیان و جگه له خویان شایهتی تریان نیه، بیگومان پیوسته بو داوین پیسی چوار شایهت ههیی، بدم جوړه خوارهوه خوی مدزن یاسای دیاری کراو بو نهو کهسانه روڼ نه کاتهوهو نه فهرموئ:

﴿ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ دوی نهوهی نهو کهسانه شایهتیان نه بو، شایهتی یه کئی لهو کهسانه ههتا سنوری بوختانه کهی له سهر لاجی که ههشتا داره چوار شایهته به خوی مدزن که راست نه کا، بدم جوړه بلئی: من شایهتی نهدهم بههوی ناگاداری خوی مدزنهوه که به راستی من راست نه کهم لهو داوین پیسی نهیدهمه پال نه ژندی خوځم. چوار جار نهو شایهتیه دوویات بکاتهوه .

﴿ وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ وه شایهتی دانی پینچهم بو پیاوه که بهم جوړه بی: به راستی دوربون له میهره بانی و بهزهیی خوی مدزن له سهری بی نه گهر لهو کهسانه دروژکهم لهم داوین پیسی نهیدهمه پال نه ژنه .

﴿ وَيَذَرُ أَغْثَهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ وه لانه با لهو ژنه سنوری داوین پیسی که نهو ژنه چوار شایهتی بداو بلئی به ناگاداری خوا به راستی نهو پیاوه لهو کهسانه دروژنه کا لهو بوختان کردنه به مندا .

﴿ وَالْخَامِسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ وه شایهتی دانی پینچهم ژنه که بلئی: به راستی خهشمی خوی مدزنی له سهری نه گهر نهو میړدهی راست کا لهو بوختانه ی به مندا نهیکا .

﴿ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَإِنَّ اللَّهَ ثَوَابٌ رَحِيمٌ ﴾ وه نه گهر گه وړه خوی مدزن و بهزهیی نهو نه بوايه ئیوه نابروتنان نه چوو له جیهاندا به جی به جی کردنی سنوری خوی مدزن به سهر ئیوه دا. بهلام خوی مدزن نهو سنورهی له سهر ئیوه هه لگرت بههوی نهو یاسایه بو ئیوهی داناو بو تانی دیاری کردو به راستی خوی مدزن په شیمان بونهوه وهر نه گری له گونا هباران، خاوهنی میهره بانی و بهزهیی بو بهنده کانی و سنوری دارلیدانی له سهر ئیوهی میړدو ژن هه لگرت .

بو زانین: به گویره ی یاسا بوختان کردنی میړد به ژنی خو یا به داوین پیسی ، بهرگری کردنی ژن و میړد بو لبردنی سنوری دیاری کراو بهو جوړه ی باس کرا پیی نهوتری (لعان) یا (ملاغه) یانی نه فرهت کردن له یه کتری و نه بیته هزی نه مانه: نهو ژن و پیاوه له یه ک جوی نه کرینهوه. نهو

ژنه قهدهغدیله و پیاوه ههتا ههتا یه. سنوری دیاری کراو که ههشتا داره لهسهریان لانهچی، نهگهر منالیان بوویی له دوای نهبوختانه منالی پیاوه که نیه پیویست نیه نهو ژن و مناله بهخوبکا له ماوهی عیده دا. نهو بو منال و پیاوه میرات لهیه کتری ناگرن. بهلام نهو مناله منالی یاسایی نهوژنه یه و میرات لهیه کتری نهگرن.

مهرجه بو نهفرهت کردنی ژن و میرد لهیه کتری دادوهر فرمانی پی بدا، رستهکان فیری ژن و میرد بکا، نهفرهت کردنی ژن دوای نهفرهتی میردیی، نهگهر میرده که لال بوو به جویری ناماژه بکا بو نهفرهت کردن ناماده بوان له مه بهسته که ی بگدن. شایهتی دانه که یان توندو تول بکهن بههوی ناوی خوای مهز نهوه، وا چاکه نهو نهفرهت کردنه له پیروترین کات و جیگه دایی، بو موسلمانان له مزگه و تایی، بو جوله که و گاواره کان و ناگر په رستهکان له په رست گاکانی خویانا بی، له دوای نویژی عهسر پی.

هوی هاتنه خواره وهی نایه تهکانی نهفرهتی ژن و میرد له یه کتری نهوه بوو: عوهی میری ناموزای عاسی نهله نساری کوری عهدهی ژنیکی هه بوو به ناوی خهولهی کچی قهیس، هاته لای عاسی ناموزای ووتی: شوره یکی کوری سهحا که ناوی دایکیتی چاوی پی کهوت بهسه ر خهولهی ژنه وه بوو، عوهی میرو شوره یک خهوله ناموزایی یه کتری بوون، عاسم چوو بو خزمهت پیغمهر ﴿ﷺ﴾ نهو ههواله ی به پیغمهر راگه یاند، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ عوهی میری بانگ کردو فهرموی: تو له خوا بترسه له باره ی نهو شته ی باست کردووه له نیوان شوره یک و خهوله ی ژنتاو بوختانی پیدا مکه، عوهی میر ووتی: نهی فروستاده ی خوا: سویندم به خوای مهزن شوره یکم بهسه ر خهوله وه دیوه، چوار مانگه نه چوومه ته لای و ژن و میردیم له گه ل نه کردووه، نیستا ناوسه و سکی پره، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ روی وهر چهرخان بولای خهوله فهرموی: تو له خوا بترسه و جگه ی راستی شتی تر مدلی، خهوله ووتی: نهی فروستاده ی خوای مهزن: عوه میر مرؤقیکی خانه گومانه چاوی لی بووه که شوره یک ته ماشای منی کردووه و گفتوگوی له گه ل کردوم، بویه نهو شته نه داته پالی من.

پیغمهر ﴿ﷺ﴾ فرمانی دا به کو بو ونه وهی دانیشتوانی مه دینه، دوای نویژی عهسر عوه میر و خهوله نهفره تیان له یه کتری کرد به گویره ی یاسا، دوای نهفرهت کردنه که یان لهیه کی جوی کردنه وه. یاسی نهفرهت کو تایی پی هات.

پیغمهر ﴿ﷺ﴾ ههر کاتی بجوایه ته دهر وه بو ههر جهنگی، پشکی رائه کیشا له ناوژنه کانیا، ناوی ههر کامیکیان دهر بجوایه، نهو ژنه ی له گه ل خوی نه برده دهر وه، کاتی

جهنگی ئه لوسته لایق روی دا له سالی شه شه می کز چیدا پشک بهری عائیشه کهوت، پیغه مهر
له گهل خوی بردی، ئه و کاته عائیشه هیشتا منال و بچوک و لاواز بوو، له پاشا پیغه مهر ﴿﴾
به سهر که وتووی به سهر دوژمناندا گه رایه وه، به و بۆنه وه له و رینگه دور و دریزو شاخاویه دا
تووشی ماندوویی بووون کاتی گه یشتنه نزیکه مه دینه پیغه مهر ﴿﴾ ئوردوه کهی دابه زاندن
هه تا ئه و شه وه پشوئ بدنه. پاشان ده ستوری بار کردن دهر کرا. به رینگه کهوت عائیشه له و کاته دا
له چادره کهی پیغه مهر ﴿﴾ چوبووه دهر وه به و هه ندی کاری پتو یست له دهر وه ی
سهر باز خانه که، گه رانده ی موری زه فاری ملی که وتبووه خواره وه و ههستی پی نه کردبوو،
کاتی بیری که وتبه وه چوه دهر وه ی چادره که له تاریکیدا گه راو هاتو چۆی کرد هه تا
ملوانکه کهی دۆزیوه و ماوه یه کی پی چوو، کاتی گه رایه وه بۆ لای سهر باز خانه که ئوردوه کهی
باری کردبوو، ئه و که سانه ی که ژاوه کهی عائیشه یان بار کردبوو نه یانزانی عائیشه له
ناو که ژاوه که دا نیه، دواپی که عائیشه هاته وه تهماشای کرد ئوردوه که باری کردوه، هیچ
شتیکه بۆنه مایه وه و دانیش، بر وای و ابو و کاتی زانرا له که ژاوه که دا نیه دینه وه به شوئیا،
دوا ی خه و زۆری لی سهند، سهر پۆش و بهرمالهی دا به خۆیا و خه و ی پیداکه وت، کاتی ئه و له
په رخه ی خه و دا بوو، چاوه روانی ئه وه بوو، که سی هه وائی بزانی، سه فوانی کوری مو عته لی
سوله می به سواری هه شته کهی به لای عائیشه دا تییه ری و ئه و کاته رۆژ بووه، سه فوان به جی
ما بو و هه ندی له کهل و په لی ئه و ئورده به جی ما بو و کۆیان بکاته وه، ره شایی و تابۆیه کی بینی به
خه و توپی، بۆی دهر کهوت عائیشه یه ئه و کاته بهر له هاته نه خواره وه ی دا پۆشینی ژنان بوو،
عائیشه ی ناسیوه و وتی: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) عائیشه له بیستی ئه و رستانه بیدار بۆیه وه،
سه فوان پتی ووت: بۆچی به جی ماوی، وه لای نهدایه وه رومه تی خۆی دا پۆشی به سهر پۆشه کهی
خۆی، سه فوان هوشته کهی بۆبرده پی شه وه به جی هیشت هه تا سواری بوو، هیچ جوړه
گفتو گو یه له نیوانیاندا روی نه دا، سه فوان هوشته کهی راکیشا، به له شکره که نه گه یشت
هه تا چونه وه مه دینه، دانیش توانی مه دینه سه فوانیان بینی و عائیشه ی له رۆژی روناکا به سواری
هوشته کهی له گه لیا یه تی، عائیشه دابه زی و له و کاته دا هیچ جوړه گومانیکه خراب نه برا
بۆژی پیغه مهر و کچی ئه بو به کر، ههروه ها بۆ سه فوانیش.

کاتی چفه و ورته ورت له ناو دانیش توانی مه دینه دا پهیدا بوو، هه منه کچی جه خش ئه و
دهنگ و باسه خراپه ی درابوه پال عائیشه و هاته وه ی له گهل سه فوان یه کهم جار بلاوی
کرده وه به یی تاقی کردنه وه له بهر ئه وه ی پیغه مهر ﴿﴾ عائیشه ی به سهر زه بیده ی خوشکی و

تهفسیری زمانا کۆلی

هەویدی عایشەدا هەلبژاردووە بۆ بردنە دەرەوە، هەسانی کۆری ساییش دەستی بالاى هەبوو لە بالاوکردنەوێ ئێوە دەنگ و باسە. عەلی کۆری ئێوە تالیب ئێوە دەنگ و باسەى بیست بەبێ دەنگی وەستاو بەرگری لە عایشە نەکرد. عەبدوڵای کۆری ئوبەى کۆری سەلول ئێوە هەلەى بۆ سازدا، بۆ ئێوەى ناموسی پێغمەەر ﴿ﷺ﴾ بروشتی، کۆروکۆمەولیکى کۆکردووە، بەوانى ووت: سۆیندم بە خواى مەزن: عایشە رزگارى نەبوو لە دەستی سەفوان، میستەحى برازای ئێوە بە کریش لەو بارەووە زمانى درێژکردبوو بە خراپە بۆ عایشە، ئێوە روداووە نزیکیبۆیتە هۆى تیک چوونى موسلمانان و خراپەى ئی پیدایا بێ. ئێوە چفە نارەوایە گەیشتە پێغمەەر ﴿ﷺ﴾ زۆرى لا گرانبوو، سەرگەدان لەو بارەووە، نەى ئەزانى ئایا راستە یا درۆیە، کەشیش نەیتەتوانى ئێوە کارە ناپەسەندە بە عایشە رابگەینەن، هەرچەندە خۆى لوتفى پێغمەرى بۆخۆى بەدى ئەکرد. بە رێکەوت عایشە لەو سەردەمەدا نەخۆش کەوتبوو، پێغمەەر ﴿ﷺ﴾ بچوایە بۆلای عایشەو دایکى لایانبوو، ئەیفەرموو ئێوە کچەتان چۆنە؟ جارێ لە جاران پێغمەەر ﴿ﷺ﴾ چووبۆلای عایشە داواى لە پێغمەەر کرد دەستورى بێ بەدا بگوازیتەووە بۆخانەى باوکى هەتا خزمەتى بکەن، پێغمەەر دەستورى پێدا، نەخۆشى عایشە بیست رۆژى خایاند، کاتیک رزگارى بوو جوو دەرەووە بۆجى بەجى کردنى پێوستى خۆى، عەرەبەکان ئێوەکاتە جینگەى خۆپاکردنەوێان لە خانوودا نەبوو دایکى میستەحى پورزای عایشە لە گەل عایشەدا هەل خلیسکاو ووتی: یاخوا میستەح لەناوچى، عایشە ووتی: بەخوا شتیکی خراپ ووت، ئێوە پیاووە لە کۆچ کەراندەو ئامادەى جەنگى بەدریشبوو. دایکى میستەح ووتی: ئێى کچی ئێوە بەکر: هیچ هەوالى بە تۆ نەگەیشتووە. عایشە ووتی: دەنگ و باسى چى؟ ئەویش هەوالى ئێوە بوختان و درۆیەى بە عایشە راگەیانند، هەر ئێوە گفتوگۆیەى بیست عایشە کەوتوو بێ هۆشبوو، لە خەفەتا نەیتوانى پێوستیە کەى خۆى جى بەجى بکا، فرمیسکى نەئەووستاو پێلوی چاوى دانەئەخستن بۆ خەوتن، سەرزەنشتى دایکى کرد لە شارەندەوێ ئێوە دەنگ و باسە، دایکى ووتی: کچی خۆم لەسەر خۆبە: کەم جاران ژنى جوانى قۆزى وەك تۆ رزگارى بوو لە دەست هەویکانى، بگرە گفتوگۆى ناروایى زۆریان پێدا هەلداو.

پێغمەەر ﴿ﷺ﴾ پرسی بە عەلی و ئوسامەى کۆری زەید کرد، عەلی ووتی: ئێى فروستادەى خوا، تەنگەتاو مەبە ژن لە جگەى ئێوە زۆرن، ئەگەر پرس بە کارە کەى عایشە بکەى راستیت بێ ئەلى، پێغمەەر ﴿ﷺ﴾ بورهیرەى کارە کەى عایشەى بانگ کرد ئەویش ووتی: جگە لە چاکە هیچ شتیکم ئی نەدیووە، جگە لەوێ کە هەویرم ئەشێلا داوام ئی ئەکرد ئاگادارى ئێوە هەویرە بکا کەچى ئەخەوت و کاوڕە کەى ئەهات و هەویرە کەى ئەخوارد.

تەفسیری زمانکۆی

پیغمبر ﴿ﷺ﴾ هیچ شتیکی بۆ نه مایه وه جگه له وهی چوو بۆلای عایشه، نه و کاته دایک و باوکی و ژنیکی یاریده ده ریان لای عایشه بوون، عایشه زۆر به خهستی نه گریاو ژنه که شیش له گهلیا نه گریا، پیغمبر ﴿ﷺ﴾ به عایشه ی فدرموو: نهی عایشه: هه ندی شتم له باره ی تۆوه بیستوه نه گهر شتی خرابت کردووه بگه ریوه بۆ لای خوا و په شیمان به ره وه خوا په شیمان بوو نه وه له بهنده کانی خۆی وه نه گری، ههر که پیغمبر ﴿ﷺ﴾ له فدرموده ی خۆی بویه وه، خوین هاتو چۆی کرد به ده ماره کانی عایشه دا، چاوه کانی له فرمیسک ووشک نه نه به وه، پرووی کرد بۆ لای باوک و دایکی چاوه و وان بوو نه وان به شتی وه لآمی پیغمبر به نه وه، وه لآ میان نه دایه وه، عایشه تۆره بو زۆر به چری و به پیری قیزانی به سدریاو وه لآمی نه دایه وه، باوک و دایکی ووتیان: نازانین به شتی وه لآمی به دینه وه، عایشه گریان که ی زۆر پهره ی سهند. له پاشا پرووی وهر گه یرا له پیغمبره ی خواو ووتی: به راستی من نه زاتم نه گهر بلیم: نه و شته ی یژراوه راسته من شتی نه لیم نه به، به خوا ی مه زن من پاک و خاوینم له و باسه، نه گهر بلیم: نه به و پروام بی تاکه ن، من ههر نه وشته نه لیم: که به عقوب له کاتی و ونیوونی یوسفدا نه به فدرموو ﴿فَالصَّبْرُ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ﴾ پیغمبر کتوپر سروش بۆ ها ته خواره وه، کاتی پیغمبر ﴿ﷺ﴾ له سروه که رزگاری بوو فدرموو: مژده بی نهی عایشه، نهی ژنه سوره به چکۆله که. به راستی خوا ی مه زن پاک و رزگاری تۆی نارده خواره وه، عایشه ووتی: سوپاس بۆ خوا ی مه زن، دایکی به عایشه ی ووت: هه لسه پرۆ بۆلای نهی حومیره، عایشه ووتی: به خوا هه لئاسم، جگه ی خوا پاک ی منی نه نارده وه خواره وه سوپاسی جگه ی خوا ی مه زن ناکه م، پیغمبر چوو ده ره وه بۆلای مزگه وت، نه و نایه تانه هاتبو نه خواره وه بۆ پاک ی عایشه به سهر موسلمانانیدا خوینده وه. که خوا ی مه زن نه فدرمویت :

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآفَاكِ عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أَمْرِ مِنَّهُم مَّا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى

جَاءُ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ
عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِاللسَانِ كُفْرًا وَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بَهْتَنٌ عَظِيمٌ
﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ به راستی
که سانیکی نهوتز نهو بوختانه گه وره یان بیکهیناوه داویانه ته پال عایشه ی دایکی باوه رداران و
بوختانی پیوه نه کهن به سهفوانی کوری موعه ته لی سوله می تاقمیکن له نیوه باوه رداری یا هه ندیکن
لهو که سانه خو یان به باوه رداری دانه نیی دوا یی نیوه که بریتین له فروستاده ی خواو عایشه و
سهفوان و نه بوبه کر گومان مه بدن نهو بوختانه خراپه بو نیوه. بده کو نهو بوختانه بو نیوه چاکه
چونکه به هوی نارام گرتتانه وه توشی پاداشتی گه وره نه بن لای خوا ی مه زن، ریژتان لای خوا ی

ته فسیری ز مناکوی

مهزن پهړه‌ی سهند به‌هژی هاتنه خواره‌وه‌ی ژماره‌یه له نایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ بـړ
به‌رگری کردن لهو بوختانه نهو دروژنانه دروستان کردو دایانه پال عایشه.

﴿ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ ﴾ بـړ ههمو که‌سی هه‌یه لهو که‌سانه‌ی نهو
بوختانه‌یان کردو پاداشتی کردویانه له‌گونه به‌ئندازه‌ی زوړی و که‌می بوختانه‌کیان،
هه‌ندیکیان پیکه‌نی بون، هه‌ندیکیان گفتوگویان لهو بوختانه‌دا کردبو، هه‌ندیکیان بی‌ده‌نگ
بون، هه‌ندیکیان به‌رگریان لهو بوختانه نه‌کردبو، له‌کوژاییدا نهو بوختانه سه‌پا به‌زه‌قی به‌سهر
حه‌سانی کوری ساییت و مه‌ستح و ژنیکی قوره‌یشیه‌کان. پیغه‌مبهر ﴿ ﷺ ﴾ هه‌ریه‌کیان هه‌شتا
داری لیدان.

﴿ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ وه‌که‌سیکی نه‌وتو زوربه‌ی بلاو‌کردنه‌وه‌ی نهو
بوختانه‌ی هه‌لگرتبو بـړی هه‌یه سزایه‌کی گه‌وره له‌پاشه‌پروژدا به‌ناگری دوزه‌خ، له‌جهانی‌شدا
به‌ئابروچونی و به‌درو‌که‌وته‌وه‌ی پیلانه‌که‌ی. نهو که‌سه‌یش عه‌بدو‌لای کوری نویه‌ی بو‌که‌یه‌کتی
بو‌له‌گه‌وره‌کانی هـۆزی خه‌زهره‌ج، زوربه‌ی دانیشتوانی مه‌دینه به‌تایسه‌تی کوره‌کان و لاه‌کان
داویان کرد بدری له‌سهری و بکوژری.

﴿ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴾
نه‌بویه نیوه‌ی باوه‌ردار کاتی نهو بوختانه‌تان بیست پساوان و ژنانی باوه‌ردار کتوپر گومانی
چاکه‌و داوین پاکیان به‌ردایه بو‌خویان، خوتانتان به‌داوین پاک دانایه، باوه‌رداران هه‌مویان وه‌ک
یه‌ک له‌ش وان و هه‌مویان براو خوشکی یه‌ک‌زن و خراپه‌یان وه‌ک یه‌ک وایه‌و بیان ووتایه نهو
بوختانه درو‌یه‌کی ناشکرایه شایسته‌ی باوه‌رداران نیه، به‌تایبه‌تی عایشه‌ی دایکی باوه‌رداران و
ژنی پیغه‌مبهر ﴿ ﷺ ﴾، روبه‌روی نهو تاوانبارانه بوه‌ستانایه، به‌رگریان له‌خویان بگردایه.

﴿ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَقُلْتُكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ﴾
بو نهو بوختان بازو خراپه بلاو‌که‌ره‌وانه چوار شایه‌ت ناپه‌رن شایه‌تی بده‌ن له‌سهر راستی نهو
گومانه‌و به‌چاوی خویان بینویانه دوا‌یی کاتی شایه‌تیان نه‌هیتا، دوا‌یی نهو بوختان چییانه له
خزمه‌تی خوی مه‌زندا دروژن، شتی به‌گو‌یره‌ی یاسا ده‌رنه‌که‌وت درو بوختانه.

﴿ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَفْضَيْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾
وه‌نه‌گه‌ر گه‌وره‌یی و به‌زه‌یی خوی مه‌زن نه‌بویه به‌سهر نیوه‌وه له‌جیهان و له‌پاشه‌پروژدا
له‌جیهاندا که‌موله‌تی نیوه‌ی دا هه‌تا نیوه په‌شیمان بینه‌وه لهو بوختانه دروستان کردبو و هه‌تا
تاوانبار ده‌ریکه‌وی، له‌پاشه‌پروژدا که‌لیتان خـۆش نه‌بی. به‌راستی تووشی نیوه نه‌بوو سزایه‌کی

گه و ره له جیهاندا به بۆنه ی ئه و بوختانه وه دهستان پی کردبو و دابوتانه پال عایشه و سهفوانی بی تاوان، سزایه کی و دارلیدانه که تان له چا و ئه و دا زۆر به بچو کتان دانه نا.

له پاشا خوای مهزن هوی شایسته ی ئه و سزا گه و ره یه ی جیهان و پاشه رۆژ روون ئه کاته وه و ئه فهرموی:

﴿ اِذْ تَلَقَوْهُ بِالْاِسْتِخْصَامِ وَ تَقُولُونَ يَا اَهْلَ الْاِسْتِخْصَامِ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ﴾ ئه و سزایه تووشتان ئه بوو کاتی ئیوه ئه و بوختانه تان به زمانی خوتان بۆ یه کتری ئه تان گێراوه و به ده می خوتان شتی کتان ئه ووت هیچ به لگه یه کتان بۆ ئه و شته نه ئه بوو نه تان ئه زانی به یه کتری ئه ووت: ئایا نه ترانیوه عایشه بوختانی پیوه کراوه؟ وای لی ئه هات له هه موو کۆرو کۆمه لیک باسی بکرایه.

﴿ وَ تَحْسَبُوهُ هِنَا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴾ وه ئیوه گومان ئه بنه چونه ناوی بوختان به عایشه دا شتیکی ئاسانه و گوناھی تیدانیه و خراپه ی له دواوه نابێ و، ئه و بوختانه له خزمهت خوای مهزندا گه و ره یه و شایسته ی سه خترین سزایه.

﴿ وَلَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّكَلِّمَ بِهَذَا ﴾ وه بۆ ئیوه یه یه کهم کات ئه و کاته ی ئه و بوختانه تان بیست نه تان ووت: شایسته نه یه ئیمه گفتوگو له باره ی ئه و بوختانه وه بکهین، یه کهم کات ئه بوایه گومانی خراپتان نه بردایه.

پیوسته ئاده میزاد زمانی خوی باریزی له بوختان کردن بۆ هه مو که سی به تاییه تی بۆ عایشه ی ژنی پیغمه ر و دایکی موسلمانان، ئه و که سانه باسی داوین پیسی بکهن و به لایانه وه چاکی خراپترین ئاده میزادن.

﴿ سُبْحَانَ اللَّهِ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴾ بیشیان ووتایه پاک و خاوینی بۆ خوایه. ئه و باس و بوخته درۆیه کی زۆر گه و ره یه، چ شتی له وه گه و ره تره مروف بوختان بکا به که سیکی داواین پاكا، به تاییه تی ژنی فروستاده ی خوای مهزن، باوه ردار ئه و که سه یه خراپه له برا و خوشکی خوی بسپرنه وه.

﴿ يَغْطِكُمُ اللَّهُ اَنْ تَعُوذُوا لِمِثْلِهِ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ خوای مهزن ئامۆزگاری ئیوه ئه کا که ئیوه نه گه رینه وه بۆ لای ئه و بوختانه له مه و دوا هه رگیز نه گه ر ئیوه باوه رتان هیتاوه، چونکه له و بوختانه دا پیغمه ر نازاری پی ئه گا به هوی روشاندنی ریزی ناموسی وه.

﴿ وَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ وه خوای مهزن رونی ئه کاته وه بۆ ئیوه چه ندین به لگه ی ئاشکرا له سه ر ده ستوو یاسای خوی هه تا ئیوه ئامۆزگاری وه ر بگرن به ر هوشی چاکی ئه و یاسایانه و خوا به هه مو کاریکی ئیوه ئه زانی به تاییه تی رودای نیوان عایشه و سهفوان، پاداشتی ئیوه ئه داته وه به گویره ی کرده وه ی خوتان، هه موو شتی له جینگه ی شیاوی خویا دانه نی.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به راستی که سانیکی نهوتو که پشان خوش بی که کاری ناشیرین بلاو بیتهوه له ناو که سانیکی نهوتو باوه ریان هتاوه بو نهو که سانه ههیه سزایه کی گه وره و نازاردار له جیهاندا به جی به جی کردنی سنور له سدری وله پاشه روژدا به ناگری دوزخ نه گهر په شیمان نه بیتهوه و خوا نه زانی به نهیتی و چفدی ئیوه و ئیوه هیچ شتی له وانه نازانن.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ وه نه گهر گه وره بی و به زه بی خوی مه زن نه بوایه له گه لئان و چاکه ی خوی مه زن به سدرتانه وه نه بوایه، به راستی به هوی نهو بوختانه وه سزای زورتان تووش نه بوو به راستی خوی مه زن خاوه نی به زه یسه بو بنده کانی و به میهره بانه له گه لئان، دووپات کردنه وی نهو رسته یه نامازه یسه بولای گه وره بی تاوانی نهو بوختانه کراوه به دایکی باوه دارانا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ
وَالسَّعَةِ أَنْ يُوتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾
يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ بِهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ

الْمَيِّنُ ﴿٢٥﴾

﴿يا أيها الذين آمنوا لا تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع خطوات الشيطان فإنه يأمر بالفحشاء والمنكر﴾ ئدی که سانیکی ئدوتو باره رتان هیتاوه: ئیوه دواى ریگه و رچهی شهیتان مه که دوان و هدر که سى دواى ریگدی شهیتان بکه دوى دواى شهیتان فهران ئه دا به گوناھى زور خراب و به شتى یاسای خواى مەزن لای خراپه و دەر و ونى بهرز بیزی لی ئه کاته و وه لای ناخوشه به وینهی بوختان کردن به عایشه دا.

﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه ئه گهر گهره یی و بهزه یی خواى مەزن نه بوايه به سەر ئیوه ی بوختان باز که یاریده ی ئیوه ی دا بۆ لای په شیمان بونه وه گوناھه کانی ئیوه ی شۆرده وه یاسای لابه ری گوناھى بۆ دانه نایه هیچ که سى پاک نه ئه بوه وه له گوناھ و خواى مەزن رازی نه ئه بوو له ئیوه، وه به لām خواى مەزن پاک ئه کاته وه له گوناھ هدر که سى ئاره زوى هه یی به هوى په شیمان بونه وه، خوا گفتوگوى ئیوه ئه بیسی ئه زانی به شارا وه ی دلتان و به نیازی دهر و نتان.

﴿وَلَا يَأْتِلْ أَوْلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُوتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه سویند ئه خوا ئه وه که سانه ی خاوه نی ریزن له ئیوه له ناو ئاییندا و دارایی فراوانی هیه که نه یه خشی به خزمه نزیکه کانی خوی و به هه ژاران و به کۆچ که ران له بهر بهرزی و ریگه ی ئایینی خواى مەزن شتى له وه بهر داویه به وان له دارایی و دهست گیروی کردون. ئه و ئایه ته له وه هاتوه ته خوار، ئه و به کر سویندی خوارد له وه دووا دهست گیروی مهسته ج نه کا چونکه به شدار بوه له بلا و کردنه وه ی ئه و بوختانه کرا به دایکی موسولماناندا عایشه ی کچی ئه بویه کر وه مهسته ح، خزمی ئه بویه کر بوو هه ژارو کۆچ که ریش بوو به شداری جهنگی به دریشی کردبو.

﴿وَلْيَغْفِرْ أَوْ لِيَصْنَعْ أَوْ لَا تُحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه بائه وان له خراپه ی ئه وان بورن و چاو بیوشن له و کاره خراپه ی ئه وان و تۆله یان لی نه سیینه وه به وه ی دهست گیرویان نه کەن، ئایا ئیوه پیتان ناخوشه که خواى مەزن له ئیوه خوش ببی به رانه ر لی بوردن و چاو بۆشی کردنی ئیوه له وان و خواى مەزن لی خوش بونی زۆره له تاوانی بنده کانی میهره بانه

تهفسیری زمانکوی

بۆ په شیمان بوه کان. نه و نایه ته موژده یه کی زور گه وره یه بۆ لی بوردن. که واته ئیوه ش
فدرمانه برداری خوا بن له لی بوردندا، نه بویه کر که پیغه مېهر نه و نایه ته ی خوینده وه بریتى دا بۆ
سوینده که ی ده ست گيرۆیى کردنى مهسته جى گيرایه وه بۆ جارانی پېشو. که واته نه گهر که سى
سویندى خوارد شتى نه کا، دواى نه گهر چاکو بیکا.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ ﴾ به راستی که سانیکی نه و تو خراپه و
داوین پیسی فره نه دهن بۆ لای ژنانى داوین پاک ناگیان له و خراپه یه نیه و شتى وا به دلیانا
نه هاتوه، باوه دردارن به خوا و به فروستاده ی خواى مه زن، نه یانه وى نه و ژنه پاک وبی ناگاو
باوه دردارانه ناموسیان بروشی وتانه له پیغه مېهر نه دهن.

﴿ لَعَنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ نه و که سه بوختان که رانه نه فره تیان
لی کراوه و دوور خراونه توه له مېهره بانی خواى مه زن له جیهاندا سزایان نه درى به دار لیدنیان
وله روژی دوایدا به ناگری دۆزه خ، بۆیان هیه سزایه کی گهروه تر له وه ی
جیهان، نه و که سانه یش بریتین له عه بدولای کوری ئوبه یی و تاقمه که ی. سزای گه وره یان بۆ هیه:
﴿ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ له روژیکا زمان
وده ست و پیکانیان شایه تی نه دهن له سه ریان به شتى نه یکدن له تاون وله بوختان، خواى مه زن
هه موو نه دنامانی مروف نه هینته گفتو گو کردن، هه موو نه دنامی شایه تی نه دا به شتى کرد و به تی،
جگه له نه دنامه کانی شایه تی تر پیوست ناکا به پیچه وانه ی جیهان.

﴿ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴾ نه و روژه خواى مه زن
پاداشتی راستی و داد په روه ری هه مو که سى نه داته وه به گویره ی شایسته ی خوی و به راستی نه زان
هه ر خواى مه زن داد په روه ره ده ست لاتی ناشکرایه، نه بی بزانی ناوه روکی نه و نایه تانه هه مو
که سى نه گریته وه بوختان بکه ن.

الْخَيْثَاتُ لِلْخَيْثِثِينَ وَالْخَيْثُوثُ لِلْخَيْثِثَاتِ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ
مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا

وَتَسْلِمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾
 فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِن
 قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

﴿الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّغُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ ژنانی بیرو باوهر خراب و نیاز و گفتوگۆو کردهوه خراب داوین پیسی بی
 رهوشتی چاک نهی، شایانی پیاوانی خرابین و، پیاوانی خراب شایانی ژنانی پیسن، ژنانی پاک شایانی
 پیاوی پاکن، پیاوانی پاک شایانی ژنانی پاکن، نهو کهسانه بوختانیسان پیداکراوه وهک عایشه و
 سهفوان پاکن و دوورن لهشتی نهو بوختانکهراوه نهیلین.

﴿وَلَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ وه بو نهو کهسه پاکانه ههیه لی خوشبوینیکی زۆر گهوره
 لهلایه خوی مدزنهوه وهبویشیان ههیه خواردهمهینیکی بهرپر لهبهههشتا. زانیان زۆربهی
 زۆریان بدم جۆرهی دوابی مانای نهو نایهتیهان کردوه:

گفتوگۆی خرابو ناشایسته ههر لهئادهمیزادی خرابهوه درهتهچی، پیاوانی رهوشت خراب
 گفتوگۆی خرابی لی پهیدا نهی، گفتوگۆی پاک ههر لهپیاوی پاکهوه درهتهچی، پیاوانی رهوشت
 پاک گفتوگۆی پاکیان لی پهیدا نهی.. ههرچۆنی مانای نهو رستانه بکری پاکترین و رهوشت
 پاکترینی ئادهمیزاد بریتیه له پیهمدەر ﴿ﷺ﴾. کهواته پیویسته پاکترین و رهوشت پاکترینی ژنی
 ههیی و نهوهی نهدریتیه پال عایشه بوختانیکی گهورهیی.

خوی مدزن چوار کهسی لهخراپه پاک کردوتهوه: یوسفی پاک کردوه بهشایهتی لهخیزانی
 زولهیخا، موسای پاک کردوتهوه لهدهخوشی لهشی بههوی بدردیکهوه جلهکانی موسای برد بو
 لای جوهکان موسا بهرووتی رای نهکرد بهدوای بدرگهکیا. مهربمی پاک کردوتهوه
 بهگفتوگۆی عیسی کوری له بیشکهدا بهمنالی. عایشهی پاک کردوتهوه بهو نایهتانهی
 رابوردن کهبریتین له نزیکهی شازده نایدت.

بۆزائىن: عەبدوللاى كورى عەباس چو بۆلاى عائىشە سەرخۆشى لى بكا بەبۆنەى نەخۆشەو، عائىشە زۆر ئەترسا لەخوای مەزن، عەبدولافەرموى: تۆ مەترسە، ناچىتە خزمەت خوای مەزن مەگەر بەلى چ بوردنى خوای مەزنەو بەروى گەش و بەخواردەمەنى بى رەنجەو، ئەو ئايەتەى بەسەردا خویندەو، عائىشە لەخۆشیدا بى ھۆش كەوت.

عائىشە ئەفەرموى: خوای مەزن (۹) شتى بەخشىو بەمەن بەھىچ ژنى تری نەداو: (۱) جەرەئىل لەوینەى مندا ھاتو تە خوارەو و کاتى فەرمانى داوە من بخوازى. (۲) پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ منى بەكچى خواستە، جگەى من كچى تری نەھىناو. (۳) پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ كۆچى دواىى کردو سەرى پىروزی لەكۆشى مندا بو. (۴) لەھۆدەى مندا نىژراو لەگۆردا. (۵) جەرەئىل بەسروشەو ھات بۆ خزمەت پىغەمەرە کاتى پىغەمەر و من لەژێر يەك سەرخەردا بووین. (۶) من كچى يەكەمىن جىگەنشىن و دۆستى پىغەمەرم. (۷) پاکی و داوین پاکی من لەناسمانەو ھاتو تە خوار. (۸) من بەپاک و رەوشت بەرزو دروست کراوى خوای مەزەم، چونکە لەخزمەت پیاوئىکا بووم رەوشت بەرز بوو لای خوای مەزن. (۹) لەلای خوای مەزنەو بەلێن دراو خواردەمەنى خۆش و بى رەنجەم بى دراو لەبەھەشتا.

ژنى لەپاریدەرانى پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ چو خزمەت پىغەمەر، ووتى: ئەى نىراوى خوای مەزن: من لە خانوى خۆما وائەبى بەجۆرىکم پىم ناخۆشە ھىچ كەسى بۆلام: نەباوكم ونەكورم، دواىى وائەبى باوكم دیت بۆلام و ھەروەھا پیاوئى تر لەخىزانى من و من بەجۆرەم كەباسم کرد، دواىى من چ شتى بکەم؟ دواىى خوای مەزن ئايەتى (۲۷- ۲۸) ناردە خوارەو. دواىى ئەبو بەكر فەرموى: ئەى نىراوى خوای مەزن: تۆ ئەزانى خانەكان و جىگە گشتى يەكانى رىگەى شام كەسیان تیدا نى، خوای مەزن ئايەتى (۲۹) ی ئەو سورەتەى ناردە خوارەو. بۆ روون کردنەو ئەو باسانە خوای مەزن ئەفەرموى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾ ئەى كەسانىكى ئەوتۆ باوەرەتان ھىناو: ئیو مەچنە ناو ھىچ خانوئى جگەى خانوى خۆتان كە نامادە كراو بۆ دانىشتنى خۆتان، خانوى خۆتان بى جگەى خۆتان.

﴿حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ ھەتا ئیو داواى چوونە ژورەو ئەكەن لەدانىشتوى ئەو خانو بەگوێرەى دام و دەزگای ئەو شوینە: ھەك لێدانى ھەرگاكەى بەسوکی و جەرەس لێدان و شتى تر، سلاو لەدانىشتوانى ناوى خانو كە ئەكەن، ئەگەر سى جار داواى چوونە ژورەو ھەتان کردو وەلامان نەدرايەو، ئیو بەبى دل نازارى بگەرپتەو، ئەگەر بىژرا: تۆ چ كەسىكى، مەلئى منم، ناوى خۆت و نازناوى خۆت بلى.

﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ئەو دەستور وەرگرتنە بەو جۆرەى باسکراچاکترە بۆ ئێوە لەداوا نەکردنتان. دواى دەستورتان بێ درا چاک و چۆنى لەگەڵ دانىشتوانا بکەن، ئەوێ بە بێژرا بە ئێوە بۆ ئەوێه ئێوە نامۆزگارى وەرگرن و کار بەو فرمانەى ئێمە بکەن. پێچەوانەى رەهوشى کۆمەڵایەتیه چونه ژورەوه بۆناو خانوى جگەى خۆتان بەبى دەستور، دواى دەستوردان و اچاکە سلاو لەدانىشتوان و پێویست نیه، ئیتر دانىشتوان خزمەتان بن یا بێگانە، خانووەکە هى خۆتانى یا بەکرێیان گرتى. عەتای کورى یەسار پرسیارى لەپێغەمەر کرد: ئایا من داواى چوونه ژورەوه لەدایکم بکەم؟ پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ فەرمووی: بەلى. ووتى: من ئەمەوى خزمەتى بکەم. پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ فەرمووی: پێت چاکە بەرووتى بىینی؟ ووتى: نه. پێغەمەر فەرمووی: کەواتە داواى دەستور بکە.

﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ دواى ئەگەر کەستان لەناو ئەو خانووەدا دەست نەکەوت ئێوە سەرى لى بدەن، دواى ئێوە مەچنە ناوى خانووەکە هەتا ئێوە دەستورى چونه ژورەوه وەرئەگرن، بونى وێندى مەنال نایبته هۆى چونه ژورەوه، ئیتر یا برۆن یا چاوەرپوان بکەن هەتا کەسى پەیدا نەبى. ئەگەر شتیکی کوتوپرى پەیدا بوو: وەك کوزانەوهى ئاگر بۆ فریاکەوتنى کەسى لەنیو خانووەکەدايه، یا پێویست بوو قەدەغەى تاوانى بکرى، یا لەووبەر خاوەنى خانووەکە دەستورى دابى، لەو کاتانەدا ئەتوانن بچنە ژورەوه و باکەسى تێدا نەبى.

﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اِزْجِعُوا فَارْجِعُوا﴾ وە ئەگەر بەئێوە بێژرا: ئێوە بگەرێنەوه و مەیدەنە ژورەوه، دواى ئێوە بگەرێنەوه و پێتان ناخۆش نەبى، لەوانەیه ئەو کاتە شیاوى سەردان نەبى یا خەریکی کارىکی تايهتێ خۆیان بن پێویستە ئێوە لەسەرى نەرۆن لەدەرگادا نەهەستن.

﴿هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ ئەو گەرانهوهیه چاکترە بۆ ئێوە و بەرێزترە بۆتان، خواى مەزن ئەزانى بەشتى ئێوە بیکەنو پاداشتان ئەداتەوه، رق و کینهتان بۆ پەیدا نەبى بۆ خاوەن خانووەکان کەدەستورى نەدا بچنە ژورەوه و بیانوى بۆ هێنانەوه.

بۆ زانیان: سەردان و پرسیار و ئامەشۆ کردنى یەکترى ئەبێته هۆى خۆشەویستى لەنیو ئادەمیزادا. بەتایهتێ رۆژانى جەژن و چون بۆ کاروان و لەکاروان هاتنەوه، لەکاتى نەخۆشى و پەسەداو پێویستە بۆ ئەو چونه ئەو کارانه کاتى شیاویان بۆ دابنرى، لەکاتى خواردن و خەوتنا نەبى. پێویستە کە چوونه ژورەوه چاو داخەن و تەماشای کەل و پەلێ ناو خانووەکەیان نەکەن بەتایهتێ خێزانەکانیان، ئەگەر خاوەن خانووەکان کاتى تايهتێ بۆ دیارى کردن لەو کاتەدا برۆن.

تەفسیری زمانکۆبى

ءَابَاءَ بُعُولَتِهِمْ ۖ اَوْ اَبْنَاءَ بُعُولَتِهِمْ
 اَوْ اِخْوَانَهُنَّ اَوْ بَنِي اِخْوَانِهِمْ ۖ اَوْ بَنِي اُخْوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ
 اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ ۖ اَوِ التَّبِيعِ كَ غَيْرِ اُولٰٓئِكَ ۚ اَلْاَرْبَۃُ مِنْ
 الرِّجَالِ ۚ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِي لَمْ يَظْهَرْ ۚ وَاَعْلٰى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
 وَلَا يَضُرُّنَّ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتَوْبُوْا
 اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا ۚ اِنَّهُ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿ ٣١ ﴾

﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ يَفْضُوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ ﴾ تو بلئی به پیاوانی باوه‌ردار چاوی خویشان قه‌ده‌غه بکه‌ن له‌ته‌ماشا‌کردنی که‌سانی ره‌وا نین بزیان له‌ژنان که‌ماره‌یان بکه‌ن. هه‌روه‌ها قه‌ده‌غه‌به ته‌ماشا‌کردنی کوریکی بی موو، پیغه‌مه‌ری خوا‌ی مه‌زن نه‌فه‌رمو‌ی ناب‌ی پیاو ته‌ماشا‌ی نیوان ناوک و نه‌ژن‌وی پیاو بکا وژن ناب‌ی ته‌ماشا‌ی نیوان ناوک و نه‌ژن‌وی ژن بکا پیاو له‌گه‌ل پیاوی تردا نه‌خه‌و‌ی له‌ژیر یه‌ک سه‌رخه‌ردا، ژنی له‌گه‌ل ژنی تردا نه‌خه‌و‌ی له‌ژیر یه‌ک سه‌رخه‌ردا. ئی‌تر باب‌ه‌بی داوین پی‌سیش بی.

بۆ زانین: زۆرت‌رین له‌زانایان پێک هاتوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دروست نیه‌ پیاو ته‌ماشا‌ی ژنانی بێگانه‌ بکا له‌جگه‌ له‌رومه‌ت و ده‌ستیان به‌مه‌رجی به‌دل پی‌سی ته‌ماشایان نه‌کا و ترسی نه‌بی له‌دوا‌ڕۆژدا تووشی کاری نا‌ره‌وا بی. ئه‌وانه‌یش بۆ ژنانی مو‌سه‌لمانه‌ که‌له‌ ئایینی مو‌سه‌لمانا ده‌رکه‌وتن و رووتی قه‌ده‌غه‌یه‌. به‌لام ژنانی بی باوه‌ر هه‌ندێ له‌زانایان نه‌لین: دروسته‌ ته‌ماشا‌ی جگه‌ی روومه‌ت و ده‌ستیان بکری، ته‌ماشا‌ کردنی مو‌وی ژنانی باوه‌ردار دروسته‌. به‌تایه‌تی ژنانی لادێ. هه‌رچۆنی بی ته‌ماشا‌کردن به‌نیازی پی‌سه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌یه‌ بۆ‌لای هه‌ر که‌سه‌ی بی.

﴿ وَیَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْکٰی لَهُمْ ۖ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢمَا یَصْنَعُوْنَ ﴾ وه‌ به‌پیاوانی باوه‌رداریش بلئی: شه‌رمگه‌ی خو‌یان به‌اری‌زن له‌داوین پی‌سی و ناموس و ری‌زی خو‌یان نه‌دو‌رین و ناموسی جگه‌ی خو‌یان نه‌رو‌شین، ئه‌و ته‌ماشا‌ نه‌کردنه‌ی ژنانی بێگانه‌ و پاراستنی شه‌رمگه‌ی خو‌یان

له داوین پیسی ودهست لی نه دانی ژنانی بیگانه چاکړه بو نه وان، چونکه دووره له نابړ وچون و گومان بردن و پا کړه بو پاک بونه و هیان له گوناوه. بهراستی خوی مهزن ناگاداره به شتی نه وان نه یکه نه به چاو و به شهرمگه کانتان. خوی مهزن ته ماشا کړنی پیتی داوین پیسی خسته و، چونکه ته ماشا کړدن پوسته ی داوین پیسی و پیسه کیه بو ی.

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَفْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾ وه تو بلیّ به ژنانی باوه‌ردار، چاوی خویمان
 قه‌ده‌ه‌بکه‌ن بو لای پیاوانی بیگانه که دروست نیه تهماشاگردیان، به‌بی مه‌به‌ستیکی به‌نرخ،
 وه‌ک فی‌رکردنی خویندن و کرپن و فروژشتن وشایه‌تی له‌سه‌ردان. تهماشاگردنی ژنان بو پیاوان
 هه‌روه‌ک تهماشاگردنی پیاوانه بو ژنان.

﴿وَيَحْفَظُنْ فَرُوجَهُنْ﴾ وەتۆ بەژنانی باوەرداریش بڵی: شەرمگەیی خۆیان پەڕێژن لەداوێن
پێسی ناموسی خۆیان چلکاوی نەکەن و رێژی خۆیان نەدوڕێن.

﴿وَلَا يَنْدِينُ زَيْنَهُنَّ إِلَّا مَظْهَرُ مِنْهَا﴾ وه دهرنه خدن جوانی له شیان ولهو شتانهی خویانی پی
 ئهرازینه وه له خشل و بهرگ و کل و بویه و بازنه و پاموره و گواره وه خه نه و گهردنه ی مل و شتی
 تریش بو پیاوانی بیگانه مه گهر به گویره ی خوره و شتی دانیشنوان شتی بی دروستی دهر که و تنی
 له شی ژنان وهك رومهت و دهست و ههر دوو پی له کاتی کار کردن و کپین و فروشتن، چونکه
 دابوشینی ئه و شتانه ئه وان تووشی ئازار ئه که ن به تاییه تی ژنانی هه ژار پیوستی بجسه دهر و وه بو
 پهیدا کردنی هوی ژیان یا بو شتی بی ژور پیوستی وهك نه شته رگه ری پزیشك و چونه لای
 پزیشك ، بهمه رجی نیازیان پس نه یی. ئه گهر ئه و ژنانه جوان بوون مه ترسی له دهر که و تنی
 رومهت و دهستیان ئه کرا پیوسته دهر نه خرین. به لآم ئه ندامه کانی تریان وهك سهر و مل و سنگ
 و قوړ و ران و جگه ی ئه وان دروست نیه دهر خرین.

﴿ وَلَيُضْرَبْنَ بِخُمُورِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُدْنِينَ زِينَتَهُنَّ ﴾ وە پێویستە ژانانی باوەردار سەر و
 مل و سنگی خۆیان داپۆشن بە سەرپۆشەکانیان، جوانی و جینگە ی جوانی خۆیان دەر نەخەن مەگەر
 بۆ ئەم کەسانە ی خوارەو بەسیان ئەکری، چونکە پێویستە بە زۆری تێکەڵاویان بکری و
 خراپەیان لی ناوە شیتەو، ئەو کەسانە ییش ئەمانە کە دروستە ژان خۆیان دەر خەن بۆیان.

۱- ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ﴾ مه گهر بۆ میرده کانیان دروسته خۆیانیان بۆ ده رخه، ژن و میرد بۆیان ههیه تهماشای هه موه له شی یه کتێ بکهن، جگهی له شه مگدی چاک نیه تهماشیان بکهن.

۲- ﴿ اَوْ آبَائُهُنَّ ﴾ یا بۆ باوکە کانیان و باپیره کانیان لە لایەن باوکەوه بن یا لە لایەن دایکەوه،
 وهك باوكی باوك و باوكی دایك هەتا بەرەو ژوریش.

تہفسیری زمناکوی

۳- ﴿أَوْ آبَاءُ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا بۆ باوک و باپیری میرده کانیان دایکی بن یا باوکی ههتا بهره و ژورتیش.

۴- ﴿أَوْ أَبْنَائِهِنَّ﴾ یا بۆ کورو کورهزاو کچهزا وهک کوری کور و کوری کچ ههتا بهره و خوار برۆن.

۵- ﴿أَوْ أَبْنَاءُ أَزْوَاجِهِنَّ﴾ یا بۆ کوری میرده کانیان ههتا بهره و خوار نه برۆن وهک کوری کورو کوری کچیان.

۶- ﴿أَوْ إِخْوَانِهِنَّ﴾ یا بۆ براکانیان ئیتر باوک و دایکی بن یا باوکی یا دایکی بن.

۷- ﴿أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ﴾ یا بۆ کوری براکانیان، چونکه نه و نه ئه بن به پوری کوری براکانیان.

۸- ﴿أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ﴾ یا بۆ کوری خوشکه کانیان، چونکه نه و نه ئه بی به پورو خوشکی دایکیان.

۹- ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ یا بۆ ژنانی موسلمان و هاوئایینی خۆیان. به لām ژنانی بی باوه ژنانی موسلمان نابێ له بهردهم نه و نه خۆیان روت بکه نه وه، نه بی وهک پیاوی بیگانه تهماشایان بکه، چونکه له وانهیه لای پیاوی بیگانه باسی شوخیان بکری و تووشی خراپه دیان بکه. کاره کهری ژنان با باوه ردار نه بن بۆیان ههیه خۆیان بۆ ده رجه.

۱۰- ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا بۆ نه و نه که سانه نه و نه ژنانه خاوه نیان له بهنده کان و کاره کهره کانیان با بی باوه ریش بن. به لām بهنده ی پیاو بۆی نه تهماشای ژنه گهره ی خۆی بکا له جگه ی رومه تی و دهستی.

۱۱- ﴿أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا بۆ که سانیکی نه و نه پیه و نه دی داری ئاده میزاد و داوایان نه که نه بۆ نه وه ی خواره مانیان به نه ی و پیوستیان به ژن و میردی نه بی، یاله بهر گیلی و کهم نه فلیان یا له بهر نه وه ی پیرویه که که و نه به ته مای رابواردنی ژنان نین. پیاوی خه ستر او شهرمگه یان زانیان پیرو بۆ چونیان جیاوازه له بهاره ی ده رخستنی بۆ ژنان.

۱۲- ﴿أَوْ الطِّفْلَ الَّذِينَ لَمْ يُطْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یا بۆ نه و نه منالانه ی نه و نه ناگاداریان به سهر شهرمگه ی ژناندا نه، شهرمگه ی ژنانی جوئ نا که نه وه له نه دمه کانی تری ژنان، چونکه منال و نه فام.

بۆ زانین: مام و خال وهک نه و پیاو نه دروسته ژنان خۆیان بۆ ده رخه، هه رچه نه خوی مه زن ناوی نه بر دوون.

﴿ وَلَا يَضُرُّنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ﴾ وه پنیو بسته ژنان له کاتی رژیشتندا پیکانیان نه دهن به زه ویدا له بهر نه وهی بزانی بهشتی ژنان دایانپو شیون، به وینهی دهنکی لولهی ملیان که نه دری به سهر که مدهر پشتیان و خره خرو تهقه تهقی پامورهی قاجیان، چونکه نهو جوړه شتانه دژی نهو شهرمدن ژنان بهوانه وه جوانن، پیاوان ناگادر نه کهن وئاره زوری خراپیان نه جولین، وهک ژنانی نه م سدرده مدی نیمه ژنان پیلای پاژنه ناسین و رهق نه کهنه پیان، وهک نه سپی نالکراو له دووره وه تهقی نه بیسری.

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ وه ئیوه په شیمان بینه وه بولای خوا هموتان بهژن وپاوه وه بولای خوی مهزن نهی باوه رداران، بوئه وهی ئیوه رزگارتان بیی له گوناوه بهختیاری هدر دوو جیهان بیی به بهشتان و خوی مهزن لیان رازی بیی، گوناوهی ته ماشا کردنی ژنانی بیگانه وه نهو خراپانهی کردوتانه بشوریتنه وه.

وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن

يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَلَيْسَتَّعِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ

وَالَّذِينَ يَبْنِعُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِن

عِلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرٌ أَوْ أَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَيْنَاكُمْ وَلَا

تَكْرَهُوا فَبَيِّتْكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِن أَرَدْتُمْ حَصْنًا لِلْبَيْتِ غَوَا عَرْضَ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

﴿ وَالْحُكُّوْا الْاَيَّامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَائِكُمْ ﴾ وه ئيوهی کاربه دهست له باوک وله جگه ی باوک ژن بهیئن بو کوره کانتان و بیشدهن به شوو کچه کانتان: کور بن یا کچ بن، یا بیوه پیاو و بیوه ژن بن، وه ئیوهی گه وره ی بنده کان و کاره کهره کان ژن بهیئن بو بنده کانتان بدنه به شوو کاره کهره کانتان هدرکاتی شیای ژن هیتان وشوو کردن بون و نه یان توانی مافی ژن ومیردی جی به جی بکه، ئیوهی سدر بهست له پیاوان و له ژنان ته ماشای هه ژاری که سی مه کهن لهو پیاوانه خواز بیئتان لی ته کهن.

﴿ اِنْ يَكُوْنُوْا فَقَرَاءً يَغِيْثُهُمُ اللّٰهُ وَ اللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴾ نه گهر نهو پیاوانه هه ژار بن خوی مه زن به گه وره یی خوی سامانداریان نه کاو دارایی دیت و نه پروا وله ناو له جی، هه ژار نهو که سانهن هه ژاری ره وشتی چاک بن، خوی مه زن چاکه ی فراوانه و کوتایی پی نایه، نه زانی به کار و کرده ی بنده کانی خوی: نهو فهراندا نانه ی خوی مه زن بو ژنه یان و ژن خواستن بو پیویست نیه. به لکو چاک وایه ئیوه نهو کارانه بکه، نه وه ک ئیوه تووشی داوین پیسی بن.

﴿ وَلَتَسْتَغْفِرَ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ يَکَا حًا حَتّٰی اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴾ وه با که سانیکی نهو تو ده ستیان ناکه وئی و یاریده یان نادری بو ژن هیتان له ماره یی و به ختو کردنی ژن و پیویستی تر کوششی ته وای خوی به کار بهیئی بو پاراستنی خوی له داوین پیسی به پروژو گرتن و جگه ی پروژو گرتن هه تا خوی مه زن سامانیان ته داتی و ناو ته که یان به جی نه هیئی به گه وره یی خوی مه زن، نهو کاته نه توانی ژن بهیئی.

پرسیار: خوی مه زن له نایه تی پیشو دا نه فهرموی: نه گهر هه ژار بن خوی مه زن سامانان ته داتی، واته گه یه نی له بهر هه ژاری نابی واز له ژنه یان بهیئن، له م نایه ته دا نه فهرموی: نه گهر داراییان نه بوو ژن مه هیتان و خوتان له داوین پیسی دوور خه نه وه، نهو دوو فهرموده ی خوی مه زن چو ن دژی یه کتری نین؟

وه لام: دژایه تی له نیوان نهو دوو نایه ته دا نیه، چونکه نایه تی پیشوو به رانه ر کار به ده ستانه که نابی هه ر له بهر هه ژاری ژن نه خوازن بو کوره کانیان و کچه کانیان نه دهن به شوو، له م نایه ته بو نهو که سانه یه ژنیان ناده نی له بهر هه ژاری، خوی مه زن به وان نه فهرموی: چاوه ورا نیکه ن هه تا خوی مه زن سامانان پی نه به خشی.

﴿ وَالَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْا الْکِتَابَ مِمَّا مَلَکَتْ اَیْمَانُکُمْ ﴾ وه که سانیکی نهو تو له به نده کان وله کاره کهره کان داوی خو کرینه و هیان کرد له گه وره کانیان به شتی له مه و دوا پهیدا نه کهن به شیوه یه کی ره واه به جو ری نهو به نده و کاره که رانه پیشه سازن و نه توانن کار بکه ن.

ووشه‌ی (کتاب) لیره بهمانای (مکاتبه به) یانی بهندهو کاره کهره کان خویان نه کړنه‌وه له گه‌وره کانیان به نه‌ندازه به دارایی له‌چهنده ماوه به کدا بیدنه به گه‌وره کانیان هتا نازاد بن. بهم جوړه گه‌وره کانیان ته‌لین { من موکاته بهم کرد له گهل تو له‌سهر سه‌ددینار له‌دوو مانگدا یا زورتر له‌دوو مانگ نهو سه‌د دینارم به‌یته، هدرمانگه‌ی نه‌ونده دینار به، دوا بهی تو نازادی، به‌نده کیش بلتی: قبولم کرد. دوا بهی نه‌گهر بدرله‌ته‌واو بوونی نهو ماوه به پاره‌ک‌ه‌ی هینا پیوسته خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی نازادی بکا. به‌لام هتا به‌ته‌واوی پاره‌که نه‌دا به خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی نازاد ناب، نهو ریکه‌وته له‌نیوانیانا بهی نه‌وتری: موکاته به یاکتابه‌ت، چونکه خاوه‌نه‌کانیان پیوستی کرده له‌سهر خوی نهو به‌نده به نازاد بکا نه‌گهر پاره‌ک‌ه‌ی هینا، نه‌گهر به‌نده‌ک‌ه‌ی نه‌یتوانی پاره‌که بد کیتابه‌ته‌ک‌ه‌ی پوچ نه‌یته‌وه، وچاکه بو خاوه‌نه‌کانیان ده‌ست له‌ه‌ه‌ندئ له‌و پاره ه‌ل‌گرئ، چونکه ئایینی ئیسلام نازاد کردنی به‌نده‌ی زور به خوشه. خاوه‌نه‌کانیان ناتوان به‌شیمان بینه‌وه، دوا بهی نه‌وه‌ی به‌نده‌کان داوا بهی موکاته به‌یان کرد خوا بهی مه‌زن نه‌فهرموی:

﴿فَكَابُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾ دوا بهی وچاکه ئیوه موکاته به بک‌نه له‌گه‌لیان نه‌گهر ئیوه نه‌تانزانی له‌و به‌ندنه‌دا توانای په‌یدا کردنی نهو پاره‌یانه ه‌یه وچاکه‌ی ئایینی به‌نده‌کانی ته‌یاده‌و ده‌ست پاک‌ن.

﴿وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾ وه ئیوه‌ی موسلمان پیوسته به‌خشن بهو به‌ندنه ه‌ندئ له‌و داراییه خوا بهی مه‌زن به‌خشیویه به ئیوه، هتا بتوان به‌بو‌نه‌وه خویان نازاد بک‌نه له‌ کزیلا به‌تی، چونکه نهو به‌ندنه به کیکن له‌وه‌شت تا‌قمه زه‌کاتیان به‌نه‌درئ. ه‌ندئ له‌ زانایان ته‌لین: مه‌به‌ست له‌و که‌سانه خوا بهی مه‌زن فهرمانیان بهی نه‌دا ه‌ندئ دارایی به‌ده‌ن به‌وان خاوه‌نه‌کانیانه، یانی ده‌ست ه‌ل‌بگرن له‌ه‌ندئ له‌پاره‌ی کیتابه‌ته‌که.

﴿وَلَا تَكْرَهُوا قِتْيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَفُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه ئیوه‌ی خاوه‌ن کزیله زور مه‌ک‌نه له‌کاره ک‌ره تازه پنگه‌یشتوه کانتان له‌سهر کردنی داوین پیسی نه‌گهر نهو کاره ک‌رانه نه‌یان ویست دوورین له‌داوین پیسی وکردنی گونه، له‌به‌رته‌وه‌ی ئیوه په‌یدا بک‌نه داراییه‌کی که‌می جیهان وشتیکی بهی‌نرخ و بهی به‌رده‌وام.

ه‌وی هاتنه خاوه‌وه‌ی نهو نه‌یته‌ته نه‌وه‌بوو: ع‌بدولای کوری ئیوه‌ی سه‌روکی دووروه‌کان دوو کاره ک‌ری ه‌بوو زوری لی نه‌کردن داوین پیسی بک‌نه به‌پاره‌و بیدنه بهو، نه‌وانیش نه‌یان نه‌ویست داوین پیسی ت بک‌نه خوا بهی مه‌زن نه‌و کاره‌ی ق‌ده‌غه‌کرد.

پر‌سیار: خوا بهی مه‌زن نه‌فهرموی: زور له‌کاره ک‌ره کانتان مه‌من له‌سهر داوین پیسی نه‌گهر نه‌یان ویست خویان به‌پار‌یزن له‌داوین پیسی، نه‌وه‌یش نه‌مه نه‌گ‌یه‌نی نه‌گهر ویستیان داوین پیسی بک‌نه بابیک‌نه که‌چی داوین پیسی ق‌ده‌غه‌یه به‌ده‌موو جوړی بیان‌ه‌وی بیک‌نه به‌ناره‌زووی خویان یان نه‌یانه‌وی؟

وَيَذِّكُرُ فِيهَا اسْمَهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

رَجَالٌ لَا نُلْهِهِمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

الزَّكَاةَ يُخَافُونَ يَوْمًا نَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَلَا أَبْصَرُ

لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

۲۸ مَنِ يَشَاءُ يَغْيِرْ حِسَابِ

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خَوای مەزن خاوەنی پروناکی ئاسمانەکان وزەویە، بەوروناکیە ئاسمانەکان وزەوی پروناک ئەکاتەووە هەر بەو پروناکیە ڕینگەیی راست نیشان ئەدابە هەر کەسێ ئارەزووی هەبێ لەم گەردونەدا، بەرپۆه ئەبا کاروباری بونەوهران بەئەوپەرێ زانستەووە بەبەلگەییەکی ڕونەووە، لەبەر ئەوپەرێ زۆری ئەو پروناکیە هەمو بونەوهرانی پێ ڕوون ئەبیتەووە، کاروباری بونەوهران بەرپۆکی ئەپراو بەرپۆه. دوايي ئەقلی ئادەمیزاد تروسکەییە کە لەو پروناکیە، زانست وزانیاری ئامانجیکی بچوکی ئەو پروناکیەن، ئە وروناکیە بریتییە لە گەورەیی وتوانا و زانستی خوای مەزن، لەدروست کردنی بونەوهراندا ئەو گەورەییە دەرئەکەوێ، دوايي هەمو شتی لەئاسمانەکان وزەویدا بەلگەیی ئاشکرا و ڕوون لەسەر بوونی خوای مەزن و گەورەیی خوا.

هەر چه نده ئەقلی ئادەمیزاد لە توانایا نیه بونی خواو کارەکانی وەك شیۆهیه لەشیۆه کانی بونە وەراندا دانی. بەلام ئەگەر خواى مەزن یهەوى کارىکى بهە جوۆره بهەرموى، بهە جوۆرى ئە بهەرموى نزیکی ئەقلی ئادەمیزاد بیزانى ولى تىگا، بۆیه خواى مەزن ئە بهەرموى:

﴿مَثَلُ نُوْرِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ﴾ وێنەى ئەو روناکیە خواى مەزن دروستى کردووە بە وێنەى روناکیە کە ئەو پەردى زانیاری و توانای ئەقلی ئادەمیزاد پى ناگا، وێنەى ئەو روناکیە بە وێنەى روناکی چرایە کە دانراى ئەو ناو تاقى دیواریکا ئەو تاقە پىنج لای گیرابى و روناکی چراکە هەمووی لە ناویا کۆ بویتە وەو باو هەوا لى نەدا.

تہ فیسری زمنا کوئی

﴿ الْمَصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْثُ دُرٍّ ﴾ ئەو چرایه لەناو چرادانیکی شوشەیی پاك و بێ گەرد و لە گەوهەریکی نایاب دروست کرابێ لە پشیتی وەو لە پیشی وەو هەموو شتی بێنرێ، ئەو شوشەیی لە روناکیدا بەوێنەی ئەستێرەییە کە روناکی ئەو ئەستێرەییە هەر ئەستێرەییە بێ مەبەستە کە ناگۆرێ.

﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ﴾ ئەو چرایه روناکی وەرێگری و دابگیر سێنرێ بەرۆنی درەختێکی پێرۆزی پر لە پیت و خاوەن سوود، شەوچێرەو رۆنی چێشتەو سوتە مەنە، ئەو درەختە بریتیە لە لە درەختی زەیتون، ئەروێ لە جیگەییە کە تیشکی خۆر بە درێژایی رۆژ ئە کەوێتە سەری، هیچ شتی تیشکی خۆری لێ ناگرێ، بەوێنەی درەختێکە بە سەر بەرزترینی کۆنیکەو بێ یا لە دەشتێکا بێ، دوا بێ بەرەمی ئەو درەختە تەرۆ تازەییە، رۆنە کەیشی پاك و خاوەن و پالەتیە، نە لە لای خۆرە لە تەو وەو هەتا لە کاتی هەڵهاتی خۆردا تیشکی خۆر لێی بەدا و نە لە لای خۆر ناواو وەو دوا نیو رۆ تیشکی خۆر لێی بەدا. بە لکو هەموو کاتی تیشکی خۆر لێی ئەدا.

﴿ يَكَادُ زَيْتُهَا يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ﴾ رۆنی ئەو درەختە ئەوێندە روناکیە کە زۆرو بەهێز بوو نزیکی خۆی لە خۆیا بە تەنھا روناکی بەلاو بکاردایە تەو، بەبێ ئەوێ ناگر تووشی بێ، خۆ ئە گەر بە ناگر دابگیر سێنرێ روناکیە کە ی زۆرتر ئەبوو.

بۆزانین: بەهۆی کۆکردنەوێ ئەو تاقە بۆ روناکی، بەهۆی ئەو شوشەو روناکی چراکە بەهێزتر و زۆرتر ئەبێ. بەبۆنەی ئەو چرایه هەلگیر ساو بەو رۆنە پاکەو روناکی دوچەنانە زۆرتر ئەبێ. ئە گەر ئەو تاقە نەبێ روناکی چراکە بەهەر شەش لادا بەلاو ئەبێتەو، ئە گەر رۆنە کە نەبێت روناکی کەمتر ئەبێ یا هەر نایبێ، ئە گەر شوشە کە نەبێ روناکی دووپات نایبێتەو، وەك خوای مەزن ئەفەرموێ:

﴿ نُورٌ عَلَى نُورٍ ﴾ ئەو روناکیە روناکی لە سەر روناکی: روناکی چراکە، روناکی شوشەیی بێ گەرد. روناکی رۆنی پاك. بە کورتی ئەو چرایه روناکی زۆرتر ئەدا لە بەر پاکێ ئەو رۆنە، شوشەو تاقە کەیش روناکی زۆرتر کۆنە کەنەو، ئە پارێزێن لە باو شتی تر.

﴿ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ﴾ خوای مەزن هەر کەسێ ئارەزوێ بکا لە بەندەکانی خۆی شارەزای ئەکا بۆ لای روناکی خۆی کە بریتیە لە ئاینی پێرۆزی ئیسلام، یاری دەی ئەدا بۆ پیکانی رێگای راست بەهۆی بە لگەیی بێگومانەو.

﴿ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ وە خوای مەزن هەموو شتی رۆن ئەکاتەو بۆ ئادەمیزاد بەهۆی وێنە کەنەو هەتا باشتر تی بگەن و باوەر بیهێنن و، خوای مەزن بەهەموو شتی ئەزانێ لە ئاشکراو لە نهێنی.

﴿فِي بُيُوتِ الَّذِينَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ﴾ له‌بهر پهرستی خواو له‌بهر ره‌زایه‌تی خوای مه‌زن چه‌ند پیاوی نویژ نه‌کەن له‌چه‌ند مزگه‌وت و چه‌ند خانویه‌کا، خوای مه‌زن ده‌ستوری داوه‌ریژی ئه‌و مزگه‌وتانه‌ بگیری و پاک بکریته‌وه له‌چلک و پیسی و له‌گفتوگۆی بیسودو له‌هه‌مو شتی نازاری ئه‌و که‌سانه‌ ئه‌دا به‌نویژ کردن ئاوه‌دانیان نه‌که‌نده‌وه. که‌واته‌ و اچاکه‌ هه‌ر که‌سه‌ی سیرو پیازو توری خوارد نه‌چیته‌ ناو ئه‌و مزگه‌وتانه‌، هه‌تا نویژ که‌ران و دانیش‌توانی ناو ئه‌و مزگه‌وتانه‌ به‌بۆنی پیسیان توشی نازار نه‌بن.

﴿وَيَذْكُرُ فِيهَا اسْمَهُ﴾ وه‌ خوای مه‌زن ده‌ستوری داوه‌ به‌باوه‌داران و به‌نویژ که‌ران که‌له‌ناو ئه‌و مزگه‌وتانه‌دا یادی خوای مه‌زن بکری به‌خویندنی قورئان و گفتوگۆ کردن له‌فه‌رموده‌کانی پیغه‌مه‌ر ﴿﴾، نویژ کردن له‌وانا.

﴿يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ نویژ نه‌کەن له‌بهر ره‌زایه‌ت و فه‌رمانی خوای مه‌زن چه‌ند پیاوی له‌ناو ئه‌و مزگه‌وتانه‌دا له‌سه‌ره‌تای به‌یانی‌دا نویژی به‌یانی نه‌کەن و له‌دوای نیوه‌رویش نویژی نیوه‌روو عه‌سرو مه‌غریب و عی‌شا نه‌کەن، بازرگانی و مامه‌له‌و کرپن و فروشتن ئه‌و پیاوانه‌ خه‌ریک نا‌کا له‌یادی خوای مه‌زن و له‌پهرستی ئه‌و.

﴿وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يُخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ و بازرگانی و مامه‌له‌ ئه‌و پیاوانه‌ خه‌ریک و بێ‌ئاگا نا‌کا له‌به‌رپا کردنی نویژه‌کان و له‌به‌خشینی زه‌کاته‌کانیان به‌ هه‌زاران، به‌گۆیه‌ی ده‌ستوری خوای مه‌زن به‌جی‌یان نه‌هین به‌گورجی و ته‌مه‌لی و سستی تیایانا نا‌کەن، به‌دل‌خو‌شی و به‌بی‌ دوروی نویژو زه‌کاته‌کانیان به‌رپا نه‌کەن، ئه‌و پیاوانه‌ ئه‌ترسن له‌سام و له‌گرانی وه‌ستان له‌و رۆژه‌دا، له‌و رۆژه‌دا دل‌یان ده‌ست نه‌کا به‌جم و جو‌ل و ته‌په‌ ته‌پ و چاوه‌کانیان له‌ترسانا هیچ شتی نابینن، هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌وپه‌ری خو‌پاریزبوون له‌بی فه‌رمانی خوای مه‌زن و ئه‌وپه‌ری خوا په‌رست بوون.

﴿لِيُخْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِهِ﴾ ئه‌و پیاوانه‌ ئه‌و کاره‌ چاکانه‌ نه‌کەن و له‌خوا ئه‌ترسن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای مه‌زن پاداشتیان بداته‌وه به‌ شیرینه‌ترین پاداشت له‌سه‌ر شتی کردویانه‌و که‌م نا‌کریته‌وه به‌لکو بو‌ ئه‌وانی زۆرتر نه‌کا خوای مه‌زن پاداشته‌کانی ئه‌وان به‌گه‌وره‌یی خو‌ی، به‌جو‌ری به‌دلی هیچ که‌سی‌کا نایه‌ ئه‌وه‌نده‌ پاداشته‌کانیان زۆره‌.

﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ وه‌خوای مه‌زن به‌تواناو ویستی خو‌ی پاداشت و رۆزی ئه‌دا به‌که‌سه‌ی نازه‌زوی هه‌بی له‌به‌نده‌کانی خو‌ی به‌بی ژماره‌، به‌جو‌ری بونه‌وه‌ران نا‌توانن بیان ژمیرن له‌به‌ر زۆری ئه‌و پاداشته‌، به‌بی په‌رسپار له‌هه‌ردو جیهاندا رانه‌بو‌رن.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفَتْهُ حِسَابُهُ ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
 أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ ۖ مَوْجٌ مِّنْ
 فَوْقِهِ ۖ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ
 يَكْدِرْهَا ۖ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يُمْسِكُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَاتٍ كُلُّ قَدْ
 عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ﴾ وه کسانیکی ئوتو باوره پان نه هیناوه کرده وه کانیاں وینهی تیشکی خور وایه بلاو نه بیته وه له ده شتیکی پان و فراواندا له کاتی گهرمای نیوه رۆدا نه بیرنی.

﴿يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ ناده میزادی تینو گومان نه با ئاوه ههتا کاتی نهو مرۆفه نه گاته لای نهو شته نهو کهسه نهو شتهی دهست ناکه وین به هیج جوړی مه گهر تیشکی خوره و تینوی نهو ناشکینی بگره زورتری نهکا، نهو فهرموده ی خوا به تاییهتی نهو که سانه ناگریته وه که بی باوه پان، زور کهس ههنا له ناو موسولماناندا خو یاں به پیاوچاک نه ده نه بهرچاو دانیشتوان که چی له ناوه رۆکدا بهو شیوه یه نین. به راستی بی باوه پان هه رجه نده به گومانی خو یاں وانه زانن کرده وه کانیاں سودیاں بی نه گه یه نی. به لام له ناوه رۆکا نه بیته هوی نازاردانیاں.

ته فسیری زمانا کوی

ئەو ئایەتەکانە لەوێ هاتووە خوارووە بێ باوەڕان ئایان ئەدا بەحاجەکان و خزمەتی خانەدە
خوایان ئەکردو ئایان ئەدا بە میوان و سەریان ئەدا لەخزمان و دەست گیرۆیان ئەکردن. بەلام
لەگەڵ بێ باوەڕیدا لای خوای مەزن بێ سوو.

﴿وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوَاقَهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وەکاتی ئەو کەسە مردو لەڕۆژی
دوایدا چوێ خزمەت خوای مەزن پاداشتی کردووە چاکەکانی دەست ناکەوێ، دوازی خوای
مەزن پاداشتی کارەکە خۆی ئەداتی بەتەواوی، پرسیاری ئەو بێ باوەڕی و بێ فەرمانی خوای
لی ئەکا، بۆی دەرنەکەوێ ئەو کارە چاکانە لەبەر رەزایدەتی خوا نەکردو.

خوای مەزن پاداشت دانەوێ زۆر بەگورجی ئەروا و هیچ پرسیاری خوای مەزن خەریک
ناکا بۆ پرسیاری تر. یانی بێ باوەڕان برۆیان وایە کاتی لەجیهاندان برۆیان وایە ئەو کارە
چاکەکانیان رزگاریان ئەکا. بەلام کاتی لەخزمەت خوای مەزندا ئەوەست بۆ پرسیار و لام هیچ
شتێکیان دەست ناکەوێ ئەو شتە گومانیان بۆ ئەبرد. بەلکو گوناھو تاوان و پرسیار و سزایان
دەست ئەکەوێ، دوازی بێ ئومێد ئەبن، بەوێنە ئەوێ بێ ئومێد بون کەوایان ئەزانی تیشکی
خۆر ئاو.

﴿أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ﴾ یا کردووە ئەو
بێ باوەڕانە لەبەر ئەوە پوچ و بۆشە لەروناکی راستی بەوێنە چەند تاریکیە کە نیشتمووە
سەریە کۆری لەدەریایەکی زۆر قوڵدا ئەو دەریایە دانەبۆشی شەپۆلی ئاو لەسەرەوێ ئەو شەپۆلی
تر هەبێ لەسەر ئەو شەپۆلەیشەو هەورێ هەبێ بەری روناکی خۆریان گرتو، دوازی پەیدا ئەبن
لەوانەو چەند تاریکیە کۆبونەتەو لەسەریە: تاریکی دەریا، تاریکی شەپۆلی یەکەم. تاریکی
شەپۆلی تر. تاریکی هەور.

﴿ظُلُمَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرَاهَا﴾ چەند تاریکیە کە هەندێکیان
لەزور هەندێکی تریانەو بەجۆرێ ئەگەر کەسێ گیرۆدە ئەو تاریکیانە بێ هەرکاتی ئەو
کەسە دەستی خۆی دەربەتێ نزیك نە دەستی خۆی ببینی یا هەر نای ببینی مەگەر زۆر خۆی بۆ
ماندو بکا. ناوێرێ ئەو ئایەتە بەهێزترین وێنە بۆ ئەو کەسانە لەدەریای خراپەیی خۆیان
خنکاون: درۆکردن، دوورویی، دلپێسی، لەخۆبایی بون، خۆ بەگەورە دانان، چاوجنۆکی،
بەتەمای درۆی تەمەن، هەروەها بروای. کەسێ بەجۆرە بێ راستی نازانی و بێ راستی
ناکاتو.

﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ وەهەرکەسێ خوای مەزن شارەزایی و روناکی
بۆ دانەنای لەجیهاندان بۆ دۆزینەوێ ئایینی پیرۆزی ئیسلام، دوازی بۆ ئەو کەسانە نابێ هیچ
روناکیە لەپاشەڕۆژدا.

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ ئایا تو و ههموو ئاده میزاد نه تان زانیوه بدرستی که سی له ئاسمانه کان وزه ویدان له فریشته و ئاده میزادو جنوکه خوای مه ز پاک ئه که نه وه له شتی شایسته ی خوای مدزن و کرداره کانی خوای مدزن نه بن، ههموو شیوه یه کی گه وره یی بو دانه ئین یا به زمانی خویمان یا به به لگه ی رپون و ئاشکرا.

﴿ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ ﴾ وه به لگه یه له سهر ته وای توانای خوای مدزن ئه و بالدارانه له کاتی فرینانا بالی خویمان رائه کیشن به وای تواناو زانستی خوای مدزن وه هه تا نه که وینه خواره وه بوسهر زه وای، دوا یی خوای مه زن ئیسکی بالنده ی به بوشی دروست کردوه هه تا سوکی، کلکشی بو دروست کردون به جو ری به ئاره زووی خویمان روبکه ن بو هه رلایه ئاره زوویان هه بی به وینه ی سوکانی ماشین و فرۆکه و که شتی.

﴿ قَدْ عَلِمَ كُلُّ صَلاَةٍ وَتَسْبِيحَةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴾ بدرستی ههموو یه کی له و بونه وهرانه ئه زانی به شتی پهیدا ئه بی، له وانه وه له پارانسه وه و پاک ی دهر پرین بو خوای مه زن، به جو ری ئیمه نایزین وهر خوای مه زن ئه زانی و بونه وهران ئه زانن چون خویمان پیاریژن له کاره ساتی ناهه موارو، خوا ئه زانی به شتی له مه وودوا بونه وهران نه یکه ن.

﴿ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴾ وه هه ر بو خوای مه زنه پاشایه تی وخواه نه یه تی ئاسمانه کان وزه وای وهر خوای مه زن هه لیان ئه سو رپتی و، هه ر بولای خوای مه زنه گه رانه وای ههموو بونه وهران له روژی دوا ییدا.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ

خِلَالِهِ وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَابِرُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿٤٣﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِۦ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

﴿ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ﴾ نایا تو نه ترانیوه که به راستی خوای مهزن نه خوریتنه هه ور به نه رمی و له سه رخو به هوی باوه نه روا بۆلای هدر جیگه به خوای مهزن بیهوی به پارچه پارچه ی، له پاشا کو یان نه کاته وه نه یان نویستی به به که وه نه یانکا به ده که پارچه .
﴿ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقُ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ﴾ له پاشا خوای مهزن نه وه هه وره نه کا به کو مه لیک ی چرو پر هه ندیک یان له سه ره ندی تر یانه وه وه ، نه یانباو نه یان به سستی به به که وه ، دوا بی تو نه بی نی دینه خواره وه له ناو نه وه هه وره ی ناسمانه وه باران له بوشایه کانیا نه وه .
﴿ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَلٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ ﴾ وه خوای مهزن نه نی ریتنه خواره وه له هه وره ی ناسمانه وه له چنده پارچه به کی گه وره ی نه وتوی به ویتنه کی و ان له گه وره پیدا له ناو ناسماندا ناوی نه بیه سستی وره ق نه بی و ناو نه بری به ته رزه هه ندیک یان گه وره ن هه ندیک یان بچوو کن .
بۆزاین: ته م به هوی گه رمای تیشکی خوره وه له زه ریاو ده ریاو روباو کی وه کان به رز نه بیتنه وه نه بی به هه ور کاتی گه شسته جیگه به سارد نه بی به باران دلۆپ دلۆپ نه ریتنه خواره وه ، دوا بی نه گه ر ساردیه که ی هه وا زۆربو له وه ی پی شو نه بی به ته رزه وه نه که ویتنه خواره وه ، نه گه ر ساردی هه وا زۆر تر بو نه بی به به فر و به ووردی و به پانی نه که ویتنه خواره وه .
﴿ فَيَصِيبُ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَمَّن يَشَاءُ ﴾ دوا بی خوای مهزن به هوی نه وه ته رزه وه نازار تووشی که سی نه کا ناره زوی هه بی ، به بو نه وه زه ویه کانیا تووشی که م به ره همی نه بی ودانیش تو ان نازاریان بی نه گا و ، خوای مهزن نه وه ته رزه به لانه دا له که سی ناره زوی هه بی و نازاریان توش ناب ی و زه ویه که ی به ره همی باش نه ره خسیتی و هه رزانی پیدا نه بی . هه ره که ته رزه وانه بی خوای مهزن نه یکا به هوی له ناو چوونی دارایی و شینایی ناده می زاد ، وانه بی نه یکا به هوی هه رزانی و خوشی بۆیان ، هه روایش به فرو بارانیش وانه بی نه بیه هوی زیان بو ناده می زاد و وایش نه بی نه بیه هوی خوشی و بی نازاری بۆیان .

﴿يَكَاذُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾ نزيکه رووناکی ئەو هه‌وره چاوه‌کان نه‌یه‌لی له‌به‌ر زۆری رووناکی و بروسکه‌و چه‌ها‌خدی ئەو هه‌وره‌وه.

﴿يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ خَوای مهزن شهو ورژ به ریوه نه باو نه یانه تی به دوا یه کا له سر پدیره و پروگرامیکی تاییه تی و ائه بی هندیکیان له دوی تریان زور نه بی یا که مژ. به راستی هیه له هاوردن و بردنی هه ورو پژاندانی باران و تهرزه و به فر به و جوړه باسکران، گزوانی شهو ورژ به که م بون وزور، پوناکی زوری بروسکه و چه هاخه ته می کردن بو نه و که سانه ی خاوه نی نه قل و بیر کردنه ون به لگه ی پون و ناشران له سر بونی توانای زور و بی وینه ی خوی مهزن ودانانی هه مو شتی له جینگه ی شیاوی خویانا.

﴿وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ﴾ وەخوای مەزن دروستی کردووە لەئاو هەمووشتی ئێدروا بەسەر زەویدا لەئاو جگەیی فریشتە و جنۆکە، هەندیکیان لەخۆلی شیلراوە بەئاو، هەندی تریان لەدلوبی ئاو، ئیتر ئەو ئاوە تۆمی نێرە بێ یانە؟ چونکە زینەوهری وا هەیه لەتۆمی نێرە پەیدا نابێ. بەلام خوای مەزن راستەو خۆ لەئاو دروستی ئەکا، خوای مەزن جنۆکەیی لەئاگر دروست کردووە، فریشتە لەروناکی. ئاوەردنی (داتە) بۆ وێنە، ئەگینا خوای مەزن زۆر شتی وای دروست کردووە لەئاو نایەنە ژمارە، وەک درەخت و رووەک و بەردو خاک و بونەوهرانی تر کەهەمویان دروست کراوی خوای مەزن لەوانەیه هەموویان لەئاو دروست کرابن.

﴿ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ ﴾ دوايي هدرچهنده ره گه زڼکي سهره کي يو دروست بووني هدمو شتي ئه پروا به سهر زه ويډا و ئاو يه ک سرو شتي هديه له گه لئوه يشدا ئه و شتانه ي له ئاو دروست کراون چهندين شتي جوړاو جوړن . هه ندي له و گياندارانه له سهر ورگيان ئه پرون به پړوه، وه ک ماسي و مارو کرم، هه يانه ئه پروا به پړوه له سهر دوو يي، وه ک ئاده ميزاد وبالنډه، هه يانه ئه چن به پړوه له سهر چوارشت له دوو پي و دوو ده ست وه ک به سهر زماناني ترو دورنده کان .

﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وهخوای مهزن دروست نهکا هه شتی
 نارهزووی بکا له ههنندی گیانداران ئهروُن بهرپوه زووتر له چوار پیی، وهك جو لایسی كهره
 وقرژانگ و ههزار پچ، بهراستی خوای مهزن دهسهلاتی ههید بهسه ره موو شتیكا له بونه وهران
 و گیانداران له خواره وه ههتا سه ره وه، ئهیان با بهرپوه بهته واوترین پهیره وه و پروگرام،
 هه ریه كه یان به جوړی بگوئې له گه ل سودیان.

﴿لَقَدْ أُنزِلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ به راستی تيممه نارد و مانده خواره و ده چنده نايه تيكي روون و ناشكرا، روني كرده و دهوه فرمان و ياساي پيوستي بو ناده ميزاد، به لگه يشن له سه ر يه كيتي خواو، خواي مذن شاره زايي هه ركه سي نه كه ئاره زوي

هه بی بۆلای ریگهی راست که ئایینی پیروزی ئیسلامه، ئه قلی داوه به ئاده میزاد له و به لگه
ناشکرای قورئانی پیروز بیر بکه نه وه هه تا ریگهی راست بدۆزنه وه.

دانیشتوانی سهرده می پیغمه در ﴿ ﷺ ﴾ سی تا قم بون: (۱) دووره کان به دهم و به ناشکرا
باوه ریان هینابوو، له دلدا به نهی بی باوه ر بون. (۲) باوه ر داران به ناشکرا و به نهی خواوه نی
باوه ر بون. (۳) تا قمی تریان به ناشکرا و به نهی بی باوه ر بون. به ریگه وت به شیر ناوی له
دووره کان له گه ل جوله که یه کدا ئاژاوه یان لی پیدای بوو، له سه ر پارچه زه ویه، دواپی جوه که
ووتی ئیمه نه چین بۆلای موحه مه د بۆ چاره سه ر کردنی ئاژاوه ی نیوانغان، به شیر ووتی: نه چین
بۆلای که عیبی کوری نه شرف مالوم و سه روکی جوله که کان، چونکه سه مه کاره، به و بۆنه وه
خوای مه زن فه رموی:

وَيَقُولُونَ

ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ

ذٰلِكَ وَمَا أُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ

يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ آرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ

أَنْ يَحِيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

أَنْ يَقُولُوا أَسْمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ

يُطِيعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللّٰهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ

ته فسیری زمانا کو بی

لَا تَقْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا﴾ وه دووروه كانه ئەلەین: ئیمه باوه‌رمان
 هیتاوه‌به‌خواو به‌نی‌راوی خوای مدزن و فەرمان‌به‌رداری ئەوان بووین، موسلمانی راسته‌قینه‌ین و
 به‌دڵ و به‌دهم باوه‌رمان هیتاوه.

﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌پاشا تا‌قمی له‌و دوورو‌انه
 پشت ئە‌كه‌نه فەرموده‌ی خوای مدزن و واز له‌وه‌ر گرتنی فەرماندانی پی‌غه‌مه‌ر ئە‌هیتن له‌دوای
 ئە‌وه‌ی ئە‌یان ووت: ئیمه باوه‌رمان به‌خواو به‌فروستاده‌ی خوای مه‌زن هیتاوه و فەرمان‌به‌رداری
 ئە‌وان بووین، ئە‌و تا‌قمه به‌راستی به‌دڵ و به‌زمان باوه‌ریان نه‌هیتاوه، چونكه ئە‌وانه هەر ته‌نها به‌دهم
 باوه‌ریان هیتاوه.

﴿وَإِذَا أَدْعَا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُحْكَمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ و هەر کاتی بانگی ئە‌و
 تا‌قمه دوورو‌انه به‌کرایه بۆ‌لای نامدی خوای مدزن و بۆ‌لای نی‌ر‌راوی خوای مه‌زن له‌به‌ر ئە‌وه‌ی
 فروستاده‌ی خوای مه‌زن فەرمان بدا له‌نی‌وان ئە‌وان و كه‌سانی ته‌ردا بۆ نه‌هیشتی ئازاوه‌یان
 كو‌توپر له‌و دوو رو‌وانه‌یه تا‌قمی واز له‌چون بۆ‌لای پی‌غه‌مه‌ر ئە‌هیتن، چونكه ئە‌زانن فەرماندانی
 پی‌غه‌مه‌ر ﴿﴾ له‌دژی ئە‌وانه‌و، ناوه‌رۆ‌کی نیازبان ده‌رئه‌كه‌وئ كه‌درو ئە‌كه‌ن له‌گفتو گۆ‌يانا.

﴿وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ﴾ وه‌ه‌گەر فەرماندانی پی‌غه‌مه‌ر بۆ سوودی ئە‌وانی
 و مافه‌كه له‌دژی جگه‌ی ئە‌وانی به‌په‌له ئە‌چن بۆ‌لای فروستاده‌ی خوای مه‌زن و فەرمان‌به‌رداری
 ئە‌بن و ملی بۆ كه‌چ ئە‌كه‌ن، به‌جگه‌ی فەرمانی ئە‌و رازی نابن له‌به‌ر ئە‌وه‌ی مافی خۆ‌یان
 له‌دوژمنه‌كه‌یان بۆ وه‌رئه‌گری، چونكه ئە‌زانن پی‌غه‌مه‌ر ﴿﴾ داد‌په‌روه‌ره، ئە‌و تا‌قمه شتی
 به‌راستی ئە‌زانن به‌گۆ‌یره‌ی هه‌وه‌سی ئە‌وانی. ئە‌و جو‌ره هه‌وه‌سانه‌وه نه‌بی هه‌رئه‌و دوورو‌انه و‌ابن
 به‌تایبه‌تی، زۆر كه‌س هه‌ن به‌ناو موسلمان، ئە‌و هه‌وه‌سه خراپه‌ مۆ‌ری داوه به‌سه‌ر دڵ‌يانا، راستی
 لای ئە‌وان ئە‌وه‌یه سودی ئە‌وانی تیدا بی.

﴿إِنِّي قُلُوبُهُمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحْرِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ ئایا هۆ‌ی وازه‌یتانی ئە‌و
 دوورو‌انه‌بو‌ئه‌وه‌ی برۆن بۆ‌لای پی‌غه‌مه‌ر بۆ وه‌ر گرتنی فەرماندانی: نه‌خۆ‌شی ناو‌دڵ‌يانه، وه‌ك بی

باوه‌ری و دورویان یا هۆیه‌که‌ی گومانیان له‌په‌مه‌رایه‌تی و دادپه‌روه‌ری په‌مه‌ر یا نه‌وه‌یه نه‌ترسن خواو فروستاده‌ی خوی مدزن له‌فهرماندانیا نه‌وان تووشی سته‌م بکا؟ هۆی وازه‌یتانیا نه‌رشتی بئ لای نه‌وان خۆیان سته‌م‌کارن.

﴿بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌لکو نه‌و دوروانه نه‌یانه‌وی سته‌م له‌ئاده‌میزاد بکه نه‌وازه‌یتان بۆلای فروستاده‌ی خوی مدزن، چونکه نه‌وان پاکی په‌مه‌ر لایان ناشکرایه له‌فهرماندانیا، په‌لای په‌مه‌رایه‌تی دوروه له‌لایه‌نگیری، ده‌ست پاکی په‌مه‌ر لای نه‌وان به‌ناوبانگه، بگه‌ره له‌په‌ش په‌مه‌رایه‌تیشدا، نه‌گه‌ر به‌راستی گومانیان هه‌یه له‌فهرماندانی په‌مه‌ردا، بۆچی نه‌گه‌ر فهرماندانی له‌سوودی نه‌وانی نه‌پۆن بۆلای؟

دوای باسکردنی دوروان و وازه‌یتان له‌چون بۆلای په‌مه‌ر، خوی مدزن باسی باوه‌ر‌داران نه‌کا نه‌فه‌رموی:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ به‌راستی گه‌توگۆی باوه‌ر‌دارانی راست هه‌رکاتی بانگیان بکری بۆلای نامه‌ی خوی مدزن و بۆلای په‌مه‌ر هه‌تا فهرمان بدا بۆ نه‌هه‌شتی ئازاوه‌ی نیوانیان نه‌مه‌یه که نه‌لین: ئیمه بانگی نه‌ومان بیست و په‌په‌وه‌ی فهرماندانی نه‌که‌ین و نه‌و تاقمه‌ هه‌ر نه‌وانن سه‌ر نه‌که‌ون له‌هه‌ردوو جیهانداو نه‌و تاقمه‌ به‌رده‌وامن له‌سه‌ر ره‌وشتی به‌رزی خۆیان بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی فهرمانی خوی مدزن و په‌مه‌ری خوا.

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ وه‌هه‌ر که‌سی فهرمانبه‌رداری خواو نیرراوی خوی مدزن بئ له‌بۆ شتی فهرمانی پئ نه‌ده‌ن وله‌سزای خوا بترسی له‌و گوناهاوه‌ی کردویه‌تی وله‌مه‌ودایش خۆی بیاریزی له‌شتی که‌خوای مدزن تووشی سزای بکا، دوایی نه‌و که‌سانه به‌ختیارن به‌وه‌ر گرتنی به‌هه‌شت.

﴿وَأَقْسِمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ﴾ وه‌ نه‌و دوروانه سویندیان خواردوه به‌گه‌وره‌ترین په‌لای سویند نه‌گه‌ر تو فهرمانیان پئ به‌ده‌ر چونیان له‌نیشتمانی خۆیان و به‌جئ هه‌شتی دارایی خۆیان و جه‌نگ کردن له‌په‌نگه‌ی به‌رزی ئایینی ئیسلامدا نه‌چنه ده‌ره‌وه بۆلای هه‌ریه‌کی له‌و شتانه به‌هه‌مو توانای خۆیانه‌وه.

﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا اطَاعَةً مَّعْرُوفَةً﴾ تو بلی به‌و دوروانه: ئیوه به‌درو سویند مه‌خۆن چونکه درۆ کردن له‌سویندا گوناهیکی گه‌وره‌یه، نه‌وه‌ی داوا بکری له‌ئیوه فهرمانبه‌رداریه‌کی ناسراوه که‌چاکترین و به‌په‌ترترین شته بۆ ئیوه که‌ په‌په‌وه‌یکه ده‌ر نه‌جئ به‌باوه‌ریکی پاک و به‌نیازیکی راسته‌وه. نه‌ک باوه‌ری به‌سوچندی درۆ.

﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی خوی مدزن ناگاداره به‌شتی ئیوه بیکه‌ن له‌نه‌ه‌تی وناشکرادا و ناگای له‌سویندی درۆی ئیوه هه‌یه و نه‌تانه‌وی باوه‌ر‌داران بخله‌تین به‌سویندی درۆتان.

﴿ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ ﴾ تۆ بلی: ئیوه فهرمانبهرداری خواو فروستادهی خواى مهزن بکهن به نیازی پاک و راستهوه. نهك بهدووړویى و بهسویندى درۆ.
﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِلْتُمْ ﴾ دوايى نهگهر نهو دووړوانه واز لهپهپړهوى خواو نیراوى خواى مهزن بهیئن، دوايى نهوان هیچ زیانی به پیغهمهر ناگهیدنن، زیان لهخویان نهدهن، نیراوى خواى مهزن هیچ شتیكى لهسهر نیه جگه لهوهى نهو شتهى خواى مهزن داواى بکا لهراگهیاندى پهپام جی بهجی بکا، بهراستی نهو بهو داوايه ههلساوهو لهسهر ئیوهیشه داواکاری نهووهبرگرن وپهپړوی بکهن و باوهړی پی بکهن، دوايى نهگهر ئیوه واز لهداواکاری موحهمد بهیئن خوتان تووشی سزای خواى مهزن نهكهن .
﴿ وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾ وه نهگهر ئیوه فهرمانبهرداری وپهپړهوى موحهمد بکهن ئیوه شارهزایی بۆلای ریگهی راست وهرنهگرن، نهگهر بی فهرمانی نهو بکهن لهسهر موحهمد نیه جگهی راگهیاندى ئاشکرا، بهوهیش ههلساوه، ماوهتهوه بهسهر ئیوهوه نهوهى داواتان لی ئی کرئ، تووشی زیان نهبن نهگهر وازی لی بهیئن، سودتان پی نهگا نهگهر پهپړهوى نهو بکهن، ههردوولایان نهگهرپتهوه بۆ سدرتان.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾

﴿ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ خواى مهزن فەرمودهى خوى رو پى ئەكا بۆلاى پىغمەمەرو باوەرداران سۆتەند ئەخواو ئەفەرموى: كەسانىكى ئەوتۆ لەئێوه باوەرپەريان هەتاوهو كردهوه چاكەكانيان كردوه، خوا بەلێنى داوه.

﴿ لَيْسَتْ خَلْفَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ بەراستی خواى مهزن ئەوان ئەگێرێ بەجىگە نشینی خوى لەزۆربەى زهوى بى باوەرانا، كاروبارى زهوى ئەبەن بەرپۆه بەوێندى پاشايان لەزهوى خويانا، هەر بەوێندى باوەردارانی پيش خويان لەبەنو ئيسرايێلهكان بون بەپاشا، لەشامدا و دەستەلاتى خويانيان كيشا بەسەر شام و جگەى شامدا دواى نەمانى تاوانباران، هەندى پاشاكانيان بەوێندى داوودو سولەيمان، بەراستی موسلمانانیش بوون بە جىگەدار لەزهويدا، دواى ئەوهى خواى مهزن يارمەتى دانو ئۆردوى کيسرا و قەيسەريان شكان و سامانى ئەوانيان داگير کردو بەئاسودەبى لەنيشتمانى خويانا دانیشن.

بۆزانين: بۆ زۆرتر شارەزايى لەناوەروۆكى ئەو رێستانەى پيشوو باس ئەكەين لەبارەى جىگە نشینی باوەردارانەوه: پىغمەمەر ﴿ ﷺ ﴾ لەگەڵ ھاوڕێکانى (١٠) ساڵ لەمەكەدا مانەوه، فەرمانيان پى درابو بەئارام گرتن لەسەر ئازارى بى باوەرانا، شەو و رۆژيان ئەبرده سەر بەترس و لەرزەوه. لەپاشا فەرمانيان پى درابەکوچ کردن بۆ مەدينەو جەنگ کردن لەگەڵ بى باوەراندان، هەر بەترسەوه چەکیان لەخويان نەئەكردهوه، چونکە نيازبان پاكبو يەكبون، پارچە پارچە نەبون لەماوهى (٢٣) ساڵى ژيانى پىغمەمەر و (٣٠) ساڵى جىگە نشينهكانى پىغمەمەر ﴿ ﷺ ﴾ خواى مهزن سەرزەوى نيوەدورگەى عەرەب و زۆربەى زهوى قەيسەر و ئەواى نيشتمانى کيسراى پى بەخشين. بەهۆى يەكبوونى نيازى پاکیان بەهێزى بازوى خويان لەشکرى ئەو دوو هێرەيان تىك شکاند.

﴿ وَلَتَمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ ﴾ وهخواى مهزن بەلێنى دا بەموسلمانان كە ئايىنەكەى خويان بۆ ئەوان سەر بخاو بۆيانجىگير بکا لەزهويدا، ئەو ئايىنەى ئەوتۆ خواى مهزن پەسەندى كردهو بۆ ئەوان بەبەهێز کردنى و سەرى بخا بەسەر هەموو ئايىنەكانى ترداو، بەلێنى دا بەموسلمانان، كەفەرموى:

﴿ وَلَيَكِدَّ لَتَهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ﴾ وهخواى مهزن موسلمانان ئەگۆرێ بەخواهونى ئاسايش لەدواى ئەوهى ترسيان هەبو لە دوژمنە بى باوەرەكانيان، دواى ئەوهى لاواز بون لەبەت پەرستان ئەترسان، هاتەندى ئەو بەلێنانە كە هەوالدانە بەكارىكى پەكخەر كەلەوهودوا پەيداابوون. ئەوهبوو كاتى پىغمەمەر ﴿ ﷺ ﴾ چو مەدينە و يارىدەرانى پىغمەمەر جىگەيان دا بەکوچ كەران. موسلمانان بەجۆرێ بون شەو و رۆژ بەچەكەوه بون، ئەترسان قورەيشيهكان لەناكاودا پەلاماريان بەدن، دواى رۆژى لەروژان هەندى لەھاوڕێكانى پىغمەمەر ووتيان: ئايا رۆژى دىست

به سهر ئیمه دا نه تر سین و چه که کاغان دابین؟ پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ فدرموی: ئیوه دانایشن مه گهر ماویه کی کهم ههتا کاتی دیت دانه نیشن له نیر کۆمه لیککی گه وره دا خۆتان نه که نه وه و چه که و ئاستان پیوه نابێ. به بوئنه وه ئه و ئایه تانه هاته خواره وه و به لێنی خوا هاته دی.

﴿ یَعْبُدْنِي وَلَا يُشْرِكُونِ بِي شَيْئًا ﴾ خوی مه زن ئه و به لێنه ی بو جی به جی کردنو چونکه خوا فدرموی: ئه وان من ئه پهرستن به ته نها و هیچ شتی ناکدن به هاویه شی من له پهرستندا.

﴿ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ وه ئیوه ی موسولمان نوێه پیوسته کان به گوێره ی یاسا بیکدن، ئیوه زه کاته پیوست کراوه کان بدهن به هه ژاران و پهیره ی نیراوی خوی مه زن بکدن، بوئهی ئیوه میهره بانیتان له گه ل بکری و به ئاواتی خۆتان بگه ن له پاشه روژدا.

﴿ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴾ وه تو گو مان مه بده نه که سانیکی ئه و تو دوژمنایه تی تو نه که ن و به ئاشکرا و به نه نی تو به درو ئه خه نه وه رینگه له ئیمه بگرن و ده ستمان به وان نه گا، تو سه ره نه خه ی به سهر نه واندا له هه مو هه ریم ی له هه ریمه کانی زه وی، جیگه و ئارامگای نه وان ناگری دۆزه خه و، دۆزه خ خراپ جیگه ی گه رانه وه و چاره نوی ئه وانه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَيْسَتْ ذُنُوبُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوَافُوتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾
وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوا كَمَا اسْتَذِنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الدِّينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ عُرَاتٍ﴾ ئەى كەسانىكى ئەوتۆ باوەرتان هيتاوه: پيوسته كەسانىكى ئەوتۆ بەندهو كارەكەرى ئيوەن بچوك بن يا گەوره كەسانىكى ئەوتۆ منالەن و لە چوارسال بەرهو ژورن و نەگەشتونەتە كاتى بالغوبن داواى هاتنە ژورەوه بكن لەئيو، بەندهو كارەكەره كان داواى دەستور بكن لەگەوره كانيان، منالە كانيش داواى دەستورى چوئە ژورەوه بكن لەخزمە كانيان بەر لە چوئە ژورەوه لەم سى كاتانەى دووايدا.

۱- ﴿مِنْ قَبْلِ الصَّلَاةِ الْفَجْرِ﴾ له ییش نوژی به یانی، چونکه به زوری ئاده میزاد له گه له ژنه کهیدا له ژیر سهره خه وی کدان. بهرگی خدوتیان له بهردایه، وایش ئه یی له شیوه یه کدان لایان ناخو شه که سی بیانی بی.

۲- ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ وه له کاتی کا یوه بؤخه وتنی پیش نیوهرؤ بهرگه کانی خورتانسان له بهر کهندهو داتان ناو له بهر گهرمای نیوهرؤدا، پیاوژنه که ی بده که وهن.

۳- ﴿وَمِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ الْعِشَاءُ﴾ و له دوای نوبت عشا، چونکه له کاته دا ئاده ميزاد خويان ئاماده کړدوہ پوځه وټن له گډل ژن و خيزانه که یداو دانیشتون.

﴿ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ﴾ نەو سى كاتانەي پيشو سى كاتى شەرمن بۆ ئيوه و كاتى خۇ داپوشين، لەوانەيه شەرمگای نادەمیزاد دەرېكەوي و پيوستېي داپوشري، بۆيه پيوسته داواي چونه زوره وه بكري.

﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ هیچ گوناوهی
نییه له سهر ئیوهی خاوهن خانوه کان و له سهر بهندهو کاره کهره کان و له سهر ئه و منالانهی
تمه نیان له چوار سال به رهو ژوره بۆچونه ژوره وه به بی داواکردن، دواى ئه و سى کاتانه ههتا
دوا بیان دى ئه وان هاتو چۆبکه ن بۆلای گه وره کانیان و خزمه کانیان، هه ندی له ئیوه سهر
له هه ندی تر تان به دن، به یچ ده ستور.

﴿كَذَلِكَ يَبْتَنُّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ هدر بهو جزوره خوی مهزن بۆئیوهی رون نه کاتهوه فدرمان و یاسای خوی بۆتان. هدر بهو جزورهی شیوه کاتی دهستوری چونه ژورهوهی بۆئیوه رون کردهوه، خوی مهزن نه زانی بهسودی ئیوه ههمو شتی له جیگهی شیایوی خویا دانهنی بۆ بهرپوه بردنی کاره کانتان.

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا﴾ وهههر کاتی منالسه کانی ئیوهو خزمه کانتان، نهوانهیان داوای دهستوریان نه کردلهو سی کاتانهدا گهیشته کاتی بالغون و پیاوهتی، دوایی با داوای دهستوری چونه ژورهوه بکهن لهههمو کاتیکا نهک تهنها لهو سی کاتانهدا.

﴿كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هدر بهو جزورهی پیوست بو داوای دهستور بکهن بۆچونه ژورهوه کهسانیکی نهتو له پیش نهوانهوه بوون له نادهمیزاده تهمدن گهوره کان، پیوسته نهمانیش داوای دهستور بکهن نهجا بچنه ژورهوه.

بۆزانی: کاتی بالغونی پیاو کاتیکه تهمدنی بگاته پازده سالی، یا ههست بکا بههاتنه خوارهوهی شاههته کهی. بۆزنان به پیدابونی حهیز یا منال هه لگرتن، یا تهمدنی بگاته نۆ سالان، هه ندی له زانیان لایان وایه نهبی تهمدنی ژنیش بگاته پازده سالان.

﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ هدر بهو جزورهی خوارونی نه کاتهوه فدرمانه کان و یاسای خوی بۆ نادهمیزاد رونی کردهوه بۆ ئیه فدرمانی خوی بۆ منالان داوای بالغونیان و، خوی مهزن نه زانی به شتی رهوشی ئیوه بیاریزی له خراپه، ههمو شتی له جیگای شیایوی خویا دانهنی.

﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾ وههوه کهسانهی په کیان کهوتوه لهو ژنانهی نهوتو به ئومیدی شوکردن نین و پیاوان نهوانیان ناوی له بهر پیری و حهیزیان پیدانایهوه له منالون کهوتوون.

﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَ أَنْ يَصْنَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ دوایی هیچ گوناوهی له سههر نهو پیره ژنانه نیه که بهرگه کانیان له بهر دایه دایکهکن و سههر نه کیشی بۆلای دهرخستنی شتی پیوسته داپۆشری له بهر دایه بهندهو خزمه تکاره کانیان له کراس و ده رپی و سههرپۆش بهو مه رجدهی ده رنه خه ن نهو شتهی پیوسته دای پۆشن لهملوانکهو بازنهو خرخال و نیازیان وابی پیاوان تهماشایان بکهن، ههروهها سنگ و شلهکی رانیان ده رنه خه ن. با نهوه شمان له بیرنه چنی ههمو شتی بابی نرخیش بی ههر یه کئی ههیه ههلی بگری.

﴿وَأَنْ يَسْتَغْفِرْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وهچاکترین شت بۆ نهو پیره ژنانه نهوهیه که بهرگه کانیان دانه کهکن له بهر دههم پیاوانی بیگانهدا بادروستیشی نهو شته، چونکه دوربونه له گومانی خراپ بردنو، خوی مهزن گفتوگوی پیاوان وژنان نه بیستی، نه زانی به نیازی دلی وژنان و مه بهستیان.

موسلمانان کاتی بچونا به ده ره وه بۆ جهنگ له گهل پیغه مهر ﴿﴾ کلبیلی خانوه کانی خۆیانیاں دانه نا له لای کوێرو شهلو نه خوشه کان و خزماني خۆیان، ده ستوریان نه دانی له ناو خانوه کانیانا خوارده مه نی بخۆن، نه وانیش نه وشته یان پی خوش نه بوو، نه یان ووت: له وانه ده نه و خاوه ن خانوانه پیاان چاک نه بی نه و خوارده مه نه بخۆن، خوی مه زن فەرمانی پیدان و فەرمو ی:

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاحَهُ
أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ مَبْرُكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

هوی هاته خواره وهی نه و نه یه به جهگی نه وهی له سه ره وهی نه یه ته که باسکرا، له لای هندی له زانایان نه لاین: هاوړیکانی پیغه مهر ﴿﴾ لایان خوش نه بو له گهل کوێر اندا خواردن بخۆن، چونکه نه و ان خوارده مه نی چاک و خراپ جو ی ناکه نه وه و له وانه ده تووشی سستم بن، شهل کان هه رچه نه ده چاک و خراپی خوارده مه نی نه بین. به لām دانیشتی نه وان له گهل کۆمه لدا نه بیته هوی نازار دانیان، چونکه خوان رانه خری به سه ر زه ویدا و ناتوانی قاچی رابکیشی، مانده وه نه خوشه کان به ته نه ا نه بیته هوی شه رمه زاری بۆ خوی هه تا ته نه در وستان له خواردن نه به وه،

ته فسیری زما کۆبی

هدهدها هاوریکانی پیغمهمر ﴿﴾ لایان گرانو له خانوی جگهی خویشان خواردن بخون بهی دهستور بو ره واکردنی نهو مدهستهو بو لابرندی گونا لهسدر کویر وشل ونه خوش بو یه جی هینانی هندی له فدرمانه کانی خوی مهن، خوی مهن نه فدرموی:

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ هیچ گوناهی نه لهسدر کویر لهوشتانهی نهوتو داوایان لی نه کرئ و مدهجه چاوایان بیینی وهك جهنگ کردن له گهل بی باوهپان و، هیچ گوناهی لهسدر شل نه لهشتیکا داوای لی بکری و مدهجی رژیشتن و نه توانی بهوکاره ههلسی لهبهر شلهیه کهی و، هیچ گوناهی لهسدر نه خوش نه لهشتیکا نهو نه خوشیه نه بهلی جی بهجی بکا، وهك رۆژ و نوژر بهدهواوی مدهجه کانیهوه، نهو کهسانه نه گهر بیانهوی بهدهواوی فدرمانی خوا ههلسن ونه توانن بهجیان بهینن گوناهیان لهسدر ههله گیری و لهپاداشتیان کهم ناکرتهوه هیچ شتی.

﴿وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ وه هیچ گوناهی لهسدر خوتان نه که نیوه خواردن بخون له خانه کانی خوتانا، مدهست له (بُيُوتِكُمْ) خانه کانی ژن و کوره کاتانه، چونکه خانوی نهوان وهك خانوی خوتان، ژن و پساو بهرگی یه کترین، کوریش پارچهیه له خوتان، نه گهر نهوه مدهست نه بی گونجاو نه مروف داوای دهستور له خوی بکاو لهویشهوه هاتوه هندی کهسن ههتا بویان بکرایه نایان بهدهنها نهه خوارد، چاوهروانیان نه کرد کهسی بهاتایه ونایان له گهل بخواردایه.

بو زانین: ناوه رۆکی نهو فدرمودهی خوی مهنه روی پی کراوه بۆلای ههمو ئاده میزاد. کهواته نابی گومان بری مدهجی دروستبونی خواردن نهویه: کویر وشل ونه خوش نهبن. ﴿أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾ یا نیوه خواردن بخون له خانوی باو که کانتان یا خانوی دایکه کانتان یا خانوی برا کانتان یا خانوی خوشکه کانتان یا خانوی مامه کانتان یا خانوی پوره کانتان و خوشکی باو کانتان یا خانوی خالو کانتان یا خانوی پوره کانتان و خوشکی دایکانتان، نان خواردن له خانوی نهو کهسانه دا گونا نه بو نیوه.

﴿أَوْ مَمْلَكَتِكُمْ مَفَاتِحُ﴾ یا نیوه بخون لهشتی دراوته دهست نیوه بهر نیوه بردنی کاروباریان له خواردنی بهروبومی نهو باخانه ومیوه کانیان ولهشیری نهو ناژالانهی جگهی خوتانن لهلاتانه. بهمدهجی زور خوری نارهوای تیدا نه کرئ و ههلی نه گرن بو خواردنی دواپی. مدهست له (مَفَاتِحُ) شتیکه لهژیر دهستی نیوه دا بن.

﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ یا نیوه خواردن بخون له ناو خانوی دوسته کانی خوتانا ههراکتی بزانش رازین بجهه لایان بو خواردن، ئیر ههرجوری بی نیوه بزانش لایان ناخوش نه.

تهفسیری زمانا کوی

﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَقًا﴾ هیچ گوناھسی لهسدر ئیوه نیه که ئیوه خوارده مدنی بخۆن و کۆ بینه وه له گهل جگهی خۆتان یا به ته نهاو به جیاوازی له گهل جگهی خۆتان خوارده مدنی بخۆن.

﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ وه هدر کاتی ئیوه چوونه ناو ئهو خانوانه باسیان کران، دواپی ئیوه سلاو بکهن لهسدر ئهو که سانهی له خۆتان و خزمی خۆتان و هاوئایی خۆتان.

﴿تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ سلاویان لی بکهن به سلاوی له لایهن خوای مه زه وه کراوه به سلاو بۆ موسلمانان، سلاوی که پیروزه و ئومیدی چاکهی زۆر و پاداشتی زۆری لی نه کری، دهروونی گوی گران بیان خۆشه.

﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ هدر به و جۆری ئایه ته کانی پیشووم بۆ ئیوه روون کرده وه، ئهم ئایه تانه یشتان بۆ روون نه که مه وه، بۆ ئه وهی په یوه ندیتان به یه که وه به هیتر بی و خۆشه ویستی نیوانتان زۆر تر بی، بۆ ئه وه یشت ئیوه بیر بکه نه وه له شتی سدر نه کیشتی بۆ لای سودی خۆتان کاتی قوره یشه کان به پیشه وایه تی ئه بوسوفیان و به یاریدانی هۆزی غه فتان به سدر و کایدتی عوبه یه ی کوری حه سن هیرش و په لاماریان هینا بۆ موسلمانان له مانگی شه والی سالی پینجه می کۆچی: پیغه مهر ﴿ﷺ﴾ فدرمانی دا به کۆبونه وهی دانیشنوان به هه له که ندنی چالی به ههر چوار لای مه دینه دا، موسلمانان کۆبونه وه بۆ پرس و راویژ، به چ جۆری بهرگری له خۆیان بکهن. له و کاته دا دوور وه کان نه چونه ده ره وه، هدر به که یان به جۆره یانوی و ئه یان ووت: خانوه کا ئمان چۆلن و کهس لای ناموسمان نامینیتته وه، ژنه کا ئمان خاوه نی ریز و شهرمن و بی که سن خوای مدزن ئهم ئایه تانه ی نارد ه خواره وه فدرمی :

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ

تو دهستور بده بو هدر کهسیان تو ئارهزووت هه بو پروا بو جی بهجی کردنی کاره کهی و تو داوای لی خوردن بکه له خوای مهزن بو ئهوان. چونکه هه رچهنده ئهوانه خاوه نی بیانوبن، نه بوایه کاری ئاییان پیش کاری جیهان بختایه.

﴿ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ بهراستی خوای مهزن خوش ئه بی له ناته واوی ئهوانه ی داوای دهستور نه کهن بو کاری جیهان و باوهردارن، میهره بانه بو ئاسان کردنی ئیش و کاریان. ﴿ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدَعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ﴾ ئیوهی موسلمان بانگ کردنی نیراوی خوای مهزن له نیو ئیوه دا مهی گیرن به وینه بانگی کردنی هه ندیکیان له هه ندی تریان له وهی دروستی سستی بکهن له وه لامدانه وهی و به بی دهستوری ئه و پرۆن به لای کاری تایه تی خورتانه وه، په له کردن له وه لامدانه وهی پیغمه مر پیوسته، هه ندی له زانیان ئه لین: یانی بانگ کردن و ناوبردنی پیغمه مر وه بانگ کردنی هه ندیکیان بو هه ندی ترتان نه بی و بانگی بکهن له پستی په رده وه بلین: ئه ی موحه مه د. به لکو به بی به رزر کردنه وهی دهنگی خورتان به رپژه وه بانگی بکهن و بلین: ئه ی پیغمه مر ی خوای مهزن. ئه ی نیراوی خوای مهزن.

﴿ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَوْنَ مِنْكُمْ لَوْ أَدَّ ﴾ بهراستی خوای مهزن ئه زانی به که سانیکی ئه و تو ئه چنه دهر وه له ئیوه له ناو کو مه لدا به نه نی به دا پۆشینی هه ندیکتان ئه وانی ترتان له ترسی ئه وهی نیراوی خوای مهزن نه تان بی.

﴿ فليحذر الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ ﴾ دوایی با که سانیکی ئه و تو واز له فه رمانی نیراوی خوای مهزن نه هین و به بی پرسی ئه و خویان ئه دزنه وه بترسن که تووشی ئه وان بی رو داوی سه خت و گران له جیهاندا له له شیانو دوژمن زال بی به سه ریان و سامانیان داگیر بکهن.

﴿ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ یاتووشی ئه وان بی سزایه کی خاوه ن نازار له پاشه پرۆدا، ئه گه ر له جیهاندا تووشیان نه بی.

﴿ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ﴾ ئیوه ناگادار بن و بزائن بهراستی هه ر بو خوای مهزنه شتی له ئاسمانه کان و له زه ویدایه، بهراستی خوای مهزن ئه زانی به شتی ئیوه له سه رینی له باوه رو نیازی پاك و له دوورویی و دلپسی و له بی فه رمانی پیغمه مر ﴿ وَیَوْمَ يَرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَنْتَبِهِمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ وه ئه زانی به رپژه ی ئه وان نه گیرینه وه بۆلای ئه و، دوایی خوای مهزن هه وال ئه دا به وان به شتی ئه و کردویه له کاری چاك و خراب و، خوای مهزن ئه زانی به هه موو شتی و هه یج شتی له و په نهان نه، پاداشتیان ئه داته وه به شتی شایسته ی ئه وانی، سه م له هه یج که سی ناکری له رپژه ی دوایدا.

به یاریده ی خوا کوتایی پی هات مانای ئه و سوره ته

ته فسیری زمانگری

﴿ سورہتی ئەلفورقان ﴾

لهمه که هاتوته خواره وه. لای هه ندی له زانایان جگه له ئایه ته کانی (٦٨- ٦٩- ٧٠) ژماره ی ئایه ته کانی (٧٧) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
 (١) الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِيرًا
 (٢) وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا (٣) وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ
 افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
 (٤) وَقَالُوا اسْطِيزُوا الْوَلِيِّنَ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى
 عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (٥) قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (٦)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ ﴾ چاکه و فہری خوی مدزن زور گہورہیہ، خوابہ کی نہوتزیہ ناردویہ تیہ خوارہوہ بوسہر بہندہی خوی کہ موحمہد قورنائی چاک و خراب و

تہ فسیری زمنا کوئی

باوەردارو بێ باوەر لەیەكتری جوئ ئەكاتەوه، لەبەرئەوهی هەموو بونەوهران لەئادەمیزادو لەجنۆكە بێستی لەسزای خوای مەزن لەرۆژی دوایدا، مۆژدە دەریشه بەو كەسانەى رینگەى راست وەرئەگرن بەبەهەشت.

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خۆیەكى ئەوتۆیە پاشایەتى و خواوەنیەتى ئاسمانەكان و زەوى هەر بۆ ئەوه، هەر ئەویش دروستى كردوون، زۆر بەرێك و پێكى ئەیانبا بەرپۆه و بەبێ یاریدانى هیچ كەسى.

﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ لَهُ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ وەخوای مەزن منالێ بۆخۆی وەرئەگرتو، زنى نیه هەتا منالێ بێ، بۆخوای مەزن نەبۆه لەناو گەردونا هاوبەش و بۆیشی نابێ، هەموو گیانداران و ڕووهك و بێ گیان هەربەتەنھا خوای مەزن دروستى كردوون. كەواتە گومانی عەرەبەكان كە فریشتەكان كچی خوان گومانی گاوارهكان و جۆهكان عیسا و عۆزەیر كۆری خوان، هەموویان درۆو بوختان زۆر گەورەن.

﴿وَخَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ وەخوای مەزن هەموو شتیكى دروست كردووە لەگیاندارو بێ گیان، دواى خوای مەزن ئامادەى كردووە بۆ هەمویان و بۆ هەربەكەیان شتی شایستە بێ بۆیان: ئامادەى كردووە بۆ ئادەمیزاد زانین و زانست و بەرپۆهبردنى كاروبارى ژيانى خۆى لە هەردوو جیهاندا و پەیداكردنى پێشەى جیاجیا، جۆره هەستیكى داوه بەگیاندارانى تر، هەتا بتوانن خواردەمەنى بۆخۆیان پەیدا بكەن و خۆیان لەكارەسات لابەدن. كەواتە رێكەوت ڕۆلێ نیه لە دروست كردنى بونەوهراندا بەوجۆره بەرپۆهبردنە، جگە لەئادەمیزادى نەزان هیچ كەسى پەنا نایا بۆلای دروستبوونی بونەوهران بەرێكەوت.

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ وە بێ باوەرە نەزانەكان وەریان گرتووە بۆخۆیان لە جگەى خوای مەزن چەند خۆیە ئەیان پەرستن، ناتوانن هیچ شتی دروست بكەن و ئەو خۆیانەى ئەوان دروست كراو داتاشاراوى دەستى ئەو بێ باوەرەنەى و نەبوون و خۆیان پەیدایان كردوون.

﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ خَيْرًا وَلَا نَفْعًا﴾ وە ئەو بتانە سەرەراى ئەوهى دروست كراوى دەستى خۆیان خواوەنى نین هیچ سودێ بەخۆیان بگەیهنن و ناتوانن هیچ زیانی لەخۆیان لابەدن، ئێتر چۆن ئەوان ئەو بتانە ئەپەرستن.

﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ وە ناتوانن هیچ زیندوى بمرێن یا مردوى زیندوو بكەنەوه و ناتوانن ئادەمیزاد زیندوو بكەنەوه لەگۆرەكانیان بۆ پرسیار لەرۆژی دوایدا، كەسى بەوجۆره بێ چۆن ئەبێ خوا بێ.

دواى ئەوهى بت پەرستان بەلگەیان بەدەستەوه نەماو پەکیان كەوت دەستیان دایە دەم درێژی كردن، پەنایان برد بۆلای درۆو بوختان، وەك خوای مەزن ئەفەرموی:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فِكْ أَفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وه كهسانیکى ئەوتۆ باوەریان نەهیتا بوو ووتیان: ئەو قورئانەى موحمەد هیناویەتى هیچ شتێ نیه مەگەر درۆیهو خۆی هەلێ بەستەو گومانی وایە لەلایەن خۆی مەزنەو بەۆی هاتووە خوارەو یاریدەى موحمەدیش ئەدەن لەسەر ساختە هینانی ئەو قورئانە تاقمێ تر لەخاوێ نامەکان کەفیری ئەوی ئەکەن هەوالی نەتەو پێشوەکان، بەو شیوە تایبەتیهى خۆی ئەیلێ وەهرشتی ئارەزووی بەکا ئەیخاتە سەرى. بەگومانی خۆیان تاقمى تریش جگەى خاوێ نامەکان یاریدەى پێغمەریان ئەدا: وهك عوبەیدی كۆرى خزرى حەبەشى كەپۆشە وێژ بوو، جەبر ویدەسار و عەداس كەگاور بوون و موسلمان بوون و دانیشتی مەكەبون.

﴿فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ زُورًا﴾ دواى ئەو بى باوەرەنە بى باوەرپەکیان پالێ پێوەنان سەتم کردن لە پێغمەر و بەبوختان و درۆ و بێن و بێن: ئەو قورئانە خۆی دروستى کردووە بەدرۆ و بەبوختان، ئەو نامەى خۆی مەزنە و پەك خەدرەى ئەوان بیکەن بەهەى لەدانیشترانەو وەرى گرتووە.

﴿وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وەبێ باوەرەن ئەیان ووت: ئەو نامەیه چیرۆكى پێشوانەو درۆى ئەوانە و لەوانى وەرئەگرێ و فەرمان ئەدا بەنوسینەوێان و ئەخوێرتەو بەسەریا بەیانیان و ئیواران كەكاتێكیش كەس ناگای لەو كاتانە نیو بەنهیتى وەرى ئەگرێ: ئەك لەرووناكى رۆژدا هەتا كەس بەو كارە نەزانێ. ئەو جوړە كارە ناپەسەندانە نامانجى ئەو كەسانەیه لەهەمو كات و جێگەیه كدا كەترسیان پەیدا كرد پلەو پلەو داراينا لەكيس ئەچى دەست ئەكەن بەبلاو كەردنەوێ پرۆپاگەندە و بوختان بە پیاوچاكانا كەدژی سەتمكاران ئەو سەتن.

﴿قُلْ أَنْزَلَهُ اللَّهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ تۆ بێسى ئەو قورئانە ئەفسانەو شتی پرۆپوچ نیو لەكەس وەرئەگیراوە، خواپەكی مەزنى ئەوتۆ ناردوێتیه خوارەو هەموو شاراوەكانى ناوئاسمانەكان وزەوى ئەزانێ، ئەو قورئانە رێگە پێشانەرى نەتەوكانى دواوژۆ، دادپەرەرى وچاكەکردیان فێر ئەكا و بەوانى رانەگەینێ. بەراستى خۆى مەزن لەگوناھباران خۆش ئەبێ، خاوەنى مێهرەبانى و بەزەبە بۆیان، هەرەشەیان لى ئەكاو سزایان دووا ئەخا هەتا پەشیمان ببەو، پاداشتی كەردەوى خۆیان وەرگرن، ئەگەر بەردەوامبون لەسەر بى باوەرى تۆلەیان لى ئەسێتى.

وَقَالُوا

مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ

تەفسیری زمانکۆیی

لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَىٰ
إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾
إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا
أَلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضِيقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾
لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ
أَذَلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

﴿وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه بئی باوه ران به گالنه
بیکردنه وه نهیان ووت: چ شتیکه بو نهو نیراوه و چون نهی پیغمه ر بئی خواردن بخوا بهوینهی
نیمه و پروا به بازار بو پهیدا کردنی هوی زیان بوخوی وه نیمه نهروین، نه گهر پیغمه ر بئی
به گویهی گومانی خوی، بو جیاوازی له گهل نیمه دا نیه و بو پلهی له نیمه بهرزتر نیه بهوینهی
کیسرا و قدیسه رو مدهستیان نهوه بو پیغمه ر خوی بشاریتیه وه له کوشکیکی بهرز و نایاب،
پاسهوان و په رده دار بئی. نهیان نه زانی یا خو یانیان گیل نه کرد، بدرستی خاوه نی په یامی،

تهفسیری زمانکویی

﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاعْتَدُوا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ بهلكو خراپتر لهوانه نهو بی باوهړانه هاتنی رږژی داوی به دروږ نه خنده وه و گوزهرانی جیهان فریوی داو و گومانیان وایه پله و پایه ی بهر بریتیه له دارایی وسامان و، نیمه ناماده مان کرده بو که سی هاتنی رږژی داوی به دروږ بخاته وه له رږژی دوا پیدا ناگرئ کلپه ی بی و زور گرم و سوتیندر و خاوه ن نازاره. ﴿إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا﴾ کاتی نهو بی باوهړانه له جیگه ی دووره وه نهو ناگره نهوان بیینی له گهل دووریشیان لهو ناگره دهنگی کولان و کلپه ی نهو ناگره نه بیسن بهوینده ی دهنگی که سی رقی ههلسایی ورقه که ی له دلایا بکولئ ودهنگیکی زور سهخت ودریتر نه بیسن بهوینده ی دهنگی پایئ له رقدا هه ناسه یه کی دریتر هه لکیشتی.

بو زانین: زانایان له مانا کردنی نهو رستانه دا بیرو بوچوونیان جیاوازه: هندیکیان به و جوړه ی پیشو مانایان کردون. هه ند: تریان نه لئین: کاتی نهو ناگره بی باوهړان نه بیینی له جیگه ی دوره وه بی باوهړان کلپه ی نهو ناگره و دهنگی سهخت ودریتر نهو ناگره نه بیسن، به لایانه وه وایه له مه و دوا خوی مه زن گیان و نه قل بو ناگر دروست نه کا. هه ندی تریان نه لئین: ناوهر وکی نهو رستانه هیمایه له سهختی سزای ناگر.

﴿وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضِيقًا مُقَرَّنِينَ دَعُوا هُنَالِكَ ثُبُورًا﴾ وه کاتی نهو بی باوهړانه فری نه دریته جیگه یه کی زور تنگ له ناگری دوزه خدا به بیون کراوی، به زنجیر ده ستیان نه به سترئ به ملیانه وه، له و کاته داو لهو جیگه ته نگه دا نهو بی باوهړانه داوی نه مان و مردن نه که ن هه تا رزگار یان بی لهو سزا سهخته ی دوزه خ.

﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ داوی به جوړیکی گالته پیکردنیانه وه بهو بی باوهړانه نه بیترئ: نیوه لهم رږزه دا داوی نه مان مه که ن یه کجار و نیوه داوی نه مان و مردن بکه ن زور جار، بی سوده رزگارتان نابی، سزاکانیان هه رچه نده زور سهخته. به لام به زور جوړی سزای سهختی ناگر سزایان نه درئ، بو هدر یه که لهو سزایانه داوی نه مان نه که ن، بویه خوی مه زن نه فهرموئ داوی نه مان بکه ن زور جارن.

﴿قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا﴾ تو بلئ بهو بی باوهړانه به سهرزه نشته وه: نایا نهو ناگره ی نهو تو ناماده کرابو بو نیوه چاکتره یانم به هه شته بهرین و بهرده و امده ی نهو تو خوی مه زن به لئینی داوه پیدا بهو که سانه ی له خوا ترساو و خو یان پاراستوه له بی فهرمانی خوی مه زن، داوی نهو ی پاداشتی کرده وه ی نهو که سانه یه و جیگه ی گهړانه وه ی نهوان له پاشه رږژدا.

﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاؤُونَ خَالِدِينَ﴾ بو نهو له خوا ترساوانه هه یه له ناو به هه شتا هه رشتی ناره زووی بکه ن له خواردن و له جیگه ی رابواردن و بهرگ بهرده وامن لهو به هه شته دا هه تا هه تابه.

﴿كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَغَدَاً مَسْئُولًا﴾ بهراستی نهو بهلینهی نهوتو خوی مهزن بهلینی دابو
 بیدا به لهخوا ترسان بهلینی بوداوی پی کرابوو لهلایدن نهو کهسانهوه لهخوا ترسابون لهلایدن
 خویان ولهلایدن فریشته کانهوه. خویان ووتویانه:
 ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ﴾ وه فریشته کان ووتویانه: ﴿رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ فِي جَنَّاتٍ
 عَذْنِ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ
 يَلْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ
 كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
 نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه تو بیرى نهو رۆژه بکهرهوه خوی مهزن نهو
 بی باوه رانه کۆنه کانهوه له رۆژی دوایدا له گهل شتی نهوان نهیان په رستن له گهل فریشته کان و
 جنۆکهو عیساو عوزهیر و نهو بتاندهی خوی مهزن لهو رۆژه دا نهیان یه ریتنه گفتو گو کردن .

﴿فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ دوايي خواي مهزن پرسيار لهو
پدرستراونه نه کا له بدرئه وهی نهو که سانهی نهوانيان پدرستوه سهرشور بن و رسوا بکړين.
نهفهرموی:

نایا ئیوه نهی پدرستراوه کان نههم بهندانهی منتان له ریگهی راست لاداو، داواتان لی
کردوون بولای پدرستنی ئیوه وازیان لهوه هیناوه گوئ بگرن له گفتوگوی پیغمهره کانی من،
یا خویان خویانان له ریگهی راست لاداوه دبئی ئیوه بی فدرمانی منیان کردوه؟
﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ پدرستراوه کان که فریشته
پاکه کان و پیغمهره بی گوناوه کان و بته بی تواناکان به سهرسورمانده نهلین: پاک و خاوی
دوری له شتی ناشایسته بو تویه نهی پروهر دگاری ئیمه: شایسته نهی و راست نیه بو ئیمه که
ئیمه وهر بگرن و بپهرستین له جگهی تو هیچ خواجه تر، ئیمه به نیازی پاکه وه هر تو نه پهرستین
وله تو نه ترسین و به ته مای پاداشتی توین.

﴿وَلَكِنْ مَتَّعْتُهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا﴾ وه به لام تو نهی خواي
مهزن نهو بی باوه رانه و باو که کانی نهوانت بهر خوردار کردوه و گوزهرانی خوش و دارایی و
منالی زور و له شی ساعت بی به خشیون هتا وایان لی هاتوه وازیان له پهرستن و یادی تو هیناوه،
سوپاسی تو نه که نه له سهر نهو چاکانهو، نهو بی باوه رانه تا قمیکن له ناو چون به هوئی کاری
خراییانه وه و کوپرن له ناستی راستی و چاکه یان تیدا نیه.

﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ﴾ دوايي کاتی پدرستراوه کان بیژاری خویانان دهربری لهو
که سانه نهیان پدرستن خواي مهزن نهفهرموی: به راستی خواکانتان ئیوه یان به دروخته وه که
ئیوه نهلین: نهوانه خواي ئیمه و ئیمه یان لاداو له ریگهی راست. کاتی ئیوه به لگه له دژتان
پیدا بو:

﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾ دوايي ئیوه توانای نهوه تان نابی سزا له خوتان لادهن و
تواناتان نیه پدرستراوه کانتان یارمه تیتان بدهن و بوتان بیارینه وه.

﴿وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾ وه هر که سی ستهم له خوئی بکاو جگهی خواي مهزن
بکا به هاو به شی خوا له پهرستندا شایستهی نهوه یه ئیمه نه چه ژپین بهو که سه سزای گه وره
وبهرده وام نه بی سزا که ی بت پدرستان نهیان ووت: موحه مه د چون نه بی پیغمهر بی که خواردن
بخواو بگهری به بازار؟ خواي مهزن سهرشوری کردن وفهرموی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه ئیمه
رهوانه مان نه کردوه له پیش تووه هیچ که سی له نیژراوه کانی ئیمه بو لای ناده میزاد مدگر
به راستی که ناردومانن خواردن نه خون و نه گهرین به بازار، ئیتر بوچی بی باوه ران سهریان
سور نه میتی که توش کاری بکهی نهوان کرد بیتیان.

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان درودی بی پایان له سهر پشه وای بونه وهران
وله سهر یارو یا وهران و پهیره وانی بی. به یاریدهی خوای مه زنه وه دهست نه که
به مانا کردنی جزمی نوزدههم.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ
أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُجْرِمِينَ إِذْ عَمِلُوا
مَنْعَةً فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِيمِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعِضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَتَوَلَّى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا﴾ وه که سانیکی
نه وتو به نومیدی نه وه نین تووشی سزای نیمه بن به بونه یه وه بروایان به زیندوو بونه وه نیه
نه لئین: بوجی فرشته نایرته سهر نیمه بن به نیرراوی خوای مه زن بولای نیمه هه اول
بدون به نیمه موحه مه د راست نه کا، یا بو نیمه خوای پهروهر دگاری نیمه ناینین فه رمانان
بی بدا موحه مه د راست نه کا و پیمان بلی: موحه مه د ره وانه کراوی نیمه یه بولای نیوه.

تهفسیری زمانا کوی

﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُثْوًا كَبِيرًا﴾ بهراستی ئەو بت پەرستانه خۆیان به گهوره دائهنا له دهروونی خۆيانا، داوای شتیکیان نه کرد له پتغمه در له دهسته لاتی پتغمه مه رانی بهندهی خوای مه زندا نیه، وه ئەو بی باوه رانه یاخی بوون له فهرمانی خوای مه زن به یاخی بوونکی گه و ره له سنووری خوای مه زن ده رچوون به و کاره په کخه رانه ته می خواره بوون و داوای بینینی خوای مه زنیان نه کرد.

﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ تۆ بیری ئەو رۆژه بکه ره وه ئەو رۆژه یان بۆ باس بکه بی باوه ران فریشته کانی سزا ئه بینن، که فریشته کان ئەلین به بی باوه ران: مۆزدهی خوشی لهم رۆژه دا بۆ کهسانی تاوانبار نیه، ئەو رۆژه سهخته لی بردن و پارانه وه بۆ ئەوان نیه، چونکه بی شهرمانه داوای بینینی خوای مه زنیان کردوه.

﴿وَيَقُولُونَ حَبْرًا مَّحْجُورًا﴾ وه تاوانباران له بهر ترسو ناخوشی ئەو رۆژه ئەلین به فریشته کان ناره و او قه دهغه کراو بی نازاردان و سزادانی ئیوهی فریشته بۆ ئیمه، ئەوهنده گیل و نه زان و ئه زان ئەو جو ره گفتو گو به سوود ئه به خشی به وان. هه ندی له زانیان مانای ئەو رستانه یان بهم جو ره کردوه: فریشته کان به تاوانباران ئەلین: ناره وایه و ره واکری بۆ ئیوه لهم رۆژه دا شتی بینن یا بیسن ئیوه پیتان خوشی، هه ردوو مانا که دروسته و نه گه رینه وه بۆلای یه که مه به ست. که تاوانباران ئەترسن له خراپه و ناهه ماری ئەو رۆژه بۆ ئەوان.

﴿وَقَدْ مَنَا إِلَى مَاعْمَلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ نَبْءًا مَثُورًا﴾ وه ئیمه رونه که بین بۆلای شتی بی باوه ران کردویه له جهه اندا له کاره چاکه کانیان، وه که سه رانیان له خزم و میوان راگرتن و یارمه تی دانی لی قه و ماوان و یاری دهی ستهم لی کراوان، دوا یی ئیمه ئەو کاره ی ئەوان نه گه رین به تۆزیک و وردی بلا و بویه وه به ناسمانا و خۆر لی ئەدا و ئه بی ئی له بی ترخی و بی سودی دا، چونکه بنچینه یان دانه وه له سه ر بی باوه ری و نیازی خراپ، هه رشتی له بی باوه ریدا بکری بی سووده.

﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ دانیشتوانی به هه شت له رۆژی دوایدا له چاکترین جیگه دان له به ره ی ئارامگایانه وه وه له شیرینترین جیگه دان له به ره ی پشودانه وه، هه ست به خوشی و ئاسایش نه کەن.

﴿وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَتُزَلَّ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ وه تۆ بیری بی باوه رانی بخه ره وه سه ختی رۆژی دوا یی کاتی ئاسمان پارچه پارچه ئه بی و ئه ستیره کان کیشیان نامیتی و نه که و نه خواره وه، ئه تۆینه وه و بۆشایی پر ئه بی له ته م و له هه ورو فریشته کان ئه نیرینه خواره وه به ناردنه خواره ویه به نامه ی کردار یان پی به بۆ خاوه نه کانیان.

﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ﴾ دهسته لاتی بی وینه و خاوه نیه تی راست و پایه دار له رۆژی دوایدا بۆ بونه وهران به ته نها هه ر بۆ خوای خاوه ن به خشنده یه و خوای مه زن له و رۆژه دا بی هاوتا بی وینه یه، لافو گزاف باوی نامیتی.

يَرْبِّ اِنْ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾
وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ اِلَى جَهَنَّمَ اُولَئِكَ شَرٌّ
مَّكَانًا وَاَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ اخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَا اِلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ
نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
ءَايَةً وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَثُمَّودًا
وَأَصْحَابَ الرِّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا
لَهُ الْاَمْثَلَ وَكُلًّا تَبَرَّأْنَا تَبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ
الَّتِي اَمْطَرْنَا مَطَرًا السَّوَّى اَفْكَمَ يَكُونُوا يَكُونُوهَا بَلْ
كَانُوا لَا يَرْجُونَ نَشُورًا ﴿٤٠﴾

﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ وه نیراوی خوای مهزن
فهرموی: نیت لهجهاندا بوی یا لهروزی دوایدا بی: نهی پهروهردگاری من: بهراستی نه
تاقمه من وازیان لهم قورئانه هیناوه باوهری پی نایهردن وگالتھی پی نه کهن. پیغهمهری
خوای مهز نله کاتیکا نهو سکالایهی برده لای خوای مهزن که گهوره کانی قورهیش لهترسی
نهمانی سهرو کایه تی وسامانی خویمان بوختانیان نه دایه پال قورئان.

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه هدر بهوجورهی نیمه بت پهراستی
مه کهکه مان گپراوه به دوژمن بو تو هدر بهوجوره نیمه گپراومان بو ههمو پیغهمهری دوژمنی
له تاوانباران. زور راون وناشکرایه هدر که سی داوای پهیره و پروگرامی چاک بکا تاوانباران
به رهنگاری نهو کهسه نهو هسقل له زور کات وله زور جینگه دا. کهواته تو خففت مه خو
کهواته نارام بگرو پشت بهسته به خوای مهزن.

﴿وَكَفَىٰ بَرُّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ وه بهسه بوتو پهروهردگاری تو رینگه به تو نیشان بدا
بولاوی سهر شور کردن ودهسته لات پهیدا کردن به سهر بی باوه رندا، یاریده ری تو بی
وسهرت بخا به سهریانا.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ وه کهسانیکی نهو تو باوه ریان
نه هینابو ووتیان: بوچی قورئان نه نیراوه ته خوار بو سهر موحه مه د بهیه کجاری، به ونه سی
تهورات نینجیل نهو بی باوه رانه سوود له قورئان وهر ناگردن، نیت به جاری بیه خواره وه یا
به پارچه پارچه بی و شوهی په کهخه ری قورئان کاریان تی نا کا.

﴿كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ هدر بهوجوره قورئان نیراوه ته خواره وه
به پارچه پارچه بی له ماوهی بیست و سی سالد، له بهر هیت پهیدا کردنی دللی تو به هاتنه
خواره وهی جبرئیل جار له داوای جار وله بهر نهو هیش ناسانی له سهر توو له سهر باوه رداران
له بهر کردنی و تیگه یشتن له ناوه روکی قورئان، توو موساو عیسا زور له یهک جیاوازن نهوان
نه یانزانی بنوسن و خوینه وار بون به لام تو نه خوینه واری نازانی بنوسی و ناتوانی له بهری بکه ی
نه گهر یهک جار بیه خوارو، نیمه قورئانمان خویندوه ته وه به سهر تو دا پارچه به پارچه
له ماوهی بیست و سی سالد هدر له بهر نهوه ی ناسانی له بهر کردنی وله بهر نهو هیش
پرسیاری رووداوی تازه پهیدا نهو له ماوهی جیاوازاو نه بوايه وه لامی بدرایه ته وه.

﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ وه بی باوه ران نایهردن بولاوی
تو هیچ جوړه وینه به بیانوهی داواکاری تو پوچ بکه نه وه و خراپه له پیغهمه ری بهی بگردن،
بهوهی نه لین: نه بوايه تو گه نینه به له زیر و زیوت ببوايه، فرشته کان له لایه ن خوای مهزن وه
بهاتایه داواکاری تو بهراست بگپرایه، قورئان بو بهیه کجار نه هاتوه ته خواره وه مه گهر که

به و جوړه هاتن بولای ئیمه به خشیو مانه به تو راستیکې نه و تو داواکاری پوچی نه و ان نه شور یته وه، نه به خشین به تو شیرین ترین ماناو دهر خستنی راستی.

﴿الَّذِينَ يُخْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ تو بلی به بی باوهران که سانیکی نه و تو کوته کرینه وه له روژی دوایدا له سهر رومه تیان رانه کیشرین بولای دوزه خ نه و که سانه له خراپترین جیگه دان و خراپترین بونه وه ری خوی مه زن و خراپترین که سیکن له ریگه ری راست لاینداوه، چونکه شتیکیان په رسته که رو نه زان به وه هیچ سودی به و ان نابه خشی.

دوای نه وه ری خوی مه زن رونی کرده وه که هه موو پیغه مه ران دوزمنیان هه بوه دوای نه وه یش باسی هه ندی له پیغه مه ران و به سهر هاتیان نه کاو چون خوی مه زن به بپی کردوون، نه فهرموی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ وه به راستی ئیمه به خشیو مان به موسا نامه یه که ته و راته وه گیرا بومان له گهل موسادا براکه ری خوی که هارونه به یاریده دهر و پشتیوان بو موسا. که واته هه رتو به ته نها به درو نه خراو یته وه.

﴿فَقُلْنَا إِذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَذْمِيرًا﴾ دوایی ئیمه به موساو هارو مان ووت: ئیوه پرون بولای فیرعه ون و تاقمه که ری به چه ندین به لگه ری ناشکرا له سهر به کیستی ئیمه که له خویاناو له هه موو جیهانا دهر که و توه، دوایی ئیمه رویشتن بولایان به چه ندین کاری په کخروه نه و ان نه و به لگانه دیان به درو خسته وه و باوهریان بی نه هیتان، دوایی له ناومان بردن به له ناوبردنیکی زور سهخت و ناهه موا.

﴿وَقَوْمٌ نُّوحٌ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ﴾ وه ئیمه تاقمی نوحان له ناوبرد کاتی نوحیان به درو خسته وه، دوایی نوسه دو په نجا سال له ناویانا مابوه وه، نه وه له دوای نه وه، دوواییه کانیاں چاکر نه بون له پیشوه کانیاں ئیمه نه و انمان خنکان به ناوی توفان، له بهر نه وه ری نوح ماوویه کی زور له ناویانا مابوه وه وه که چه ند پیغه مه ری چوبی بو لایان بویه خوی مه زن فهرموی:

﴿الرُّسُلَ﴾ به ووشه ری کو مه ل. ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه ئیمه نه و خنکاننده ری نه و انمان گیرا به ته مې کردن بو نه و ناده میزادانه له دوای نه وانه وه دین و، ئیمه ناماده مان کرده بو هه مو سته مکاران که باوهر به پیغه مه ره کانیاں ناهین سزایه کی زور خواوون بازار له هه ردوو جیهاندا.

﴿وَعَادًا وَنُعْمَادًا وَاصْحَابَ الرَّسِّ﴾ وه ئیمه له ناومان برد عادی تاقمی هود و سه مودی تاقمی سالح و دانیشتوانی لای بیرئ که بتیان نه په رست و دوایی شوعه ییمان نارد بولایان

وبه دروین خسته وه، دوا بی کاتی له لای نهو بیره بون، بیره که روخا به سهریانا و خزیان و نیشتمانیان چون به ناو زه ویدا. زانایان بۆ دیاری کردنی نهو چالاوه بیران جیاوازه: نایا چالاوی بوه له توهامه، یا له نازربایجان، یا له نه ناکیه، یا چالاوی نه سه د، یا نهو چاله دریزه به ناوی براوه له سورتهی (نهلبور جدا) یا له چهن جیگه به تر بی، نهوهی راستی بی ناوی چالاوی تاقمی شوعه به که هه مویان له ناو چون به رۆچوونی نه و چالاوه.

﴿وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾ وه ئیمه له ناومان بردن چهند تاقمی تری رۆر له نیتوان نهو تاقماندا ئیمه له ناومان بردن چونکه پیغه مه ره کانی خو یانیان به درۆ خسته وه.

﴿وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا﴾ وه ئیمه روغان کردبوه وه بۆ هه موو تاقمی سزای نهو تاقماندی نهو تو له پیش نهوانده بوون، جو ره ها نامۆزگاری ولیدانی چهن دین وینه مان بۆ باس کردون، دوا ی نهوهی باوه ریان نه هینا ئیمه نهوانمان له ناو بردن به له ناو بردنکی سهخت و گران، مه گهر که سی باوه ری هینا بی.

﴿وَلَقَدْ آتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوَاءً أَلَمَّ يَكُونُوا يَرُوتَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَزْجُونُ لَشُورًا﴾ وه به راستی قوره شیه کان چوون و تپه ریبوون به سه ر نهو گونده ی نهو تو دا بار تیرابوو به سه ر یانا بارانیکی خراب و له لایهن خوی مه زنه وه به ردی به سه ر یانا باراند و له ناو چوون، نهو گونده یش بریتی بوو وله شاری سه دومی گه وه که به هزی داوین پی سه وه خوی مه زن به بری کردن، نایا قوره شیه کان نهو گونده یان نه بیی بوو که ها تو چۆیان نه کرد بۆ بازرگانی له مه که وه بۆلای شام. به لکو نهو بت په رستانه به ئومیدی زیندو بو نه وه به نه بوون پتر یست بکا په سیارو سزادانیان له رۆژی دوا ییدا.

وَإِذْ أَرَأَوْنَا أَنْ يَخَذُوكَ

إِلَّا هَزُوا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنَّكَ كَادَ

لِيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضِلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ

مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا

كَأَلَانَعِمَ بَلْ هُمْ أَضِلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

﴿وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَنْجَذُوكَ إِلَّا هُزُوا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ وه هدر کاتی نهو بت پهرستانه تویان نهبینی، تو وهرناگرن مه گهر بهجیگی گالته کردن بهتو، نامازه نه کهن بولای توو نهلین: به گالته کردنهوه: نایا نهوهیه کهسیکی نهوتو خوی مهن کردیهتی به نیروای خوی. نهو نایهته لهبارهی نهبو جهلهوه هاتورهته خوارهوه.

﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ بهراستی نریک بوو نهو نیرواوه ئیمه لابدا لهپهرستی خواکامان نه گهر ئیمه نارامان نه گرتایهوه بهردهوام نهبوینایه لهسهز پهرستیان. له نایهتی پیشوودا نهیان ووت: نایا نهمهیه نیروای خواو باوهریان پیی نهبوو، کهچی لهم رستهیهدا نهوهی ههستی پیی بکهن نهلین: موحه مهده نهوهنده کاری په کخهری هیابوو نریکبو لامابدا لهپهرستی بته کامان، نهوهی نهوان واته گیه نهی نهیانزانی موحه مهده پیغمهره، نهو دوو ههلو یستهی نهوان درزی به کترین.

﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا﴾ وهله مهودوا نهو بت پهرستانه نهزانن کاتی سزای ناگری دوزه خ نهبینن چ کهسی له ریگی راستی ناین لایداوه، بیگومان بت پهرستان نهک موحه مهده.

﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَتَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ نایا تو نه تبینوهو سهرت سورنامیتی له نه زانینی کهسی شتیکی بهلاوه جوانی نهیکا به خوا بوخوی، بهردی نهپهرستی، دواپی بهردی تری بینی لهوبه رده جوانتر بو نهپهرستی وواز له به رده پیشوه که نههیتی. کهواته نهو کهسه ههواو ههوه سی خوی نهپهرستی و واز له راستی نههیتی، نایا تو نهتهوی چاودیری نهو کهسه بکهی ونه یهلی بت پهرستی بکاو دواي ناره زوی خوی نه کهوی، هدر کهسی بهو جوړه بی چاوه پروانی چاکهی لی ناکری.

﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ بهلکو تو نه زانی بهراستی زورتر لهو کهسانه شتی بهرستان زیان لهوان نه داو سوودیان پیی نه گیه نهی گفتوگوی تو نه بیسن و وهری بگرن یاوورد نه بنهوه له شتی نهیلین ههتا بهلگو نیشانهی بیگومان کاریان تی بکا، تو بهنومیدی باوه رهینانی نهوان مهبه، چونکه نهو کهسانه گوی له راستی ناگرن و لههیچ شتی وورد نابنهوه، بهلام کهمیکیان له پاشه رزدا په شیمن نه بنهوهو باوه نههیتن.

﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بهلکو نهو کهسانه بهوهی سرود لهوه وهرناگرن نهی بیسن، بیرناکهنهوه له بهلگه و نیشانهی ناشکرا، هیچ شتی نین مه گهر وینهی چوارپی وان، چونکه چوارپی نهو شتهی خوی مهن بهوانی سپاردهو جی به جی نه کهن و فرمانبهرداری خاوهنی خویانن. بهلکو نهو کهسانه له چوارپی گومراترن، چونکه چوارپی چاکه و زانی خویان جوی نه که نهوه، نهو پی باوه رانه سه رشوری راستی نابن و له سزای خوی مهن ناترسن. کهواته هدر کهسی پهیرهوی ههوه سی خوی بکا چوارپی لهو چاکزه.

پیغمهر ﴿ﷺ﴾ سیزده سال لهمه که دا داوی له قوره یشیه کان نه کرد باوه بهین به خوایه کی مه زنی تاك و ته نه ای داد به روه، له لای نه ورش و سبی و هه ژارو سامانادر به کسان، ریز بز هیچ که سی دانانری به جگه ی له خوا ترسانو خزمه تی ناده میزاد. که واته جیگه ی سه سورمان نیه بت بهرستان به فهرموده ی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ تهنگه تاو بین و نازاری بدهن و گالته ی بی بکه ن، بیروبوچونی به کسانی ناده میزاد بت بهرستانی ئالوز کردبوو. یانی بیلالی بهنده ی بی ده سلا ت و تده ی نه بو جه هلی خاوه ن پله و پایه بی. به لکو گه وره تر، چونکه بیلال له خوا نه ترسی. هه روه ها پیغمهر ﴿ﷺ﴾ بهر ده وام بوو له سه ر راگه یان دندی په یامی خو ی، له بهر ده م هیزی خراب دا خو ی راگرت، بروای و ابوو سه ر نه که و ی، پشت به خوا به ستین، فیری زانست و زانیاری و دروستکردنی چهك بین و پیوسته نیمه ی موسلمانان له فهرموده و کرده و ی پیغمهر فیری خوراگرتن وفیداکاری بین، هه مو شتی بهنرخیی لامان له ریگه ی بهرزی ئالای ئیسلامدا دای بنین، له بی باوه ران نه ترسین باوه کو سه رباز و چه کی زوریان هه بی خوی مه زن له م نایه تانه ی دوا بی باسی هه ندی له چا که کانی خو ی به سه ر ناده میزاده وه نه کا که به لگه ن له سه ر بوون و گه وره بی خوی مه زن .

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْآسٍ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطْعَمُ الْكَافِرِينَ

وَجَهْدَهُمْ فِي جِهَادٍ كَبِيرٍ ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

۱- ﴿ اَلَمْ تَرَى اِلى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ﴾ نایا تو نه ترانیوه بۆلای
گه وره یی کاری خوای مه زن به چ جزوی سیهری بلاو کردۆته وه بۆ سوودی ئیوه، هه موو
گۆشه وه کنار و ته وای زهوی گرتۆته وه هه ره له دواى ئاوابوونى خۆر هه تا هه له هاتنى خۆر
له رۆژى دوایدا له بهر نه وه ی ئاده میزاد پشوی خو شى بدهن وماندوبونى رۆژیان نه میئى.
﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ﴾ وه نه گه ره خوای مه زن ئاره زۆی بکردایه نه وه سیهره
نه وه ستاو زهوی نه نه سورایه وه، به نه سورانى زهوی سیهر نه وه ستاو لانه نه چوو خۆر لای
نه نه برد.

﴿ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴾ له پاشا ئیمه خۆر نه که یین به به لگه له سه ره بوونى سیهر،
نه گه ره خۆر نه بوایه ئاده میزاد نه یان نه زانى سیهر چ شتیکه، به لیدانى روناکی خۆر له سه ره
زهوی سیهر نه ناسرى، به نه مانى خۆر سیهر نه زانرى .

﴿ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ قَبْضًا يَسِيرًا ﴾ له پاشا ئیمه نه وه سیهره بلاوبۆته وه به سه ره زه ویدا لای
نه به یین به وۆی توانای خو مانه وه به ش له دواى به ش وورده وورده به بۆنه ی سورانى زهوی
به ده وورى خۆردا، هه ندی له زانایانى خاوه ن بىر نه لئین: وینه ی گى راوی خۆر سیهر یکی
وه ستاوه، قورئانى پیرۆز ئامازه ی بۆ کردوه به ره له په یدا بوونى نه وزانیا ره به نزیکه ی (۱۴۲۱)
سال له مه وه به رو به و جو ره نه یی ووشه ی (على) به مانا (مَح) بى وه كه هه ندی له زانایان
ووتویانه. که واته مانای نه وه رسته یه به م جو ره نه یی: (ئیمه گى راومانه خۆر له گه ل سیهر
به به لگه یه له سه ره یه کیتی ئیمه و ته وای توانای ئیمه).. خوای مه زن زهوی دروست کردوه
به خرى، نه سوریت وه له به رده م خۆردا له ماوی (۲۴) کات ژمیر یا که مژ، نه وه لایه ی خۆر
لئى نه دا پى نه ووتریت رۆژ. نه خته نه خته خۆر به جى دى لئى نه وه به شه که ی تری پى
نه ووتریت شه و سیهر یکی وه ستاوه.

۲- ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَ النَّوْمَ سُبَاتًا وَ جَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا ﴾ وه
به ره وردگارى تو که سیکى نه ووتیه شه وى گى راوه که ئاده میزاد وجگه ی ئاده میزاد دانه پۆشى

ته فسىرى زمانکۆبى

بههوی تاریکیه وه هک بهرگ و، خهومان گپراوه بهپشودانی لهشتان و دوی ماندوبون بههوی پهیدا کردنی خواردن لهڕۆژدا و پهروهردگاری تۆ ڕۆژی گپراوه بۆ ئه وهی ئادهمیزاد بلاو بینه وه بۆ کارکردن و ماندو بون، دوی ئه وهی لهخه ودا بیدار ئه بینه وه بۆ پهیدا کردنی هۆی ژیانان، وهك ئه وهوايه دوی خهوتن زیندو بینه وه.

۳- ﴿ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ﴾ وه پهروهردگاری تۆ که سیکی ئه وتۆیه باره وانه کا بهموژدهدانی بارینی باران لهپیشه وه که باران چاکهیه کی زۆر گه ورهیه له لایه ن خوای مهزنه وه بۆ بنده کانی .

﴿ وَ أُنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴾ دوی ئه وهی با پهیدا ئه کهین و ئه خوری له هه ور ئیمه ئه نیرینه خواره وه له ئاسمانه وه ئاوکی زۆر پاك که بۆ لهشی خۆتان و بۆ خواردنه وهی هه موو زینه وهران .

﴿ لِنُخَبِّرَ بِهِ بِلْدَةِ مِثْثًا وَ نُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَاهُ أَلْعَمَاءَ وَأَناسِي كَثِيرًا ﴾ له بهرئه وهی ئیمه زیندوو بکهینه وه و بیوژینه وه بههوی ئه و ئاوه وه شاریکی چۆلی ووشکی ئه وتۆ زهویه که ی بهوینه ی مردوو وایه له بی بهرهمیدا، ئیمه ئه و ئاوه یش ده رخوا دی چواری و ئاده میزادیکی زۆری ئه دهین له و شتانه ی ئیمه دروستمان کردوون. دوی بوژانه وهی زهوی به و ئاوه زهوی ئه رازینه وه و بهرهمی زۆر ئه بی ودرهخت و چیمه ن و باخ و باخات سه وز هه لئه گه رپن و چواریکان بهرهمیان زۆر ئه بی. خوای مه زنباسی جگه ی چواری و ئاده میزادی نه کرد هه رچنده جگه ی ئه وانیش پیوستیان به ئاو هیه له بهرئه وه یه: جگه ی ئه وان له بالنده و شتی تر ئه توان له هه موو شوینی خۆیان پاراو بکه نه وه به ئاوی باران و جگه ی باران له ئاوی زه ریاو ده ریاو روبار و چالاوه کان.

﴿ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴾ وه به راستی ئیمه دووپاتمان کرده ته وه باسی هه ورو بارینی باران له قورتان و له نامه کانی تر دا هه تا ئاده میزاد بیر بکه نه وه و په ند وهریگرن و توانای گه وره ی خوای مه زن بناسن، دوا یی زۆرترینی ئاده میزاد باوه ریان به چاکه ی خوای مه زن نه هینا وه و سوپاسی خوای مه زنیان نه کرد. به تاییه تی خوای مه زن باسی بارانی له قورتانی پیرو ز به زۆری دووپات کرده ته وه جار ی به ناوی به فره وه، جار ی به ناوی ته رزه وه، جار ی به ناوی باران و دانانی له ناو زه ویدا، جار ی تر به ناوی روبار و ته م و هه وره وه، خوای مه زن باران ره وانه ئه کا له جیگه یه که وه بۆ جیگه یه تر، چونکه ئه گه ر به به رده وامی باران هه ر له جیگه یه بیاری جیگه کانی تر له ناوه چن، ئه گه ر به به رده وامی بیاری دانیش توان ئه خنکین، ئه گه ر هه ر نه باری ئاده میزاد هه مو یان له تینوانا ئه مرن. که واته پیوسته هه مو مۆفیکی ژیر له چاکه ی خوای مه زن بیر بکه نه وه و سوپاسی چاکه کانی خوا بکه ن، به لام زۆربه ی ئاده میزاد سوپاسی خوای مه زن نا که ن.

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا﴾ وه نه گهر ئیمه بمان ویستایه بۆ ههمو گوندی پیغمه مه رایه کیمان نه نار دو دانیشترانی نهو گونده یان بترسانایه، نهو کاته قورسای کیاری پیغمه مه رایه تی بۆ تو سووک نه بو، به لام ئیمه تومان روانه کردوه بۆ لای ههمو گوندی و فره مانی پیغمه مه رایه تیمان له تۆدا به ته نهها داناوه ههتا ریز و گه وره یی تو به ههمو که سی پرون بکه ی نه وه و بزانی تو گه وره ترینی پیغمه مه رانی. که واته تۆ به رانه به به و ریز گرته تو به رده وام به له سه ر ناشکر اکر دنی راستی ئایینی خوی مه زن.

﴿فَلَا تُطْعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ دوایی تو پهیره ی بی باوه ران مه که له وشته ی داوای له تو نه که ن و بۆ نهو شته ی نه یانه وئ له گه لیانی و نه رمی له گه لیان، خۆت ماندو بکه له گه لیان به هۆی قورئانه وه تیکۆشه بۆ به رپا کر دنی ئاین به تیکۆشانیکی گه وره، داوای کۆمه کی هه ر له خوی مه زبکه، کاری پوچیان له ناو به و نه گهر باوه ر نه هین تو به رپر سیار نیت. به لام بیدار کردنه وه ی نه خوینه واران و شاره زا کر دنی ئاده می زاد بۆ لای رینگه ی به ختیار ی و سه ره به ستی و بلاو کردنه وه ی داد په ره وه ی و چه سپاندنی یه کسان ی نیوان دانیشتران به هۆی قورئانه وه بکه به بی و و چان.

﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أجاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا﴾ هخوای مه زن که سیکی نهو تۆ به دوو ده ریای به ره لا کردوه ئه رۆن به جیگه ی خویانا به دراوستی یه کتری تیکه لاوی یه کتری نابن، یه کتی لهو دوو ده ریایه زۆر شیرینه و به ئاسانی نه خور یته وه، نه وه ی تر یان زۆر سویر وتاله بۆ خواردنه وه ده ست ناداو و خوای مه زن گیراویه له نیوان نهو دوو ده ریایه دا په رده یه له هه ر شتی بی هه تا تیکه لاوی یه کتری نه بن و به لکو هه ر یه که یان له سه ر سروشتی تاییه تی خویان به رده وامن له شیرینی یه کیکیان و سویری نه وه ی تر یان.

﴿وَجِجْرًا مَخْجُورًا﴾ وه خوای مه زن گیراویه بۆ نهو دوو ده ریایه په رده یه کی داپۆشراو له خاکی یا شتی تر نایه لی تیکه لاوی یه کتر بن و له یه ک بیزارن به جوړی وان هه ر یه که یان به زمان ی تاییه تی خویان به یه کتری نه لئین: دوو که ره وه لیم و تیکه لاوی من مه به، مه به ست لهو دوو ده ریایه دوو ده ریای تاییه تی نب، به لکو دوو جوړن له ناو، یه کیکیان شیرینه و نهو ی تر یان تاله نارواو قه ده غه یه ناوه تاله کهو ناوه شیرینه که له سروشتی خۆی بگۆر رین.

بۆزانی: له میهره بانی و چاکه ی خوای مه زنه به سه ر زینه وه راندا، ناوی شیرینی داناوه له جیگه به رزه کاناو له جیگه یه به رزترین لهو جیگایانه ناوی سور یان تیدا نیه، به وینه ی ناوی روبره کان و ناوی نهو گۆلاوانه له سه ره وه ی روی ده ریاکانن، به تابه تی ناوی باران. که واته ناوی شیرین و سویر هه ر یه که یان له سه ر سروشتی خویان نه می نه وه، نه گهر به پیچه وانه وه

بوايه ئاوى تال ئەرزايه ناو ئاوى شيرين و ئاوه كان هه موويان سویر ئه بوون و ئادهميزاد تووشى ئازار و ناخوشى ئه بوون. ئه وه له لايه كه وه له لايه تره وه بونى ئاوى سویر زۆر پيوسته بۆ ژيانى زينه وه ران و بۆ پاراستى له شيان بۆ ئه و شتانهى له ناو ده ريدا ئه ژين له ناو ئه چون، ئه گهر ئاوى سویر نه بوايه زينه وه ران به زۆرى له ناو ئه چون و بۆ گه نيان ئه كرد وه وه و ايش پس ئه بو، كاتى ئادهميزاد پيوستى به ئاوى شيرين هه بى خواى مه زن تيشكى خۆر ئه نيرتسه سهر زه وى و ده ريا سویره كان و ته م پيدا ئه كه ن و و سویری به جى ئه هيلن و ئه بى به هه ورو ئاوى شيرين ئه بارته سهر زه وى. كه واته سهر چاوهى ئاوى شيرين له ئاوى سویره وه پيدا ئه بى. دووباره له مه ره بانى خواى مه زن له ناو زه وى ژۆر زه رياو ده ريا كان ئاوى شيرين ده ره ئى، ئه و په ردهى زه ويه نايه لى ئاوه سویره كه برژته ناو ئه و ئاوه شيرينه. كه واته بۆ مان ده ركه وت ئه و دوو جوړه تيكه لاوى يه ك نابن. هه ندى له زانيان ئه لى: ئه گهر دوو رووبار يه كيكيان شيرين بى و ئه وى تريان سویر بى بۆن به پالى يه كا بى په ردهى خاك، ئه و دوو رووباره تيكه لاوى يه ك نابن به هوى په ردهيه كه وه ئادهميزاد ناى بينن.

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴾ وه خواى مه زن كه سىكى ئه وتۆيه دروستى كر دووه له ئاوى پياو كاتى ئه جته لای ژنه كهى خوى ئادهميزادى، ئير ئه و ئادهميزاده نير بى يا ميينه بى؟ دواى خواى مه زن ئه و ئادهميزاده ئه گيرى به پياوى خاوهنى نه ژاد و ره گه زى يه كترى و په يوه نديان به يه كه وه ئه بى، وه ك كور كوره زاو كچ ومام و ئاموزاو ئه ي گيرى به خه زوورى يه كترى به هوى ژنه وه، به وینهى باوكى ژن ودايكى ژن و كچه زاو پورزاو، په روه دگارى تۆ زۆر به توانايه، چونكه له ئاوى ژن وپياو ئادهميزادىكى نير يا مئ دروست ئه كاو به رهنگىكى جياوازه وه.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ

عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ

عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسْأَلُ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ وه بی باورهان لهجگهی خوی مهزن شتی نهپرستن سود بهوان نابخششی وزیان لهوان ناداو، مروفی بی باوره یاریدهو پشتیوانی شهیتان وتاوانبارانه لهسهر بی فهرمانی پهروهردگاری خوی، پشتیوانی تاوانبارانه لهدژی پیاوچاکان.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ وه نیمه تزمان رهوانه نه کردوه بولای ههموو نادهمیزاد مهگهر تزمان بو نهوه ناردوه موژدهبدهی بهباوره داران بهبههشت و بی باورهان بترسینی لهناگری دوزهخ، دواپی تزخهفتبار نهکا بی باوهری نهوان، بی باوهریه کهیان زیانی بو تو نیه.

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ تو بلتی بهبی باورهان من داوی کرئی لهئیوه ناکهم و بهتهمای نهوه نیم ئیوه داراییم بدهنی لهسهر راگه باندنی شتی منی پیوه نیراوه بولای ئیوه پاداشتی من لهسهر هیچ کهسی نیه مهگهر لهسهر خوی مهزنه، بهلام هدرکهستی نارهزووی هدیبه کهریگهی راست وهریگری بولای رهزامهندی خوی مهزن و نزیک بونهوه لهتایینی من ودارایی خوی بیهخششی لهریگهی چاکهدا، دواپی بائهو کهسه نهوشتانه بکا.

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ وهتۆ بۆ داواکاری خۆت په نابیه بۆلای زیندویه کی نهوتۆ ههرگیز نامری، پشت بیهسته لهسهر ئهه خوایه لهلادانی خراپهی بی باوهراڼ لهخۆت، ئهه ئهتپاریزی لهنازاری ئهوان، ههر ئهه شایانی پشت لهسهر بهسته نهک زیندوانی مردن رویان تیکا. که ئهوان مردن بی یاریدهدهر نهبی. بهلام یاریدانی خوای مهزن لهناو ناچی و بهردهوامه.

﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بُذُوبَ عِبَادِهِ خَبِيرًا﴾ وهتۆ خوای مهزن دوور بخهروهه لههمموو شتیکی ناشایسته بههوی یاریدانی خوایه کهوه شایستهی سوپاسهه، بهسه بۆ خوای مهزن ئهزانی به گوناھی بهندهکانی خۆی، تۆ گرنگی مهده به کهسی باوهری نههیتاوه. ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ﴾ ئهه کهسهی زیندوهه ههرگیز نامری خوایه کی ئهوتویه ئاسمانهکان وزهوی شتی لهنیوان ئهواندایه له ههواو جگهی ههوا دروستی کردوون لهشەش کاتی جیاوازا، ئهگهر خوای مهزن بیویستایه لیهک کاتا دروستی ئهکردن. بهلام ویستویه بهندهکانی خۆی فیریکا لهکار کردنیاندا لهسهرخۆ بن و جار لهدوای جار بیانکهن، لهپاش دروست کردنیان خوای خاوهن بهخشندهه دهستلآت گهورهیی خۆی راکیشا بهسهر ههمو وبنهوهراندا. مه بهست لهروژ چهند جاره، چونکه ئهه کاته روژ نهبوه.

﴿فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا﴾ دواپی تۆی بی باوهرو فربو خورده پرسیار بکه بۆ دروست کردنی ئاسمانهکان وزهوی و شتی لهناو ئهواندایه له کهسیکی زانا لهخاوهن نامهکان و جگهی ئهوان بۆ ئهوهی ههوالی راستی دروست کردنی ئهوانه بدا بهتۆی بی باوهر. نهک کهسی نهزان و بی باوهر بی.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَانُ؟ وَهَرَكَا تَبْيِزًا يَهُدَىٰ بِهِ نَافِلَةٌ مِّنْهُنَّ لَتُبْدَلَ بِخُفٍّ مِّنْهُنَّ لَتَمْلَأُنَّ بِهِنَّ بِطِينٍ مِّنْهُنَّ لَتَكُنَّ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ پهستان: ئیوه سوژده بهن بۆ خوای خاوهن بهخشندهه میهرههان ونویژی بۆ بکهن ئهیان ووت: ئیمه نازاین رههان چ شتیکه ههتا سوژدهی بۆ بهین، چونکه ئهوان ناوی خویان بهرههان نهئهرد، یا لهبهه شتی تر بوو جگهی ئهوه، نهیان ئهزانی رههان ناوی خوای مهزنه، بهموسه یلهمهی درۆزنیان ئهووت: رههان.

﴿أَسْجِدْ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ تُفُورًا﴾ ئهیان ووت ئایا ئیمه چۆن سوژده ئهبهین بۆ شتی تۆ فهرماتان بی ئهدهی سوژدهی بۆ بهین، ئیمه ناوی رههاتان نهیستوه، بیستومانه: راحیم و رهحیم هیه نهک رههان، ئیمه بی فهرمانی باوبایی خۆمان ناکهین وئهو شتانه ئهپهرستین ئهوان ئهپهرستن وو ئهه فهرماندانه کهسوژده بهن بۆ خوای خاوهن بهخشنده زۆرتر دوری ئهخستهوه لهباوهر هیتان، بهجۆری ئهیان ووت: تۆ ئهتهوی فهرمانهرداری تۆ بین وواز لهپهرستراوی باوبایی خۆمان بهین.

﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ بهرزی و توانای بی هاوتا بو که سیکی نهوتویه دروستی کردوه له ناسماندا چهنلین جیگهیه بو خورو مانگ که بریتین له دوازده جیگه بهلای زورییه زانایانهوه:

بورجه کان نهمانه: بهرخ، گا و دووانه، سی مانگی بههار، قرژال شیر، هیشوو، سی مانگی هاوین، ترازو، دوویشک و کهوان، سی مانگی پاییز، کارژهله، دۆلجه، ماسی، سی مانگی زستان.

﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ وهخوای مهزن دروستی کردوه لهناو بورجه کانی ناسماندا چرایه که خوی لهخویا پروونا که نهویش بریتیه له خورو، دروستیشی کردوه لهناو بورجه کانی ناسمانا مانگ که له شهودا ههلهات زهوی پروون نه کاتهوهو پروناکیه که له خورهوه وهرگرتوه. ههنلئ له زانایان لایان وایه مه بهست له ووشهی (بُرُوجًا) ههوت نهستیره گهرژ که کانه.

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ وهخوای مهزن که سیکی نهوتویه شهو ورژوی گپراوه به جزوی ههریه که بیان جیگهیه نهوی تریان بگریتهوهو بین بهدوای یه کا، له بهدرئهوی بهلگه بن له سهر توانای گهورهی خوای مهزن له بو که سی بیهوی بیر بکاتهوه له کاری بی وینهی خوای مهزن. یا بو که سی بیهوی سوپاسی خوای مهزن بکا له سهر چاکه بی نه نندازه کانی که نایه نه ژماره.

له پاشا خوای مهزن باسی شیوهی باوهرداران و نهوشتانه مان بو نه کا له جیهاندا نه یکه و پاداشتی گهوره وهرئه گرن. نه فهرموی: باوهرداران نه که سانهی خواره وهن:

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ
فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُكُمْ رَبِّي
لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ و به بنده کانی خوای خواهن به خشنده
 نهو که سهانه ی نهوتون نهرون به سهر زهویدا به رویشتنی له سهه رخوو به نئارام به شهه رمه وهو
 شیوه ی خو یان تیک نادهن بهی ده مارو بهی خو به گوره دانان نهرون به سهر زهویدا. ئازار

تہفسیری زماناکوئی

بهدهروون ویزدانی کس ناگهینن. خزمه تکار له پیش وپاشیانهوه نارۆن، سواری چاره ویی وماشینی به نرخ نابن وماتور و ماشین له پاش وپیشیانهوه نارۆن.

﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ وه ههركاتی نهزان وپیاوخرایان گفتوگوی خرایان له گهل بکهن، وه لایمان به خراپه وه ناده نهوه. به جۆری وه لایمان نه ده نهوه خویمان تووشی نازارو گونه ناکه و چاوپۆشی له خراپه یان نه کهن، ئه لپین له وه لایمانا: گفتوگوی شایسته و دوربون له گونه له سه ر ئیمه یی، چاکه له نیوان و ئیمه وئیه ودا نابینری.

﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ وه کهسانیکی ئه وتۆن شه و ئه به نه سه ر به نویت کردن بۆ پهروه ردگاری خویمان به سوژده بردن و به پیوه وه ستان، کاتی که دوره له دوو روی و کاتی خویمان به فیرۆ نادهن له چایخانه و جیگه کانی رابواردن به خواردنه وهی مهی و قورمار و دۆمینه و تاوله کردنه وه، دارایی خویمان له جیگه ی خراپا دانانین، پیلان له دژی باوه رداران وین تاوانان دروست ناکه.

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ وه کهسانیکی ئه وتۆن ئه لپین: ئه ی پهروه ردگاری ئیمه: تۆ سزای دۆزه خ له ئیمه لابده، به راستی سزای دۆزه خ بهرده وامه و تۆ له سینه وهیه، ناتوانری خۆمانی لی رزگار بکهین، ئه و باوه ردارانه له گهل ئه وهیشدا په رستیان زۆره و رهوشتیان له گهل دانیش توانا چاکه له خوا ئه ترسن وئیه پارینه وه سزای دۆزه خیان لی لادا.

﴿إِنَّهَا سَاعَتٌ مُّسْتَقَرَّةٌ وَمَقَامًا﴾ به راستی دۆزه خ ئارامگاو جیگایه کی خراپه، به راستی باوه رداران به جۆری بروایان به بونی به ههشت و دۆزه خهیه وهك ئه وه وایه چاویان پشان کهوتی، بۆیه به ئومیدی چوونی به ههشت و له سزای دۆزه خ ئه ترسن و به ته مای میهره بانی خوای مهزن.

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقُوا لَمْ يُسْرَفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ وه کهسانیکی ئه وتۆن کاتی دارایی خویمان ئه به خشن ئه وه نده دهست گوشا وین له سنوری دیاری رکا و وپیوست ده رچن وه گونا هدا دای نانین وئیه وه نده رژدو مست قوچرا وین خویمان و خیزانه کانیا ن تووشی تهنگانه بکهن، وه به خشیان مام ناوه ندیه، نه ئه وه نده ئه به خشن هیچیان به دهسته وه نه میتی و نه ئه وه نده به رچاو تهنگن هیچ شتی نه به خشن.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه کهسانیکی ئه وتۆن له گهل خوای مهزندا خوایه تر ناپه رست و هه ر له خوای مهزن ئه پارینه وه، هاو به شدانان بۆ خوای مهزن گه وهره ترین تاوان وسته مه لای ئه وان.

﴿وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ وه کهسیکی ئه وتۆن نا کوژن که سی خوای مهزن قه ده غه ی کردیی کوشتی مه گه ر به مافیکی

رِهوا بیکورن، به جوړی که سیکي باوهر داری کوشتی یاله ناین وهر گهرایی یا خراپه ی
بلا و کړدیته وه به زویدا و جگه ی نه وانه یس وه نه و که سانه داوین پیسی ناکه ن وهر که سی
نه و شتانه بکا له پرستن بو جگه ی خوی مذن و کوشتی که سی به نارِهوا و داوین پیسی
تووشی سزای کرده وه ی خرابی خوی نه یی .
﴿يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا﴾ دوو چندانه نه کړیته وه بو نه و که سه
سزا له روژی دوایدا و، به رده وام نه یی له ناو نه و سزایه دا به رسوایی و بی نرخي و سهر شوړی
هه تا هه تایه .

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا﴾ مه گهر که سی په شیمان بویته وه له خراپه کانی خوی و باوهری هیئایی به خوی مذن
و به پیغه مذر و کرده وه ی چاکي کړدیی به نیازی پاکه وه، دواپی نه و که سانه خوی مذن
خراپه کانیان نه گوړی به چاکه بو یانله روژی دوایدا و خراپه کانیان نه شوړیته وه، خوی مذن
له گونا هه کانیان خوش نه یی، میهره بانه خراپه کانیان نه گوړی به چاکه .

﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ وه ههر که سی په شیمان بویته وه
له گونا هه کانی خوی جگه له و گونا هه ی په یوه ندیان به مافی بهنده کانی خواوه هه یه
و کرده وه ی چاکي کړدیی بو به سهر گرته وه ی نه و شتانه ی له کیسی چووه، دواپی نه و که سه
نه گهریته وه بولای خوی مذن به گهرانه وه یه کی چاک و خوش که گونا هه کانیان نه شوړیته وه
پاداشتی چاکي نه دریتی .

﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ وه که سانیکی نه ووتن شایه تی
درو و بوچ ناده ن به ههر جوړی بی و، ههر کاتی به ریکه ووت چون به لای گفتوگو ی خراپ و
کاری بیتر لی کراوه یا شتیکی خراپیان بیست نه رو بولایو وازی لی نه هیتن ورپیزی خو یان
نه گرن و ریز بو خو یان دانه نین .

﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعَيْنًا﴾ وه که سانیکی نه ووتن
ههر کاتی ناموژ گاریان بکرایه به نایه ته کانی قورثانی په روه رد گاری خو یان نه گرین و نه که ون
به دهمو سوژده نه بن بولای خوی مذن، رونا که ن بولای نه و ناموژ گاریه به ویته ی که سی
که ربی هیچ شتی نه بیسی و به ویته ی که سی کویر بی .

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُصُورًا أَعْيُنَ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾
وه که سانیکی نه ووتن نه پاریته وه له خوی مذن و نه لین: نه ی په روه رد گاری نیمه تو به خشه
به نیمه له ژنه کاغمان و له خیران و مناله کاغمان که سی چاومان پینان فیک بیته وه و دلمان پینان
گهش بیته وه به جوړی بن تو یاریده یان بده ی بولای په رستی خوت، گومانی تیدا نه که

ئادهمیزاد خیزانی خوی بینی که ره وشتیان بهرزه دلخوش نهبن، چونکه بهئومیدی نهوهن له بهههشتا بگدن بهیه کتری و، تو ئیمه بگییه به پیشه‌وای پیاوچاکان وله‌خوا ترسان وچاو لی‌کراو بو نه‌وان، ئادهمیزاد به‌گۆیره‌ی سروشتی خویان لایان چاکه مناله‌کانیان پیاوچاک و ره‌وشت بهرز بن و هه‌رچه‌نده خۆیشیان خراپ بن، وه‌ک که‌سی خوی نه‌خۆشی لای خوش نیه مناله‌کانی نه‌خۆش بن.

﴿ أُولَٰئِكَ يَجْزُونَ الْعُقُورَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيَلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴾ ﴿ ئه‌و نو تاقمانه باس کران له‌لایه‌ن خوای مه‌زنه‌وه پاداشتیان نه‌دریته‌وه به‌پله‌یه‌کی بهرز له‌بههشتا به‌هوی ئارام گرتیان له‌سه‌ر به‌رده‌وامی په‌رستی خوای مه‌زن و وازه‌نیان له‌بێ فه‌رمانی خوای مه‌زن، له‌هۆده‌کانی ناو به‌ههشتا له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه ناشتی و سلاویان ئاراسته نه‌کری و پیشوازی چاکیان لی نه‌کری، به‌وان نه‌ووتری به‌خۆشی و بی ئازاری بژین هه‌تاهه‌تایه، نامرن و ده‌رناکرین، جیگه‌ی خۆش بو ئیوه‌ی به‌نده‌ی له‌خوا ترسه، وه‌ک خوا نه‌فه‌رموی: ﴿ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنْتَ مُسْتَقِرًّا وَمَقَامًا ﴾ به‌به‌رده‌وامی دانیشن له‌ناو نه‌و جیگه‌ وپله به‌رزهدا، جیگه‌ وپله‌یه‌کی به‌رزو شیرینه بوئه‌وه‌ی نه‌وان ئارام بگرن له‌ناویاو زۆر جیگه‌ی چاکه بو دانیشتی نه‌وان.

﴿ قُلْ مَا يَعْبُؤْكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ﴾ ﴿ تو بلی به‌دانیشتوانی مه‌ککه: په‌روه‌ردگاری ئیوه گرنگی و نرخ به‌ئیه‌ نادا، پیوستی به‌په‌رستی ئیوه نیه و نرختان بو دانانی نه‌گه‌ر بوئه‌وه نه‌بی ئیوه خوای مه‌زن په‌رستن، چونکه ئادهمیزاد و جنۆکه هه‌ربوئه‌وه دروست کراون خوای مه‌زن په‌رستن. نه‌گه‌ر بو په‌رستن نه‌بی ئیوه وناژال جوئ ناکرینه‌وه خوای مه‌زن نرخ بو هیچ کاریکی ئیوه دانانی نه‌گه‌ر ئیوه داوای باوه‌رینان نه‌کهن.

﴿ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴾ ﴿ دوا‌ی چۆن خوای مه‌زن نرخ بو ئیوه دانه‌نی که ئیوه نیراوی خواتان به‌درۆ خسته‌ته‌وه و تانه‌تان له‌فورئان داوه و له‌ناستی باوه‌ریناندا خۆتانسان به‌گه‌وره‌ داناوه، دوا‌ی نه‌و سزایه‌ی به‌درۆ خسته‌وه‌تان سزایه‌که به‌رده‌وامه‌و لی‌تان جوئ نایته‌وه، نه‌و سزایه‌ ده‌ستی پی کرد له‌جهنگی به‌دره‌وه و به‌رده‌وام نه‌بی له‌روژی دوا‌یدا.

به‌یاریده‌ی خوا مانای سوره‌تی ئه‌لفورقان کۆتایی پی هات رۆژی دووشه‌ممه

(۲۷) ی موحه‌رم سالی (۱۴۲۱) کۆچی به‌را‌نبه‌ر : ۱ / ۵ / ۲۰۰۰ زایینی

(سوره تی شوعه راء)

لهمه که هاتوته خواره وه ، هندی له زانایان نه لئین: جگه له نایه تی (۱۲۱ - ۱۲۲ -
۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۷) لهمه دینه هاتونه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی
(۲۲۷) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاحِعٌ تَفْسَاكَ
أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ إِن نَّشَأْنُزِلَ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْتَهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

﴿طسم﴾ زور جاران باسی مانای نهو پیتانه کراوه و ئومید وایه ته ماشای مانایان بکه ن
له سوره ته کانی تر دا، به نایه تی له سوره تی نه لبه قهرده دا ولهو پیتانه قورئان پیک هاتوه و کاری
په ک خه رن.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نهو نایه تانه لهه سورته ده باسیان نه کری نایه تی نامه ده کن
چاک و خراپ له په ک جوی نه که نه وه، ده ستور و یاسای نایینی روون نه کاته وه، به لگه شه
له سهر پیغه مه رایه تی موحه مه د ﴿طسّم﴾.

﴿لَعَلَّكَ بَاحِعٌ تَفْسَاكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ تو نه وهنده تینه کوشی که دانیش توانی مه که که
باوه ربه پین بده قورئانه نزیکه تو خوت بکوژی له خه فه تا که نه وان باوه ربه پین، تو داوات لی
ناکری که نه وان باوه ربه پین، تو هر را که یاندنت له سه ره که فه رموده کانی خوی مه زن
به وان بگه یه نی.

﴿ إِن نَّشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴾ ئەگەر ئیمە ئارەزۆو بکەین ئەوانه مویمان باوەر بهیئن بەراستی ئیمە ئەنیرینه خوارەو بەسەریانان نیشانهیه کی گەرەو بەهیز و بینراو ناچاریان بکا بۆ لای باوەر هیتان، دوایی ئەوان بەبۆنە ئو نیشانهیه گەردنی خۆیان دائەنەوتن بۆی بەسەر شوژی. یانی کاتی ئەو نیشانهو سزایهیان بینى، ئیمە بەوان ئەلین: ئیوه خۆتانسەر بهستن: یابۆ لەناو بردنتان، یابۆ باوەر هیتان، بیگومان ئەو کاتە سەر شور ئەبن. بەلام ئەو باوەر هیتانە شایستەى پادشتی چاک نیه، باوەر هیتان ئەبێ زۆری تیدا ئەبێ و خۆیان سەر بهست بن. ئیمە ریگەى چاک و خراپمان پى نیشان داوان.

پرسیار: خوای مەزن لە کاتی موسادا کیۆکی بەسەر بەنو ئیسرائیلیه کانا بەرز کردووه، فەر موی: ئیوه ئەبێ ئەو شتەى منبم داوان وەری بگرن و بەزۆر باوەری پى هیتان. وەلام بەراستی قورئانی پیرۆز بەروونی ئەفەرموی: خوا جوړه کارێکی وای کردو له گەل بەنو ئیسرائیلی له گەل بەندەکانی تری خۆیدا نهی کردو، چونکه ئەوان سروشتیکی نامۆیان هەبوه بەراوردیان له گەل کەسانی تردا ناکرین.

﴿ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴾ وەنایه بۆلای بى باوەران هیچ نامۆز گاریه لەلایه خوای خاوەن بەخشندهوه بەتازەى و سەرلەنوێ مەگەر ئەوان واز لەو نامۆز گاریه ئەهیتن و بەنیازی پاکهوه وەری ناگرن و ئەوان تۆ بەدرۆ ئەخەنەوهو باوەرناهیتن، ئومیدی راغرییان لی ناکرئ و خۆتیاں بۆ لەناو مەده، بى سوده کۆششى تۆ بۆ باوەر هیتانی ئەوان.

﴿ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءٌ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ بەراستی ئیمە تۆمان رەوانه کردو بۆلای بى باوەران و نایهتی رۆن و ناشکرای قورئانمان ناردە خوارەو بۆیان، دوایی ئەوان تۆو ئەو نایهتانهیان بەدرۆ خستەوهو گالتهیان پى کردن، دوایی ئەوان چاوەرووان بکەن دیت بۆلای ئەوان هەوال و سزای ئەو شتەى ئەوان گالتهی پى ئەکەن لەسزای جیهان و سزای پاشەرۆژ، ئەو کاتە ئەزانن بەراستی ئەو هەوال و هەرەشانهی قورئان بەلایانهوه گالته بوون.

﴿ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَبْتَنَّا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴾ ئایا ئەو بى باوەرانه تەماشای توانای خوای مەزنیان نه کردووه نهیان رۆانیوه بۆلای زهوی که ئیمە دەرمان هیتاوه لەناو زهویدا هەمو جوړه شتیکی پاک و خۆش لەو روه کانهی لەزهویدا سهوز ئەبن بۆ خواردن و پۆشین و بۆ دەرمان، کهچی سوپاسی خوای مەزن ناکەن و باوەری پى ناکەن.

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ بەراستی هەیه لەناو ئەو شتانهی ئیمە دامان ناوان بەتوانای خۆمان بۆ سودو چاکەى سهوز بوونی ئەو هەموه جوړاوجوړه روه که بەسوده کانا نیشانهیه کی گەرە داوای باوەر هیتان ئەکەن، بەلام ئەوان لەتوانای خوای مەزن

بیر ناکه نه وه و زورتر له وان باوه رنایه رن و به رده و امن له سه ر بی باوه ری خو یان ، به لام که میکیان بیر نه که نه وه و باوه ر نه هین .

﴿وَإِنْ رَبُّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی په روه دگاری تو زور گه ووه و به ده سه لاته بونه وهران نه با به ریوه ، ده سه لاتی هیه به گورجی سزای بی باوه ران بدا، میهره بانه موله تیان نه دا به گورجی له ناویان نابا.

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتِ الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَنْقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَيَّ هَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ
كَلَّا فَادْهَبْ بِأَسْبَاتِنَا إِنَّمَا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَاتِ فِرْعَوْنَ
فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِيدًا وَلِئِثَّ فِينَا مِنْ عُمَرَاكُ سِنِينَ ﴿١٨﴾
وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا
عَلَىٰ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾

﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه تو بونه وهی خه فته نه خوی که هدر تو به درو خراو ته وه بیرى نه و کاته بکه ره وه که په روه دگاری تو فه رمانی دا به موسا که تو بروی بولای تاقمى که سه ته میان له خو یان کرده به بی باوه ری سه ته میان له به نو یسرا ئیلی کرده کردیان به به نده ی خو یانو کوره کان یان سه ره نه برین .

ته فسیری ز مناکو بی

﴿قَوْمِ فِرْعَوْنَ لَا تَقْنُونْ﴾ ئەو تاقمە بریتی بون لە تاقمی فیرعەون، بەوان بلسی : ئایا بۆ ئێوە ناترسن لەخوای مەزن و لەسزای خوا. دوا یی ئێوە باوەری پی ناهێتن و ستەم لەبەندەکانی خوای مەزن ئەکەن.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون﴾ موسا فەرموی: ئە ی پەرورەدگاری من: بەراستی فیرعەون پیاویکی بالا دەستە و ترسی فیرعەون لەدلی دانیشوانا چەسپیوە ئەترسم کاتێ من داوایان لی بکەم بۆلای پەرستنی تۆ ئەو ترسە ی ئەوان وایان لی بکا من بەدرۆ بخەنەو و پەلامارم بەن.

﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ﴾ وە ئەترسم کە دڵم پر بێ لەخەفەت بەبوئەو من بەدرۆ ئەخەنەو و ئەترسم زمام بەرنەبێ ئەو شتە ی لەدڵما بی رونی بکەمەو، دوا یی جبرەئیل بەنێرە بۆلای هارون بیکە بە پێغەمەر یاردیە ی من بدا بۆ راگە یاندنی فەرمودە ی تۆ.

﴿وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُون﴾ وە بۆ ئەو میسر یانە هە یە بەسەر منەو تۆلە ی ئەو کەسە لەمن بکەنەو کە لەمەو بەر کوشتومەو تۆلەم لیبی بکەنەو، دوا یی ئەترسم کە من بکوژن لەو تۆلە یەدا، ئەگەر ئەوان بیانەو ی ئەو کارە بکەن هارونی برام بەرپێچیان ئەداتەو و فەرمودە ی تۆ بەجیگە ی خۆ ی ئەگا.

﴿قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمْعُونَ﴾ پەرورەدگار فەرموی: تۆ مەترسە و چاوەر وانی خراپە مەکە، دوا یی تۆ و هارون برۆن بۆلایان بەچەندین نیشانە و کاری پەکخەر، بەراستی من لەگەل ئێوەم و ئەو پیلانە و گفتوگۆ یە ئەوان بیکەن ئێمە ئە ی بیسین، ئەگەر کۆ بینەو ناتوانن تووشی ئازارت بکەن و ئێمە یارمەتیتان ئەدەین و سەر ئەکەن.

﴿قَالَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دوا یی تۆ و هارون برۆن بە یە کەو بۆلای فیرعەون، دوا یی ئێوە بلسی بە فیرعەون: بەراستی ئێمە خاوەنی پە یامی پەرورەدگاری هەموو بۆنە وەر انین بۆلای تۆ، پەرورەدگاری تۆ شیشە شایستە ی تۆ نیسە بی شەرمانە داوای خوا یەتی ئەکە ی، پەشیمان ببەرەو و باوەر بە پەرورەدگاری خۆت بێتە.

﴿أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ دوا یی پێوستە لەسەر تۆ کە تۆ بەنی ئیسرا ئیلیە کان رەوانە بکە ی لەگەل ئێمە و بەرە لا بکە ی و واز لە ئازاردانیان بھێتی وریگە یان لی مەگرە بابچنە دەرەو بۆلای فەلەستین. موسا و هارون بەو فەرمانە چوون بۆلای فیرعەون.

﴿قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكُنَا فَنُكَلِّدْكَ فَنُكَلِّدْكَ فَنُكَلِّدْكَ فَنُكَلِّدْكَ فَنُكَلِّدْكَ﴾ فیرعەون روی لی وەر چەر خاندن، روی کرد بۆلای موسا و وتی: ئایا ئێمە چاکە مان بەسەر تۆ وەو نیسە ئێمە تۆمان لە ناو خۆ مانا بەمنالی بەخێر نە کردو یی نە گە یشتی چەن سالی لە تەمەنی خۆ تا لە ناو ئێمە دا نەبوی. هەتا تەمەنت گە یشتە سی سالان و بوی بەم پیاو بە هێزە.

﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ وَآلَتِ مِنَ الْكَافِرِينَ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِينَ﴾ وەتۆ ئەو خراپەت کردو پیاویکت لەئیمە کوشت وو ئیستا تۆ سوپاسی چاکە ی ئیمە ناکە ی و باوەرت بەچاکە کردنی ئیمە نیە لە گەل تۆو، موسا فەر موی: ئەو کاتە من ئەو کارەم کردو نەمزانی بەو بۆکزه ئەو پیاوہ ئە کوژری. من ئەم ویست تەمیی دا بدەم و بی گوناھم لەو کارەدا ئەو کاتە ئەو کارەم لە خەتاباران بووم .

﴿فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ دوا یی موسا وەلامی فیرەعونی دایەوہ، ئاشکرای کرد کە کوشتنی ئەو پیاوہ کاریکی چاک نەبو، ووتی: من نەم ئەویست ئەو پیاوہ بکوژم و بۆکزیکم لی داو بە یی نیازی کوشتن، بەنەزانیەوہ ئەو کارەم کرد و نەمزانی بەو بۆکزه ئەو پیاوہ ئە کوژری، ئە گەر من بجزانیایە ئەو پیاوہ ئە کوژری ئە و بۆکزم نەئەھاویشت، دووایی من ترسام ئیوہ من بگرن بەھوی ئەو کوشتەوہ من نیازم نە کرد لەدەستی ئیوہ ھەلھاتم ولەمیسر چوو مەدەرەوہ کاتی لە ئیوہ ترسام بۆلای زەوی مەدین و پشتەم بەخوای مەزن ئەستور بو، دوا یی پەر وەردگاری من پێغەمەرایەتی بەمن بەخشی و منی گێرا بەیە کئی لەرەوانە کراوی خۆی.

﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَى أَنْ عَبْدْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وەئایا بەخێو کردنی من بەمنالی چاکە و رێزە بۆتۆ؟ کەتۆ بەنو ئیسرا ئیلیە کانت کردوہ بەبەندە ی خۆت و کورەکانیان ئە کوژی، دوا یی تۆ چۆن باسی چاکە ی خۆت ئە کە ی بەسەر منەوہ، تۆ بەراستی بەم خزمانە ی منت چیشتوون خراپترین سزا، ئە گەر تۆ چاکەت لە گەل من کردیی، بەراستی تۆ سزای خراپی خزمەکانی منت داوہ.

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ

لَيْنِ اتَّخَذَتِ إِلَهُا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ

أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ
فَإِذَا هِيَ بِيْضَاءٌ لِلنَّظَرِ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَٰشِرِينَ
﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

﴿قال فرعون وما رب العالمين قال رب السماوات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين﴾
فیرعهون به موسای ووت: نایا چ شتیکه پهروه ردگاری هدمو وبونه وهران و من به هیچ خوایه
نازائم له جگه ی خوّم؟ فیرعهون کاتئ نهو پرسیاره ی له موسا کرد کاتئ زانی باسی
چاکه کردنی خو ی بو موسا وه ره شه کاری تی ناکا، سهر بو فیرعهون دانانه وینئ، نهو شته ی
موسا داوای نه کا باور هیتان و رزگار کردنی به نو شیسرائیلیه کانه. موسا له وه لامی فیرعهونا
ووتئ: پهروه ردگاری بونه وهران پهروه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و شتیکه له نیوان
ناسمانه کان و زهویدان به توو به تاقمه که ته وه، خوی توو هدمو ناده میزاده نه گهر نیوه بتوان
رینگیه بدوزنه وه دلتان گومانی نه بی که پهروه ردگاری هدمو بونه وهرانه.

﴿قال لمن حوله ألا تستمعون﴾ فیرعهون روی خو ی وهر گپرا بولای گه وره پیاوانی
تاقمه که ی خو ی. به سهر سورمانه وه ووتئ: نایا نیوه گوئ ناگرن موسا چ شتی به نیوه نه لی:
له وه ی بو ناسمانه کان و زهوی هیده پهروه ردگار و دروستی که رئ، نیمه شتی وامن نه بیستوه
له باو باپیرمانه وه، نهو شتانه کونن وهر بوون.

﴿قال ربکم ورب آبائکم الاولین﴾ دواپی وازی لی نه هیتان وبه کهم نه قلئ دانان و
فهرموی: پهروه ردگاری هدمو بونه وهران پهروه ردگاری نیوه وخواهونی هدمو کاریکی نیوه یه.
نهک فیرعهون که ناتوانئ زیان له خو ی بداو سودیش به خو ی ناگه یه نیئ، خوی مه زن خواهونی
هدمو ویانه، پهروه ردگاری نیوه و باو باپیرتانه بهرله وه ی فیرعهون پهیدا بیئ که گومانی وایه
خوی نیوه یه، فیرعهون پوری خواردو هیچ شتیکی به دهسته وه نه ماو له گفتو گو لایدا.

﴿قال إن رسولکم الذی ارسل إلیکم لمجنون﴾ ووتئ: به راستی نهو نیروا وه ی نه ووتو
نیروا وه بولای نیوه شته گومانی وایه جگه ی من نیوه خوایه ترتان هیده.

﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ موسا به رده وام بو له سر به لگهی په کخهر فهرموی: خوای بونه وهران په روه ردگاری خوره لآت و خورئاوایه وشتی له نیوانیایه، روناکی و تاریکی به سهریانا په یدا نه کا به هوئی جولانی زهوی و ناسمانه کان به جوریکی نه گوراو نه گهر نیوه بیر بکه نه وه له شتی من به نیوهی نه لیم لهو شتانهی من باسم کردن.

﴿قَالَ لَئِنْ اتَّخَذْتُ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ فیرعهون هیچ شتیکی به دهسته وه نه ماو بینی دانیشتون باوه به راستی موسا نه هین و باوه به خوای مه زن نه هین و فیرعهون به دروژن نه زانن، به هره ردهی سه خته وه سویندی خواردو ووتی: به راستی نه گهر جگهی من تو خوای تر وهر بگری تو نه خه مه به ندیخانه وه سزای زور سه خت نه دهم به وینسهی به ندرکراوه کان که خوت نه زانی چون سزایان نه دری.

﴿قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ موسا فیرعهونی په کخستبو سوئی دهر کهوت فیرعهون روخواه زور نه فامه. دواپی پرسیاری له فیرعهون کرد: آیا تو باوه ناهیتی، نه گهر من بیه یم بولای تو شتیکی ناشکرا به لگه بی له سر نه وهی تو دروست کراویکی لاوازی و خوییه کی به هیز هدی به تو هه لویتست چونه؟.

﴿قَالَ فَاتَّ بِهٖ اِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ فیرعهون برپاری دا ووتی: من ریگه له تو ناگرم و له به لگهی تو ناترسم، به ته مای نه وه بوو موسا په ک بخاو ووتی: دواپی نهو شته به یم نه گهر تو له راستگوینی و نه وهی لاته بو خوتی ناماده یکه.

﴿فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾ دواپی موسا داردهسته کی خوی هاویشه سه ر زهوی، دواپی کتوپر نهو داردهستهی بوبه نه ژدیهایه کی زور ناشکراو، گیانی کرا به به ریا به وینسهی مار به راستی.

﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ﴾ فیرعهون ووتی: آیا به لگهی تیرت لایه، موسا فهرموی: به لئی، دهستی کرد به باخه لیدا و هینایه دهره وه کوتوپر دهستی زور به فراوانی روناکی بلاو کرده وه سپی هه لگه را ته ماشا که ران سهریان سورما به فیرعهونو تاقمه که یه وه. ﴿قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ فیرعهون ههستی کرد به لاوازی خوی و نه مانی دهسته لاتی و له به ردهم کاره په کخهره کانی موسادا په کی کهوت، ووتی بهو که سانهی کوبونه ته وه له لای. به راستی نهو شتهی نیوه بینتان له جادو گهریکی زور ناشکرایه نه یه وی نیوه له زهوی و نیشتمانی خوتان دهریکا بهو جادوهی خوی، دواپی به چ شتی نیوه نامازه نه کهن بو من له باره ی نه هم جادوهی موساوه، فیرعهون بهو گفتو گو یه خوی نه یه وی هانی دانیشتون بدا له دری موسا.

﴿ قَالُوا ارْجِهْ وَاخَاهُ وَاَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَارٍ عَلِيمٍ ﴾ دانىشتوانى لای فیرعهون ووتیان: تۆکارى موساو براكهى دواىخه، به کوتوپرى فهردان مدهده به کوشستیان نهوهك کاره ساتیکى خرابتر رويدا تۆ رهوانه بکه چهند کهسى بهناو شاره کانا جادو گهرانى ههمویان کۆیکاتهوه، ههمو جادو گهره زۆر زاناکان بههونهرى جادو بیان هینن بۆلای تۆ، بۆ بهکخستى موساو هارون.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لَمِيقَتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾
لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا الْفِرْعَوْنُ أَئِنَّا لَآجِرُونَ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوَامَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَاهُكُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِيدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَامَنَّا لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُمْ
لَكِبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا أَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صِلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ لَنَا
إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

﴿فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ دوايي کۆبونهوه ههموو جادوگهراڼ لهناو
شارهکاندا له کاتيکي ديارى کراودا که کاتي چيشتهنگاو رۆژى جهژن بو. بهبۆنهى رۆژى
نيلهوه.

﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾ وهبيژراوه لهلايهڼ فيرعهونهوه بهدانىشتوانى ميسر:
ئايا ئيوه کۆبونهتهوهوه پهله نه کهڼ بۆلاى جادوگهراڼ بۆيارمهتى دانيان وتهمهلى مه کهڼ
لهچوننانا، چاوهروانى سهرکهوتيان بکهڼ.

﴿لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ ئيمه ئوميدمان وايه جادوگهراڼ
سهرهئکهوڼ زۆر بهباشى بهسهر موسادا، بۆيه ئيمه پهپهرو لايهنگرى ئەوان نه کهڼين.
بههرلهوهى جادوگهراڼ بکهڼ بهموساو هارون وبکهونه کيشه له گهلياڼا چونه لاي فيرعهوڼ
ووتى: ئيوه لاي من ريزى زۆرتان لى نه گيرى.

﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَمَّا لِئَا جَاءَنَا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ دوايي کاتي
جادوگهراڼ هاتڼ وچوونه لاي فيرعهوڼ، بهفيرعهونيان ووت: ئايا بهراستى بۆ ئيمه ئەبى
پاداشتي بهنرخ لاي تۆ که ئيمه سهرئه کهوڼ بهسهر موساو هارونا.

﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ فيرعهو نووتى: بهلى. پاداشت دان بهئيوه بهس نيهو
بهراستى سهرهراى پاداشت ئيوه نهوکاته سهرکهوتڼ پلهوپايهى ئيوه بهرز نه کهمهوه لهنيوان
دانىشتوانا، نزىکترين کهس ئەبن لاي من وبهبي پرس ئەتوانن بيڼ بۆلاى من.

فيرعهوڼ و پياوه گهوره کان له رۆژى ديارى کراودا کۆبونهوه، جادوگهراڼ لهلايه کهسهوه
ريزيان بهست و گوريس و داردهستى خويانيان بهدهستهوهبو، موسا وهارونيش لهلايه تهرهوه
وهستان.

﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ موسا بهجادوگهراڼى فهرمو: ئيوه فره بسده نشتى
ئيوه ئەتانهوى فرهى بدهڼ، ئەوانيش ئەوهى لايان بو فرهيان دا، برويان وابو زال ئەبن بهسهر
موسا وهارونا.

﴿فَأَلْقُوا جِبَالَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ دواى گفتوگو
کردنيان له گهڼ موساو هارونا جادوگهراڼ گوريس و داردهستهکانى خويان فره داو ووتيان:
بههوى گهورهى و هيزى فيرعهونهوه بهراستى ئيمه زال ئەبن بهسهر موساو هارونا.

﴿فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلَفَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ دواى ئەوان موسا داردهسته کهى خوى
فره دا، دواى کورتوپر داردهسته کهى بو بهئهژديهايه کى گهورهى راستى و گياني کرا بهبهردا
وتهوشتهى ئەوان بهدرۆ له بهرچاوى دانىشتوان کردبوڼيان بهمار وئهم ديو ديويان پى نه کردن
و داردهسته کهى موسا ههمويانى قوتدا.

﴿فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ﴾ دواى ئه وهى جادو گهران بۆيان دهر كهوت ئه و كارهى موسا جادو نيه به ده ما كهوتن و سوژده يان برد بۆ خواى مه زن و با وه رى خۆيانيان را گه ياند.

﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ جادو گهران و وتيان : ئيمه با وه رمان هينا به پهروه رد گارى هه مو بونه وه ران پهروه رد گارى موسا و هارون، به و رسته يه گوماني دانىشتوان به خوايه تى فيرعه ون پوچيان كرده وه، كاتى هه والى با وه ره ينانى جادو گهران گه يشت به فيرعه ون به توره ييه وه هه لسا يه سه رپى ووتى .

﴿قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾ فيرعه ون ووتى: ئيه وى جادو گهر با وه رتان هينا به پهروه رد گارى موسا و هارون به رله وهى من ده ستور بده م به ئيه به با وه ره ينانتان و ده ستى كرد به بر و بيانوو هه ره شه و ووتى:

﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ به راستى موسا گه وه ره ماموستا يه كى ئه وتوى ئيه وه جادوى فبرى ئيه كرده، دياره ئه و له ئيه زانتره به پيشه ي جادو، دواى ئيه ئه زانن و بۆتان دهر ئه كه وى چ شتيكتان به سه ر ديم له تۆله ي ئه و شته ي ئيه كردوتانه، به تازه ترين و گه وه ترين سزا ئيه سزا ئه درين.

﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ به راستى ده ست و پنى ئيه ئه برم به پيچه وانه وه: يانى ده ستى راستان و پنى چه پتان ئه قرتيم و به راستى هه مو يشتان هه لئه واسم به لقى دره ختى خورمادا هه تا ئيه بن به په ند و ته مى كردنى كه ساني تربيه انه وى بى فهرماني من بكه ن. هه ره شه كارى تى نه كردن.

﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ جادو گهران و وتيان: هيج خراپه و زيانى به ئيمه ناگا چيت له ده ست دى بيكه. به راستى ئيمه بۆلاى پهروه رد گارى خومان ئه گه رپسه وه دواى سزادان و كوشتنى تۆ، مردن ئه نجامى هه مو كه سيكه به بى جيا وازى.

﴿إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستى ئيمه ئوميده وارين كه پهروه رد گارى ئيمه خۆشبيى له هه له و گونا هه پيشه كانى ئيمه يه كه م كه سين راستيمان بۆ روون بويه وه و با وه رمان هينا به موسا و به رده وام نابين له سه ر بى با وه رى.. ده نگ و باسى با وه ره ينانى جادو گهران به پهروه رد گارى موسا و هارون بلا و بويه وه به ناو دانىشتوانا، بر وايان به فيرعه ون لاواز بوو، فيرعه ون ترسى نه مان و شكوى خۆى لى په يدايوو ده ستى كرد به ئازاردانى دانىشتوان. موسا يش له گه ياندنى په يامى خۆى نه وه ستا.

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعَبَادِي إِنَّكَ

مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ

لَشِرْذِمَةً قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦٨﴾

﴿ و اوحينا الى موسى ان اسر بعبادي انكم متبعون ﴾ وه ثيمه سروشمان نارد بولای موسا كه تو برو له شهودا له گهل بنده كانی مندا له بهنو ئیسرایلی هه تا تو کوتای رژیشته كه نه هیئی لای دهریای سور. بهراستی فیرعهون و نوردوه كهی دین به دوواتانا بتان گیرنه وه. بهلام ئیوه رزگارتان نه بن، فیرعهون و تاقمه كهی نه خنکین، موسا و تاقمه كهی شهوی چونه دهره وه بولای نهو دهریایه.

﴿ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴾ دواپی فیرعهون چهن دكه سیکی نارد بهناو شاره كانا له شكر كۆبكه نه وهو برون به دواپی موساوه بهنو ئیسرایلیه كاناوه به زور بیان گیرنه وه بولای دهسته لاتنی فیرعهون، دواپی نه وهی خوئی نهیه وی و نهیزانی بیان بكا له سزاو نازاردانیان. فیرعهون ووتی:

﴿ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ وَ إِنَّهُمْ لَغَائِظُونَ ﴾ بهراستی نهو تاقمه ی موسا كۆمه لیکی كه من ویی نرخن وجیگه ی ترس نبین و بهراستی نهوان چهند کاریکیان كردوه ئیمه یان توره كردوه، زیرو زیوی ئیمه یان لایه وهو بهو بونه وه رایان كردوه، نه یانه وی بجوکی و خزمه تکاری ئیمه نه كه ن.

﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاضِرُونَ﴾ وه بهراستی ئیمه ههمومان ناگداری کردهوی ئهوانین، دواى جم و جۆلى ئهوان كهوتووین و چاوهروان ئهكهین چ شتى پهیدا ئهین، ئیمه کارامهین لهجهنگداو چهكى زۆرمان ههیه و ئهوان بی هیژ و بی چهکن، ئیمه ئامادهین ههموو ئاشوبی بنهبر بکهین له کاتی خویا، ئهم کاره خراپه و ئاشوبه ی ئهوانیش لهناو ئهیهین. فیرعهون بهبیریا هات خوی سهرو کایهتی ئه و کاره بکاو بروا بهدوایانا ههتا بهتوندى تۆلّه یان لی بستیی، بهلام خوای مهزن تۆله ی له فیرعهون وله تاقمه که ی کردهوه، سامان و شکرو باخ و بوستانی نایابی لی سهندنهوه و دای بهبهنوئیسرا ئیلیه کان. وهك خوای مهزن ئهفه رموی:

﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَغُيُوبٍ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ دواى ئیمه فیرعهون و تاقمه کهیمان دهر کردن که دواى موسا و بهنو ئیسرا ئیلیه کان کهوتیون له میسر، بهجیان هیشتله دووای خویان چه نندین بوستان و باخ و روبر و سه رچاوه ی ئاو و گهنجینه ی زیرو زیوو جیگه ی زور بهرێز و بهنرخ.

﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ههر به و جوړه ی ئیمه ئه و کاره مان هیئا به سه ر فیرعهون و تاقمه که ی و تۆلّه یان لی کردنهوه، ههروه ها ههمو و شتى که فیرعهون و تاقمه که ی بهوان رایان ئه بوادر له سامان و جیگه ی رابواردن به خشیمان بهبهنوئیسرا ئیلیه کان لهزهوی فهلهستین و دانیشتن له ناویدا ویت و خهزینه ی فهلهستینمان کرده بهشیان. زانا یان بیریاں جیاوازه: ئایا ئه و بوستان و سامانی زیرو و زیو و جیگه یه خوای مهزن به خشی به بهنوئیسرا ئیلیه کان دواى رزگار بونیان و خنکانی فیرعهون و تاقمه که ی زهوی میسر بسو یا زهوی فهلهستین. ههندی له زانا یان ئه لێن: زهوی میسر، چونکه ئه و ئایه ته دواى رسته ی (فَأَخْرَجْنَاهُمْ) هاتوه. ههندی تریان ئه لێن: زهوی فهلهستینه وهك باسمان کرد. هه رچۆنی بی خوای مهزن بهنوئیسرا ئیلیه کان رزگار کرد و رابواردنی چاکى پی به خشین و فیرعهون و تاقمه که ی له ناو بردن.

﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مَشْرِقِينَ فَلَمَّا تَرَأَى الْجُمُعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَدْرَكُونَ﴾ دواى فیرعهون و تاقمه که ی که له کاتی خوړه له لاتدا لای دهریا که گهیشتن بهبهنو ئیسرا ئیلیه کان، دواى کاتی ههردوو تاقم له یهك نزیک بونهوه و یه کتریاں بینى بهنوئیسرا ئیلیه کان ترسان و هاوړیکانی موسا ووتیان: بهراستی دوژمن به ئیمه گهیشتن، ئیمه توانای ئه و ئامان نیه، دوژمن له دوامانه وهن و دهریا له پێشمانه وهیه.

﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ موسا فه رموی: مه ترسن و پیمان ناگهن. بهراستی پهروره دگاری من له گه ل من و ئیوه دایه ئه مانپاریزی و ړینگه ی رزگاریمان پی نیشان ئه داو یار مه تیمان ئه دا.

﴿فَيَاوَحْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْرِ الْعَظِيمِ﴾
 دوايي ئيمه سروشان نارد بولاي موسا كه تو دار دهسته كه ي خوت بده لهو دهريابه، دواي
 نهوهي موسا دار دهسته كه ي دا له دهرياكه، دهرياكه بو به چهند پارچه يه به نه ندازه ي هوزه كاني
 به نويسراييلي، ههر پارچه يه كيان به ويته ي كيوي به رزويه وه، موسا و به نويسراييلييه كان
 به بي نازار به ريگه ي كراوه ي خويانا چونه نهو به ري دهرياكه وه به بي نهوه ي قاچيان ته ريبي.
 ﴿وَأَرْزَقْنَاهُ ثَمَرَ الْأَخْرَيْنِ﴾ وه ئيمه تا قمه كه ي تري جگه ي تا قمي موسا نزيكمان كرده وه
 لهويدا له ليواري دهرياكه، بو نهوه ي بچن به دواي به نويسراييلييه كان بو ناو دهرياكه، دوايي
 ئيمه خستمانه دلي فيرعه ون و تا قمه كه ي كه بر و نه ناو دهرياكه وه و چونه ناويه وه.
 ﴿وَ أَلْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ثَمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾ وه ئيمه موسا و نهو كه سانه ي
 له گه ليذا بوون همويانغان رزگار كردن و چونه نهو به ري دهرياكه وه، له پاش نهوان ئيمه
 تا قمه كه ي تر له فيرعه ون و تا قمه كه ي به ناوي دهرياكه خنك اندمان و ناوي دهرياكه مان به ره لا
 كرد به سدر يانو همويان خنكان.

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به رستي له رزگار بووني موسا و تا قمه كه ي
 و خنك اندني فيرعه ون و تا قمه كه ي نيشانه يه كي زور گه وره يه له سهر تواناي خوي مه زن،
 وه تا قميكي زور تر له هه ردو و تا قمه كه يان باوه ريان نه هينا به موسا له گه ل نهو هه مو و به لگه
 رونا نه دا.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به رستي په روره دگاري تو زور گه وره و به دهسته لانه
 تو له نه سيني له دوژمناني خوي، ميه ره بانه بو دوستان خوي و رزگاريان نه كا له نازاري
 هه ردو و جيهان.

خو اي مه زن له زور جگه ي قورثاني پيرو زدا باسي موسا و ئيبراهيمي كرده، هه روه ها
 باسي پيغه مه ره كاني تريشي كرده زور جار ان. به لام له هه ر جگه يه كدا به جور يكي تايه تي
 كه شايس ته ي نهو جگه يه بي. ئيستايش دواي باسي موسا باسي ئيبراهيم نه كا و نه فهر موي:

وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ بِآيَاتِنَا أَنَّ هَٰؤُلَاءِ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾
 نَبَا إِبْرَاهِيمَ ﴿٧١﴾ إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا وَقَوْمُهُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
 نَعْبُدُ أَصْنَامًا مَّا فُطِّلَ لَهَا عِكْفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ
 تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ أَلا تَقْدُمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ
﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ
﴿٧٩﴾ وَإِذَا امْرَأَتِي فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يَحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ
﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾
وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْ لِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاعْفِرْ لَأَنِّي إِنَّمَا كُنْتُ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

﴿وَأَثَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ إِبْرَاهِيمَ﴾ وهتو بخوندره وه به سهر بت په رستانی عدره بدا هه والی باسی
به سهرهاتی ئیراهیم که نه وان خوږیان به وه نه به ستن و نه لاین: ئیمه نه وهی نه وین و خوږیانی پیو
هه لته کیشن.

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُ لَهَا عَافِيْنَ﴾ کاتی ئیراهیم ووتی
به باو کی و تاقمه که ی خوی و باو کی: ئیو چ شتی نه په رستن؟ تاقمه که ی ووتیان: ئیمه نه و
بتانه نه په رستین و له سهر په رستیان به رده وام نه بین، خواشمان نیه جگه ی نه و بتانه.
﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ﴾ ئیراهیم کاتی بوی دهر که وت نه و تاقمه زور گیلن و
بی نه قلن ووتی: نه و بتانه که ئیو له زپرو زیو دروستان کردوون پارانه وهی ئیو نه بیسن
کاتی بانگیان بکه و کاتی نه یانه رستن؟

﴿أَوْ يَنْفَعُوكُمْ أَوْ يُضَرُّونَ﴾ هیا نه و بتانه سود به ئیو نه به خشن یا زیانتان لی نه دهن نه گهر
نه یان په رستن و ه لای ئیراهیمیان دایه وه زور به بی نه قلانه.

﴿قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ تاقمه بت په رسته کانونوتیان: ئیمه باوک و بابیری خو ما ئمان ده ست که توه هدر به و جوړه بوون و نه و بت په رسته یان کردوه، ئیمه لاسای ته و ان نه کهینه وه با هیچ شتی نه بیست.

﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیراهیم به بت په رستانی ووت: ئایا ئیوه زانیوتانه ته و بتانه ی ئیوه و بابو بابیره پی شوه کانتان په رستوتانه نه گهر من بیان په رستم و ریزیان لی بگرم. به راستی نه بن به دوژمنی من و له رژی دوا پیدا بیزاری خو یان له من دهر نه برن و نه بن به دوژمنی من. به لام من ته و ان ناپه رستم و خوی همدو بونه و هران ته په رستم، که خاوه نی چا که یه به سهر منه وه له رژی له دایک بوغه وه هه تا ته و رژی ته مرم.

﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِيَنِي﴾ په روه رد گاریکی ته و تویه منی دروست کردوه یه که م جار له نه بونه وه و دوا یی هه رته وه ریگه ی راست شاره زای من بکا، لاسای و په ریه وی ئیوه ناکم و، که سیکی ته و تویه خوارده منی دهر خواردی من نه دا له کاتی برسیتیداو ئا ویشم دهر خوارد نه دا له کاتی تینو تیداو، هه ر کاتی من نه خوش که و تم، دوا یی هه رته وه رز گارم بکا له و نه خوشیه، زور جار ان به یی دهر مان.

﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ وه په روه رد گاری بونه و هران که سیکی ته و تویه من نه مریتی له جهاندا له پاشا دوا ی مردن زیندوم ته کاته وه له رژی دوا پیدا بزو و هر گرتنی پاداشت و توله و پرسیار کردن و، که سیکی ته و تویه نومیده وارم که له هله و خراپه کام خوشی له رژی زیندو بونه وه پاداشت و هر گرتندا.

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالصَّالِحِينَ﴾ ته ی په روه د گاری من: تو زانیاری و ناسینی خوت و زانیاری یاساو ده ستوری خوت بیه خشه به من و بگریزه له ریزی پیغه مه ران و پیاو چا کانی رابوردودا وله گه لپ ته و انم کو بکه روه وه، به وینه ی ته و ان له گونا های گه و ره و بچوک بم پاریزه.

﴿وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه تو زمانی راستگو یی و په وشتی به رزو دروست بکه بومن له ناو ته و که سانه ی ترداله مه و پاش دین و به چاکی و به په رستنی تو باسم بکه نه له دوا ی مردم، هه روایشو خوی مه زن نرا که ی و هر گرت و خاوه ن نامه کان باسی ئیراهیم به زمان پاک و راستگو ته که ن.

﴿وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ وَأَغْفِرْ لَأَيِّبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ﴾ وه تو من بگریزه له و که سانه نه گن به په زامه ندی تو له رژی دوا پیدا و نه بن به خاوه نی به هه شتی پر له خوشی

ورابواردن، جیگه و پلهی بهرزم بدهری له بهههشتا، داوات لی ئەکم کهتۆ ریگه نیشان بدهی بهباو کم بۆلای ئەو بهلینهی تۆداوته بهمن و تۆ خوشبیه لهباو کم. بهراستی باو کم لهریگهی راستی تۆ په‌رستی لایداوه.

﴿وَلَا تَخْزَنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ وهتۆ من رسوا مه که لهو رۆژه‌دا مردوو ان زیندو ئە کریه وهو له خزمهت تۆدا نه وهستن، ئەو رۆژه کورو دارایی سود به‌ئاده‌میزاد نابەخشن که له جیهاندا خۆیانیاں پتوه هه‌له‌ئه‌کیشا مه‌گه‌ر که‌سی سود له‌وان وهر ئە گری چوپیته خزمهت خوای مه‌زن به‌دلیکی پاک و چۆل له‌هه‌مو خراپه‌یه، با ئەوه‌یشمان له‌بیر بێ ئەو رێستانه بۆ فیر کردنی ئاده‌میزاده بۆ جو‌ری پارانه‌وه.

وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

﴿وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ وه‌نزیک ئەخ‌ریته‌وه و ئاماده‌کراوه بۆ ئەو که‌سانه‌ی له‌خوای مه‌زن ئەترسن هه‌تا بچه‌ ناو ئەو به‌هه‌شته‌وه‌و، دۆزه‌خ ده‌رئه‌خ‌ری و ناشکرا ئە کری بۆ که‌سانی لایانداوه له‌ریگه‌ی راست و باوه‌ریان نه‌ه‌یتاوه و بێ فه‌رمانی خوای مه‌زنیان کردوه، به‌چاوی خۆیان جیگه‌ی خۆیان له‌دۆزه‌خدا نه‌بینن. ﴿وَقِيلَ لَهُمْ آيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ وه‌نه‌بێژری به‌بی باوه‌ران له‌لایه‌ن فره‌شته‌کانه‌وه له‌ج جیگه‌یه‌کن شتی ئیوه ئەتان په‌رستن له‌به‌ته‌کان له‌جیهاندا.

﴿ مِنْ ذُوْنِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴾ له جگه ی خوی مهزن. ئایا ئه و بتانه یارمه تی ئیوه نه دهن ورزگارتان بکه ن له سزای خوی مهزن و یا نه توان خویان رزگار بکه ن به لادانی سزا له خویانو یارمه تیان نه دری؟ نه نه توان یارمه تی ئیوه بده ن و نه خویشیان رزگار نه کهن و نه یارمه تیان نه دری.

﴿ فَكَبِکُوا فِیْهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ وَجُنُوْدُ اِبْلِیْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴾ دوایی ئه و بتانه و بی باوه ران و سدر بازه کانی شه تیان هه مویان فره نه درینه ناو دۆزه خ، هه ندیکیان نه کهن به سهر هه ندی تریان له دۆزه خدا به گه و ره و بچو کیانه وه، به مامۆستا و شاگردیانه وه.

﴿ قَالُوا وَهُمْ فِیْهَا یَخْتَصِمُوْنَ تَاللّٰهِ اِنْ کُنَّا لَفِیْ ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ ﴾ یه کئی تر له به دبه ختی دانیش توانی دۆزه خ ئه و هیه کاتی له دۆزه خدان هه ندیکیان ده ست نه کهن به دۆژمنایه تی هه ندی تریان نه لێن: سویند مان به خوی مهزن. به راستی ئیمه له ناو گومرایی و پرسیویه کی ئاشکرادا بوین له جیهاندا و کویر و سه رلی شیوا و بوین، بت په رستان و بته کانیان، شه تیان و سدر بازه کانی و گونا به باره کان و لاده ره کانیان له ریگه ی راست نه لێن: ئیمه ریگه ی خراپمان گرتبو:

﴿ اِذْ نَسَبْکُمْ بَرْبَ الْعَالَمِیْنَ وَمَا اَصْلُنَا اِلَّا الْمُجْرَمُوْنَ ﴾ کاتی ئیمه ئیوه ی بتمان کردبو به وینه ی په و ره دگاری هه مو بونه و هه راندا له په رستنتان و ئیمه ی لانه دا له ریگه ی راست مه گه ر تا و انباران له پی شه واکانمان.

﴿ فَمَالُنَا مِنْ شَافِیْعِیْنَ وَ صَدِیْقِ حَمِیْمٍ ﴾ دوایی ئیستا بو ئیمه نیه هیه که سی بو ئیمه بیاریته وه له فریشته و پیغه مه رانو پیا و جاگان و نه دۆستیکی دل سوژو نیاز پاک گرنگی به ئیمه بدا. خۆزگایه ئیمه یش به وینه ی باوه رداران بوینایه و باوه رمان به ئینایه.

﴿ قُلُوْا اَنْ لِّنا کَرَةً فَتَکُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴾ دوایی ئیمه ئومیدمان وایه نه گه ر ئیمه بگه ریینه وه جارئ تر بۆلای جیهان دوایی ئیمه باوه ر ته هیئین به خوا و به پیغه مه ران و به رپۆژی دوایی و کرده و ی چاک نه کهن.

﴿ اِنْ فِیْ ذٰلِكَ لَآیَةٌ وَّمَا کَانَ اَکْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴾ به راستی هه یه له باسی میژووی ئیبراهیم و هه والی دانیش توانی مه ککه به لگه یه کی روون و ئاشکرا له سهر پوچی ئایین و بت په رستی نه وان، له رپۆژی دوایدا ئابرویان نه چی و خویان به درۆ نه خه نه وه و زۆر تر له و که سانه باسی ئیبراهیمیان بو کراوه باوه رنا هیئن و به رده وام نه بن له سهر بی باوه ری.

﴿ وَاِنَّ رَبَّکَ لَهُو الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴾ وه به راستی په و ره دگاری تو هه ر نه و خاوه نی توانایه به گورجی تۆله بسی ئی له بی باوه ران، خاوه نی به زه ی و میهره بانیه مۆله تیان نه دا هه تا نه وان یا منالیکیان باوه ر به ئین.

كَذَّبَتْ

قَوْمٌ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١١٠﴾ * قَالُوا أَنْتَ مِنْ لَدُنْكَ وَاتَّبِعْكَ الْأَرْدَلُونَ ﴿١١١﴾
 قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي
 لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
 ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَاقْنَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَاوَجِّنِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَائِكِ الْمَشْحُونِ
 ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ نوح کاتی باسی نیرواوه کانی خوی مهدنی نه کرد بو
 گهله کهی خوی و تاقمی نوح پیغمده کانیان به درو خستیه وه و نه یان ووت: هیچ نیرواویکی
 خوی مهدن نه بوه هتا تویش نیروای خوی مهدن بی. بیگومان هدر که سی تاکه پیغمده ری
 به درو بخاته وه، وه که نه وه وایه هه مو پیغمده رانی به درو خستیه وه.

﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ کاتی نوحی برای پستی نه و
 تاقمه ووتی به وان: نایا بو ئیه له خوی مهدن ناترسن واوز له وبتانه بهیتن. به راستی من
 نیرواویکی نیاز پاک وراست ویزم له لایه ن خوی مهدن وه نیرواوم بولای ئیه، ناتان
 خه له تینم، خوتان نه زانن من راستگوم.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ دواپی ئیوه لهخوا بترسن وواز لهبت په رستی بهین و فدرمانبهرداری من بن، ئەو شته ی من به ئیوه ی رانه گه یه نم چاکه ی ههردوو جیهانی ئیوه ی تێدایه.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ وهمن داوای هیچ پاداشت و کرێیه له ئیوه ناکهم له سهر راگه یاندنی په یامی خۆم، پاداشتی من لای هیچ کهسێ نیه مه گهر هه ر له لای خوای هه مو و بنه وهرانه، دواپی ئیوه لهخوا بترسن و په یهرو ی و فدرمانبهرداری من بن، دوا ی راستی بکهون، ئەم داوایه ی من بهختیاری ههردوو جیهانی تێدایه بۆ ئیوه.

﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾ تاقمی نوح له وهلامی فهرموده ی نوحدا ووتیان: ئایا ئیمه چۆن باوه ر بهتۆ بهین و له کاتیکا ئەو کهسانه ی دوا ی تۆ کهوتوون بێ نرخ و کهم دارایی و پله و پایه ن و ژێر دهسته ی ئیمه ن، ئەوانه ی ش به ی بێر کردنه وه و بهروواله ت باوه ریان هیتاوه له دواکهوتنی تۆدا راست ناکه ن و نیاز پاک نین.

﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نوح فهرمو ی: من بهشتی نازانم ئەوان نه یکه ن له نهیتیدا و چ شتی له دلایانه، من تهماشای کاری ناشکرای ئەوان نه کهم، من هه ر راگه یاندم له سهره، دواپی هه ر کهسێ ئارهزووی هه یه باباوه ر بهین و هه ر کهسێ نایه و ی باوه ر نهیتنی خۆی بهرپر سیه ر.

﴿إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ پر سیا ری کرده و ی ئەوان و ناگاداربوون له سهر شتی له دلایانه مه گهر له سهر پهروهر دگاری منه نه گهر ئیوه ههستی پی بکه ن و خاوه ن ههستین ئەزانن هه ر خوای مهزن ناگای له نهیتنی دل هه یه، ئیوه بۆ دوری نه گرن له باوه ر هیتان هه ر له بهر نه و ی هه ژاران و زۆربه ی خاوه ن پشه کان باوه ریان هیتاوه؟ خاوه ن داراییه کان داوایان کرد له نوح ئەو هه ژارانه دهر بکا لای خۆی هه تا ئەوان باوه ر ی پی بهین. نوح فهرمو ی:

﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وهمن هه ر گیز ئەو باوه ر دارانه دهر ناکهم لای خۆم پالیا ن پیوه نانیم له بهر نه و ی ئەوان هه ژاران، باوه ر هیتان نرخ بۆ دارای و پله و پایه دانانی وشاره زایی کهری ئاده میزاده بۆ لای رینگه ی راست. من چۆن له بهر رهزامه ندی سامانداران ئەوان دهر بکه م؟ من هیچ ناکهم به ی فهرمانی خوای مهزن مه گهر من ناگاداری کهری ناشکرام بۆ ئاده میزاد و له سزای خوای مهزن نه یان تر سینم، باوه ر هیتان و بی باوه ریان به دهسته ی خۆیا نه و خۆیا ن سه ره ستن.

﴿قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهُ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بی باوه رانی تاقمی نوح که بی ئومید بوون له دهر کردنی هه ژاره کان ووتیان: ئە ی نوح: نه گهر تۆ واز نهیتنی له جنیودان به م

خوایانهی ئیمه بهراستی تو له و کسانه ئه بی له لایه ن ئیمه وه بهرده باران بکری و نازری زورت بدهین. نوح که بی ئومید بو له باوه ره یانیان

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي كَذَّبْتُ بِآيَاتِكَ فَفُتِحْ بَنِيَّ وَيَتَّبِعْهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
نوح فهرموی: ئه ی پهروه دگاری من: بهراستی ئه و بی باوه رانه من وفهرموده کانی تو به دروئه خه نه وه وه ره شه ی کوشتم لی ئه که ن. دوا بی تو فرمان بده له نیوان من و ئه و بی باوه رانه دا به فهرمانی ئه و کسانه ی راست به هزی ئه و فرمانه سه ربکه ون وتو له له پیاوخرایان بستی ری.

﴿وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه تو من و که سی له گهل منه له باوه رداران رزگارمان بکه له وسزایه دیته خواره وه بو سه ربی باوه ران. خوا ی مه زن پارانه وه که ی وه رگرت و ئه فهرموی:

﴿فَأَنجِنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَکِ الْمَشْحُونِ﴾ دوا بی ئیمه نوح و که سی له گهل نو خدا بو ون له باوه رداران رزگارمان کردن له ناو که شتی که پر له خوراک و ناو و که ل و پهل و گیانداران له هه مو ره که زی.

﴿ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ له پاش ئه وه ی نوح و باوه رداران رزگاریان بو ئیمه ئه وانی ترمان له بی باوه ران دوا ی ئه و ان خنک اند، چونکه بهرده وام بو ون له سه ربی باوه ری.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بهراستی له رزگار کردنی نوح و باوه رداران و خنک اندنی بی باوه ران به لگه و نیشانه ی که زور که وه ره هه یه بو بی باوه رانی قوره یشکه نازاری زوری موحه مه د ئه ده ن و زورتر له و ان باوه رنه یین به خوا ی مه زن و بهراستی خوا زور به ده سه لاته بو سزادانی بی باوه ران به گورجی، مه ره بانه مو له تیان ئه دا هه تا خویان یا مناله کانیان باوه ره یین و په شیمان بینه وه.

كَذَّبَتْ

عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٢﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٣﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٤﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٢٥﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٦﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٧﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿١٢٨﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنَ
وَحَنَّتِ وَعُيُونِ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾
إِنْ هَذَا إِلَّا آخِلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَنْحَنُ يَمْعَدِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

﴿ كذبت عاد المرسلين إذ قال لهم أخوهم هود ألا تتقون ﴾ هوزی عاد به درویان
خسته وه پیغه مبه ره کانی خویمان کاتی هودی برای پستی خویمان به وانی فهرمو: ئایا بو ئیوه
له خوا ناترسن و خوتان ناپاریرن له بی فهرمانی خوی مهزن که ئهم چاکهو زانیه ریهی به
ئیوه داوه. ئهو هوزه دانیشتوی نیوان عومان و حه زهره مهو تبون و عاد باییریان بوه؟
﴿ إني لكم رسول أمين فاتقوا الله وأطيعون ﴾ به راستی من نیرویکی دهست پاک و
بی قیل و راست ویژو کرده راستم نیروم بولای ئیوه ههتا ریگهی راست شاره زای ئیوه بکه،
دوایی ئیوه له خوی مهزن بترسن و خوتان له بی فهرمانی خوا بپاریرن و فهرمانبهرداری من
بکهن بو به جی هینانی ئهو شتانه من یتان رانه گه یه نم.

﴿ وما أسألكم عليه من أجر أن أجزى إلا على رب العالمين ﴾ وهمن داوا له ئیوه ناکهم
له سه ر راگه یاندنی په یامی خوی مهزن هیچ پاداشتی، پاداشت دانه وهی من له سه ر هیچ
که سی نیه مه گهر ههر له سه ر په روه ردگاری ههمو بونه وه رانه.

﴿ أتنبون بكل ربيع آية تعجبون ﴾ ئایا ئیوه بو دروست نه کهن له ههمو جیگه یه کی به رزو
له سه ر ههمو ته بو لکه یه کوشکیکی به رزو بلندو نایاب له بهر ئه وه هاتو چو که ران ته ماشایان
بکهن و ئیوه له ئیوه نهو کوشکانه دا رابویرن و یاری و کاری بیسودیان تیدابکهن و خوتانیان
پیوه هه لکیشن. ئهو جوړه کوشکانه بهو نیازانه وه زور خراپه و گالته رابواردنی نه ماوهی
جیهانن، به لام ههمو خانویه که دروست بکری بو ئه وهی خوی و خیرانی له ناویا دانیشن
به گویره ی پیویست زور چاکهو به گویره ی یاسای ناینه.

﴿وَتَخَذُوا مَصْنَعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ وه ئیوه دروست نه کهن چهن دین کۆشک و خانوی بهرزی قایم و جهوزی ئاو، ئومیدتان وایه بهردهوام نه بن له جیهاندا، چاوه پروانی مردن و نه مان ناکهن.

﴿وَإِذْ بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَارِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ وه ههر کاتی ئیوه ویستیان پهلاماری یه کچی بدن و سزای بدن ههلمهتان نه برد بۆ ئه و کهسه بهی بهزهیی و نهتان کوشت کاتی ئیوه توره بیونایه، وینهی مروفتیکی زۆردارو بی ویزدان و ناره وایانه نهتان کوشت. دواپی ئیوه خۆتان بیاریزن لهو شتهو پهلاماره ناره وایه، له سزای خوا بترسن و پهیرهوی من بکهن بۆ ئه و شتهی داوای له ئیوه نه کهم و کاری بی بهزهیی مه کهن.

﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾ وه ئیوه بترسن له کهسیکی نهوتۆ که به خشیویه به ئیوه چهن دین چاکه ی گه و رهو به نرخ ئیوه نه یزانن و بهوان رائه بپۆرن و نه یان کهن به هۆی کاری بی سودو سته مکردن و پهلاماری ناپه سه ند.

﴿أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَاتٍ وَعَيْوُنٍ﴾ ئیوه بترسن له کهسیکی نهوتۆ که به خشیویی به ئیوه چوار بی و گیاندارانی زۆرو چهن دین باخ و بوستان و چهن دین سه رچاوه ی ئاوی شیرین، به کاریان نه هین بۆ به ده ست هینانی پله و پایه و سامان، به هۆی کوره کانتانه وه هیزو دارایتان بۆ زۆر نه بی، به و ئاوه ی ش کشتو کالی پی فره اهه م نه هین و باخه کانتان به رهه می چاک نه ره خشین.

﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به راستی نه گهر ئیوه له سته مکردن و زۆرداری واز نه هین من چاوه پروان نه کهم نه ترسم له سزای رۆژیکی زۆر گه و رهو سهخت توشتان بی و به و سزایه ئیوه بنه بر بن.

﴿قَالُوا أَسَاءَ عَلَيْنَا أَوْ عَظَتْ أُمٌّ لَمْ تَكُنْ مِنَ آلِ الْغَافِقِينَ﴾ رۆن کردنه وه ی نه و چاکانه ی دراوه به و بی باوه رانه و ئاگادار کردنیان له کردنی کاری خراپ و ترساندنیان له سزایه کی سهخت سو دیکی به و ان نه به خشی و بهردهوام بوون له سه ر بی باوه ری و ووتیان: تو ئامۆزگاری ئیمه بکه ی یا له و که سانه یی ئامۆزگاریان نه که ی لای ئیمه یه کسانه ئیمه باوه ر به تو نا هین و کاری خۆمان زۆرتو نه کهین.

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ نه و شته ی نه و تو ئیمه له سه رینی له بت په رستی و ئاین و ره و شتی ئیمه هیچ شتی نه مه گهر یاساو ره و شتی که ئیمه بۆ مان ماوه ته وه له با و بایره پیشوه کاغانه وه و ئیمه دوا ی نه کهوین و ئیمه سزمان نادری له سه ر بی باوه ری به تو و له سه ر بی فره مانی تو و په لاماردانی ئیمه بۆ سه ر دانیش توان و ئازاردانیان.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ دواپی هۆزی عاد هودیان به درۆ خسته وه و بهردهوام بون له سه ر بی باوه ری. دواپی ئیمه نه و هۆزه بی باوه رنه مان له ناو بردن به بایه کی زۆر سهخت و تیژ.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بهراستی لهناو
 بردن و بنه برکردنی تا قمی عاد ته می کردن و نامور گاری کردنه بو بت پهرستانی قوردهش و
 زور لهوان باور ناهین، هدر چنده تو داوایان لی بکهی باور بهین. بهراستی پهرورد گاری
 تو زور بده سه لاته بو سزادانیان، خاوهنی بهزه یی و میهره بانیه و مؤله تیانی نه دا بوئه وهی یا
 خو یان یا مناله کانیان باور بهین.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
 لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَتُنْقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَاءَ آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾
 وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا
 بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 نَدِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

﴿كَذَبْتَ ثُمُودَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ﴾ هُوزی سمود نیراوه کی
خوایان به درو خسته وه به تاییه تی صالح پیغمبر، نه وه هُوزه بت په رستانه ده ستیان دابوه
ر ابواردن و خواردنه وه و دروست کردنی خانوو کوشکی نایاب کاتی برای ره گه زی نه وان
صالح فرموی به وه هُوزه: نایا بُو ئیوه له سزای خوی مهن ناترسن و هاو به شی بُو دائه نین و
خوتان ناپارین له بی فرمانی خوی مهن؟

﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ به راستی بُو ئیوه من نیراویکی نیاز پاک و
راست گویم له هه مو رویه که وه به وه جوړه ئیوه منتان تا قی کرده توه، دواپی ئیوه له سزای
خوی مهن بزرسن و په پیره وی په یامی من بکه ن بُو به جی هینانی فرمانه کانی خوی مهن.
﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه من داوی هیچ پاداشتی
له ئیوه ناکه له سهر راگیانندی په یامی خواو نامور گاری من بُو ئیوه له م جیهانده، پاداشتی
من له سهر هیچ که سی نیه مه گهر له سهر په روره کرده هه مو بونه وهرانه له ههر دو جیهاندا.
﴿أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ آمَنِينَ﴾ نایا ئیوه له م جیهانده وازتان لی نه هیترئ له ناو نه م خوشی و
ر ابواردنه دابه بی وه یی و به بی نازارو توشی سزا نابن له سهر بی باوریتان و به رده وام نه بن.

﴿فِي جَنَاتٍ وَعِوْنٍ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ﴾ له نیو نه م باغ و بیستانه داو له نیو نه م
هه موه سهر چاوه ی ناوه داو له نیو نه م هه موه کشتو کال و سه وزاییه داو له نیو نه م هه موه
خورمایانده که به ره میکی نه رم و تازه یان هدیوه خوی مهن هه مو نه وانده به خشویه
به ئیوه.

﴿وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ يَتُوتًا فَاَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ وه ئیوه چه ندین خانوو
کوشکی نایاب له کیوه کانا نه تاشن بُو خوتان به خوشی له ناویا رابورین، دواپی پیوسته ئیوه
له سزای خوا بزرسن و سوپاسی خوی مهن بکه ن و په پیره وی په یامی من بکه ن و جی به جیان
بکه ن و وامه زانن به رده وام نه بن له و خوشیه دا.

﴿وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ وه ئیوه په پیره وی
فرمانی که سانیکي نه و تو مه که ن له سنور لایان داوه خراپه بلالو نه که نه وه له ناو زه ویداو
نازاوه دروست نه که ن و هه ولی چاکه ناده ن بُو دانیشخوان له روی زه ویداو دانیشخوان نه که ن
به دوژمنی به که ری.

﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَرِّينَ مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
هُوزی سه مود به صالحیان ووت: به راستی تو له و که سانه ی جادوت لی کراوه و نه قلیان تیک
چوه و، تو هیچ شتیک نیت مه گهر ناده میزادیکی وینه ی نیمه و نه خوی و نه خویته وه و نه گهرنی
به بازاردا، دواپی نه گهر تو له و که سانه ی گفتوگویان راسته نیشانه یه کی ناشکرا بهینه بولای
نیمه به لکه بی له سهر پیغمبرایه تی تو.

سالم به جوړیګی ناسایی له سهر داخوای نهو هوزه به حوشریکه وه چو بولایان کله بهر چاوی خوږان له ناو بهردیکه وه حوشریکي رهنګ سوری لپها ته دهره وه، ده مانګ به سهر ناوسی نهو حوشره دا تپه ری بو، کتوپر به گوږه ی داخوای نهوان بیچویه کی لی پیدابو.

﴿ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴾ سالم فهرموی : نه م هوشتره نیشانه یه کی زور گه وړه ی خوای مه زنه بو ئیوه و نازاری مه دن و نه بی ریژی لی بګرن، خوای مه زن پیوستی کردوۀ ناوه که تان بکری به دوو به شه وه. نهو هوشتره به شیکی هه بی لهو ناوه داو ئیوه به شه که ی تر تان هه بی له ریژیکی دیاری کراوا بو هدردو و لاتان.

﴿ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ وه ئیوه تووشی نهو هوشتره ی مه که ن هچ نازاری و به نیازی خراپه و نزیکی مه بنه وه، دوا یی نه گهر ئیوه نازاری بدن تووشی ئیوه نه بی سزایه کی گه وړه و سه ختی ریژی که دیاری کراوه بو نه مانی ئیوه.

﴿ فَعَقَرُوْهَا فَاصْبِرْوا نَادِمِينَ ﴾ دوا یی نهو هوزه هوشتره که یان کوشت و سه ریان بری، دوا یی پیلانی دایان نابو بو کوشتی، دوا یی کوشتی هوشتره که په شیمان بونه وه و ترسان نهو سزایه سالم به لینی پیدابو برژی به سه ریانا.

﴿ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ﴾ دوا یی کوشتی هوشتره که تووشی نهوان بو سزایه کی زور سهخت به و جوړه ی سالم به لینی پیدابو به بی که م و زوری و له کاتی دیاری کراوا، نه وه بو له نا کاودا خوای مه زن هه وړه گرمه یه کی بو ناردن و گیانیان دهرچوو، هه موویان مردن و بهردو خو لړزا به سه ریانا.

﴿ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴾ به راستی هه یه لهو سزایه تووشی هوزی سه مود بو نیشانه یه کی زور گه وړه بو بت په رستانی قوره یش و ته می کردیان. به لام زور تر له بت په رستانی قوره یش باوه رناهیتن و بهر ده و امن له سهر بی باوه ری.

﴿ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴾ به راستی په وړه دګاری تو زور به ده سه لاته بو توله سندن له بی باوه ران و بت په رستانی قوره یش، خاوه نی به زه یی و میهره بانه بویان هه تا خوږان یا مناله کانیان په شیمان بینه وه.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ

مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
رَبِّ نَحْنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَئَتْهُ وَأَهْلُهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾
تاقمی لوت به درویان خسته وه پیغمهره کان به تاییه تی لوت پیغمهر کاتی لووتی برای
ره گهزی نهوان بهوانی ووت :نایا ئیوه بو له سزای خوای مهزناترسن و خوتان ناپاریزن
له داوین پیسی و کاری بیژ لی کراوه و باوه رناهین. بهراستی من نیرواویکی نیاز پاکم بو ئیوه و
ئاسایشی ئیوه نهیه وی.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ دواپی ئیوه له خوای مهزن برسن و واز له بی فهرمانی خوا
بهین و بهیر وی من بکه ن بو جی به جی کردنی فهرمانه کانی خوای مهزن.
﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه من داوای هیچ پاداشتی ناکهم
له ئیوه له سهر راگه باندنی پدیامی خوم و ناموزگاری کردنی ئیوه، پاداشتی کاری من له سهر
هیچ که سی نیه مه گهر له سهر پهروه دگاری هه مو بونه وه رانه.

﴿أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نایا بو ئیوه نه چنه لای پیاوان و مندالانی نییر
له تاده میزادو کاری خرایان له گهل نه که ن له بونه وه ران به دژی سروشت وله سنوور لانه دهن
به کردنی نه و کاره خراپه.

﴿وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ وه ئیوه واز نه هین
له شتی پهروه دگاری ئیوه دروستی کردوه بو ئیوه به چنه لایان له ژنه کانتان که چونه لایان
مه بهستی سروشتیه. به لکو ئیوه تاقمیکن لاتان داوه له سنوری دیاری کراو بو ژن و میژدی
که مه بهستی زاوژی کردنه نه که تنها بو رابواردن.

﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَالُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ تاقمه که ی لوت به لوتیان ووت: ئه ی لوت: نه گهر تو کوتایی نه یه ری له داوا کردنی ئیمه بو باوهره پیتان به تو، واز نه یه ری له ئیمه بو چونه لامان بولای پیاوان تو له وکسانه ئه بی دهر بکرین له م گونده ی ئیمه، نایه لاین له سهر جگه ی نایینی ئیمه بی ودری ئیمه بی.

﴿قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ﴾ لوت فهرمووی: من به راستی له وکسانه م نه وکاره ی ئیوهم بی ناخو شه. واز له باسکردنی نه و خراپه نایهرم و داواتان لی نه که م وازی لی به یین وهمن رازی نیم به دانیشن له نیو ئیوه دا هتا ئیوه له سهر کردنی نه و کاره خراپه بن. لووت فهرمو ی:

﴿رَبِّ نَجْنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَغْمِلُشُونَ فَتَجْنِيَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ ئه ی په روره دگاری من: تو من وخیژانه که م و نه و که سانه ی له گهل مندان و باوهره پان هیتاوه رزگارمان بکه له شتی نه و تاقمه ئه ی که ن، دوایی ئیمه پارانه وه که مان وهر گرت لوت و خیزانه که یمان رزگار کرد و باوهره داران به گشتی مه گهر پیره ژنی نه بی که ژنی لووت بو رزگارمان نه کرد، مابوه وه له گهل نه وان و به وکاره خراپه ی نه وان رازی بو. زانایان نه لاین: نه و که سانه ی له گهل لووت بوون بریتی بوون له دوو کچ وزاویه کی.

﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ له پاش رزگار کردنی لووت وخیژانه که ی ئیمه له ناومان بردن نه و که سانه ی نه و نه و تو مابونه وه له سهر کردنی نه و کاره خراپه و به رده و امبوون له سهر بی فهرمانی خوای مه زن، دوایی رژاندمان به سه ریانان بارانیکی زور سخت که بریتی بو له به رده و گزگرد و ناگر، دوایی خراپ بوو بارینی نه و به رده به سه ریانان، به وینه ی نه و به رده بو خوای مه زن نه و تاقمه ی به و به رده ترساندبو که سزای نه وانی بی نه دری.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی له سزادان و له ناو بردنی تاقمی لووت نیشانه و به لگه ی ئاشکرایه بو نه و که سانه ی بی فهرمانی خوای مه ز نه که ن و کرده وه ی خراپ نه که ن. به تایه تی ته می کردنه بو بت په رستانی قوره یش، زورتر له تاقمی بت په رستانی قوره یش باوهره پان به موحه مه دو هه روه ک تاقمه کانی رابووردو پیغه مه ره کانی خویانینا به دروخته وه و به راستی په روره دگاری تو زور گه وروه به هیزه بو سزادانی بی باوهران، خاوه نی به زه ییه بو که سانی خویان یا مناله کانیان په شیمان بینه وه و موله تیان نه دا. به لکو باوهره پیتان.

كَذَّبَ أَصْحَابُ

لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ * أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْوَاسٍ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

﴿ كَذَّبَتْ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴾ دانیشتوانی نهیکه به درویشان خسته وه ره وانه کراوه کانی خوی مهن به تاییه تی شوعه یب پیغمه بر. نهیکه دارستانیکی زور چرو پرو دره خته کانی چووبون به ناو یه کا، دانیشتوانی نهو جینگیه خاوه نی ره وستیکی زور خراپون له نیوان خوینا. به تاییه تی له کرین و فروشتن و پیوانه دا. بوخوینا پیوانه و کیشانه دیان ته و او بو. به لام که میان نه دا به جگهی خوینا.

﴿ إِذْ قَالَ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴾ کاتی شوعه یب فرموی به دانیشتوانی نهیکه: ئایا ئیهو بو له خوا ناترسن و واز له کاری خراپ بو نابه رن

لهبارهی کیشانه و پیوانه و ژماره دا. بهراستی من نیواویکی نیازپاک و دهست پاک و دهمیاکم بو ئیوه. دواپی ئیوه پیویسته پهیرهوی من بکهن بو بلا و کردنهوهی دادپهروهی و خوټان یپاریزنلهسزای خوی مهزن و فرمانه کانی جی به جی بکهن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و همن داواپی پاداشت لهئیوه ناکم لهسهر راگه یاندنی فرمانه کانی خوی مهزن، پاداشتی من لهسهر هیچ کهسی نیه مه گهر لهسهر پهروه ردگاری ههمو بونه وهرانه.

﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ شوعه یب فرمانی پیدان و فره موی: پیویسته ئیوه به ته وای شته کان بیتون کاتی پیوراوه کان نه فروشن به ناده میزادو، ئیوه کهم مه که نه وه له و فروشراوه به وانی نه دهن و لهسهری ریککه ووتون و زیانیان لی مه دهن، زور بو خوټان بهین و کهم بدهن به وان.

﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ وه ئیوه به ترازویه کی راست و بی فیل کیشانه بکهن و ناتواوی تیدا نه بی و دادپهروهی به کار بهین له کیشانه و کرین و فروشتندا.

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ﴾ وه ئیوه هیچ شتی له مافی ناده میزاد کهم مه که نه وه له کاتی مامه له کردنداو مافی ته وای خوینیان بده نی و، ئیوه لهزه ویدا نه و په ری خرابه بلا و مه که نه وه، مافیان زهوت مه کهن به هوئی کیشانه و پیوانه وه، تالان کردن مه کهن به پیشه بو خوټان.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأُولِينَ﴾ وه ئیوه بزسن له سزای کهسیکی نه و تو ئیوه و خاوهن سروشته پیشوه کانی تری له ناده میزادو جگهی ناده میزاد دروست کرده له پیش ئیوه وه.

﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ وَمَا أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ دانیشتوانی ئه یکه به شوعه بییان ووت: بهراستی تو له و که سانهی جادوت لی کراوه له لایه ن جادو گهرانه وه تو هیچ نیت مه گهر ناده میزادیکی وینهی ئیمه نه خوی نه خوینه وه نه رزی به بازارو، ئیمه بهراستی گومان نه بهینه تو له و که سانهی دروئه کهن له گفتوگزو کرده و یانا، نه گهر تو راست نه کهی:

﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دواپی تو بخهره خواره وه بهسهر ئیمه دا له تاسمانه وه پارچه یه کی له ناو بهر له سزای زور گران نه گهر تو له و که سانهی راست نه کهن له داواکاری خوینا.

﴿قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ شوعه یب ووتی: پهروه ده کهری من زاناتره له ههمو کهسی به شتی ئیوه ئه یکه و زاناتره به سزایه شایسته ی کرده وهی ئیوه بی، خوی مهزن

نهوهی سپاردویه بهمن نهوهیه داوا لهئیوه بکهم خوی مهزن بهرستن و بتانرسیم له دزایه تی
فهرمانی خوی مهزن و له سزای نهو.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ دواپی دانیشتوانی نهیکه
شوعه بییان به درو خسته وه، دواپی توشی نهوان بو سزای رژی هوری سیهری پهیدا کردبو
به سهریانا. بهراستی سزای نهو رژه سزایه کی زور گه وروه سهختبو که نهوانی له ناو برد،
یانی دواپی بهرده و امیونی نهو تاقمه له سهر بی باوهری خوی مهزن توشی گهرمایه کی زور
سهختی کردن و هه ناسه یان کورت بو، بهو بونه وه له خانه کانیاں چونه دهره وه و نه گهران
به دواپی سیهریکا، دواپی هوریکیان بینی سیهری کردبو، ههمویان کوبه وه له زیریا، دواپی
خوی مهزن بهردو ناگرو هه وروه گرمه ی به سهر دا نارنده خواره وه و ههمویان سوتان و
بنه بریون.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْغَرِيزِ الرَّحِيمُ﴾ بهراستی ههیه
له سزادان و سوتاندنی دانیشتوانی نه لئهیکه نیشانه ی ناشکرا بو ناده میزاد به تایه تی بت
به رستانی قوره ییش هه تا تمی خوار بین و باوهر بهین، زوربه ی نهوان باوهر به خوی مهزن
ناهیئن و، بهراستی بهروردگاری تو زور به ده سه لاته بو سزادان و توله کردنه وه له بی
باوهران، زور میهره بانه مؤله تی بی باوهران نه دا له بهر نهوه ی خویان یا مناله کانیاں
باوهر بهین.

وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ

الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ

مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْعَمَّهُ

عُلَمَاءُ ابْنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

فَفَرَّامُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ

فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ

الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا

هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفِعْذَابِنَا يُسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
 إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾
 مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا
 لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَنْزِلُ بِهِ
 إِلَّا الشَّيْطَانُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ
 عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

﴿وَأَنَّهُ لَنَنْزِلُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ وه بدرستی قورئان نامهیه که هاتوته خواره وه له لایه
 پهروه ردگاری هه مو بونه وه رانه وه، جادوو پۆشه ویتزی نیه، وهک نه وهی قوره یشیه کان گومان
 نه بهن.

﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ جبره ئیل نهو قورئانهی هینا وه ته
 خواره وه به فهرمانی خوای مهزن بو سهر دلی تو هه تا له بهری بکهی و بیزانی و ماناو
 ناوه روکی جیگهی خوئی بکری له دلتاو له بیرت نه چیتته وه، له بهر نه وهی تو بی بهیه کی له
 پیغه مبهرا و ئاده میزادو دانیش توانی مه ککه بترسینی له سزای خوای مهزن.

بوزانین: جبره ئیل ناو براوه به رو حوله مین، چونکه گیانی ئاده میزاد رزگار نه کا بر و
 پیکراوه بو هینانی سروس بولای پیغه مبهرا و بهو جوړهی خوای مهزن فهرمانی پیداوه بهی
 ده ستکاری کردن.

﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ نهو قورئانه هاتوه به زمانی عهره بی رون، به زمانی خوئ و
 تاقمه کهی خوئ، هه تا بهی وه ستان و بیر کردنه وه گفتو گوئی پیکه ی و تاقمه که یشت
 راسته و خو بهی مانا کردنی رسته کانی له ماناو مه بهستی قورئان بگدن و بیانویان نه میتی،
 جگهی پیغه مبهری خو مان شو عیب و هودو صالح و ئیسماعیل به زمانی عهره بی دانیش توانیان
 تر ساندوه له سزای خوای مهزن.

﴿وَأَنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأَوَّلِينَ﴾ وه بدرستی نهو قورئانه په کی ئیوه نه خوا باوه ری پی ناهین
 پوخته و ناوه روکی نامه کانی پیشوه له وانا باسی قورئان وه اتی پیغه مه ر کراوه، جوه کان و نهو
 عهره بانه ی بوون به جو بدرستی نه وراستیه نه زانن، ئیتر چون تانه له راستی قورئان و پیغه مه ر
 نه دهن.

﴿أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نایا بۆ بت پەرستانی مه ککه به لگهی زۆر ئاشکرا نیه له سهر راستی قورئان و پێغه مەر که ئهو راستیانه یان زانیوه زاناکانی به نوئیسرایلی و ئهوانیش به بت پەرستانیان ووتوه کاتی بت پەرستان لهوانیان ئه پرسی، ئیتر ئیوه داوای چ شتی ئه کهن دوا ی ئه وه ی زاناکانی جوه کان ئهو راستیانه یان به ئیوه ووتوه؟ به گوێره ی ئه قل راستی موحه مه د رونه، چونکه ئیوه ناتوانن وێنه ی قورئان دابنن، تهورات و ئینجیل نه گوێراوه کان موزده یان به هاتنی پێغه مەر داوه.

﴿وَلَوْ أَنزَلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ وه نه گهر ئیمه قورئانمان ره وانه بکر دایه بۆ سهر هه ندی له ئاده میزادی جگهی عه ره ب یا زمانی پارا و نه بوایه له عه ره بیدا، دوا ی موحه مه د ئهو قورئانه ی بخوێندایه و به سهر ئه واندایه باوه ریان نه ئه هیتا، چونکه له مانای قورئان نه ئه گیشتی، ئیتر ئیوه ی دانیش توانی مه ککه بیانوتان نه ماوه، چونکه قورئان به زمانی خوێنان ها ته وته خواره وه و باوه ری پی ناکهن.

﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ههر به وێنه ی ئهو باوه رنه هیتانه ی ئیوه له سهرینی ههر به و جۆره ئیمه پی باوه ریمان خسته وته دلای تاوانبارانه وه دلایان به ئیسلام ناکرێته وه به سهر به سستی خوێان باوه ر به قورئان نایه رن هه تا به چاوی خوێان سزای خاوه ن ئازار ئه بین له دوا ی مردنیان. باوه ر هیتان له و کاته دا سوود به وان نابه خشی.

﴿فَيَا أَيُّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾ دوا یی باوه رنه هیتانیان ئهو سزایه کو تو پر ئه چی بۆ لای ئهو تاوانبارانه و له کاتی که ئه وان هه ست به هاتنی ناکهن که هه ره شه یان پی ئه کرا به وسزایه، دوا یی ئهو تاوانبارانه ئه لین: خۆزگایه ئیمه له جیهاندا بۆ ماوه یه کی که مر دوا بخوێنایه و باوه رمان به ئیایه و کاری چاکمان پێشی خۆمان بخستایه و گونا هه کاغان بشو رایه ته وه، ئه وه ش دووره بۆ ئه وان. ئهو تاوانبارانه به پێغه مەر که ی خوێان ئه ووت: ئه گهر تۆ راست ئه که ی ئه وه ی تۆ به لیتی پی ئه ده ی له سزادانی ئیمه تۆ بیه ئه بۆ لای ئیمه، خوا ی مه زن وه لامیان ئه داته وه ئه فهر موی:

﴿أَفَعَذَابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ نایا دوا یی ئهو تاوانبارانه چۆن په له ئه کهن بۆ هاتنی سزا بۆ لایان، کاتی ها ته خواره وه ئه وان توانای گه رانه وه ی ئهو سزایه یان نابێ و رێگهی هه له اتیان بۆ نابێ.

﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا يُوعَدُونَ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ﴾ نایا دوا یی تۆ به سهر هاتی ئهو تاوانبارانه چۆن ئه بینی و هه وāl بده به من ئه گهر ئیمه واز له وان به ئین چه ند سالی به خۆشی رابوێرن له جیهاندا، له پاشا هات بۆ لای ئه وان شتی به لیتی

﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ دواى تۆ بلى بهو كهسهى نهو گومانه پوجه نهباو پروای به خوای مهزن نههیناوه و بوختان بهتۆدا نهكا: تۆ مهپهرسته له گهل خوای مهزندا خوای تر وهاوبهشى بۆ دامهنئ، دواى بى لهو كهسانه پۆیست كراوه لهسهريان سزايان بدرئ.

﴿وَالَّذِينَ عَشْرَكُمْ أَقْرَبِينَ﴾ وهتۆ هۆزو خزمه نزىكه كانى خۆت بتسرینه لهسزای خوای مهزن نزيك له دواى نزيك: يه كهمين جار داوايان لى بكه دواى تۆ بكهون و بينا ترسيته لهسهر مانهوهيان لهسهر بى باوهرى. نهوان شايستهى نهوهن لهپيشهوه بانگيان بكهى بۆلاى ريگهى راست، زۆرتتر له كهسانى تر ئارام بگه لهسهريان پيغمهر ﴿ﷺ﴾ بهو فهرمانه ههلساو چوه سهركيوى سهفاو بانگى كردن و فهرمانى پيستان و فهرموى: ئهى نهوه كانى عهبدو لموتهليب، ئهى نهوه كانى هاشم، ئهى كور و نهوهى عهبدو لهناف، ئهى عهباسى مامى پيغمهر، ئهى سهفهيه پورى پيغمهر خۆتان پياريزۆن و من ناگهسه فرياتان، باوه رهيتان و كردهوى خۆتان فرياتان نهكهوى لهپاشهروژدا.

﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه تۆ بالى خۆت داينهوينه بۆ كهسى دواى تۆ كهوتوه لهباوهرداران. نهرم ونيان به لهگهليان وريزيان لى بگري، ئيتر لههۆزو خزمى خۆتبى يا لهجگهى نهوان بن.

﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ دواى نهگهر خزمه كانت بى فهرمانى تۆيان كرد، دواى نهوهى تۆ نهوانت ترسان، دواى تۆ بلى بهوان: بهراستى من بيزارم لهشتى ئيهوه نهيكه نه بى باوهرى و هيچ جزره پهيوههنى خزميهتى و دۆستايه تيمان له نيواندا ناميتئ.

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ وَتَقَابَلُكَ فِي السَّاجِدِينَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وهتۆ مهترسه له دژاهيتى نهوان پشت بيهسته لهسهر خوايه كى زۆر بهدهسهلات و زۆر ميهره بان و خواهنى بهزهى و بهئوميدى جگهى خوای مهزن مهبه، نهو خوايهى نهوتۆ تۆ نهيينى كاتى تۆ ههلهسهى و نهچى بۆ نويزۆ كردن، وهجم و جۆل و ههلسوكهوتى تۆ نهيينى لهنيو نهو كهسانهى سوژده نهبهن بۆ خوای مهزن لهنويزۆدا.

بهراستى خوای مهزن نهبيسى شتى خزمه كانت نهيلين: نهزانى بهنيازى دهروونى نهوان، پاداشتى چاكو و خراپهى ههمو كهسى نه دادهوه. خوای مهزن تۆ سهرهخوا بهسهر دوزمنانى تۆدا، ناگادارى كردهوى نهو بى باوه رانهيه.

هَلْ أَنتُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظَلَمُوا أَوْ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

﴿هل أنبئكم على من تنزل الشياطين تنزل على كل أفك أثيم﴾ موحه مد به و جوره نيه
ئيه گرماني بو نه بدن كه شتي به ئيه نيه له شه يتانه وه وهري گرتوه ، نايا من هه وال بدهم
به ئيه به كه سيكي نه وتو شه يتان به هه والي ده ست كردو دروينه ديت بولاي ، شه يتان ديتيه
خوار بو سهر كه سي زور بوختان كهر و گونا هاره و دروزه .

﴿يلقون السمع وأكثرهم كاذبون﴾ نهو بئ باوه رانه كه سانيكي نه وتون گوي نه گرن
له شه يتانه كان و گفتو گوي دروو پرو بوچ له وانه وه وه نه گرن و گومانيان وايه له هه والي
ناسمانه كان ، له پاشا نه خه نه سهر شتي ئاره زوويان هدي و ، زورتر له بئ باوه ران دروئه كه نه
له هه وال و گفتو گز كانيانا ، موحه مد لهو كه سانه نيه نه وان باسي نه كه نه ، چونكه نه وان
موحه مديان تافي كرده وه وه رسته و زمان پاكه ، له لايه نه خوي مهنه وه سرو شي بو دي
به هوي جبره ئيله وه وه به ئيه نيه رائه گيه نئي .

﴿والشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ هه ندي له بت پدرستان نه بيان ووت : قورئان هونراوه يه و
شيعره و موحه مد هونراوه بيژو شاعيره ، خوي مهن به دروياني خسته وه وه فهرموي :
هونراوه بيژه كان كه سانيكن دوي نه وان نه كه ون ناده ميزادي گيل وناشاره زا وسهر گهر دان .
به دروو ناموسي دانيش توان نهرو شين و خراپه بيان نه خه نه پال و تاوانج له خويان و ره گه زيان
ناراسته نه كه نه ، باسي تاوانباران به چاكه نه كه نه .

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ وَيَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ نايا تو نه ترانيوه كه به راستي
هونراوه بيژه كان له ناو هه موو گفتو گز كانيانا وله هه موو شيويكا وله هه موو كاتيكا سهر گهر دان
و له سهر بيرو باوه و بوچوني راناوه ست و شتي نه لين خويان نايكه نه . باسي پياوچاكان
به خراپه نه كه نه ، ناوي تاوانباران به چاكه باس نه كه نه و دوي ناوات و نيازي پرو بوچ نه كه ون
وشتي ناشايسته نه ده نه پال خوي مهن .

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ مه گهر هونراوه بيژانيكي نه وتو
باوه ريان هيناي و كرده وه چاكه كانيان كردي و يادو باسي خوي مهنيان به زوري كرده و

خۆيانسيان خەريك نە کردووە بە کاری خراپەووە، زۆر جار ان قورئان ئە خوینن و کار بە ناوەرۆکە کەى ئە کەن، ئەو کەسانە لەسەر بیروباوەرى بەردەوامن و گفتوگۆى چاک لەهۆنراوە کانیان باس ئە کەن بەبى درۆو بوختان.

﴿ وَانْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ ﴾ وەئەو هۆنراوە بیژانەى باوەرداران تۆلەى خۆيانيان لەبت پەرستان سەندووەتەووە لەدوای کاتى سەمیان لى کرابوو، دوای ئەوێ جنىودرابو بەموسلمانان ووەلامى بى باوەرانیان داووەتەووە ئەو هۆنراوە بیژە باوەردارانە وینەى عەبدولای کورێ رەواحهو حەسانى کورێ سابیت، کەعبى کورێ زوھەیر کەووەلامى بت پەرستانیان دایەووە کەلەدۆى موسلمانان هۆنراوەیان دانابو.

﴿ وَسَيَعْلَمُونَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴾ وەلەمەودوا کەسانىکى ئەوتۆ سەمیان کردووە لەدۆى موسلمانان و پێغمەمەر ﴿ﷺ﴾ گفتوگۆیان ئە کرد ئەزانن بۆلای چ جیگەیه ئەوان ئە گەرپێنەووە چارەنوسیان چۆن ئەبى دوای مردنیان، بێگومان ئەو جیگەیه دۆزەخەو سزای زۆر سەختە.

کۆتایی بەسورەتى شوعهراء هات لەرۆژى سى شەممە

(۵) ی مانگی سەفەر (۱۴۲۱) کۆچى

بەرامبەر بە ۹ / ۵ / ۲۰۰۰ ی زایینی

﴿ سوره تی نهمل ﴾

لهمه ككه هاتوته خواره وه ژماره ی نایه ته كانی (۹۳) نایه تن .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتُهُمْ
أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ﴿٥﴾

﴿ طس ﴾ مانای وینه ی نهو دوو بیتانه له سه ره تای سوره تی نهله قهره و سوره ته كانی تردا
باسیان كراوه به دریزی.

﴿ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ نهو سوره ته بریتین له
نایه ته كانی قوربانی پیروژ نه خوینرینه وه نایه ته كانی نامه یه كن نهو سرینه وه كاره ره واکان و
كاره قه ده غه كراوه كان و شتی راست و پوچ و سنوره كانی خوای مه زن و چه ندین شت رون
نه كه نه وه، نامه یه كه ناده می زاد رانومایی نه كا بولای ریگه لای راست و موژده دهره
بهو كه سانه ی باوه ریان به خواو فریشته كان و نامه كان و پیغمه ره كان و روژی دواپی هه یه .
﴿ الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُعْمَهُونَ ﴾ كه سانیک ی نه و تون
نویره كانی خویمان نه كه ن له كاتی دیاری كراوی خوینا و زه كاته کانیا ن به گویره ی یاسا
نه به خشن به هه ژاران و نه وان باوه ری بی گومانیا ن به روژی دواپی هه یه و نه زانن زیندو
نه کرینه وه .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتُهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴾ به راستی كه سانیک ی
نهو تو باوه ره به روژی دواپی نایه رن نیمه بو نه وانمان رزانده ته وه كاره خراپه کانیا ن، نه قلمان

ته فسیری زمانا کوپی

پیداون وچاک و خراب جوی نه که نه وه، دواپی نهوان سهر گهر دانن دین و نه رۆن و بی باوه ریان
بوخویان هه لێژ اردوه و دواپی شهیتان که وتوون.
﴿ اُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ ﴾ نهو تا قمه بی ساوه رو
سهر گهر دانانه که سانیکی نهوتۆن بو نهوان ههیه سزای خراب، وهک کوشتن و به دیل کردنیان
و کردنیان به بنده له جیهانداو، نهوان له رۆژی دوا پیدا هه ر نهوان زیانۆمه ندرینی ئاده میزادن
و بهشیان نیه له پاداشتی چاکه و شایسته ی سزادانن.

وَإِنَّكَ لَلنَّاقِیِ الْقُرْءَاتِ مِنَ

لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِ كَيْفُ

مِنْهَا خَبِيرٌ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا

جَاءَهَا نُورٌ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسَبَّحَنَ اللَّهُ رَبَّ

الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوَسِيٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقَىٰ عَصَاكَ

فَلَمَّارَةً هَاهُنَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا وَلَمْ يَعْقِبْ يَمْوَسِي لَا تَخَفْ

إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ

سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ

مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

﴿وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ و بهدراستی فیر کراوه بهتوو بهخسراوه بهتو
قورئان له لایدن خوایه که وه هه مووشتی له جیگه ی شیای خو یا دائه نی، نه زانی به هه مووشتی،
بویه قورئانی بی به خشیوی له بهری بکه یی و ناوه رو که که ی رابگه یه نی به ئاده می زاد، نه و
قورئانه خو ت دات نه ناوه به گویره ی گومانی بی باوه ران خو ت دات ناب ی.

﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيَكُم مِّنْهَا بِخَبِيرٍ﴾ بیری ئەو کاتە بگەرەووە موسا دەستوری لەشوعەیب وەرگرت کە بگەرێتەووە بۆلای دایگی و براکەی لەمیسەر، دوایی رینگەی دەشتی گرتەبەر و رینگە کەی لی وونبو، شەو تاریک و سارد، دوایی بەخیزانە کەی ژن و کۆرە کەی ووت: بەراستی من لەدوورەووە ناگری ئەینم ئێوە لیێرە چاوەرووان بکەن من ئەوژم بۆلای ئەو ناگرە و دوایی من بێمەووە بۆلای ئێوە بەهەوالیکەووە و کەسی لای ئەو ناگرە بێ و رینگە کەمان نیشان پێدا.

﴿ اَوْ آتِيَكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾ يا من بهيتم بؤنئوه گريکي رووناك
 كدره وهی ئاگر به داریکه وه یاله سهر پلیته به، بؤنئوه ی خوٲانی بی گهرم بکه نه وه و رو ناکی لی
 وه ریگر ن لهم شه وه زؤر تاریکه دا.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ﴾ دوايي کاتئي موسا چوه لای نه وئاگره و لئی نزيك بويه وه موسا دهنگيکي بيست له لايه ن خواي مه زنه وه فه رموي: ئهي موسا: پيروزه كه سئ لای ئهم روناكیه و له ملاو لای ئهو روناكیه بئ. ئهو شته ی ئهو تو كه تو ئه ييني و وائەزانی ئاگره روناكیه کی پيروزه خواي مه زن به توانای خو ی دروستی کردوه و تويش له لای ئهو روناكیه وه ستاوی پيروزی و من تو م هه لئار دوه به ييغه مهر بو خو م موژده بده ی به ئاده ميزاد بيانتر سينه و پيروزی بلا و بکهر وه به سه ر زه ويدا.

﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وەتۆ خۆی پاك بکەرەوه لەهەموو کاریکی ناشایسته لەهەوێش دانان بۆ خۆیە کە پەرەوێ دگاری هەموو بۆنەوێرە و دروستکەریانە.

﴿يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نهي موساهموو کارو فرمان نه مهديه: بهراستی
 نهو کهسهی بانگی توی کرده منم خوابه کی گه ورو به دهسته لات هموو شتی له جینگه ی
 شیای خویا دانه نی، نهو کاره په کخدرانه من یم داوی وهریان بگره له کاتی تاییه تیدا
 به کاریان بهینه، خوی مه زن فرموی به موسا:

﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ﴾ وەتۆ فرەبدە دار دەستە کە ی خۆت هەتا توانای ئیمە بێنی ، موسایش دار دەستە کە ی خۆی فرەدا و بێنی کە دار دەستە کە ی بوبە ماریکی راستە قینە ، زۆر بە تیزی ئه هاتو ئه ر و یشت .

﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ ^{۱۱۱} دوايي که موسا داردهسته که ی خوی بینی زور به تیزی نه روا وهك نه وهی نهو داردهسته ماریکی زور خیرایه له رویشتهندا، موسا ترساو رای کردو پشتی کرده ماره که و ناوری نه دایه وه.

تہ فسیری زمنا کوئی

﴿ يَامُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴾ پهروه دگاری موسا فهرموی: نهی موسا: تو مه ترسه له هیچ بونه وهری. بهراستی نابې بترسی لای من هه موو نیراوه کانی من. ﴿ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ بهلام کهسی له خوی نه ترسی له پیغمه مران سته می له خوی کرده بهرله وهی بکری به پیغمه مر به گونا هیکی بچووک ، به ویندی نه وهی بو موسا په دابو بو کریکی داله پیاوکی قیبتی و کوشتی و په شیمان بویه وه و له پاشا له داوی خراپه که چاکه ی به دوا دا هینا، دوا یی په شیمان بونه وه که مان وهر گرت، چونکه بهراستی من لی خوشبو و نم زوره، خاوه نی میهره بانی و به زه یم بو نه و که سه ی په شیمان نه بیته وه و چاوه روانی سزای من نه کا.

﴿ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ﴾ وه تو دهستی خوت بکه به ديه خه ی کراسه که ی خوتا له ژیر قولته وه له پاشدا تو دهستی خوت دهر بهینه ، تو دهستی خوت نه بینی به سپیه تیکی زور جوان وروناک به بی نه وهی تووشی نه خوشی به کی خراپ بو بی وه که به له کی. نه و فر دانه ی دار دهستی خوت و دهر هیتانی ده ست له بهر دم نیمه دا، له بهر نه وهی دل نارام بی و نیمه یاریده ی تو نه ده ی.

﴿ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾ نه و دوو کاره په کخه رانه دوو کاری په کخه رن له و نو کاره په ک خه رانه ی نیمه تو به و نو کارانه وه نه نیرن بولای فیرعه ون و تاقمه که ی. بهراستی نه وان تاقمیکن لایاندا وه له سنووری خوی مهن. نه و نو کاره په کخه رانه نه مانه ن: (۱) دار ده ست . (۲) دهستی سپی. (۳) بچرانی ناوی دهر یا. (۴) لافاو. (۵) کولله. (۶) نه سپی. (۷) بزق. (۸) که مئای له ده شته کاندا. (۹) که م دهرامه تی.

﴿ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴾ دوا یی کاتی نه و نو کاره په کخه رانه ی نیمه به پروونی و به ناشکرا چوون بولای فیرعه ونو تاقمه که ی دوا یی گه رانه وهی موسا بو میسر و ووتیان: نه و کاره ی موسا جادوی ناشکرایه و کاری په کخه ری پیغمه مرایه تیه، نیه به ده م باوه ریان نه هینا، له دلیانان نه یانزانی راسته.

﴿ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ﴾ وه فیرعه ون و تاقمه که ی باوه ریان نه هینا به و به لگه رونا نه به جزریکی دهر که ووتو ، له دهر وونی خو یانا بروای بیگومان یان بهراستی نه و به لگه و کاره په کخه رانه هینا بو، باوه ریان پی نه هینا له بهر نه وهی سته میان له خو یان کرد و خو یان به بالتر و گه وره دانه نا که مل شو ربکه ن بو موسا که سیکی ته نه یی ناسایه، چو ن نه بی پیغمه مر پی.

﴿ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴾ دوا یی تو ته ماشا بکه چو ن به و نه نجام و کوتای نه و که سانه باوه ریان نه هینا و خراپه یان بلا و نه کرده وه له زه ویدا: نه وه بر بهراستی به ناوی دهر یا له جیهاندا خنکان و پاشه روژ نه چنه دوزه خ.

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا

وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ

وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحَشَرَ

لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا

مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿١٨﴾ فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ

نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا

تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا ﴾ و به راستی نیمه به خشایمانه به داود و به سولهیمان زانینی ثابین و فرماندان له نیوان ناده میزاد و پیشه سازی و زانینی زمانی بالنده. به تابیسته دی داود زری و جهك و شتی تری دروست نه كرد له ناسن و ناسنمان بونهرم كردبو. سولهیمان فیری زانینی زمانی بالنده مان كردبو، نهو زانستیانه نیمه به وانمان به خشیبو به کاریان نه هیئا بو سوودی به نده کانی خواو په رستی خوی مه زن. به کاریان نه هیئا له دزی ناده میزادی تاوانبار و داگیر کردنی سامانیان. به لکو سوپاسی خوی مه زنیان بکه ن.

﴿ وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه دوی نهو هه موه زانستی نه یان ووت: سوپاس بو خوییه کی نه و تو ریزی نیمه ی داوه به سهر زور کسه

ته فسیری زمانا کوی

له بهنده و باوه پر داره کانی خوی مهن. مبهست له ریز لیره دا ریزی زانینکه سوود به خشبی و مبهست له زور کهس له باوه پر داران که سانیکن له زانینا نه گیشینه پلهی نهوان له زانینا، نهو رستانه ناماژه نه کهن بو نهو هی کهله باوه پر دارانا کهسانی واهن له داود و سوله یمان به ریزتر و گهوره ترن، ههر چوننی بی ریز لای خوی مهن بهراورد به زانین و رام کردنی باو نرم کردنی ناسن نابی. بهلکو بهراورد نه کری به سوود گه یاندن به ناده میزاد.

﴿ وَوَرثَ سُلَیْمَانُ دَاوُدَ ﴾ وه کاتی داود کوچی دواپی کرد سوله یمان بویه میرات گری داوود له پیغه مراهی تی و له پاشایه تیدا له ناو ههژده کوری داوودا بو به جیگه نشینی داوود. خوی مهن نامه ی زه بوری بو داوود ناردو ده نگیکی زور خوشی پی به خشبی و ناسنی بو نهرم کرد، سوله یمان دووه مین پاشایه دوا تالوت بو به نو ئیسرایلی، میژوو نه لی: پاشایه تی سوله یمان هفتا سال دریزه ی کیشا، دوا سوله یمان به نوئیسرایلیه کان بون به دوور ژیمی دوژمنی به کتری: رژی می ئیسراییل، رژی می به هوزا، دواپی به خته نه سر ههر دوو کیانی له ناو برد. جوه کان نه لین زور به بی شهرمانه: داوود ژنی هه لئه گرت و میژده کانی نه کوشتن، سوله یمان پیاویکی زور دارو یاخی له خواو به ناره و دارایی به کار نه هیتا. ﴿ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتِنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَإِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴾ وه سوله یمان ووتی: نهی ناده میزاد: ئیمه له لایه ن خوی مهن نهو فیری زمان و گفتو گز کردنی بالنده کان کراوین، ئیمه به ده نگیانا نه زانین مبه سستان چ شتی که و چ شتی به ده کتری نه لین و، به ئیمه به خشراوه له هه موو شتی نهو هی پیروستان پی هه بی و بو ئیمه چاکبی له ههر دوو جیهاندا له پیغه مراهی تی و پاشایه تی و رام کردنی جنو که کان و زانینی گفتو گوی بالنده کان و زور شتی تریش. به راستی به خشینی نهو شتانه به ئیمه له لایه ن خوی مهن نهو ریز گرتنیکی زور ناشکرایه و په نهان نهو شایسته ی سوپاس کردن.

﴿ وَخَشِرَ لِسُلَیْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴾ وه له لایه ن فه رمانده کانی سوله یمانه وه کز کرانه وه بو و سلیمان له شکره کانی له هه ندی جنو که و ناده میزاد و بالنده، دواپی رینگه له وان به سزا که بلا و بینه وه و گیره شیوینی بکه ن، ههر به که یان له لایه ن چاودیری که ری له خویان. یانی سوله یمان فه رمانی دا به فه رمانده کانی خوی له هه ندی جنو که و ناده میزاد و بالنده له شکره که ی خوی بو کز بکه نه وه و به ده ک پارچه ریز بدرین و به ریک و پیکی برۆن به رینگه دا، بو ههر به که لهو سی تا قمه چاودیری که ریکیان بو دانرا بلا و نه بینه وه و په ره و بیاریژن. به وینه ی سه ربازه کانی ئیستا، ههروه ها به ریک و پیکی رویشتن به نیشتمانی خویانا، به دریزایی فه له ستین و خور هه لاتی ئوردون و لوبنان و سوریه ی لای روبرای فورات.

﴿ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ ﴾ هدر وها به سواری و به پیاده‌ی رُویشتن هتا کاتی چون به سهر زهوی (وادی نهملدا). زانایان بیریان جیاوازه له باره‌ی وادی نهملدا: هه‌ندیکیان نه‌لین: جینگیه که له‌نیوان (حه‌برون وعه‌سقه‌لاندا له‌زهوی شامدا) هه‌ندی تریان لایان وایه له‌زهوی تایفدایه، هه‌رچون‌ی بی گومان له‌راستی نه‌و رووادوده‌دا نیه. کاتی گه‌یشتنه نه‌و جینگیه سوله‌یمان گوی‌ی له‌ده‌نگی می‌روله‌یه بوو له‌می‌روله‌کانی وادی نهمل.

﴿ قَالَتْ نُمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ می‌روو له‌یه ووتی به‌می‌روله‌کان: نه‌ی می‌روله‌کان: ئیوه به‌چنه ناو جینگه‌کانی خو‌تان و خو‌تان دهرمه‌خن، ئیوه نه‌گهر به‌چنه ناو جینگه‌کانی خو‌تان سوله‌یمان و له‌شکره‌که‌ی ناتان پلیشین، نه‌گهر بتان پلیشین هه‌ستی بی ناکه‌ن.

﴿ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا ﴾ دوا‌ی سوله‌یمان به‌خوشیه‌وه بی که‌نی له‌به‌ر گفتوگویی نه‌و می‌روله‌یه، چونکه نه‌و می‌روله‌یه بر‌وای به‌دادپه‌روره‌ی سوله‌یمان هیتاو بیانوشی هیتایه‌وه نه‌گهر له‌شکره‌که‌ی سوله‌یمان بینا شیلن. نه‌یزانی سوله‌یمان دادپه‌روه‌ه.

﴿ وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ ﴾ وه‌سوله‌یمان ووتی: نه‌ی په‌روره‌دگاری من: تو بخه‌ره دلی من که‌من سوپاسی چاکه‌یه کی نه‌وتوی تو بکه‌م که‌تو به‌خشیه‌ته به‌من و به‌باو‌کم و به‌دایکم له‌مه‌وبه‌رو ر‌ژاندوته به‌سه‌رمانا.

﴿ وَأَنعَمْتَ عَلَيَّ صَالِحًا تَرْضَاهُ ﴾ وه‌یارمه‌تیم بده‌ی که‌من کرده‌ویه کی چاک‌ی وابکه‌م تو له‌و کرده‌ویه رازی بی و پیت خوشی.

﴿ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴾ وه‌تو به‌هوی ره‌زامه‌ندی و می‌ه‌ره‌بانی تو‌وه من بخه‌یه ناو ر‌ژی پیاو‌چاکان له‌به‌هه‌شتاو لیم رازی بی.

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَٰذِهِدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَا عَذَابَ لَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوَلَمْ أَذْ بَحْنَهُ

أُولَٰئِكَ إِنِّي بَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا

عَرْشٍ عَظِيمٍ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهُا قَوْمًا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

﴿ وَتَفَقَّدُ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَنُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴾ وه سوله يمان چوه دهره وه
له بهر نه وهی کاروباری له شکره که بیشکینی و هه والیان بزانی و گه رابه دواى په پوسله مانه دا
نه بیینی و فدرموی و پرسى: په پو له چ جیگدیه که من نای بینم؟ دواىى باشر گه را و هه تا
چاکر بوی دهر که وى دیارنیه، ووتی: به لکو په پو له وانه یه دیارنن. به راستی بی فدرمانی منی
کردوه، به بی نه وهی من بزائم چوه نه دهره وه، رقی جولاو هه ربه شهی سهختی له په پوله کردو
فدرموی:

﴿ لَا عَذِيبَتُهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذِيبَنَّهُ ﴾ به راستی من سزایه کی زور سهختی په پو نه دهم
له سهر نه وهی بی فدرمانی کردوه بهرینه وهی تو که که ی یا بندى نه کهم یا بی به شی نه کهم
له ریزی له شکره کهم. یا به راستی من په پو سهر نه برم به گویره ی چونه تی گونا هه که ی؟
﴿ أُولَئِكَ يَنْتَظِرُ الْمُسْلِمِينَ ﴾ یامن له په پوله خوش نه هم کاتی به لگه یه کی ناشکرام بو
بهی بی به لگه بی له سهر نه وهی خاوه نی بیانویه کی راست و دلخوش کهر بی .

﴿ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحْطُ بِهِ ﴾ دواىی په پو ماوه یه کی کهم بهر دهم وام بو
له سهر ونبونه که ی و له ماوه یه کی کهمدا هاته وه بولای سوله یمان ووتی: تورهم به له من و
سزام مده، من وونبوم له بهر کاریکی گرنګ. دواىی من شتیکم زانیوه له کاره کانی جیهان
ومن بالنده یه کی لاوازم، نهو شته تو هه رچه نده پاشای به هیزی نه ترانیوه و پیغه مهریشی و
سروست بو دى .

﴿ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴾ وه من گه راومه ته وه بولای تو له نیشتمانی هوزی سه به نی
یه من به هه والیکى زور گه وره و راست وینګومان . سوله یمان ووتی نهو هه واله گه وره یه چ
تشیکه؟ په پو ووتی:

﴿ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴾ من فریم بولای
باشووری وولات ههتا گهیشتمه نیشتمانی هوزی سهبهژنیکم دهست كهوت بوبو بهپاشا
وخواهونی نهوان كهناوی بهلقیسی كچی شهراحیله، پاشایه کی زور گهورهیهو ههموو شتیکی
لههوی هیژو چاكهی جوراوجوری نیشتمان و بوخوی پی بهخشراوهو، نه وپاشایه تهختیکی
زور گهورهی رازاوه بهههموو جوریککی گهوههری ههیهو زور بی وینهیه.

﴿ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ وهمن نهو پاشایه و تاقمه كهیم
دهست كهوت لهسهه نهو ههموه چاكهیه خوی مهزن بهوانی بهخشیهو سوژده نهبهن بو خور
لهجگهی خوی مهزن و ئاسمان و ئهستیرهكان نهپهرستن.

﴿ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴾ وهشهیتانهكان
كردهوه خراپهكانی خویانی بو رازاندونهتهوه لهبی باوهیری و پهرستنی خوړو ئاسمانهكان،
روی وهرگیراون لهپهرستنی خوی مهزن و ریگهی راستی خوا پهرستی، دواپی راغویی
وهرناگرن بولای پهرستن و باوهریتان بهخوی مهزن، چونكه سوژدهی بو نابهن. شهیتان
وهری گیراون.

﴿ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يَخْرِجُ الْغَبَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ لهبههروهی سوژده نهبهن
بو خوایه کی نهوتو دههتههیتی و ئاشكرا نهكا لهشتی ئاسمانهكان و زهوبدان لهههمو چاكه
شاراوهكانی گهردون. بههوی بارانهوه، زانایان فیری نهوه نهكا زیرو زیوو نهوت و شتی تر
لهزهوی دهههیتن.

﴿ وَيَعْلَمُ مَا تَخْفُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ وهخوی مهزن
نهزانی بهشتی ئیوه نهی شارنهوه لهدهروونی خوتاناو بهشتی ئاشكرای نهكه لهگفتوگوی و
كردارتان و نهزانی بهشاراوهكانی ناو ئاسمانهكان و زهوی، خوایه کی نهوتویه هیچ خوایه نیه
شایستهی پهرستنی مهگهر نهو خوایه پهروهردگاری تهخت و توانای زور گهورهتره لهتهختی
بهلقیسی پاشای هوزی سهبهكهبههیچ جورئ بهراوردی لهگهل تهختی بهلقیس و جگهی
بهلقیس ناكری.

قَالَ سَنَنْظُرُ

أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
فَالِقَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَتَايَأُ
آلَمَلُوْا إِنِّي الْفَقِيْ إِلَى كِتَابِ كَرِيْمٍ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُمْ مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ
 تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوْا قُوَّةً وَأُولُوْا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
 فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
 أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْنَزَةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
 وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

﴿ قَالَ سَتَنْظُرُ أَصَدَقْتُ أَمْ كُنْتُ مِنَ الْكََاذِبِينَ ﴾ کاتی پهبو نهو روداوهی بهسولهیمان ووت، باسی بهلقیسی کرد بهبی باوهری و پهرستی خور، سولهیمان بهپهپوی ووت: من بیر لهوشته نه کهمهوه تو نهیلی و بزنام چونه و بزم رون بیتسهوه ثابا تو راست نه کهی یا تو لهو کهسانهی درو بکهن: نهو کاته فرمان نهدهم بهشتی دهر کهوت.

﴿ اِذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴾ دواپی تو نههم نامهیهی من وهر بگروه برؤ بؤلای پاشاو هؤزی سه بهی نهو نوسراوله ناسمانهوه فره بهده بؤلای بهلقیس له پاشا لهوان دور بکهوه بؤ جیگهیه ترو ناگات لهوانی، گوی لهوان وهر بگروه بزانه له سهر چ شتی پیک دین و دواپی تو بگهریوه نهو ههواله نهوانمان بؤ بنیره وه. کاتی پهبو بهو نامهیهوه فری بؤلای نیشتمانی هؤزی سه بهی بهو جوړه ی سولهیمان فرمانی پیدابوو، نامه کهی فره دا بؤلای بهلقیس و فرمانداران و لهشکر و پیاو ماقولان لهلای برون، نامه کهی هه لگرت و کردیه وه و خوتندیه وه بهسهریانان.

﴿ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتْلُوْا كِتَابَ كَرِيمٍ ﴾ بهلقیس ووتی: نهی پیوان و دانیشتوانی بهریز: بهراستی من نامهیه کی زور بهریزم بؤ هاتوه بهریزترین گفتوگوو بهر زترین مه بهستی تیدایه لهلایه ن پاشایه کی بهریزو زانا کهناوی سولهیمان، نه مهیش ناوه رؤ کی نهو نامهیه به: ﴿ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بهراستی نهو نامهیه لهلای سولهیمان وه هاتوه، بهراستی لهو نامهیه دا نووسراوه: بهناوی خوی بهخشندهی میهره بان، بانگی نیره نه کهم بؤلای باوه رهیئان بهخوی مهن و پهیره وی من بکهن.

﴿ أَلَا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَاتَّخَذْتَنِي مُسْلِمِينَ ﴾ كه ئیوه خۆتان به‌بالاتر دامه‌نین به‌سهر مندا، گه‌وره‌یی نه‌تان گری و له‌پێگه‌ی ئایینی خوا لاتان بدا به‌وێسه‌ی پاشایانی تاوانبار و، ئیوه پێسته بین بۆلای من و باوه‌ر به‌یتن و په‌یره‌وی من بکه‌ن و سه‌رشۆری فه‌رمانی بن. له‌پاشا به‌لقیس گرنگی دا به‌و روداوه‌و بیرى کرده‌وه چ شتی بکا.

﴿ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي أَمْرِي ﴾ به‌لقیس ووتی: ئه‌ی پساوانی به‌رپێزی نیشتمان: پێسته ئیوه بیر بکه‌نه‌وه‌و بۆ منی رۆن بکه‌نه‌وه‌و ئه‌م کاره‌ گه‌وره‌و گرنکه‌ رۆی کراوته‌ من و من راویژتان بێ نه‌که‌م و به‌بیرو بۆجونی ئیوه ئه‌رۆم به‌رپێگه‌دا ووتی:

﴿ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴾ من هه‌چ فه‌رمانێکم جی به‌جی نه‌کردوه‌و هه‌چ کارێکم به‌بی ئیوه‌ بریارم بۆ نه‌دراوه‌ هه‌تا ئیوه‌ ئاماده‌ی لای من نه‌بون. ئه‌و کاته‌ من ئه‌و کاره‌م کرده‌و. به‌لقیس به‌و گفتوگۆیه‌ی خۆی وستی مه‌یلی ئه‌و ان بۆلای خۆی رابکێشی هه‌تا له‌ژێر په‌یره‌و کردنی ئه‌و ده‌رنه‌چن، به‌جۆری بۆ رێزی ئه‌وانی بۆ جی به‌جی کردنی کاروباری نیشتمان دانابوو.

﴿ قَالُوا لَنَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأَوْلُوا بِأَسِ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ فَأَنْظِرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴾ پساوه به‌رپێزه‌کان ووتیان: ئه‌ی پاشا تو له‌هه‌چ شتی مه‌ترسه‌ ئیمه‌ تاقمێکین خاوه‌ن شمشێرو رم و زری و ئامیری زۆری جه‌نگین و ئازایمان تێدايه‌، ئاماده‌ کراوین بۆ جه‌نگ کردن و له‌شمان خاوه‌نی هه‌یه‌، تا قی کراوینه‌ته‌وه‌ له‌جه‌نگدا، ئاماده‌باشی ته‌واومان تێدايه‌ بۆ جه‌نگ کردن و ئاماده‌ین بۆ هه‌لمه‌تدانو پاله‌وانیه‌تی، ئیمه‌ له‌گه‌ره‌وی ئامازه‌ی تۆداین و په‌یره‌وی فه‌رمانی تۆ نه‌که‌ین، به‌راستی هه‌مو کارێ نه‌گێرینه‌وه‌ بۆلای فه‌رمانی خۆت، دوا‌یی ته‌ماشای بکه‌و بیر بکه‌ره‌وه‌ فه‌رمان به‌چ شتی ئه‌ده‌ی ئیمه‌ له‌خزمه‌ت تۆداین و له‌خزمه‌ت په‌یره‌وی تۆداین.

به‌لقیس هه‌ستی کرد تاقمه‌که‌ی مه‌یلیان بۆلای جه‌نگ کردن هه‌یه‌، خۆی ژیر بوو بیری له‌دوا رۆژ نه‌کرده‌وه‌، به‌لقیس وستی له‌و مه‌یله‌ لایاندا به‌جۆری ئاشکرای تێدا نه‌بی بۆ جه‌نگ نه‌کردن و ئه‌یزانی به‌خرایی جه‌نگ کردن.

﴿ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴾ به‌لقیس به‌تاقمه‌که‌ی خۆی ووت: به‌راستی ره‌وشتی پاشایان وایه‌ به‌جه‌نگه‌وه‌ هه‌ر کاتی چونه‌ گوندی یا شارێ کاولیان نه‌که‌ن، ئاوه‌دانی و کۆشک و سه‌وزای و داراییان له‌ناو نه‌به‌ن، گه‌وره‌ پساوانی ئه‌و گونده‌ سه‌رشۆر و لاواز نه‌که‌ن و ئه‌یان گێن به‌به‌نده‌و ئه‌یان کوژن و له‌نیشتمانی خۆیان ده‌ریان نه‌که‌ن و هه‌ربه‌و جۆره‌ پاشایان ئه‌و کاره‌ نه‌که‌ن و ره‌وشتی خۆیان ناگۆرن، هه‌روه‌ها و امان بیستوه‌ له‌باو باپیرمانه‌وه‌ که‌ئه‌و که‌سه‌نه‌ی پاشاو فه‌رمان ره‌وا‌بون له‌کۆنه‌وه‌ ئه‌و کارانه‌یان کرده‌و.

﴿ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴾ ودهراستی من نیازم وایه ره اونه بکهم بؤلای سولهیمان و تاقمه کهی به نویندری خوما دیارکی زور به نرخ و گه وره، دواپی ئیمه تهماشا نه کدین بزاین نهو نویندرانهی من لای نهوانه وه چون دینه وه بؤلای من، نه گهر سولهیمان پاشا بی دیاربه که وهر نه گری و بهو دیاربه رازی نه بی و وازمان لی دیتی و نه گهر پیغمهر بی وهری ناگری به جگهی باوهرهینان رازی نابین .

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عَفَرْتُ مِّنَ الْجِنِّ أَنَاءَ أَتَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَاءَ أَتَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَجِي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ قَالَ أَتُمِدُّونَنِي بِمَالٍ ﴾ دواپی کاتی نویندرانی بهلقیس چوون بؤلای سولهیمان به دیاربه که یانه وه سولهیمان به رویه کی کراوه و گه شه وه تهماشای نویندره کانی کرد، کاتی نویندره کان تهماشایان کرد سولهیمان پاشایه کی زور گه ورهیه و زور به دهسته لاته، کوشک و له شکری وای هدی به له مه نه ره بی پایته ختی هوزی سه به ندا وینه یان نیه، کاتی به خزمهت سولهیمان گه یشتن دیاربه که یان پیشکesh به سولهیمان کرد، سولهیمان زوری پی ناخوش بوو، چونکه نهو نامه ی بؤ بهلقیس نار دبو خوی بیت بؤلای. نهک دیاری بؤ بنیری و ووتی: ئیوه نه تانه وی به دارایی یارمه تی من به دن، ئیوه تهماشای سامان و پله و پایه ی من بکهن، ئایا ئیوه گومان نه به دن من داوای دیاریم له ئیوه کردوه؟ .

﴿ فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴾ دوايي خواي مهزن به خشيو به من شتي چاكره لهوشته يئوه هيتاوتانه بو من. خواي مهزن سامانيكي فراواني به من خشيوه و گهوره تره لهوه يئوه ههتانه و من زور بههيز تره لهئيوه، خواي مهزنجو كهو ناده ميزاد و باو بالنده ي بوم ران كردوه هه موويان له خزمه تي مندان، لههوي خوشي و رابواردن شتيكي واي داومه تي به كه سي تري نه داوه، من چاوهر واني نهوه ناكهم دياريم بو بين و داواي باوهر هيتانان به خوا لي نه كه م، بهلكو يئوه بهو دياريه ي خوتان دلخوشن و دلان به جواني جيهان نه كريته وه. له پاشا دياريه كه ي وهر نه گرت و نوينه ره كاني نارد وه بولاي بهلقيس، هه رچه نده ديار ي هوي خوشه ويسته و پيغمه مري خويشمان وهري گرتوه، بهلام سوله يمان وهري نه گرت، چونكه بهلقيس به نياز ي خوشه ويستي نه ينارد بو، و يستيوي سوله يمان تاقي بكاته وه ئايا پاشايه يا پيغمه مريه؟

﴿ اَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنَخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ سوله يمان به لير سراوي نوينه ره كاني ووت: تو بگه ريزه وه بولاي بهلقيس و تاومه كه ي به دياريه كه يانه وه، نهوه ي نه ي بههيز و تواناي من بو نهواني بگيره وه بهوان بلي: من به ته ماي دارايي نيم، من نه موي نهوان باوهر به خواي مهز نههين، نه گهر باوهر بههين رزگاريان نه ي له ههردوو جيهاندا نه گهر نهوان بهردهوام بن له سه ر بچ باوهر ي، دوايي ئيمه بهله شكريكي و اوهدين بولايان تواناي بهر گريان نه ي و خويان نه گرن له بهردهميانوا، بهراستي ئيمه نهوان ده رنه كين لهزهوي نيشتماني خويانان به سه ر شورشي و لاوازي و نهوان بي نرخ نه بن، دوايي نوينه ره كان چونه وه و نهوه ي بينان ويستيان بوياني گيرايه وه و وتي: بهراستي سوله يمان پيغمه مريه و ئيمه تواناي جهنگمان نيه له گهل پيغمه مريان. بهلقيس نياز ي وه لامدانه وه ي سوله يمان ي كرد، خوي و پياوه گهوره كاني تاومه كه ي رويان نكرد بولاي سوله يمان و باوهر به خواي مهز نههين و پهيره وي سوله يمان بكه ن، بهرله وه ي بگه نه لاي سوله يمان ويستي هه ندي كاري په كه خهري تايه تي نشان بدا بهوان، بويه سوله يمان:

﴿ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴾ فه رموي بهوانه ي لهدهوري بون: چ كه سي لهئيوه نهو تهخت و كورسيه ي بهلقيس نههيني بولاي من بهرله وه ي نهو و تاومه كه ي بين بولاي ئيمه و باوهر بههين و پهيره وي ئيمه بكه ن، له بهرله وه ي تواناي خوايه كي نهو تو بينن من داوايان لي نه كه م بولاي په رستي، نهو كورسيه ي بهلقيس دانرابو له هوده يه كي زور قايم و قوفل درابو له ده رگاكي.

﴿ قَالَ عَفَرْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي أَعِيبٌ ﴾ ديويكي زه به لاحي بي باوهر و بههيزي نهوان و وتي: من نهو تهخته ي بهلقيس نههينم بولاي تو بهر لهوه ي تو له وجيگه يه ي خوت ههلسي و بهراستي من له سه ر هه لگرتي نهو تهخته دهست پاكه و گوههرو لوعلوعو شته به نرخه كاني نه پاريزم، سوله يمان فه رموي: من نه موي نهو كورسيه بههيزي بوئه و مه بهسته.

﴿ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ﴾ كه سيكي نهوتو زانين ومه بهستی نامه ناسمانیه كانی لایو ووتی: من نهو تهخته بهلقیس نه هیتم بۆلای تو بدر له وهی چاوی خۆت وهر گیتی بۆلای خۆت یانی له چركه یه كا یا له چهند چركه یه كا، سوله یمان فهرموی: بیهینه و دوا یی نه ویش هینای.

زانایان بیریان جیاوازه له دیاری کردنی نهوز كه سه دا، ئایا جبره ئیل بوه یا فریشته یه تر یا ناسه فی کوری بهرخیا، هندی له زانایان نه لّین: نهو كه سه سوله یمان خۆی بوهو به کاریکی په خهری خۆی هیناویه تی و ههر چۆنی بی بههوی كه سیكه وه نهو تهخته له چاو نوقان و کردنه ویدا هیناوه. هه موو شتی هدرخوا نه یزانی.

﴿ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ﴾ دوا یی کاتی سوله یمان نهو تهخته بهلقیسی بینی دانراوه له لایا، سوله یمان ووتی: نهو یاریدان و ریزه ی من ریزی په وهر دگاری منه، له بهر نه وهی من تاقی بکاته وهو نیشانی دانیشتوانی بدا ئایا من سوپاسی خوای مهزن نه كه م یا سوپاسی نهو ناکه م. بهراستی من سوپاسی چا كه كانی خوای مهزن نه كه م به سه ر منه وه.

﴿ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَفُورٌ كَرِيمٌ ﴾ وه ههر كه سی سوپاسی خوای مهزنی کردی، دوا یی بهراستی سوپاسی بۆخۆی کردوه سوده كه ی ههر بۆ خۆیه تی و نه بیته هوی چا كه ی زۆر تر بۆی و خوای مهزن چا كه ی تری بۆ زۆر نه كا، ههر كه سی سوپاسی خوای مهزن نه كا، دوا یی خوای مهز نیویستی به كه س نیه، سه خی و گه وه به چا كه نه به خشی به ههر كه سی ئاره زووی هه بی.

قَالَ نَكُرُوا لَهُمْ عَرْشَهَا
نَنْظُرُ أَنَهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
أَهْ كَذَا عَرْشِكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ
﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ

سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَاحِبُ مُمْرَدٍ مِّنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

﴿ قَالَ نَكْرُوا لها عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونِ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴾ سوله يمان فه رموى به هه ندى له پياوانى به رده ستى خوى: ئيوه هه ندى له شيويه ته خته كهى به لقيس بگورن وه ندى رپوواله تى داپوشن ، ئيمه تهماشا نه كهين ئايا به لقيس راغوبى وه رئه گرى بولاي ناسينه وهى تهخت و كورسى نيشتمانه كهى خوى يا به لقيس له وه كه سانهى نه وتوييه رانوماى وه رناگرن بولاي ناسينه وهى كورسيه كهى خوى .

﴿ فَلَمَّا جَاءَتْ قَيْلَ أَهْكَذَا عَرْشِكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ﴾ دوابی کاتی بهلقیس چوو بولای سولهیمان و تهخته که ی بهسەر رانویتر و له لایا وهستا وسەر گەردان بوو هاتوچوی ئه کرد، شیوازی تهخته که له وه ئه چوو ئه وهی خوڕیی، به بهلقیس بیژرا: ته ماشای چ شتی ئه که ی، ئایا ئهم تهخته ویتە تهخته که ی تویه؟ ووتی: وهك ئه وه وایه ئه وهی من بی، دوو رنیه ئه ویشی. ﴿ وَأَوْتِنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴾ بهلقیس ووتی: به راستی سولهیمان به لگه ی بیگومانی به رپا کرد له سەر پیغه مه رایه تی خو ی، وه ئیمه زانیاریمان پی به خشرابوو له پیش ئه وه به لگه یه له سەر راستی پیغه مه رایه تی سولهیمان وئیستا باوه رمان هیئا به په یامه که ی وئیمه فهرمانبه ردار و مل که چی فهرمانی ئه وین هه ندی له زانایان ئه لێن ئه و رستانه فهرموده ی سولهیمان.

﴿ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴾ وەرپرگه‌ی گرتر
له‌به‌لقیس شتی نه‌په‌رستی له‌جگه‌ی خوای مه‌زن که‌پرگه‌ی خوا په‌رستی بدو‌زیته‌وه و باوهر
به‌یه‌کیتی خوای هه‌یی ، چونکه به‌راستی به‌لقیس له‌ناو تاقمیکی بی باوهر‌دا پی گه‌یشتبوو
که‌خو‌ریان نه‌په‌رست .

سولهيمان بهرلهوهى بهلقيس بگاته لاي فەرمانى دا بهئەندازياره پىپۆره كان و بهجنۆكه كان كۆشكىكى ناياب و بەرزى بۆ دروست كەن، بەردەمى ئەو كۆشكه شوشەى پاك و رڤڤك و لوسىڤ، بەجۆرى بىئاو لەزىز شوشەكەوه بىروا و ماسى بىلاو بكەنەوه بەناو ئاوه كەدا، كاتى بهلقيس هات.

﴿ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَ عَنْ سَاقِهَا ﴾ ﴿ بَيَّثُوا بِهِ لَقِيسَ :
تو برو بوناو نهو کوشکه ههتا به خزمدت سوله یمان بگهی، دواپی کاتی چوه ناو کوشکه وه

ترسا وسهری سورما و وای زانی تهختی سولهیمان بهسهرناوؤ دانراوه، چاوی کهوت به کؤرو
کؤمه لیکي زور له بونه وهرانی جیاواز لهیه کرتی، پؤشاکه کهی خوی بهرزر کرده وه ههتا
تهرنه بی. دوا بی کاتی ناوه وهی کؤشکه کهی بینی وای زانی ناویکی زور گه وره و قولـه
ههردوو قاچی خوی دهرخست.

﴿ قَالَ إِنَّ صَرْحَ مُمَرَّدٍ مِنَ الْقَارِیرِ ﴾ سولهیمان به بهلقیسی فهرمو: تو مه ترسه و خوٹ
هه لمه که نه و ناو نیه، نه وه کؤشکیکه ناوه وهی دروست کراوه له شوشه یه کی پاک و لوس ناو
له ژیره وه نه روا.

﴿ قَالَتْ رَبِّیْ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَیْمَانَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ﴾ بهلقیس ههستی
به به شیمان وه کرد له سهرکاری پیششوی خوی ووتی: نهی پهروه ردگاری من: به راستی من
سته م له خؤم کرده که خؤرم په رسته وه من نیستا له گهل ئایینی سولهیمانام مل که چ و
سهرشؤری فهرموده ی خوا به کم پهروه ردگاری بونه ورانه.

بؤ زانین: دوا ی باوه رهینانی بهلقیس باسی دواو ژؤی نه کراوه نه له نامه ی خوا ی مه زندا و
نه له فهرموده ی پیغه مهردا ﴿﴾، زانایان نه لئین: نه وه دنگ و باسه ی نه گیریتـه وه
که سولهیمان پیلانیکی یتک هیناوه بؤنه وهی ته ماشای قاچی پروتی بهلقیس بکا راست نیه،
چونکه بهلقیس بیگانه بوه و شایانی سولهیمان نیه، ههروه ها بیران جیاوازه: نایا بهلقیس شوی
کرده یان نه، ههندیکیان نه لئین: سولهیمان ماره ی کرده کوریک ی لی پهیدا بوه، ههندی
تریان نه لئین: سولهیمان ماره ی کرده له زی توبه عی پاشای هه مدان.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ فَاِذَا
هُم فَرِیْقَانِ یَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٥﴾ قَالَ یَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ
بِالسَّیِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُوْنَ لِلّٰهِ لَعَلَّكُمْ
تَرْحَمُوْنَ ﴿٤٦﴾ قَالُوْا اَطِیْرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ قَالَ طَیْرُكُمْ
عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِی الْمَدِیْنَةِ تِسْعَةٌ
رَهْطٍ یُّفْسِدُوْنَ فِی الْاَرْضِ وَلَا یُصْلِحُوْنَ ﴿٤٨﴾ قَالُوْا
تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَیِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِیِّهٖ مَا شَهِدْنَا

مَهْلِكْ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَاصِدِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكْرُؤًا مَكَرًا
وَمَكْرَنًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ
﴿٥١﴾ فَبَلَكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِن فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ﴿٥٣﴾

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ ﴾ وه ئیمه ره‌وانه‌مان کرد بؤلای
هؤزی سه‌مود سالحی برای ره‌گه‌زی خویان، له‌به‌رنه‌وه‌ی خوای مدزن په‌رستن و واز له‌بت
په‌رستی بته‌کان به‌ین .

﴿ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴾ دواپی کوتوپر نه‌و هؤزه بوون به‌دوو تاقم دزایه‌تی
یه‌کتریان نه‌کرد: تاقمیکیان باوه‌ریان هیناو ووتیان: ئیمه باوه‌رمان به‌وه هدیه نیراوه بؤلای
سالح، تاقمی تر ووتیان: ئیمه باوه‌رمان به‌وه نیه .

﴿ قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾
سالح به‌دلسؤزی و له‌سه‌رخؤ ووتی: نه‌ی تاقمی من: ئیوه له‌به‌ر چ شتی داوای به‌په‌له
هاتنی سزا نه‌که‌ن که‌هات په‌شیمان بونه‌وه سوودی نیه به‌رله هاتنی چاکه‌یه نه‌نجامه‌که‌ی
رزگاری و بی وه‌یه، بؤ ئیوه داوای لی خوشبوون له‌خوای مدزن ناکه‌ن، بؤنه‌وه‌ی به‌زه‌بیتان
بؤ به‌کاربه‌ینری و سزاتان نه‌دری، دواپی تاقمه‌که‌ی سالح ووتیان: تو هه‌ره‌شمان لی نه‌که‌ی،
نه‌گه‌ر تو راست نه‌که‌ی نه‌و سزایه‌ی تو بابیت بؤلامان.

دواپی نه‌وه‌ی به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر بی باوه‌ری گرانیکی زؤر سه‌ختیان تووشبو که‌م ناوی
په‌یدا بو تووشی سزای سه‌خت بون له‌لایه‌ن خوای مدزنه‌وه ووتیان: به‌راستی ره‌وانه‌کردنی
تو نه‌گه‌تی دا به‌سه‌ر ئیمه‌دا.

﴿ قَالُوا أَطِيرًا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ ﴾ تاقمه‌که‌ی سالح یه‌سالحیانووت: ئیمه نه‌و نازارو
گرانی دوژمنایه‌تی نیوان خویمان نه‌ده‌ینه پال نه‌گه‌تی و به‌دفعه‌ی توو تاقمه‌که‌ی تو ، به‌بؤنه‌ی
خرابی ئیوه‌وه ئیمه تووشی خرابی بووین.

ته‌فسیری زمانکویی

﴿ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُفْسِدُونَ ﴾ **سَالِح** فەرموی: هیچ شتی خۆی لەخۆیا بەدەفەری نادریته پال، بەلام شتی وا هەدیە ئەبیته هۆی خرابی و نەگبەتی، چاک و خراب تاقی کردنەوی خوایه بۆ بەندەکانی خۆی، بەلکو ئیوە تاقمێکن تاقی ئەو کۆرینەو و سزاتان ئەدری بەهۆی گوناھی خۆتانەو، نەک بەبۆنەی نەگبەتی شتی ترەو.

بۆ زانين: ئۆيۈستە ئاماژە بىكەين بۆلەي بى ئەقلى و لادان لەئايين، ھەندى لە ئادەمىزاد خراپى و بەدەفەرە ئەدەنە پال ھەندى ژمارە يا مەزەقە يا ئامىزە، گومانىان وايە ھەركاتە تووشى كەسەكى ناسراو بىن تووشى خراپەدە ئەبن. ياقەلەرەش يا فلان بالەندە خوئەندى نابى بچىن بەلەي كاريكى خۆمانەو، ئەگەر بچن تووشى خراپەدە ئەبن، ئەو شتانە بەگۆرەي ئايين راست نين .

﴿ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَصْلَحُونَ ﴾ ﴿ و له ناو حیجری شاری سهمودا نو تا قم هه یون هه ریه که یان لی پرسراوئکیان هه بو خراپه یان بلاو نه کرده وه له ناو زه ویدا و هانی ئاده میزادیان نه دا له سه ر خراپه وهیچ جو ره چاکه یه کیان لی په یدا نه نه بو، به لکو پیشه ی گه ووهو بجو کیان خراپه ی رووت بو.

بهو کاره خراپه‌ی خۆیانه‌وه نه‌ئه‌وه‌ستان . به‌لکو په‌یمانیان ئه‌دا له‌سه‌ر کردنی کاری خراپ و رایان ئه‌سه‌پارد له‌سه‌ر کردنی دوا‌ی مردنی خۆیشیان ، بۆ غومنه‌ کۆبو‌نه‌وه‌ بۆ پێك هاتنی پیلانێ که سالح و تاقمه‌که‌ی له‌ناو به‌ه.

﴿ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾

هه‌ندیکیان به‌هه‌ندی تریان ووت: ئیوه هه‌موتان کۆبینه‌وه و سۆیند به‌خوای مه‌زن بچۆن بۆیه‌کتری که‌سالم و خه‌زانه‌که‌ی له‌ناویان به‌ن له‌شه‌ودا، له‌پاشا نه‌گه‌ر تاقمی سالم هاتن و نه‌یانویست تۆله‌ بکه‌نه‌وه به‌راستی نه‌و کاته ئیوه به‌خاوه‌ن خوینه‌که‌ی بلین: ئیمه‌ ئاماده‌ی کوشتیان نه‌بووین نه‌هی خۆیی و نه‌خه‌زانی و، به‌راستی سۆیند بچۆن که‌ئیمه‌ راست نه‌که‌هین ئاماده‌ی کوشتیان نه‌بووین .

﴿وَمَكْرُوهًا مَّكْرًا وَمَكْرُوهًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وەتاقمى سالح پيلانيان بىك هيتا بۆ كوشتى سالح زۆر بەفيلالوى، بەوينەى پيلانى قورەيشە كان بۆ كوشتى موحمەدە ﴿ﷺ﴾. بەلام خواى مەزن ئاگاي لەپيلانى ئەوانە فەرموى: ئىمە پيلانىكى زۆر گەورەمان بۆ لەناوبردى ئەوان ساختە هيتا بەرلەكاتى بەكارهيتانى پيلانى ئەوان، دوايى سزاماندان بەرزاندنى بەردى سۆرکراو و رەق و ئەوان ھەستيان بەلەناوبردى خويان نەئە کرد.

﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ دوايي تو ته ماشا بکهو
بیر بکهروه به چ جوړئ بو کړتايي پيلاني خرابي تھوان وئھ نجامه کهي بهراستي ئيمه تھوان و
تاقمه کهي تھوانان له ناورېد هه مويان ويه کهسيان رزگاريان نه بوو.

﴿ فَبَلَكَ بُيُوتَهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾ دوایی نائیه وه خانوه کانیانه روخاون ودارو پهردویان کهوتتون بهسهریه کا بهوی ستم و بی باوه ریانه وه، بهراستی لهتوله کردنه وهی بی باوه ران و پیلانیان و ناموزگاری کردن و نیشانهی گرنکه بو تاقمی ناموزگاری وهر گرن و بزنان بهتوانای نیمه .
﴿ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴾ وه نیمه کهسانیکی نهوتو باوه ریان هینابوو له صالح و باوه رداران رزگارمان له پیلانی بی باوه ران نهوان تاقمی بوون خویانیان نهپاراست له بی فدرمانی خوی مذن .

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْتَكُمْ لَتَأْتُونَ

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

﴿ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلْ

لُوطٍ مِّنْ قَرَيْتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَنْطَهُرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ

وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا

عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾

﴿ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴾ وهتو باسی لوت بکه و بیری بکه ره وه کاتی نیمه نهومان ره وانه کرد بولای تاقمه کهی خوی وهوانی ووت: نایا ئیه بو نهو کاره زور بیژ لی کراوه و ناپه سهنده له نهو بهری خرابی و بی ناموسیه نهیکن، ئیه نهزانن زور خرابه و ناره وایه و ئیه نهیکن به ناگاداری ناده میزاد و ئیه نهو کاره ناره وایه به چاوی خوتان نهی بینن .

﴿ أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُجْهَلُونَ ﴾ نایا ئیه بو نه چنه لای پیوان له پشته وه له بهر ناره زروی ناره واه و ناپه سهندی خوتان له جگهی ژنان به و پاکیه هه یانه به کویره ی سروشت . پیوان بو نهو کاره بیژ لی کراوه دروست نه کراون، بهراستی ئیه تاقمیکن نهزانن و له ریگهی راست لاتان داهه .

کاتی لوت تاقمه کهی خۆی ترساند له سهر کردنی کاری نارهوا ولادان له کاری رهوا له گهل ژنان به پاکي. که ژنان سهرچاوهی زاوژی و زۆربوونی نادهمیزادن وئاوه دان کردنهوهی ماله کانه، له ژنان لائهدهن بۆلای پیاوان که پیاوان به گوێرهی دروست بوونیان بۆ ئهو کاره خراپه دروست نه کراون، ئهو تاقمه داوین پيسانه که به لگهیان دهست نه کهوت خۆیان لهو کاره خراپه دوور ئه خه نه وه به ووتوێژ، په نایان برد بۆلای زۆر و ئازاردان و هه ره شه کردن له لوت .

﴿ فَمَا كَانَ جَوَابُ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لَأُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴾
دوایی ئهو تاقمه هیچ وه لامیکیان بۆ نه مایه وه و رو به روی لوت بوهستی مه گهر ئهو تاقمه ی لوت ووتیان بهیه کتری : ئیوه لوت و ئهوانه ی باوهریان هیناوه له خۆی و زاعوراو ریسای ههردوو کچه که دهریان بکهن له سه دومی گوندی خۆتان چونکه به راستی ئهوان نادهمیزادیکن خۆیان لهم کاره ی ئیمه دوور ئه خه نه وه و خۆیان له چونه لای پیاوان به پاک ئه گرن .

﴿ فَالْجِنَّاءُ وَأَهْلُهَا إِلَّا إِمْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴾ دوایی ئیمه لوت و خێزانه که یمان رزگار کرد له خراپه ی ئهو تاقمه داوین پيسه و فه رمانغان پیدان شهوی لهو گونده ی دانیشتوانی سته مکار بوون ده رچن چونکه سه ره له به یانی سزا ئه رژی به سه ر یانا جگه له ژنه که ی لوت دیاریمان کردبوو بریارمان دابو بَمِیْنِیْتِه وه له گهل ئهو بی باوه رانه دا ماونه ته وه له گونده که یاناو سزای بدری ، چونکه بی باوه ر بوون .

﴿ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴾ وه ئیمه رژانغان به سه ر تاقمه بی باوه ره که ی لوت بارانیکی زۆر سه خت به به ردو ئاگره وه ، دوایی بارانی ئهو که سانه ی ترسینراو بون به سزای خراپ و له ناو به ری ئهو تاقمه بی باوه ره بو له ناوی بردن و بوون به خۆ له میش .

به یاریده ی خوا کو تای به مانای جزمی نۆزدههم هات له رۆژی ههینی

ریکه وتی (۸) ی مانگی سه فهری سالی (۱۴۲۱) ی کوچی

به رانه ر ۱۳/۵ / ۲۰۰۰ زایینی

﴿ پیرست ﴾

لا پیره	باسد کان و بابتد کان
۹	موحمدد گدوره تیرینی گدوره کانی میژوه
۱۱	(برهان التمانوع) و پرساری خویندکاری له ماموستا کدی
۱۴	بدلگه لهدر پاراندوهی پیاوچا کان بههوی فدرموودهی خوداوه
۱۶	شی کردندهی مانای (فقتاهما) و سودی ناو
۲۳	مدبست و مانای (المیزان) له رۆژی دواپی دا
۲۹	چ کدسی بووه ووتووید نیراهیم بسوتین
۶۰	کدعیدی بدریز له کاتی نوحده ههبووه
۶۱	چ کاتی دروسته خاوهنی قوریانی له گوشته کدی بخوات
۷۳	باسی سلمان روشدی گزفا (نفار) و باسی غدرانیف
۹۱	بدسوودترین زانست لهبارهی حدوت ناسمانه کاندوه
۹۵	مانای تدنور و جینگدی ههلقولانی لافاوی نوح ید کهمجار
۱۳۶	خودای مدزن چوار کدسی له خراپه پاک کردوه تده
۱۳۷	نۆشت بدخشراره به عایشه به کدسی تر ندهدخشراره
۲۳۶	ئهو نو کاراندی دراوه به مووسا به تایبیدی

خویندیری هیژا لهم بدر گه دا نهر کی چاوپیاخسانی نهم هه لانه بگره نه ستۆی خۆت

ههله	راست	لاپهه	دێر	ههله	راست	لاپهه	دێر
مەوسیههه	مەوسوعه	۷	۲۳	تەلمون	تەملون	۱۰۲	۵
وهر بکرتن	وهر بکرتن	۱۰	۲	زبور	زبرا	۱۰۲	۲۲
(یەلمون)	یەلمون	۱۴	۶	سزای ن	سزا	۱۰۳	۱۸
(والارش)	(والارض)	۱۶	۸	پهروه ردگار	پهروه رد گاریان	۱۰۴	۶
(رتنا فققناهما)	رتقا فنتقمناهما	۱۶	۸	وچا کانهوه	وه چا کانه	۱۰۵	۱۳
(ان غمید)	ان قید	۱۷	۳	کاسی	کاتی	۱۰۶	۳
محفوظا	محفوظا	۱۷	۱۱	من خیر	من ضر	۱۰۹	۱۰
نه خوشی	خوشی	۱۷	۱۹	زیند	زیندیوان	۱۱۰	۹
به پله	په له له	۲۰	۵	بیگر مه	بگر مهوه	۱۱۵	۲۱
وجههم	وجههم	۲۰	۱۷	کاته	دگانه	۱۱۷	۱۴
وکفی نیا	وکفی بنا	۲۳	۱۷	قورنانی	قورنانی من	۱۱۷	۱۷
شی	شتی	۲۴	۳	به رزه یی	به به زی تری	۱۱۸	۱۴
په یلهر	په یکه ره	۲۵	۱۰	چوه بده	چوه بوه وه	۱۱۸	۱۷
له وانه نیه	له وانه یه	۲۶	۲۰	به نیوه	نیوهی	۱۱۹	۸
من الضالین	من الصالحین	۳۰	۲۱	العابدين	العابدين	۱۱۹	۱۰
وا دخلنا	وا دخلما	۳	۲۵	له ریوه	له به ریوه	۱۲۰	۶
به لای شتی	به شتی لای	۴۷	۹	سهه	هه شتا	۱۲۴	۴
بین ۷ ی	بین نه وهی	۴۹	۱۲	نهو بو	نهو	۱۲۶	۳
تابلۆی	تابۆی	۴۹	۱۴	تادان	تاوان	۱۳۵	۱۴
نه داته وه	نه داته	۵۱	۴	به لی چ	به لی بوردن	۱۳۷	۳
چاکتر	چاکتره	۵۲	۹	که مه ره	که مه ره ی	۱۴۳	۳
ضر	خر	۵۳	۱	الله	یغنیهم الله	۱۴۴	۱۲
چاکه	چاکه ی	۶۹	۱۱	بد	بدهن	۱۴۵	۸
أملمین	أملیت	۷۰	۱۳	مهز	مهزن	۱۵۲	۲
باوه ریان	باوه ریان نه هیناوه	۷۰	۱۵	داته	دابه	۱۵۴	۱۳
والذین	والذین	۷۲	۲۴	دوو رکانه	دوو رووه کان	۱۵۷	۴
عهرانیف	عهرانین	۷۴	۲۱	زعنوا	دعوا	۱۵۷	۱۱
خوای	خوا	۷۷	۴	سویچندی	سویند	۱۵۷	۲۸
له خشته ی	له خشه ی	۷۷	۲۰	یبتن	یبتن	۱۶۲	۱
خوا	خوا به	۷۸	۷	انزل له	انزله	۱۷۰	۲۰
مهز	مهزن	۷۹	۱۳	کنزا	کنز	۱۷۲	۹
به رتا	به رتانا	۷۹	۱۷	بنه وه راندا	بنه وه راندا	۱۹۱	۱۴
ایه دیهم	ایه دیهم	۸۳	۱۷	و نیمه	و نیمه و	۱۹۴	۶
زانابان	زانایان	۸۶	۱۶	أسود	سواء	۱۱۸	۲۰
للفوی	اللفو	۸۸	۱	ناقة الله	ناقة	۱۲۱	۴
آتیغی	آتیغی	۸۸	۹	خوای	خوا	۲۳۵	۲۰
آنیمه	نیمه	۹۰	۱۱	له داوی	له دوا ی	۲۳۶	۶
وزه ی	وه رزی	۹۲	۱۲	امری	فی امری	۲۴۳	۵
النور	النور	۹۵	۲۱-۲۰	نهوز	نهو	۲۴۶	۵
ره وانه	ره وانه مان	۹۷	۱۵	کشف	کشف	۲۴۷	۲۵

هله	راست	لاپه ره	دیر	هله	راست	لاپه ره	دیر
القورابر	قواریر	۲۴۸	۵	رژگارمان	رژگارمان کردن	۲۵۱	۶
نهو	نه	۲۵۰	۳	لاوط	لوط	۲۵۲	۷